

**RAFIQ
YUSIFOĞLU**

**Ayrılığın
qəm hasarı**

ZİRVƏYƏ CƏDƏD YOLLAR

83384x
219

RAFIQ YUSİFOĞLU

2. Nəşr
Nəşrinin Həzrət

ƏSƏRİNİN NƏŞRİ

RAFIQ YUSİFOĞLU

2002. 150 s.

Müəllif öz əsərində Azərbaycanın tarixi və mədəniyyətini geniş şəkildə təsvir etmişdir. Əsər Azərbaycanın tarixi və mədəniyyətini geniş şəkildə təsvir etmişdir. Əsər Azərbaycanın tarixi və mədəniyyətini geniş şəkildə təsvir etmişdir.

A YRILIĞIN QƏM HASARI

ŞE'RLƏR

Daha çox əsərlər
Allahın rəhmətində
Hələlərdən bəri cəmi

43000000
2002
150

ULU TATARIN

2198 45

Əsər Azərbaycanın tarixi və mədəniyyətini geniş şəkildə təsvir etmişdir. Əsər Azərbaycanın tarixi və mədəniyyətini geniş şəkildə təsvir etmişdir. Əsər Azərbaycanın tarixi və mədəniyyətini geniş şəkildə təsvir etmişdir.

«TƏHSİL» NƏŞRİYYATI

BAKI - 2002

83.98Az
R26

RAFİQ YUSİFOĞLU

Redaktoru
Nəriman Həsənzadə

Rafiq Yusifoğlu.

R26 «Ayrılığın qəm hasarı», Bakı, «Təhsil» nəşriyyatı,
2002, 320 səh.

Müasir ədəbiyyatımızın görkəmli nümayəndəsi, şair, ədəbiyyatşünas, publisist, "Qızıl qələm", "Vətən", "Araz", "İlin ən yaxşı kitabı", "Tofiq Mahmud" mükafatları laureatı Rafiq Yusifoğlu "Yurdum-yuvam", "Ətirli düymələr", "Ocaq yeri", "Aylı çıxır", "Qəm karvanı", "Həsərət köçü", "Şirin yağış", "Azərbaycan poeması: problemlər və perspektivlər", "Bahar qatarı", "Kitabi-Dədə Qorqud", "Xatirə kəcavəsi", "Böyük arzuya gedən yol", "Təzə sevdalara doğru", "Çiçək yağışı", "Ədəbiyyatşünaslığın əsasları", "Gülə uzanan əllər" və "Söz çəmənini" kitablarının müəllifidir. "Ayrılığın qəm hasarı" adlı kitabında şairin yeni şe'rləri toplanmışdır. Poetizmlə dolu həzin, kövrək, həyat eşqi, sevgi sevincləri və həsrətlə dolu misralar insana insan olduğunu, yaşamağın gözəlliyini xatırladır.

R 4306020000 2002
053

83.98 Az

© Rafiq Yusifoğlu

«TƏHSİL» NƏŞRİYYATI
BAKİ - 2002

ZİRVƏYƏ GEDƏN YOLLAR

ALLAHIM

Allahım, sən olmusan
Əzəldən pənahımız.
Pərən-pərən düşmüşük,
Nə idi günahımız?

Qaçqınların harayı
Göylərə bülənd olub.
Müqəddəs yurd yerimiz
Kafirlərə kənd olub.

Qudurub qəvi düşmən,
Bizə yar ol, Yaradan!
Anaların qəlbini
Sağalt dərddən, yaradan!

Yetmir köməyimizə
Daha səbr, hövsələ!
Allahım, yurdumuzu
Bələlardan hifz elə!

ULU TANRIM

Dəli sevda dolanmırsa başında,
Sevmirsənsə, bu dünyada qəribsən.
Ulu Tanrım, baş əyirəm qarşında,
Mənə sevmək iste'dadı veribsən...

Məhəbbətədi imanım da, dinim də,
Ay nuru var sevgilimin üzündə.
Diz çökürəm gözəlliyin önündə,
Şeh öpürəm çiçəklərin gözündə.

Sevən qəlbə nə sirsıra, nə şaxta? -
Salıb mənim saçlarıma sevgi dən.
Ulu Tanrım, gözlərimi işıqdan
Ürəyimi əskik etmə sevgidən!

03. 07. 2001.

ƏSRİN İLK ŞE'RİNİ MƏN KİMƏ YAZIM

Anamın əziz xatirəsinə

Sevirəm, keçsə də ömür yarıdan
Qorxuram bu sevda yolunda azım.
Qəlbimə təpər ver, Ulu Yaradan,
Əsrin ilk şe'rini mən kimə yazım?!

Ucadır insanın eşqi, əməli,
Bütün zamanların odur bəzəyi.
Eşq ilə qoyulsun əsrin təməli,
Ayları, illəri sevda bəzəyir.

Hərəməz bir eşqin şirin barıyıq,
İllər üstümüzə çökür toz kimi.
Məhəbbət daşıyan eşq qatarıyıq,
Zaman çəkir bizi parovoz kimi.

Saçımda bərq vurur illərin qarı,
Sükut qəbristanda xəyala dalıb.
Sərnişini düşən eşq vaqonları
Zaman qatarından açılıb qalıb.

Qəlbini atdılar oda anamın
Arzuları düşdü hey pərən-pərən.
Qəbri ayrı düşən ata-anamın
Ruhları qovuşa bilibmi görən?!

İllərlə biz həsrət odunda bişdik,
Düşdü tariximə bir qara kölgə.
O əsrin başında didərgin düşdük,
Bu əsrin önündə sevindik bəlkə?!

Qəlbimə təpər ver, Ulu Yaradan!
Əsrin ilk şe'rini mən kimə yazım?
Sevirəm, keçsə də ömür yarıdan,
Qorxuram bu sevda yolunda azım.

Həsət bərq vurursa gözüüm yaşında,
İnləməyə dəyməz «vətənim!» – deyə.
Olsam da dünyanın hansı başında,
Qəlbimdə eşq varsa, vətənimdəyəm...

02. 01. 2001.

FÜRSƏT

«Nə gözəl fürsətdi bu həyat!»

N. Hikmət

Bulaqların gözündən öp,
Gözəl fürsətdi yaşamaq.
Yamaclarda çiçək ara,
Uca-uca dağlara qalx!

Gəzib yağışın altında
Seyr elə göy qurşağını.
Qənimət bil, gözünə təp
Uluzların işığını.

Fürsət varkən gəzib dolan
Zümrüd donlu meşələri.
Öpüb qoxla kol dibində
Titrəyən bənövşələri.

Baş vur dənizin qoynuna,
Qucaqla ağ ləpələri.
Məhəbbətlə köksünə sıx
Gül qoxulu körpələri.

Ürəyində həyat eşqi
Seyrinə çıx təbiətin.
Nə qədər imkanın çatır
Dadına bax hər ne'mətin.

Qoxla güllərin ətrini
Ürəyinə təpər gəlsin.
Çiçəklərin rənginə bax,
Sevinsin, gözlərin gülsün.

Bu gözəlliyi görənin
Çətin ki, gələr yuxusu.
Dinlə nəğməkar quşları,
Ürəyin nəğmə oxusun.

Qoyma ki, qəlbin üşüyə,
İsin bir eşqin oduna.
Könlündə sevda olanın
Qocalıq düşməz yadına.

Sevgi ömrün bəzəyidi,
Elə bir insanı sev ki,
Alıb səni qanadına
Göylərə ucaltsın sevgi...

Bu dağları, dərələri
Gözün daha görməyəcək.
Bir də bizə bu fürsəti
Ulu Tanrı verməyəcək...

04. 02. 2001.

XOŞBƏXTLİK

İstidə isinib,
soyuqda üşüyürsənsə,
Xeyallara dalıb,
kimisə düşünürsənsə,
Bu dünyaya gəlib,
insan kimi yaşayırsansa,
Daha nə istəyirsən?

Zirvələrə dırmanmağa
ayaqlarının gücü çatırsa,
Bu dağlar, bu meşələr
könlünə yatırsa,
Şəlalələrin şaqraq səsi

Sevincinə
sevinc qatırsa,
Daha nə istəyirsən?

Ətirli çəmənlərdə
gəzə bilirsənsə,
Dənizlərdə, göllərdə
üzə bilirsənsə,
Məhəbbətin şirin əzabına
dözə bilirsənsə,
Daha nə istəyirsən?

Gözəl görəndə
gözlərin gülürsə,
Ürəyin sevgidən
inləyə bilirsə,
qulaqların
yarpaqların pıçıldısını,
ləpələrin, quşların səsini
dinləyə bilirsə,
Daha nə istəyirsən?

Baxışların
güllərin rəngini görə bilirsə,
Əllərin
sevgilinin saçlarını
hörə bilirsə,
qızlara vermək üçün
çiçək dəre bilirsə,
Daha nə istəyirsən?

Gözlərin
bir cüt ilahi gözə əsirsə,
Qəlbinin telləri
sevgidən əsirsə,
Sevda ürəyin
görüşə tələsirsə,
Daha nə istəyirsən?
İnsanların doğmasını,
yadını bilirsənsə,
Dünyada hər şeyin

adını bilirsənsə,
Yaşamağın ləzzətini,
dadını bilirsənsə,
Daha nə istəyirsən?

Tanrı səni
bu dünyaya gətiribse,
Gözlərindən qəflət pərdəsini
götürübsə,
Qəlbində arzu gülləri
bitiribse,
Səni səadətə, xoşbəxtliyə
yetiribse,
Daha nə istəyirsən? –
Xoşbəxtlik bu deyilmi?!

11. 08. 2001.

ZİRVƏLƏRƏ GEDƏN YOLLAR

Boz dağların arasından
Zümrüd dünyaya üz tutdum.
Bu dağları, dərələri
Ürəyim sevdi, göz tutdu.
Qızıl lalələrə baxdım
Sözlər qəlbimdə köz tutdu.
Zirvələrə dırmandıqca
Yolumu duman, sis tutdu.
Küləklər açdı yaxamı,
Yaralı qəlbim göründü.
Dağlar elə bil utandı,
Duman örpəyə büründü.
Çay öpdü sərt qayaları,
Dilbilməz daşlar oxudu.
Ürəyimdə dəli sevdə,
Meşədə quşlar oxudu.
Bəbəyimdə yaşı görüb,
Ağaclar, kollar sevindi.
Dəydi mizrab ayaqlarım,
Cığırklar, yollar sevindi.
Gözəlliyyə qıyanlara

Ulu Tanrı qənim olsun!
Sıldırımında bitən çiçək
Özgənin yox, mənim olsun.
Əgər ölsəm, həmərsinin
Ləçəyi kəfənim olsun!
Zirvələrə gedən yolun
Üstü ağac, altı ağac.
Doğrudan da, gözəlliklər
Məskəniymiş Altiyağac...

15. 05. 2000.

TANRIM, KEÇ GÜNAHLARIMDAN

Belə də gözəllik olar? –
Havalandım, dəli oldum.
Heyrətdən ürəyim əsdi,
Göz yaşım dağ seli oldu.

Gözəl təpə, gözəl dərə,
Gözəl gülü gözəl dərə.
Dərib verdim gözəllərə,
Güllərin qatili oldum.

Tanrım, keç günahlarımdan,
Hər sözüüm yangılı ahı.
Gözəllərə gül verməmək
Elə özü də günahdı...

15. 05. 2000.

GÖZƏLLİYİN QARŞISINDA

Gözəllik önündə matam,
Sanki qıfillanıb dilim.
Məni sevən gözəllərin
Heyrətdən gözləri dolub.
Onlar məndən soruşurlar:
– Bu nə işdi, ay müəllim,
Təbiəti sevən şair

Nə üçün susub, lal olub?!
– Ay qızlar, adam sevəndə
Məzlumlaşır, fağırlaşır.
Əllərimin sığalından
Məst olubsa, gül neyləsin?
Bilmirəm ki, heç nə deyim,
Qəlbim əsir, dilim çasır,
Gözəlliyin qarşısında
Lal olmayıb, dil neyləsin?!

15. 05. 2000.

BİZ ÖLSƏK DƏ

Biz ölsək də,
bu dünyadan
getmirik,
Cildimizi dəyişirik,
itmirik...
Torpaq olub,
torpağa qarışıriq.
Çiçək olub,
budaqda sayrışıriq.
Ağac olub,
ocaqda alışıriq.
Tüstü olub,
dumana qarışıriq.
Buludların
kirpiyindən qopuruq.
Yağış kimi
çəmənələrə hopuruq.
Kainatda
gur səsimiz yaşayır,
Küləklərdə
nəfəsimiz yaşayır...
Biz ölsək də,
bu dünyadan getmirik,
Cildimizi dəyişirik,
itmirik...

2000.

AĞLAŞMA

Ölüb gedir,
bu həyatla
Kim ki, ayaqlaşmadı.
Bu dünyanın son sözü,
son səsi
ağlaşmadı...
Əllər bumbuz soyusa da,
Arzular bir qaynar
təndirdi.
İnsan ölüm ayağında istəyir ki,
dünyaya doyunca baxsın.
Ağlaşma səsi
ölüm quyusuna sallanan
kəndirdi,
ancaq
canını tapşırmanın heyi yoxdu
o səsdən yapışıb qalxsın...
Ağlartı səsi
yası bəzəyir.
Ağlartı səsi pozur
ömrün boyu daddığın sevinci,
nəş'əni.
Ağlartı səsi
saman çöpünə bənzəyir,
xilas edə bilmir
ölüm girdabına düşəni...
Doğmalar ağladıqca
yanaqları incilər bəzəyir.
Göz yaşı –
o dünyaya gedənin ardınca atılan
suya bənzəyir.

31. 10. 2000.

YARPAQ VERİR

Yağan soyuq yağışlar
Payızdan soraq verir.
Görür kağızım yoxdu,
Ağaclar yarpaq verir.

ZƏLZƏLƏ

Düşdü kəndə, şəhərə
Zəlzələnin güzarı.
Həyəcandan çatladı
Neçə ana məzarı...

25. 10. 2000.

SEVDA GÖYLƏRİNDƏ SÜZÜRƏM HƏLƏ...

Doğmalar içində dönmüşəm yada,
Ürəyim baxmayırsözümə yenə.
Bu nazlı dünyada, gözəl dünyada
Yer tapa bilmirəm özümə yenə.

İşarır, çırtlayır sönən közlərim,
Bu dərdin əlindən hara köçüm mən?!
Havadan nəm çəkir həsrət gözlərim,
Yenə qəm karvanı keçir içimdən.

Bənövşə arzular boynu bükülü,
Nəfəsin ayrılıq küləyi olub.
O ötən ayların, illərin külü
Arzu közlərimin bələyi olub...

Gözümdə bir eşqin şimşəyi çaxar,
Göylər qəm yağışı tökər dünyaya.
O közlər kül altdan sıyrılıb çıxar,
O kül duman olub çökər dünyaya.

Həsrətin əlində qalıbdır yaxam,
Bu dərdə, ağrıya dözüərəm hələ.
Yayından sıyrılan bir qızıl oxam,
Sevda göylərində süzürəm hələ...

SON PAYIZ

Göylərin bol-bol yağışı
Kənara yağıb, yan durub.
Yaşıl-yaşıl meşələri
Quraqlıq yaxıb, yandırıb.

Köksündə ölən ağaclar
Meşəyə göz dağı olub.
Elə bil ki, payız gəlib,
Yarpaqlar saralıb, solub.

Ancaq ki, bu son payızdı,
Şən yarpaqlar gülməyəcək.
Yanıb-sovulan meşəyə
Daha bahar gəlməyəcək...

24. 08. 2001.

Qayabulaq.

ƏSRİN İLK QARI

Dərələrə, dağlara
Əsrin ilk qarı yağdı.
Təkcə dəniz bozarıb,
Hər yan, hər tərəf ağdı.

Ora çırpır özünü,
Bura çırpır özünü,
Ancaq ağarda bilmir
Qış dənizin üzünü.

İstəsə, ləpələri
Dönər gözəl çələngə.
Nə ehtiyacı var ki,
Dənizin özgə rəngə?!

21. 01. 2001.

SİSƏYLƏR OXUYUR

Evimdən qovuldum,
Qırıldı umudum.
Qəlbimdən keçdi ki,
Hər şeyi unudum.

Heç belə bilməzdim,
Əbəs imiş bu sə'y.
Gecələr çöllərdə
Oxuyanda sisəy,

Məndə dözümlü qalmır,
Qəlbim tir-tir əsir.
Qərrib yurdumuza
Varlığım tələsir.

O səs qaranlıqda
Elə bil nur saçır.
Yaş həsrət gözümdə
Olub puçur-puçur.

Xəyalımdan ötür
Çöllər, düzlər, dağlar.
Həzin sisəy səsi
Ürəyimi dağlar.

Mənə layla çalır
Bu gecə böcəyi.
Titrəyən ürəyim
Bənövşə ləçəyi.

Gecə səhərəcən
Oxuyur sisəylər.
Vətən unudulmaz,
Əbədi bu sə'ylər...

08. 02. 2001.

YURD YERİ

«Çalışıram ki, Sizin qəlbinizdə
özümə yurd yeri tapa bilim».

Sədaqət Məmmədova

Zaman çapır öz atını, doğulur, ölür adamlar,
Əzizim, yazdığın məktub mənim qəlbimi göynətdi.
«Yer var bir lalə tapanda sevinir, gülür adamlar,
Yer də var ki, lalələri adam üzünə həsrətdi»...

Qəlbimizdə nisgil yatır tox tutsaq da özümüzü,
Ürəkdə neçə arzuya dərin məzar qazılıbmış.
Taleyimiz belə gəlib, yaş göynədir gözümüzü,
Alnımıza doğma yurddan ayrı düşmək yazılıbmış.

Deyirsən: bizim dağların yerini heç hara vermir,
Ürəyində ağrı, nisgil, gözlərində yaş gəlmisən.
Mənim şair ürəyimdə ağrılar heç ara vermir,
Qəlbim qaçqınlar yurdu, öz yurduna xoş gəlmisən!..

31. 05. 2001.

YUXUDA GÖRÜŞ

Ümidimiz də qalmayıb
Arzuya,
murada yetməyə.
Yamanca ilişib, əzizim,
Həsrətin əli
yaxamıza...
Görür ki,
hünərimiz yoxdu
görüşünə getməyə,
Kəndimiz özü gəlir
yuxumuza...

14. 11. 2001.

AZADLIQ SAVAŞI

Bir gün sən də qoşuldun
Azadlıq savaşına.
Ölkə azad olunca
Nələr gəldi başına?!

İndi çarə gəzirsən
Dərdinə, azarına.
Azadlıq istəyirdin,
Düşdün qul bazarına...

KUZUN YOLUNDA

- Narahatdı, nahamardı
nədən yol?
- Çətin olur gözəlliyə
gedən yol...

ANA TORPAQ

Dostum Rəşid üçün

Gözlərimdə
şimşəklər çaxdı,
Görəndə gözlərinin
dolduğunu.
Torpağa
analarımızı
tapşırandan sonra
dərək elədik
Torpağın ana
olduğunu!

19. 07. 2001.

Kuzun.

MEŞƏDƏ

Ağaclar, quşlar
məni görəndə
sevinir;
Baltam, silahım
yoxdu axı əlimdə?!
Meşə mənə
«xoşgəldin» eləyir,
sevgi kükrəyir
könlümdə...

20. 07. 2001.

YOX

Küləklər açır qəpimi,
Halımı yoxlayanım yox.
Çiçək kimi açılmışam,
Ətrimi qoxlayanım yox.

Köz tapmadım közüm kimi
Utancağam sözüm kimi.
Ürəyimi özüm kimi
Anlayanım, duyanım yox.

Gərək bir qəm evi tikəm,
Arxayın göz yaşı tökəm.
Tufanlar qoynunda təkəm,
Vəfadarım, həyanım yox.

Pətəyimdə şan qalmadı,
Daha məndə can qalmadı,
Damarımda qan qalmadı,
Yaramı bağlayanım yox.

Tikdiyimi zaman sökür,
Gözlərimə duman çökür,
Hamı öz dərini çəkir,
Ölmüşəm, ağlayanım yox...

14. 08. 2001.

BƏLKƏ

Dirildik yenidən, öldük yenidən,
Dünyanın dərini böldük yenidən.
Bizi ayrı salan ölümdən qorxma,
Bəlkə bu dünyaya gəldik yenidən...

QƏLBİMƏ SÜZÜLƏN İŞIQ

Xoş gəldin, ulu göylərdən
ayağı üzülən işıq!
Dönərək şəh damlasına
gözümə düzülən işıq!
Mənim sevdalı ürəyim
bəxtəvərdir nur içində,
Bəlkə Tanrı elçisi sən,
qəlbimə süzülən işıq?!

15. 08. 2001.

QƏDRİNİ BİL

Ura günü olur bağın, bostanın,
Bitəcəkdir bir gün ömür dastanının.
O dünyada nə dost var, nə sevgili,
Qədrini bil sevgilinin, dostunun...

DÜNYA HƏMİŞƏ GÖZƏLDİ

Dodağımda söz çiçəkdi,
Ocağıma köz bəzəkdi.
Dünya həmişə gözəldi,
Onu görən göz gərəkdirdi...

ŞAİR DƏRƏR

Hər əzaba sinə gərər,
Neçə aylı sinə görər.
Ürəkdə bitən ən zərif
Çiçəkləri şair dərər...

XEYİR VƏ ŞƏR

Mənim dərd çəkən ürəyim
İnsanlarla təmasdadı.
Əlim toyun yaxasında,
Ayaqlarımsa yasadı...

ÖMÜR YOLDAŞIMA

Dünən körpə uşaq idik
Gör kimlərin tayı olduq?
Xala olduq, bibi olduq,
Əmi olduq, dayı olduq.

Kaş düşə qismətimizə
Baba olaq, nənə olaq.
Sonra arxayınca dönüb,
Yarpız olaq, nanə olaq...

16. 08. 2001.

ELEGİYA

Təzə bir qönçə idim,
Açılmamış dərildim.
Allahın dərgahında
Bəlkə yenə dirildim!..

18

QƏRİBƏ ADAM

Zərif könlüm nə qədər tufana sinə gərib,
Həqiqətə çevrilir qəlbimə bir şey damsa.
Tufanlı bir havada məni sahildə görüb,
Bir dostum söylədi ki, nə qərribə adamsan!

Gülüb dedim: – Nə vaxt ki,
ağrı qopub sinəmdən,
Gah dənizə, gah aya baxmışam fağır-fağır.
Doğmalar arasında elə bil qərribəm mən,
Mənim qərribəliyim qərribliyimdən doğur...

02. 09. 2001.

EVİN-EŞİYİN YOXDU?

Mən dənizə getmişəm,
Hava yaman soyuqdu.
Dostum məndən soruşur:
– Evin-eşiyin yoxdu?

Belə soyuq günlərdə
Quş da çıxmaz yuvadan.
Sahildə nə gəzirsən
Sən bu soyuq havada?

Mən görüşə getmişdim,
Güclü yağış yağırdı.
Adamlar təəccüblə
Dönüb bizə baxırdı.

İldırım şaqqıldadı,
Qəfil bir şimşək çaxdı.
Kimsə soruşdu: – Sizin
Ev-eşiyiniz yoxdu?!

Gülərək cavab verdim
O deyingən kişiyyə:
– Ürəyim çox böyükdü,
Sığışmır ev-eşiyə...

28. 08. 2001.

19

BULUD BALASI

Çiçəklər yağış gözləyir,
Göyü bulud alasıdı.
Buludu doğrayan şimşək
Bilmir bulud balasıdı?!

SANKİ MEŞƏ GÖZƏLLƏŞİB

Şəhərdə bir azca qalıb,
yenidən döndüm Qubaya,
İstədim beş-on günü də
dincəlməyə həsr edim mən.
Özüm də çaşıb qalmışam,
sanki meşə bircə aya
Dəyişib öz görkəmini,
gözəlləşib həsrətimdən.

SEVDİM

Ətirli güllər bitirən
Bu qara torpağı sevdim.
Bağban yadıma düşmədi,
Yaratdığı bağı sevdim.
Yamacları gül-çiçəkli,
Başı qarlı dağı sevdim.
Bircə kəlmə söz deyəndə
Titrəyən dodağı sevdim.
Yaşıl budaqlar incidi,
Sarı bir yarpağı sevdim...

GÖZƏLLİK SOLTANI

Baharda bütün yarpaqların
yamyaşıl rəngi olur.
Payızda
sarı, qırmızı, narıncı yarpaqlar
son baharın
gözəllik çələngi olur.
Ömrün başlanğıcında
hamı bir-birinə

bənzəyir.
Ömrün sonuna yaxın
hər insanı öz qazandığı
ad-san, hörmət
bəzəyir...
Bir ağacın yarpağı tökülüb,
birinə təzəcə dən düşür,
biri yaşıldı hələ...
Ürəyim yamanca doğmalaşib,
gözəllik soltanı
payız ilə...

01. 11. 2001.

DÜNYANIN ƏN AĞIR DAŞI

Yalnız ölüm qadırdı
qəlbimdəki çiçəkləri
soldurmağa.
Dünyanın ən ağır daşı
baş daşdı,
heç kimin gücü çatmaz onu
qaldırmağa...

07. 11. 2001.

PAYIZ AĞLAYIR...

Payız ağlayır, gözündən
yarpaq-yarpaq yaş tökülür,
Yeri isti olan bilməz
üşüyən torpaq nə çəkir.
Biz uçuşan yarpaqlara
baxanda gözümüz gülür,
Ancaq bilmirik budaqdan
ayrılan yarpaq nə çəkir?!

12. 11. 2001.

YARPAQ BOYU

Saralan yarpaqlara baxanda
içim göyüm-göyüm göynər!
Ağaclar paltarlarını soyunub,
bir yarpaq boyu

genişlənib göylər...
Nə çiçəyi var,
nə yarpağı,
elə bil meşələr
müflisləşib,
qocalıb...
Xəzəllər yerə döşənib,
Torpaq
bir yarpaq boyu
ucalıb...

17. 11. 2001.

PAYIZIN SON GÜNÜ

Qaralan buludların
Gözünə getmir çimir.
Meşəyə yağış yağır,
Çılpaq budaqlar çimir...

Ağacların üstünə
Düşən damcılara bax!
Bir kirpikdi elə bil
Yaş asılan hər budaq...

Damcılar alay-alay,
Damcılar qoşun-qoşun...
Hava yaman soyuyub,
Nəfəsi gəlir qışın.

Bir azdan ağacların
Gözündə yaş donacaq.
Budaqların üstünə
Ağappaq qar qonacaq...

Qayabulaq. 17. 11. 2001.

AĞACA BAX

Ağaca bax, bəxtəvərdir,
Şipşirin rö'yalar görür.
Zəhmətini mən çəkirəm,
Barını özgələr dərir...

27. 09. 2001.

PAYIZLA QIŞIN GÖRÜŞÜ

Lopa-lopa qar yağdı,
Birdən hava dəyişdi.
Gözümün qabağında
Payızla qış görüşdü.

Mö'cüzəydi, bir anda
Qara çevrildi yağış.
Təbiəti payızdan
Təhvil aldı qarlı qış...

18. 11. 2001. Qayabulaq.

SEVGİ İLAHİ PAYIDI

Gözəllər məni sevirilər,
Sən bunu dərd eləmişən.
İndiyəcən neçə mərdi
Qovub, namərd eləmişən.

Tanrı qüvvə verən qolu
Pəhləvanlar bükə bilməz.
Sevdayla dolu qəlbimə
Xəbislik üzükə bilməz.

Heç zaman göz dikməmişəm
Bir kimsənin qismətinə.
Baş əymişəm gözəllərin
Namusuna, ismətinə.

Qəlbim sevgi vəğzaladı,
Taledən özgə payım var.
Başım üstə gülümsəyən
Nə qədər nurlu ayım var.

Bir şey başa düşəmmədin
Sən şe'rimi höccələyib.
Neçə-neçə qərrib sevda
Ürəyimdə gecələyib.

Gözəllər ac arıladı,
Ürəyim bir gül ləçəyi.
Nəfəsimlə isitmişəm
Neçə üşüyən çiçəyi.

Qismət Ulu Tanrınındı,
Zor ilə pay alammazsan.
Özünü öldürmə, kişi,
Sən mənə tay olammazsan!

Neçə-neçə əsrlərin
O başından gəlir səsım.
Bir ilahi məhəbbətlə
Yoğrulub ruhum, nəfəsım.

Məndə babam Nəsiminin,
Füzulinin qüruru var.
Sözümdə Tanrı işığı,
Nəfəsımdə Haqq nuru var.

Mənim yerışımi gedib,
Həyatını zay eləmə.
Çəkib yırtıq dağarcığı
Çuvalıma tay eləmə!

İnsan var-dövlətiylə yox,
Məhəbbətiylə böyükdü.
Dəvə necə kiçik olsa,
Dərisi ulağa yükdü...

Sevgi İlahi payıdı,
Nə günahım axı mənim?!
Qəlbin təmizlənsin deyə,
Bir şe'rimi oxu mənim!..

08. 10. 2001.

Yarpaq kimi titrəyirəm mənə soyuqdu,
Güzəranın fitnəsinə uyub gəlmişəm.
Heç şəhərdə yaşamağa ürəyim yoxdu,
Mən qəlbimi o dağlarda qoyub gəlmişəm.

09. 12. 2001.

QIZLAR, MƏNİ XATIRLAYIN

SEVGİ ÖMRÜN TƏMƏLİDİ

Allahım, sənın rızanla
Qəblərə sevda səpirəm.
Ömründə sığal görməyən
Zərif telləri öpürəm.

Könlümün titrək telləri
Bir cüt sarı sim olubdur.
Gözəllərin uman yeri
Sevda qəlbim olubdur.

Sevənlərin təbəssümü
Mənə sevinc bağışlayır.
Sevgi ömrün təməlidı,
Hər şey sevgidən başlayır.

Allahım, sevgi, məhəbbət
Yaraşıqdı xoşbəxt elə.
Sən məni sevən qızların
Hamısını xoşbəxt elə!

14. 08. 2001.

SEVDA BAĞI

Mənim eşqim tərtəmizdi,
Heç zaman xılt götürməyib.
Bir kimsənin ürəyinə
Sevgim ağrı gətirməyib.

İnləyən bir qəlb görəndə
Bir buluda dönüb ürək.
Eşqim arzular üstünə
Səpilib yaz yağışı tək.

Məni sevən gözəllərin
Qəlbi gün kimi parlayıb.
Sevgim pas tutan hissləri
Təmizləyib, ovxarlayıb.

Nə qədər küskün gözəlin
Nəmli gözündən öpmüşəm.
Çat-çat olan ürəklərə
Sevda toxumu səpmişəm.

Sevə bilməyən kəsləri
Qəlbimə qoymaram yaxın.
Gül-çiçəkdən əskik olmur
Heç vaxt mənim sevda bağım.

14. 08. 2001.

XOŞBƏXT ŞAİR

«Sizi tanıdıqdan sonra sevməmək günah
olardı. Siz dünyanın ən xoşbəxt şairisiniz.
Çünki heç bir şairi bu qədər qız sevməyib».
Fatma Fidayət qızı

Mən gözəllik təşnəsiyəm,
Gözəllər gəlir xoşuma.
Nura həsrət pərvanə tək
Qızlar dolanır başıma.

Şirin nə var bu dünyada
Məhəbbətin barı kimi?!
Dodaqlarım gül üzlərə
Qonur təşnə arı kimi.

Ümid dolu sözüm dönür
Gözəllərin gərəyinə.
Həyat eşqi sönənlərin
Od salıram ürəyinə.

Məndən imdad diləyəne
Dar məqamda hay verirəm.
Sevda dolu ürəyimdən
Sevənlərə pay verirəm.

Qəlbim məhəbbət yuvası,
Gözəllər sevgi hərisi.
Deyin, hansı şairin var
Bu qədər ilham pərisi?!

08. 02. 2001.

XƏZİNƏ

«Mən Sizin qəlbinizi bir xəzinəyə
bənzədirəm. Lakin bu xəzinə qızilla
deyil, ondan da qiymətli bir cəvahirle-
sevgi ilə doludur. Qəribədir, bu xəzine-
nin nə qapısı, nə də gözətçisi var. Xəzi-
nədar istədiyi vaxt oradan sevgi verir,
əvəzində yenisini qazanır».

Sevinc İmanova

Qəlbim qızlara qurbandı,
Bəs onların sözü nədi?!
Sevgiylə dolu ürəyim
Bir qifilsiz xəzinədi...

Ürəyi buza dönənlər
Məni görüb köks ötürür.
Hamı sönmüş ocağına
Ürəyimdən köz götürür.

Xəzinəmə hücum çəkən
Qızlar qoşun-qoşun olsun!
Sən də ordan bir pay götür,
Gülüm, halal xoşun olsun!

29. 05. 2001.

KÖMÜR

«Şe'rləriniz Sizin mə'nəviyyə-
tınızın güzgüsüdür»

Bir məktubdan

Gülüm, qəlbimə yol tapan
Sözlərinin mə'nasıdı.
Yazırsan ki, şe'rlərim
Ürəyimin aynasıdı.

Düzünü de, o güzgüdə
Özün özünü gördünmü?
Kül altında mürgüləyən
Həsrət közünü gördünmü?

Əgər sevgiylə yoğrulsa
Ömür əsl ömür olar.
Mənim sevgi ocağında
Qara gözlər kömür olar...

04. 05. 2001.

BU SEVDALI GECƏ

«Mən tərədən dırmağa Sizin vurğunuzam.
Qəlbimdə Sizə qarşı təmiz, saf məhəbbət var.
Ürəyimdə hələ nə qədər deyiləsi sözlüm qalıb,
Lakin yazmayacam. Qoy deyəcəyim sözləri
Sizin şair ürəyiniz hiss etsin!»

Sevinc Rzayeva

Hazırsan könlümdə ocaq çatmağa,
Sevdalı qəlbimə girib, azmısan.
Həsrətim qoymayıb səni yatmağa,
Mənə səhərəcən məktub yazmısan.

Sevdalı gözünün yuxusu qaçıb,
Əlləri qoynunda tənha qalmısan.
Kağızın üstünə ay tək nur saçıb,
Gözümə bir aylı cıdır salmısan.

Yuxusuz gecələr getməyib hədə,
Bir sonsuz həsrətə qənim olmusan.
Xoşbəxtəm, o gecə səhərə qədər
Məni düşünmüsən, məni anmısan.

Nələr yazmamısan? – Yaşarır gözüm,
Məktubun ruhuma salıb vəlvələ.
E'tiraf etmisən, ancaq, əzizim,
Deyə bilmədiyin sözlər var hələ.

Kaş ki, əllərinə yetəydi əlim,
Bilirəm sübhədək qovrulduğunu.
Ürəyin titrəyə-titrəyə, gülüm,
Açıqca yazmısan vurulduğunu...

Bu sevdalı gecə bir ömrə dəyər,
Qəlbində yurd salan nəğmələr imiş.
Deyə bildiklərin budursa əgər,
Deyə bilmədiyin gör nələr imiş?!

P.S. Sevdə dolu məktubunun hər kəlməsini
Həsrət dolu gözlərimə təpsəm, doymaram.
Səhərəcən mənə məktub yazan gözəlin
Səhərəcən əllərdən öpsəm, doymaram!

06. 04. 2001.

DÜNYA GÖZƏLLƏŞİB SİZİ SEVƏNDƏN

«Sizi tanıyandan yağış, dəniz, insanlar, yer,
göy – hamısı mənə qərribə gəlir. Elə bil iyirmi
il idi heç bunları tanımırdım. Bir sözlə, yağışı,
dənizi, insanları yenidən sevməyə başlamışam».

Fatma Fidayət qızı

Dadmışam sevginin ilk nübarını,
Qəlbimdə bir dərin iz açmısınız.
Mənim öz könlümün qapılarını
Mənim öz üzümə Siz açmısınız...

Sən demə ağılımı başımdan alan
Zərif çiçəklərin xoş iyi imiş.
Gah coşan, gah da ki, xəyala dalan
Dəniz məhəbbətin beşiyi imiş...

Baxıb albalının budaqlarına
Ulduzlar sevgiylə işıldayır.
Yağış çiçəklərin qulaqlarına
Məhəbbət nəğməsi pıçıldayır.

Başına göylərdən çiçək ələlib,
Qəlbimdə gül açıb arzum, diləyim.
Ömrüm başdan-başa nura bələlib,
Sevgi yuvasına dönüb ürəyim.

Həsrdən yuxu da getmir gözümə,
Qəlbimin telləri çəkilib tarım.
Çəmənlər, çiçəklər gülür üzümə,
Necə gözəl imiş bu dünya, Tanrım!

Görəsən bəxtəvər varmı dünyada
Şairi sevəndən, sözü sevəndən?!
Üşüyən ürəyim qalanıb oda,
Dünya gözəlləşib Sizi sevəndən...

Dadmışam sevdanın ilk nübarını,
Qəlbimdə bir dərin iz açmışınız.
Mənim ürəyimin qapılarını
Mənim öz üzümə Siz açmışınız...

22. 04. 2001.

MƏHƏBBƏTİN XƏTRİNƏ

Yollarda qalıb gözüm,
Bu dərdə necə dözüüm?
Bilmirəm hansı sözüm
Dəyib sənin xətrinə?

Ayrı düşdüm ahımdan,
Göylər yandı ahımdan.
Gülüm, keç günahımdan
Məhəbbətin xətrinə!

Yenə xəzan qopubdur,
Həsrdən at çapıbdır,
İntizarın hopubdur
Şe'rimin hər sətrinə.

Meyl etmədim hər gülə,
Rəhmin olsun bir gülə,
Ürəyimi qərq elə
Saçlarının ətrinə.

Ayrı düşdüm ahımdan,
Göylər yandı ahımdan.
Gülüm, keç günahımdan
Məhəbbətin xətrinə!

BİLİRSƏN NƏ DADLISAN?

Sevgi dolu bir ürək
Sevənlərin bəsidir.
Mehriban baxışların
Ürəyimi isidir, –
Alovmusan, odmusan?
Süzdürüb gözlərini
Hey mənə naz satmışan.

Baxışınla eşqini
Qəlbimə nəqş etmişən.
Bir öpüşlə dünyanı
Sən mənə bəxş etmişən.
Bilirsən nə dadlısan?
Bəxtəvərsən, sevginin
Sevincini dadmışan.

Arzular qönçə tutub
Məhəbbət yağışında.
Eh, necə bəxtəvərəm, –
Ürəyimin başında
Eşq ocağı çatmışan.
Qəlbimi ram eləyib,
Muradına çatmışan.

Qəlbindəki məhəbbət,
Gülüm, puçur-puçurdu.
Dönüb mələk olmusan,
Sevgi səni uçurdu.
Elə bil qanadlısan,
Göylərdən ürəyimə
Eşq toxumu atmışan.

Baxışınla eşqini
Qəlbimə nəqş etmişən.
Bir öpüşlə dünyanı
Sən mənə bəxş etmişən,
Bilirsən nə dadlısan?
Bəxtəvərsən, sevginin
Sevincini dadmışan!

MƏKTUBUNUN SON SÖZÜ

Sədaqət üçün

Məktubunun son sözü buydu:

«Öpürəm Sizi!» –

Əkdinin söz gülünü dərəndə gözümlə güldü.
Çəkinmədən yazdığım o bir «öpürəm» sözü
Aramızdakı illər, aylar fərqi sildi.

Elə bildim səninlə bir gündə doğulmuşam,
Sandım ki, eşqimizin çiçəyi təzə açır.
Qəlbimin zülmətini əritdi bir nurlu şam,
Təzə sevənlər kimi tər tökdüm puçur-puçur.

Mənim qaraçı qəlbim yenə səfər üstədi,
Həsətli gözlərimdə dəli şimşəklər gəzdi.
Əllərim tellərinə sığal çəkmək istədi,
Dodaqlarım həsrətlə dodaqlarımı gəzdi.

Nəfəsin alışdırdı kül altındakı közü,
Pərvanələr o nurun uçub başına döndü.
Həyəcanla yazdığım o məktubun son sözü
Təptəzə bir sevginin təməl daşına döndü.

21. 04. 2001.

QƏLBİNƏ SEVGİ DÜŞƏNLƏR

Aynur üçün

– Siz qızların ürəyinə
Sevgi tumu səpirsiniz.
Qönçələyən çiçəkləri
Nəvazişlə öpürsünüz.

Necə dözsün ayrılığa? –
Eşqə düşən ürək sizlər!
Bu qədər sevməkmi olar? –
Divanədi bütün qızlar!

32

Yamyaşıl rəngə boyayır
Baxışınız xəzəlləri.
İtirməkdən qorxmursunuz
Sevdiyiniz gözəlləri?

– Neçə-neçə qəlbi daşın
Ürəyini yuxaldıram.
Mən sevənlərin sayını
Gündən-günə çoxaldıram.

Sevə bilsə, ilanın da
Şəkər süzülər dilindən.
Qəlbinə sevgi düşsən
Pislik gələrmə əlindən?

Dönər paka, müqəddəsə
Sevgi odunda bişənlər.
Şərə meydan oxuyacaq
Qəlbinə sevgi düşənlər.

04. 05. 2000.

SEVGİ DOLU GÜNLƏR

«Mən Sizə sevgi dolu günlər arzu
edirəm. Bir gününüz də sevgisiz
keçməsin!»

Bir məktubdan

Mənə sevgi diləyirsən,
Sevgisiz günün olmasın!
Getdiyən evdə heç zaman
Rəqibin, günün olmasın!

Mənim sevgi sarayımın
Qıymaram daşı olasan.
Sən öz tale üzüyünün
Bərq vuran daşı olasan!..

04. 05. 2001.

33

GÖZLƏRİN DEYƏNİ SÖZLƏRİN DEMİR

Günay üçün

Aldım məktubunu, titrədi əlim,
Ürəyim nə daşdı, nə də ki dəmir.
Qəlbindən keçəni yazsan da, gülüm,
Ürəyin deyəni gözlərin demir...

Sözlərin bir qədər ütülü, qorxaq,
Gözlərin heç nəyi almır vecinə.
Qaçmaq istəsəm də mən səndən uzaq,
Bələdəm sevginin qadir gücünə.

El bizə nə deyər?
– Düşün dərinədən! –
Ağlım ürəyimə «Bir utan!» – deyir.
Məhəbbət boylanır bəbəklərindən,
Ancaq ki, bu sevda baş tutan deyil...

Bu dəli istəyi məhv edəm gərək, –
Gözlərim qorxudan üzünə baxmır.
Ancaq mən neyləyim, sevdalı ürək
Heç zaman ağlımın sözünə baxmır...

12. 05. 2000.

QORXURAM

Ürəyim titrəyir gözün güləndə,
Neyləyim, gözəllik önündə matam.
Yamanca qorxuram səni sevməkdən,
Qorxuram bu yaşda günaha batam...

04. 05. 2001.

BİR MƏKTUBA CAVAB

Yazırsan: mən elə mürəkkəbəm ki,
Təsvir eləməyə mürəkkəb çatmaz.
Sevdalı qəlbimdə bir həsrət yükü,
İntizar gözlərim yuxu da yatmaz.

Sözlərin yarama səpələnən duz,
Göynəyə-göynəyə sahilə gəzdim.
Məndən bir xoş sözü əsirgəyən qız,
Mən səndən heç nəyi əsirgəməzdim...

Şe'r dəyirmanım susar gözəlsiz,
Sevənlərə çatır şairin ərki.
Yazırsan: «Həyat da, Siz də gözəlsiz!» –
Sənsiz bu gözəllik nəyə dəyər ki?!

Şipşirin sözlərdən çələng toxuyan
Titrək barmaqların məni cəlb edir.
Sizin bağçanızda nəğmə oxuyan
O bülbül – sevdalı şair qəlbidi.

Sevən də sevəndən alarını qisas?!
Məhəbbət oduyla gizli yanırısan.
Sən məni hamıdan mehriban, həssas,
Sən məni hamıdan varlı sanırısan.

Köksümə çırpılır quduz dalğalar,
Sevda dənizində adamıyam mən?!
De, kimin bu qədər sevgilisi var?! –
Dünyanın ən xoşbəxt adamıyam mən!..

13. 05. 2001.

MƏNİM ƏLLƏRİM

Mənə zarafatla dedi bir gözəl:
Gözlərin həmişə gözəli görüb!
Tutub əllərimdən soruşdu: – Bu əl
Görəsən nə qədər qız əli görüb?!

Dedim: - Əzizimdi sevən könüllər,
Başımda min eşqin havası olub!
Çiçəyə çevrilib əlimdə əllər,
Ürəyim sevdalar yuvası olub...

Uçurumdan qurtulub əlimdən tutan,
Uduzub, – kim mənə acıq eləyib...
Sevdalı nəfəsim kül altda yatan
Neçə yetim közü ocaq eləyib.

Duyanı yoxdusa, insan qəribdi,
Köksümə nə qədər tellər sığıb...
Gözlərim nə qədər gözəl görübdür,
Əlimə nə qədər əllər sığıb...

Sevda yollarında qəlbim əridi,
Qanlı göz yaşıyla gözüm dolubdur.
Ovcum bəxtəvərlər bəxtəvəridi,
Neçə qız əlinə vətən olubdur...

18. 05. 2000.

SƏNİN MƏKTUBUN

Səbinə üçün

Sizi görcək qəlbi əsib qəlbi buzların,
Ürəkləri isindirən köz olmusunuz.
Neçə-neçə qəlbi kövrək qönçə qızların
İlk sevgisi, sevgilisi siz olmusunuz...

Nə gizləyim, o qızlardan biri də mənəm,
Gecə-gündüz can atıram vüsala yetim!
Bir ilahi məhəbbətlə göynəyir sinəm,
Bəxtəvərəm, taleyimdən yox şikayətim.

Həzin-həzin dillənəndə könül tarınız,
Neçə sevgi bulağının eşq gözü dolub.
Qəm libaslı, həsrət yüklü misralarınız
Neçə sevgi ocağının ilk közü olub.

Baxışınız şimşək kimi məni yandırır,
Sevda dolu nəğmənilə ürək üzürsüz.
Sevdiyiniz gözəlləri pərvazlandırır,
Bəs bu qədər ayrılığa necə dözürsüz?

Məhəbbətə çevrilərmis ürəkdəki kin,
Bu dünyada hər bir dərдин davası varmış.
Bu nə işdi, bir sevdalı şair qəlbinin
Neçə-neçə qız köksündə yuvası varmış...

Sizi görcək qəlbi əsib qəlbi buzların,
Ürəkləri isindirən köz olmusunuz.
Neçə-neçə qəlbi kövrək qönçə qızların
İlk sevgisi, sevgilisi siz olmusunuz...

27. 05. 2000.

GEC OLACAQ

Pəri üçün

Ayrılıq xəzanından
Ürəyim titrəyəcək.
Bir gecikmiş sevginin
Çiçəkləri solacaq.
Məhəbbət yollarında
Ayağın büdrəyəcək,
Yadına düşəcəyəm,
Ancaq çox gec olacaq.

Eşqin dəyməz, bilirəm
Gözlərimin yaşına,
Şirin xatirələrdən
Ürəyim güc alacaq.
Nə vaxtsa dəyəcəkdir
Başın əhlət daşına,
Qayıtmaq istəsən də,
Əzizim, gec olacaq...

Demirəm ki, qəlbimdə
Məhəbbət buza dönüb,
Bu həyat yollarında
Sevənlər ucalacaq.
Göz yaşın yanağında
Bir cüt ulduza dönüb,
Məni soraqlasa da,
Qovuşmaq gec olacaq...

28. 05. 2000.

NƏ BİLƏYDİM ƏSİRMİŞ AYRILIĞIN YELLƏRİ

Naibə üçün

Mən sevdalı kəpənək, sən bir zərif çiçəksən,
Mehriban mələk kimi dayanmışan qarşımda.
Biləndə ki, bir uzaq diyara köçəcəksən,
Həsrətin gizildədi
ürəyimin başında.

Ayrılığın zülməti bəbəklərimə hopdu,
Qibləgahım olmusan, sənə üz çevirmişəm.
Ürəyimin başından şirin bir ağrı qopdu,
Bilməzdim ki, mən səni
bu qədər sevirmişəm!

Gözlərindən axacaq dəli həsrət selləri,
Əbədi ayrılıqdan ürəyim çatlayacaq.
Nə biləydim əsirmiş ayrılığın yelləri,
Nə biləydim əllərim
əlinə çatmayacaq?!

Nə biləydim hicranın şimşəkləri çaxacaq,
Vədəsiz don vuracaq bir körpə məhəbbəti?!
Nə biləydim belə tez əlimizdən çıxacaq
İkimiz bir şəhərdə
yaşamaq səadəti?!

Bu dünyaya gələndən məni həsrət izləyir,
Ancaq ki, bircə dəfə taleyimdən küsmədim.
Bilirsənmi, əzizim, məni nələr gözləyir? –
Sənsiz doğma şəhərdə
qərib olmaq, – qismətim.

Uzaq-uzaq yollara dikiləcək gözlərim,
Səndən məktub alanda qəlbim bahar olacaq.
Təskinliyim budur ki, sevgi dolu sözlərim
Uzaq, qərib şəhərdə
sənə simsar olacaq...

03. 06. 2001.

VAR İMİŞ

Sevda üçün

Neçə sevgi toxumu var köksümdə,
Hər yarpağı, hər xəzəli sevmədim.
Sevda sözü gül açsa da dilimdə,
Sevda adlı bir gözəli sevmədim.

Titrək əli buz tək soyuq gözəlin
Sinəsində yanar ocaq var imiş.
Mənim sevgi yollarımın üstündə
Sevda adlı dayanacaq var imiş...

03. 06. 2001.

EŞQ FIRTINASI

Nuriyyə üçün

Mənə zəng elədin səsində tufan,
Tanrı özü yetsin sənənin dadına.
Suların qoynuna baş vuran zaman
Yenə mən düşmüşəm sənənin yadına.

Solub dodağında busə nübarı,
Bəlkə gizli-gizli yanmışan, gülüm?
Səni qucaqlayan şən dalğaları
Həsrət qollarımmı sanmışan, gülüm?!

O mehriban səsin titrəyir nədən? –
Bilirsən ki, qəlbim eşq hərisidi.
Elə düşündüm ki, mənə zəng edən
Dənizdən boylan su pərisidi.

Baxırdı gözümə bir su sonası,
Əllərin ovcumun içində idi.
Qəlbimi titrədən eşq fırtınası
Kim bilir, neçə bal gücündə idi?!

18. 08. 2000.

SƏNİN HƏSRƏTİN

Günel Qasimovaya

Ay qəlbi kövrək quzum,
Gəl sən məni qınama.
Özümdə olmamışam
Sən gələndə yanıma.

Gətirdiyin gülləri
Vermişəm özgəsinə.
Köksümün atəşini
Duyarmı özgə sinə?

Xəbər də tutmamışam
Təmiz məhəbbətindən.
Bilmirəm necə çıxım
Sənin xəcalətindən?!

Mehriban gözlərini
Seyr etməkdən doymuram.
Ancaq ki, ürəyinə
Xal salmağa qıymıram.

Mənim qəlbim sərt qaya,
Sən bir kövrək şüşəsən.
Qorxuram məni sevib,
Alovlara düşəsən.

Mən dünya görmüş kişi,
Sən on doqquz yaşında...
Həsərin bardaş qurub
Ürəyimin başında...

25. 08. 2000.

BİR YER TAPILAR

Demə şair eşqi bircə günlükdü,
Açılıb üzümə bağlı qapılar.
Mənim ürəyimdə yaman tünlükdü,
Ancaq səninçün də bir yer tapılar...

ÖPƏRƏM

Sözümü havada tutan
Qızın gözündən öpərəm.
Ürəyimdə ocaq çatan
Qızıl közündən öpərəm!

MƏNLİK DEYİL

Heç bilmirəm neyləyim,
Düşmüşəm əcəb oda.
Özgə bir yana qalsın,
Danlayır məni o da.

Nurlu bir məhəbbətin
Gözünə zülmət çökür.
Tanrı bu sevgi ilə
Bizi sınağa çəkir.

Özgənin bağçasından
Gül dərmək mənlük deyil.
Elləri üstümüzə
Güldürmək mənlük deyil.
Ürəyimin başında
Məhəbbətin yaşayır,
Qəlbimdəki həsrəti
Öldürmək mənlük deyil...

Qəm didir ürəyini
Yaş aparır gözünü.
Oda, közə vurursan
Pərvanə tək özünü.

Sevda dolu qəlbimiz
Dönüb dəli ozana.
Axı bəndə neyləsin,
Gülüm, Tanrı yazana?!

Əlimizdən nə gəlir
Dayanıb köks ötürdük.
Nəmli kirpiyimizlə
Nə qədər od götürdük.

Qəlbin bir himə bənddi,
Sən hər şeyə hazırsan.
Ancaq əlacın yoxdu,
Unut məni! – yazırsan.

Özgənin bağçasından
Gül dərmək mənlik deyil.
Elləri üstümüzə
Güldürmək mənlik deyil.
Ürəyimin başında
Məhəbbətin yaşayır,
Qəlbimdəki həsrəti
Öldürmək mənlik deyil...

25. 08. 2000.

YANIMA TƏK-TƏK GƏLİN

Zarafat

Cüt gözüm Sizə qurban,
Yanıma cüt gəlməyin!
Amandı, bir ürəyi
İki yerə bölməyin!

Gözünüzə baxanda
Gözlərim utanmasın.
Dodağım da titrəyən
Sözlərim utanmasın!

Bəndənizin yanında
Göz üstədi yeriniz.
Birinizə baxanda
Qısqanmayın biriniz.

Gözəlləri görəndə
Başımdan gedir huşum.
Bir azca vasvasıyam,
Hamıya qonmur quşum.

Gəlir mənim xoşuma
Tək-tək qız, tək-tək gəlin.
Məni sevən gözəllər,
Yanıma tək-tək gəlin!

05.08. 2000.

MƏNDƏN DAŞ İSTƏYƏN QIZ

Göz dikmişən gözlərimə,
Bəbəyindən sevgi daşır.
Deyirsən: – Mənim üçün də
Gətirin bir dəniz daşı.

Qəlbimə həmdəm gəzirəm,
Mənə simsar olarsanmı?
Məndən daş istəyən gözəl,
Könül versəm, alarsanmı?

15. 09. 2001.

SƏNİN XƏTRİNƏ

«Tək Sizin xətrinizə dərsə gəlirəm»–
deyən Cəlalayə

Sənin məhəbbətin, sənin həsrətin
Hopubdur şe'rimin kövrək sətrinə.
Gözlərin gözümdə yuva qursa da,
Həsrətəm saçının doğma ətrinə.
Ay mənim xətrimə dərsə gələn qız,
Hər şeyə hazırım sənin xətrinə.

05. 10. 2000.

DUEL

Ünvanıma tuşlanan
Hər bir sözündə sevgi.
Duelə çağırırsan
Məni gözündə sevgi.

Bir dalda yer seçək ki,
Kimsə mane olmasın.
Qəlbimizdəki arzu
Gözümüzdə qalmasın.

Alovlara, odlara
Çataq bir-birimizi.
Öpüş güllələrinə
Tutaq bir-birimizi...

05. 10. 2000.

HƏR ŞEY SƏNİN ƏLİNDƏDİR

Sözlərin həsrət könlümü
Paraladı, dilimlədi.
Məhəbbətin ürəyində,
Acı sözlər dilindədi.

Məndən gen gəzdiyən bəsdə,
Əlin soyuq, qəlbin isti.
Ovcumun içində əsdi, –
Sevdiyini əlin dedi!

Hönkürürəm gildir-gildir,
Ürəyimi güldür, güldür.
İstər yaşat, istər öldür,
Hər şey sənənin əlindədir!

18. 12. 2000.

BƏS DEYİRDİN AĞLAMARAM?

İlahə üçün

Bəs deyirdin ağlamaram,
Nə tez oldun qəlbi kövrək?!
Sözlərim ağlatdı səni,
Gülüm, göz yaşın mübarək!

Qəlbimin telləri əsir,
Heç mən səni incidərəm?!

İstəyirəm yanağından
Damla-damla inci dərəm.

Bir şam kimi əriyirsən,
Xəbərin yoxdu özündən.
Ayrılıq tufanı əsir,
Gəl öpüm nəmli gözündən!

05. 10. 2000.

İLHAM PƏRİMƏ

Hər şe'rim sevdalı nəgmə,
Ürəyim möhtacdı qəmə,
Bu sirri kimsəyə demə, –
Sənsən uman yerim mənim,
Pərim mənim!

Həsrətimi varaq duyur.
Qəm qəlbimi varaqlayır.
Hər an səni soraqlayır
Sözüm mənim, şe'rim mənim,
Pərim mənim!

Ürəyim tutulub eşqə,
Arzular çin ola keşkə!
Sənə qovuşmaqdan başqa
Yoxdu dərdi-sərim mənim,
Pərim mənim!

Yaş fərqimiz bir qərinə,
O qədər üzümə dərinə!
Sənin sinənin tərinə
Qarışaydı tərime mənim,
Pərim mənim!

Nəm – gözümün qarasında,
Qəm – qəlbimin parasında.
Qollarının arasında
Cənnət olar yerim mənim,
Pərim mənim!

14. 10. 2000.

**SƏN HAZIRCA
LEYLİSƏN**

Aynur Kəlayeva üçün

Yazdığım avtoqrafda
Xoş sözlər az olubdur.
Ürəyindəki tufan
Üzünə yazılıbdır.

Qəlbin yarpaq tək əsir,
Yamanca gileylisən.
Tək Məcnunun çatışmır,
Sən hazırca Leylisən...

25. 10. 2000.

VƏTƏN QIZI

Ülviyyə üçün

Gözəllərin arasında azmışam,
Bu sevdəylə bəlkə qəlbim qızına!
Vətən adlı neçə şe'r yazmışam,
Birini də yazım Vətən qızına.

Bilirsən ki, meylim yoxdu hər gülə,
Bir çiçəkli budaq desin sevgini.
Gəl şairi öpüslərə qərq elə,
Dil deməsin, dodaq desin sevgini...

Duyarammı məhəbbətin odunu
Ürəyimdə günəş kimi doğmasan?!
Vətən qızı, Vətən kimi ülvisən,
Vətən qızı, Vətən qədər doğmasan...

28. 12. 2000.

ÖPDÜM

Ayrılıq yelləri əsdi,
Doluxsunmuş gözü öpdüm.
Sən mənə sevirəm dedin,
Dodağında sözü öpdüm...

46

**GÖR HƏLƏ
NƏLƏR OLACAQ**

Gözün sevgi gülşənimə
Düşən titrək izi görüb.
Pərvanə qəlbim titrəyir,
Kül altında közü görüb.

Nə biləydim ürəyimdə
Arzular mələk qalacaq?!
İçin-için köz ışıdır,
Gör hələ nələr olacaq?!

Əllərindən yapışanda
Qəlbimdən nələr keçəcək?!
Bu bəxtəvər dodaqlarım
Üzünü vətən seçəcək...

Bir qəribik, yurd yeri ver,
Nə zaman köçək köksünə?!
Dodaqlarım kəpənək tək
Can atır çiçək köksünə...

29. 12. 2000.

ƏSRİN ZİRVƏSİNDƏ

Gəlib bir cüt gözəl mələk donunda
Cənnətə döndərdi görüş yerimi.
Döndüm bəxtəvərə əsrin sonunda,
Öpdüm İlahəmi, öpdüm Pərimi!

Həsret ocağında yandım, qovruldu,
Köksümün başında min arzu, dilək.
Əsrin zirvəsində bəxtəvər oldum,
Dodağım gül açdı, ürəyim çiçək.

İşlərim düşsə də hərdən müşkülə,
Mən öz taleyimdən bir yol küsmədim.
Şadam, təzə əsrə təzə eşq ilə
Köçmək səadəti oldu qismətim...

30. 12. 2000.

47

**SƏN HAZIRCA
LEYLİSƏN**

Aynur Kəlayeva üçün

Yazdığım avtoqrafda
Xoş sözlər az olubdur.
Ürəyindəki tufan
Üzünə yazılıbdır.

Qəlbin yarpaq tək əsir,
Yamanca gileylisən.
Tək Məcnunun çatışmır,
Sən hazırca Leylisən...

25. 10. 2000.

VƏTƏN QIZI

Ülviyyə üçün

Gözəllərin arasında azmışam,
Bu sevdəylə bəlkə qəlbim qızına!
Vətən adlı neçə şe'r yazmışam,
Birini də yazım Vətən qızına.

Bilirsən ki, meylim yoxdu hər gülə,
Bir çiçəkli budaq desin sevgini.
Gəl şairi öpüslərə qərq elə,
Dil deməsin, dodaq desin sevgini...

Duyarammı məhəbbətin odunu
Ürəyimdə günəş kimi doğmasan?!
Vətən qızı, Vətən kimi ülvisən,
Vətən qızı, Vətən qədər doğmasan...

28. 12. 2000.

ÖPDÜM

Ayrılıq yelləri əsdi,
Doluxsunmuş gözü öpdüm.
Sən mənə sevirəm dedin,
Dodağında sözü öpdüm...

46

**GÖR HƏLƏ
NƏLƏR OLACAQ**

Gözün sevgi gülşənimə
Düşən titrək izi görüb.
Pərvanə qəlbim titrəyir,
Kül altında közü görüb.

Nə biləydim ürəyimdə
Arzular mələk qalacaq?!
İçin-için köz işarır,
Gör hələ nələr olacaq?!

Əllərindən yapışanda
Qəlbimdən nələr keçəcək?!
Bu bəxtəvər dodaqlarım
Üzünü vətən seçəcək...

Bir qəribik, yurd yeri ver,
Nə zaman köçək köksünə?!
Dodaqlarım kəpənək tək
Can atır çiçək köksünə...

29. 12. 2000.

ƏSRİN ZİRVƏSİNDƏ

Gəlib bir cüt gözəl mələk donunda
Cənnətə döndərdi görüş yerimi.
Döndüm bəxtəvərə əsrin sonunda,
Öpdüm İlahəmi, öpdüm Pərimi!

Həs-rət ocağında yandım, qovruldu,
Köksümün başında min arzu, dilək.
Əsrin zirvəsində bəxtəvər oldum,
Dodağım gül açdı, ürəyim çiçək.

İşlərim düşsə də hərdən müşkülə,
Mən öz taleyimdən bir yol küsmədim.
Şadam, təzə əsrə təzə eşq ilə
Köçmək səadəti oldu qismətim...

30. 12. 2000.

47

TALE SƏNİ MƏNİM ÜÇÜN SAXLAYIB

Sənə simsar bir qəlbimdi, bir vətən,
Dərd əlindən can atsan də qürbətə,
Dözəmməzdin bu hicrana, firqətə,
Köks ötürmə için-için ağlayıb,
Tale səni mənim üçün saxlayıb.

Tək qalmısan, səni sıxır dörd divar,
Bu ömürdü, sevinci var, dərdi var,
Göz yaşınla həsrətimi az suvar,
Köks ötürmə için-için ağlayıb,
Tale səni mənim üçün saxlayıb.

Bəxtəvərdi, cəlvələnir dənizim,
Düşüb eşqin dəryasına mən üzüm!
Bəxt ömrünə şəfəq salıb, əzizim,
Yusifoglu eşqə könül bağlayıb,
Tale səni mənim üçün saxlayıb...

31. 12. 2000.

MƏNİ ÇAĞIRIRSA ƏNGİN ÜFÜQLƏR

Dərələr ötərəm, dağlar aşaram,
Yoluma nur saçar şimşəklər mənim.
Sənin nəfəsinlə dolan bir şaram,
Harasa aparır küləklər məni...

Dolub ürəyimə uçmaq həvəsi,
Zərifcə bir şara tikanlar qənim.
Uçuram, içində sənin nəfəsin,
Yolumu gözləyir tikanlar mənim...

Süzülür, ruhuma axır şəfəqlər,
Sevda ilə ürəyim düşmür həvəsdən.
Əgər çağırırsa əngin üfüqlər,
Saxlaya bilməzsən məni qəfəsdə...

04. 02. 2001.

ÜRƏYİMLƏ BACARMADIM

C. Samirə üçün

Gözlərindən sevgi nuru itməsin,
Körpü saldın sal buzların üstündən.
Söylədin ki, Allah əskik etməsin,
Müəllim, Sizi biz qızların üstündən...

Bir xoş sözün təşnə üçün bəs etdi,
Mənə baxan nə sevdalı gözlərdi?!
Buz əllərin ürəyimi isitdi,
Kül altında qalan odum közərdi.

Daha heç nə deyil mənim gərəyim,
Elə bilmə ilham atım büdrədi.
Döndü payız yarpağına ürəyim,
Nəfəsinlə əsim-əsim titrədi.

İnsan oğlu bu dünyada qonaqdı,
Hər gözəldən bac almadım, neyləyim?!
Bilirdim ki, səni sevmək günahdı,
ÜRəyimlə bacarmadım, neyləyim?!

19. 01. 2001.

BU ÜRƏK Kİ, SƏNDƏ VAR

Zəlzələ vaxtı evdən tək cə mənim
kitabımı özü ilə götürüb qaçan
Billurəyə

Yaşayıb zəlzələnin qorxunc həyəcanını,
Qaçanları görmüsən öz heyvətli gözünlə.
Kimisi pul götürüb, kimisi öz canını,
Sən mənim kitabımı götürmüşsən özünlə.

Heç kəs qala bilməyib büllur saray içində,
Hər kəsi öz hayında görən gözlərin dolub.
Bu vurhavur içində, bu hay-haray içində
Dünyadan umacağın mənim sözlərim olub...

Sən ömrün puçluğunu bir anda hiss etmişən,
Ancaq həyat eşqiylə dinib qəlbinin simi.
Mənim şe'rlərimi qoynunda hişz etmişən
Ana öz balasını xilas eləyən kimi...

Bu ürək ki, səndə var, qəlbin nurla dolacaq,
Eşqinin göylərində sökülməyib hələ dan.
O kitab ömrün boyu talismanın olacaq,
Hişz eləyəcək səni min xətdən, bələdan...

10. 02. 2001.

BU QIZIN QƏLBİ

Gülşən üçün

Təzə sevgi bağından
Gül dərən qız Gülşəndi.
Ölmüş elə gözəldi,
Əlindəki gül şəndi.

Gül əllərdə gülə bax,
Yaraşıqdı gül gülə.
Görməmişdim heç belə
Gül sevinə, gül gülə.

Ona bir xoş söz dedim,
Sevindi, qəlbi güldü.
Qoxlamaq istəyirəm,
Bu qızın qəlbi güldü...

18. 02. 2001.

TALE SƏNƏ YAR OLACAQ

Nə yaman fağır olmusan,
Üzünü qəm alıb sənin.
Qəlbindəki dəli sevda
Gör nə günə salıb səni?!

Lalə yanağın bənzəyir
Körpəcə bir dan yerinə.

50

Məni görcək sevgi axır
Damarında qan yerinə.

Sevildiyini biləndə
Qəmin bağı yarılaçaq.
Darıxma, əzizim, bir gün
Tale sənə yar olacaq...

19. 02. 2001.

BU SEVGİ YUXU DEYİL Kİ...

Əlim əlində sevinib,
Gözüm gözündə durulub.
Ürəyim sözlə doludu,
Dilimə kilid vurulub.

Dodaqların gül ləçəyi,
Dəli könlüm ac arıdı.
Sənin həsrət dodaqların
Ürəyimin açarıdı.

Həsrət köksünə sıxılma,
Ürəyim oxudu bəlkə.
Özüm də çasıb qalmışam,
Bu sevgi yuxudu bəlkə?

19. 02. 2001.

BU SEVGİ YUXUYMUŞ

Neçə yol bulandım, duruldum,
Özüm də bilmədən vuruldum.
Titrədi ürəyim nanə tək,
Həsrətin gözümdə yaş oldu.
Bir sevda nəğməsi oxudu,
Ürəyim köksümdə quş oldu.
Geriye yol yoxdu, bilirəm,
Sevgidən ürəyim hey əsir.
Kəpənək dodağım titrəyir,
Qonmağa bir dadlı yer gəzir.
Əllərim əlində məst olub,
Dikilib gözümə gözünüz.

51

Ürəyim alınmaz qalaydı,
Yol tapdı qəlbimə sözlünüz.
Sən baxan göylərdə ay ollam,
Sevməkdən gözəl şey yox imiş.
Qorxuram yuxudan ayılam,
Biləm ki, bu sevgi yuxuymuş...

19. 02. 2001.

İLHAM PƏRİMƏ

Gözlərim gözünü görüb,
Yaxanı ələ vermişən.
Mənə yazdığın məktubu
Sən cırıb yelə vermişən.

Söz deməyə utanırsan,
Dili laldı məhəbbətin.
Kağızı cıra bilərsən,
Sevgini öldürmək çətin...

19. 02. 2001.

MƏNİM NƏ GÜNAHIM

Qeysə üçün

Gözəl maşınımı sən çirkli görüb,
Narahat olmusan,
çox sağ ol, gülüm!
Neyləyim, düz sözə nə söyləyəsən,
Bir azca tənbeləm,
qısadır dilim.
Məni yer adamı duya bilmirsə,
Göylərdi pənahım,
a Qeysə xanım.
Yerin çirkabını, yerin tozunu
Göylərin yağışı yuya bilmirsə,
Mənim nə günahım,
a Qeysə xanım?!

19. 02. 2001.

ŞE'RİN TƏMƏL DAŞI

Vaqif Qurbanova

İllər boyu şe'rlərim
Qəblərə sevgi daşdı.
Yoxdu ayrı umacağım,
Mükafatım göz yaşdı.

Hər gözəlin dediyi söz
Qəlbimdə inci, zər olur.
Sevgi qəmiylə yoğrulan
Ürəyim bəxtəvər olur.

Öpdüm bir qızın üzündən,
Qəlbim xoşbəxt an yaşadı.
Gülüb dedin: – Bu öpüş yox,
Bir şe'rin təməl daşdı...

22. 02. 2001.

JALƏ ÜÇÜN

Şairin qəlbinə
Yol tapdın, gözəl, sən.
Jalə – sübh şəhidi,
Şeh kimi gözəlsən!
Əzizim, sözlərin, gözlərin
Gəlibdir gör kimin xoşuna? –
Özün də bir qətrə jalə tək
Düşmüşən qəlbimin başına...

Məni tanıyan gündən
Gözündən yuxu qaçıb,
Sözlərim işıq kimi
Ürəyinə nur saçıb.

Yanağımı oxşayan
Bu qaynar nəfəs nədi?
Şeh içində bərq vuran
Sevgi deyil, bəs nədi?!

22. 02. 2001.

ŞAHNAZLA SÖHBƏT

- Müəllim, o dünyaya gedəndə kimi özünüzlə aparmaq istərdiniz?
- Öz qəmimi.
- Kaş məni aparaydınız.

- O dünyaya gedəndə
Aparmaram Şahnazı.
Qoy qalıb bu dünyada
Şahnaz çəksin şah nazı!

22. 02. 2001.

SEVİNC MƏNƏ YAR OLAB

Mən heç bilməzdim səni
Bu qədər qəlbi yuxa.
Kövrəldiyini görüb
Dinliyim çıxıb yoxa.

Qəlbində tufan qopub,
Gözlərin inci səpir.
Gözlərim yanağında
Bərq vuran şehi öpür.

Ürəyim tir-tir əsir,
Durma boynunu burub.
Sən Sevincsən, qəlbində
Qəm niyə yuva qurub?

Sevib gözəl bir qızı
Könlüm bəxtiyar olub.
Çəkil önümdən, kədər,
Sevinc mənə yar olub...

22. 02. 2001.

İNDİ İNANDIM Kİ...

Gözümdən bir tük də yayına bilməz,
Gözünün içində qəm yuva qurub.
Sənin eşq günəşin təzəcə doğur,
Mənimsə yolumu gözləyir qurub.

Bəlkə beş-on il də uzandı ömrüm,
Ürəyim həsrətdi bal öpüslərə.
Təşnə dodaqlarım bir məqam gəzir,
Titrək dodağından bir öpüş dəərə.

Uf da eləmərəm, qurbanlıq kimi
Qəlbimi başına çevirsən, gülüm!
Daha qısqanırsan məni qızlara,
İndi inandım ki, sevirsən, gülüm!

22. 02. 2001.

ƏLLƏRİNİ QOYNUNDAN ÇƏK

Həsrət qəlbimə dağ çəksə,
Sevinc bizdən ayaq çəksə,
Üstümüzə zülmət çöksə,
Ay üzünü çıraq elə.

Niyə qəlbində qəm olsun?
Niyə yanağın nəm olsun?
Kırpiklərim qələm olsun,
Ağ üzünü varaq elə.

Arzuların çiçək-çiçək,
Adın göyçək, özün göyçək,
Əllərini qoynundan çək,
Əllərimi qonaq elə...

04. 03. 2001.

ÖZÜM ÖZÜMDƏN UTANDIM

Ürəyim göynəyir, gülüm,
Bilmirəm heç necə gülüm?
Odumdan çox imiş külüm,
Yandım, közümdən utandım.

Əllərin dəydi əlimə,
Meydan oxudum ölümə.
Bu nəydi gəldi dilimə? –
Qəfil sözümdən utandım.

Demə şair kamsız köçdü,
Bu dünya sevgisiz heçdi,
Ürəyimdən bir hiss keçdi,
Özüm özümdən utandım...

04. 03. 2001.

KƏPƏNƏK

“Kaş bir kəpənək olaydım,
Siz şe'r yazanda başınızın
üstündə uçaydım”.

Aynurə Qasımova

Bir kəpənək olasan,
Uçasan güldən-gülə.
Mən də səni izləyəm
Sevinclə, gülə-gülə.

Məni şirnikdirəsən,
Düz yanımdan ötəsən.
Çiçəklərin içində
Gizlənəsən, itəsən.

Zərif qanadlarına
Səngər ola ləçəklər.
Yanımda hey vurnuxam,
Mənə gülə çiçəklər.

56

Axır ki, qismət ola
Küsənlərə barışıq.
Səni köksümə sıxam
Bu gül-çiçək qarışıq...

08. 03. 2001.

XƏYALIN HARDADI

Cəlaləyə

Bu dərddə də dözəcəyəm,
Əzəl gündən qəm çəkənəm.
Duyuram ki, hicran gəlir,
Mən havadan nəm çəkənəm.
Sevdalı könlün hönkürür,
Ta bir də çətin ki, gülüm.
Əllərin mənim əlimdə,
Xəyalın hardadı, gülüm?!

10. 03. 2001.

BİR GÖZƏLİN ARZUSU

“Sizin qələminiz olsaydım, şe'r
yazında əlinizi məndən çəkməyə
imkan verməzdim”.

Aynurə Qasımova

Həyat qədər şirinsiniz,
Sizdən çətin ki, doyardım.
Kaş ki, yazan əlinizi
Öpüb alnıma qoyaydım.

Köksümdə günəş doğaydı,
Gələydi baharım, yazım.
O əllərə sahib olmaq
Kaş olaydı alın yazım!

Qızlara şe'r yazdınız,
Ancaq ki, Sizdən küsmədim.
Əlinizdə qələm olmaq
Olaydı mənim qismətim.

57

Qəlbimizin ağrısını
Mən özümə götürəydim.
Əlinizin istisini
Ağ kağıza ötürəydim.

Qələm olsam, yazdığımız
Kəlmələrdən doyardımmı?
Əlinizi bir an məndən
Ayırmağa qoyardımmı?!

08. 03. 2001.

SEVİL ÜÇÜN

Dünyaya sevilməkçün
Gəlmisən, ay Sevilim!
Sən sevildiyin kimi
Kaş ki, mən də sevilim.

Qəlbi sevdalı şair
Sevilə gülərmi heç?!
Sevməyi bacarmayan
Sevilə bilərmi heç?!

10. 03. 2001.

İZİM QALAYDI

Valya üçün

Kaş ki, bir də gəzəydik
Səninlə meşələri.
Tellərinə düzəydim
Şehli bənövşələri.

Həsətli bəbəyində
Buludlar ötüşəydi.
Titrək dodaqlarına
Gizlicə şəh düşəydi.

Öpəydim tellərindən,
Öpəydim gözlərindən,

Ürəyim məst olaydı
Sevdalı sözlərindən.

Mehriban gözlərində
Yenə gözüm qalaydı.
Sevgi çəmənzarında
Mənim izim qalaydı...

10. 03. 2001.

CIRILAN ŞE'R

“Bir gün pilləkəndə Sizin şe'rə rast gəldim.
Kim isə cırıb atmışdı. Gözlərim önündə həyə
canla şe'r oxuduğunuz anlar canlandı. Birdən
birə vahimələndim. Tez əyilib şe'r parçalarını
götürdüm, elə bil rahatlıq tapdım.”

Samirə Quliyeva

Gördüyü yuxunu yoza bilməyən
Acı həqiqətə nifrətlə baxıb.
Adımı qəlbindən poza bilməyən
Bir qız hayıfını şe'rimdən çıxıb.

Bərq vurub gözündə bir titrək ulduz,
Doğma nəfəs dəyib qərrib şe'rimə.
Kağızı dörd yerə parçalayan qız
Bir dadlı işgəncə verib şe'rimə.

Hamını isitməz qəlbimin közü,
Heç kimə pis gözlə baxma, əzizim!
Tanrının hökmüylə yazılan sözü
Bəndə poza bilməz, qorxma, əzizim!

Sevməyən nə bilər şe'rin odunu,
Gürzəyə neyləsin axı ovsunlar?!
Sağ ol, qoymamısan mənim adımlı
Pillələr üstündə tapdalasınlar.

Durmuşam haqq ilə nəfəs-nəfəsə,
Nadanlar yanında sözüm qərribdir.
Neyləyə bilərik, Tanrı hər kəsə
Ürəyinə görə sevgi veribdir...

13. 03. 2001.

BATAQLIQDA BİTƏN ZANBAQ

Gileylisən taleyindən,
Bəxtin qara, ləçəyin ağ.
Sənə yermi qəhət idi,
Bataqlıqda bitən zanbaq?!

Ağrılar qəlbini üzüb,
Yuxu da getmir gözüne.
Bataqlıqda bitməyini
Dərd eləmişən özüne.

Hər gün baxıb ətrafına
Qamışlıq, çamur görürsən.
Bataqlığın qəlbindəki
Sevgidən xəbər verirən.

Uzaq olsan da, üstünə
Gün tək nur səpə biləydim.
Sənin nəmli gözlərindən
Bircə yol öpə biləydim!

İstəsən köç ürəyimə,
Qıymaram fikir edəsən.
Qorxuram qəlbimi görüb,
Bataqlığa şükür edəsən!

28. 03. 2001.

İMZASIZ MƏKTUBA İMZALI CAVAB

Sözlərindən duyuram ki,
Mənim üçün darıxmısan.
Yazdığın həzin məktuba
İmza qoymaqdan qorxmısan.

Dünyanın böyük dəlisi
Bu gün sənin qarşıdadı.
Sən sevməkdən qorxursansa,
Hələ ağlın başındadı.

Xəmirim belə yoğrulub,
Qınama, məni qınama.
Ağlın başından çıxanda
Qaçıb gələrsən yanıma...

29. 03. 2001.

MƏNDƏN NARAZISAN BİLMİRƏM NİYƏ?

Sona üçün

Yazırsan ki, sev məni,
İnsan gerek düşünə!
Mən qarışa bilmərəm
Ürəyimin işinə...

Məndən narazısan bilmirəm niyə?
Yandırır, göynədir söz ürəyimi.
Sənin ürəyinə dəyməyim deyə,
Xətrinə dəymişəm öz ürəyimin.

Eşqinin yolları dirənib dağa,
Pərişan görkəmin qəlbimi sıxıb.
Bir sevən ürəyi ovundurmağa
Bilmirəm söz niyə qəhətə çıxıb?!

Sevən bəxtəvərdir, sevgidən güc al,
Bu eşqin önündə gerek əyiləm.
Sənin məhəbbətin ucadan uca,
Bəlkə də heç ona layiq deyiləm.

Danışa bilmirəm, qısadır dilim,
Demə şair niyə üzümə baxmır?!
Seçən mən deyiləm, ürəkdi, gülüm,
Dəlinin biridi, sözümə baxmır.

Nəyimi sevmisən, axı nəyimi?
Həsət alovu var sənin canında.
Üzü qara olsun bu ürəyimin,
Məni xəcil edib sənin yanında...

29. 03. 2001.

HEÇ DARIXMA

“İtirdiklərimin geri qaytarılmasını qızıl balıqdan xahiş etmək istədiyimi arzulayanda təəccüblə soruşdunuz ki, yə'ni çox şey itirmisən? Əgər bilsəydiniz ki, mən nə itirmişəm, belə sual verməzdiniz”.

A. Vüsalə

Körpə qəlbin yaralanıb,
Əziz insan itirmisən.
Qanadların bərkiməmiş
Sən dərd yükü götürmüşən.

Baş əymə dərdə, ağrıya,
Tərk etməsin səni qürür.
Sevgilər təzə başlayır,
Qarşıda bir ömür durur.

Heç darıxma, Tanrı sənə
Sevgi payı göndərəcək.
Həyatını başdan-başa
Gülüstana döndərəcək...

31. 03. 2001.

GİLEYLİ BUDAQ

“Budaq öz ağac anasından nə qədər inciyib küsə də, heç vaxt ondan öz könlü ilə ayrılı bilməz. Bir gün Sizin kimi bir günəş doğacaq, budağın üstünə düşüb, onu isidəcək”...

M. Sərmayə

Niyə səndən gül dərmədim,
A məndən gileyli budaq?
Qəlbim Məcnuna dönəydi,
Sən olaydın Leyli, budaq!

Səni ovundurmaq üçün
Bircə sözüm bəs edəydi.
Nəfəsimin hərarəti
Ürəyini isidəydi.

Güləydi çiçək gözlərin,
Yarpaq dodağın əsəydi.
Uzanıb titrək əllərim
Gül dərməyə tələsəydi.

Kərəm kimi həsrətinlə
Alışıb yana biləydim.
Kaş balaca bir quş olub,
Üstünə qona biləydim!..

05. 04. 2001.

SEVGİ

Gülzar üçün

Sevgi elə bir hissdi ki,
onu yadların yanında
danmaq istəyirsən.
Sevgi elə bir oddu ki,
yandıqca “uf” demirsən,
bir az da yanmaq istəyirsən!
Sevgi yangısı neyləyəsidi
ürəyi təşnəyə,
gözü göynüyə!
Özünü bəxtəvər sanırsan
qanadların ütülə-ütülə,
yaraların
göynəyə-göynəyə!

13. 01. 2002.

İKİNCİ ÖMÜR

İçimi sızım-sızım sızıldadır,
göyüm-göyüm göynədir
ayrılıq dərdi.
Xoş xatirələrə
dalmağın özü də
ikinci bir ömür
yaşamağa bərabərdir...

13. 01. 2002.

SƏNİN YUXUN

Qızqayıt üçün

Üzümdən, gözümdən öpdün
asta-asta, tələsmədən.
Gördüyün yuxunu mənə danışdın
bircə kəlmə də kəsmədən...

13. 01. 2002.

SƏNİN PƏNCƏRƏNƏ QONAN GÖYƏRÇİN

“Siz qızların ürəyində sevda atəşini alışdıran
xoşbəxt adamsınız. Həmin qızlardan biri də
mənəm. Birvaxt qəlbinə kölgə düşmüş bir qız
Sizin şe'rlərinizlə sehlənərək öz dərini azacıq
da olsa unutmışdır... Dünyaya yenidən gəlmək
mümkün olsaydı, mənim pəncərəmə qonan və
hal-hazırda qonmağında olan göyərçin kimi yazı
masanız qonub Sizi seyr edərdim.”

Elgün Cabbarova

Sevən ürəklərə nur çiləyirəm,
Taleyim məş'ələ döndərüb məni.
Sınıq ürəkləri ovundurmağa
Bəlkə ulu Tanrı göndərüb məni?!

Dərdin şumladığı gənc ürəyində
Mən sevgi toxumu bitirəcəyəm.
Körpəcə qəlbinə düşən kölgəni
Nurlu bir eşq ilə itirəcəyəm.

Hərdən ağlayırsan sən için-için,
İlk eşqin göynəyi unudularmı?
Sənin pəncərəyə qonan göyərçin
Mənim ürəyimdi, xəbərin varmı?

23. 04. 2001.

BU QIZ KİMDİ

Bu qız kimdi? –Xanımdı,
Ciyərimdi, canımdı.
Qapqara bir xalı var,
Dodağında balı var.

Əlləri bumbuz olur,
Sanki Quba qarıdı.
Üzündəki təbəssüm
Məhəbbətin barıdı.
Dodağı gül ləçəyi,
Ürəyim ac arıdı.
Mehriban baxışları
Qəlbimin açarıdı...

21. 04. 2001.

MƏKTUBUN QƏLBİMİ NURLA DOLDURUB

“Heç ağlıma gəlməzdi ki, mən nə vaxtsa
hər hansı bir müəllimə, şairə məktub yazı-
cam. Burda yaxşı deyiblər ki, sevda nədi
bilməzdim, o da gəldi başıma.”

Mehparə Orucəliyeva

Gözünə baxanda ürəyim dinib,
Gəl, gözüm üstündə saxlayım səni!
Ancaq qaş-qabağın tikana dönüb,
Qorxmuşam gül kimi qoxlayım səni.

Məni tanısan da körpə çağından,
O vaxtlar başına dünya dar imiş.
Qəlbim üşüsə də qaş-qabağından,
Demə ürəyində sevgi var imiş...

İlk dəfə duyursan eşqin dadını,
Təzə eləyirsən nübar, əzizim!
Sən də mənim kimi qaraqabaqsan,
Ancaq ürəyində nur var, əzizim!

Durma bənövşə tək boynunu burub,
Sevgidir diləyim ulu varlıqdan.
Məktubun qəlbimi nurla doldurub,
Ürəyim titrəyir bəxtiyarlıqdan...

23. 04. 2001.

UNUTMA, DÜNYANIN AXIRI DEYİL

“Hələ gəncliyin ilk addımlarını atdığı zaman taleyin çətin sınaqları ilə qarşılaşan bir qız üçün Sizin şe’rləriniz həm göz yaşı, həm də təsəllidir.”

Nailə Kərimova

Bahar buludu tək gözlərin dolub,
Bəxtiyar anların hara çəkilib?
Mənim şe’rlərim göz yaşı olub,
Sənin kirpiyində dara çəkilib.

Qəlbimin səsinə mən qulaq asıb,
Yoluna incilər səpərdim sənin.
Qınayan olmasa, bağrıma basıb,
Nəmli gözlərindən öpərdim sənin.

Bahardan ayrılan solğun çiçəksən,
Bir gün ləçəklərin ətir saçacaq.
Yenə sevəcəksən, seviləcəksən,
Solən arzularım çiçək açacaq.

Yüz ağrı dadsan da cavan yaşında,
Hələ bu dərdlərin ağrı deyil.
Ağ günlər dayanıb sənin qarşında,
Unutma, dünyanın axırı deyil...

23. 04. 2001.

ƏSİR ELƏMİŞƏM QƏLBİMDƏ SİZİ

“Mənim qəlbimə elə bir sevgi ilə daxil olmusunuz ki, oradan çıxmaq çox çətindir”.

Xanım Məmmədova

Nə əmr eləsəniz, bilin, hazırım,
Qıymaram incidə, üzə qəm Sizi.
Bir də ayıldım ki, məktub yazıram,
Bir də ayıldım ki, sevirəm Sizi!

Zərrəcə qorxum yox dardan, çətindən,
Məhəl də qoymuram dosta, tanışa.
Yazdığım sözlərin hərarətindən
Qorxuram dözməyə, kağız alışa!

İşarır bir eşqin ilahi közü,
Ona saymazyana baxmaq çətindi.
Əsir eləmişəm qəlbimdə Sizi,
Mənim ürəyimdən çıxmaq çətindi...

12. 05. 2001.

YARAŞMIR

Gülşən üçün

Gəzirsən məndən uzaq,
Ürəyin dönüb buza.
Sən tək mehriban qıza
Ürək üzmək yaraşmır.

Gəl ruhumu təzələ,
Oğrun-oğrun göz elə!
Sədaqətli gözələ
Yel tək əsmək yaraşmır.

Qəlbim bir titrək yarpaq,
Könlümdəki eşqə bax!
Mənə kədər, qaşqabaq,
Sənə küsmək yaraşmır...

14. 05. 2001.

BACIM OLMAQ İSTƏYİRSƏN

Gülşən üçün

Ömrümü gülşən etmişəm mənimçün gül dərə-dərə,
Şair əli sən tək qıza əlvan güllər dərməzdimi?
Bacım olmaq istəyirsən, sağ ol ürəyinə görə,
Lazım bilsə Tanrı özü mənə bacı verməzdimi?

31. 05. 2001.

**HARA GETSƏM,
HARDA OLSAM...**

Sevda dolu ürəyinə
Yaxın simsar bilir məni.
İki daşın arasında
Yoluxmağa gəlir məni.

Onun təmiz məhəbbəti
Ömrümə yaraşlıq olub.
Ürəyimdə həyat eşqi,
Gözlərimdə işıq olub.

Dodaqlarım bəxtəvərdir
Ay tək nur saçan üzündə.
Ürəyim dönüb qəvvasa
Üzür sevgi dənizində.

Solarmı sevda gülləri? –
Məhəbbətə nə yay, nə qış?
Gözəllərin hamısından
İlham pərim vəfalıymış.

Hara getsəm, harda olsam,
Vəfalıdı, tapar məni.
Götür məni qanadına,
İlham pərim, apar məni!

May 2001.

Çəməndən dərilən tər çiçəklərin,
Güllərin ətrini sevnələr bilər.
Adi adamlardan sən heç nə umma,
Sevginin qədrini sevnələr bilər.

ÜRƏYİNİ ÜZMƏ, GÜLÜM

Rübabə üçün

– O gün əlim boş deyildi,
Müəllim, məni bağışla!
Qızlar əllə salamladı,
Mən isə uzaqdan başla.

– Könlümdə sənə sevgi var,
Elə bilmə qəlbim buzdur.
Ürəyini üzmə, gülüm,
Məgər baş əldən ucuzdu?

29. 05. 2001.

SƏNƏ LALƏ BAĞIŞLADIM

“İlk dəfə çayı mənə Siz göstərdiniz. Dərib
mənə verdiyiniz laləni indi də saxlayıram.”
Ə. Nüşabə

Ulduzlar tək sayrışırdı güllər yamacda,
Gözəlliyin qarşısında titrədi ürək.
Sənə lalə bağışladım Altıağacda,
Utandınmı? – Yanaqların yandı lalə tək.

Ürəyimdə eşq kükrədi şələlə kimi,
Həsrət dolu gözlərini gördüm yaxından.
Nə biləydim, bağı yanıq bu lalə kimi
Ürəyinə xal düşübmiş körpə çağından?!

Sevda dolu qəlbin dinsin telli saz kimi,
Sənin könlün nura möhtac zərif çiçəkdir.
Mənim eşqim ürəyinə köçüb yaz kimi,
Həsrətinin buzlarını əridəcəkdir...

27. 05. 2001.

**SEVGİ SƏRHƏD
TANIYIRMI?**

“Müəllim, sevgi sərhəd tanıyırımı?”
Elyana Seyidəliyeva

Sözlərinlə söylə kimin
Bostanına daş atırsan?
Məni şirəyə, qızları
Qarısqaya oxşadırsan.

Sevda dolu ürəyimi
Acı həsrət bürüyəcək.
Qarısqalar dodağında
Şirin canım əriyəcək.

Könlüm sevgi yuvasıdı,
Qəlbin məni qınayırmı?
Nəyə görə soruşursan:
“Sevgi sərhəd tanıyırmı?”

Ürəyim istəməsəydi,
Görüşünə gələrdimmi?!
Sevgi sərhəd tanısaydı,
Səni sevə bilərdimmi?!

29. 05. 2001.

KÜSMƏ MƏNDƏN, ƏZİZİM

Mənə acığın tutub,
Titrəyir dodağın da.
Qəlbim yarpaq tək əsir
Ömrümün budağında,
Küsmə məndən, əzizim!

Sübhədək qovruluram,
Yuxu getmir gözümə.
Sən küsəndə, ürəyim
Baxmır mənim sözümə,
Küsmə məndən, əzizim!

Sevənlər günahdan da
Keçə bilsinlər gərək.
Qoy qonsun dodağıma
Dodağın kəpənək tək,
Küsmə məndən, əzizim!

İndidən üşüyürəm,
Hicran yelləri əsir.
Sən küsəndə elə bil
El-aləm məndən küsür,
Küsmə məndən, əzizim!

27. 05. 2001.

QIZLARSIZ MƏNİM NƏ GÜNÜM?

“Yaxşı ki, Siz varsınız. Xoşbəxtik ki,
bizə Siz dərs deyirsiniz.”

Samirə Rafiq qızı

Etdiyim zarafatları
Sən neçə yerə yozmusan.
İkibaşlı sözlərimin
İçinə düşüb, azmısan...

Minib xəyal köhlənini
Hey dağa, daşa çarpmısan.
Qəlbimdəki nuru görüb,
Axtardığını tapmısan.

Xoşbəxtlərin xoşbəxtiyəm,
Məni körpə bir yar anıb.
Sevənlər gözümlə görüb,
Qəlbində sevgi yaranıb.

Mən də belə yaranmışam,
Sevgidi imanım, dinim.
Yazırsan: “Qızları sevin!” –
Qızlarsız mənim nə günüm?!

Məni sevən gözəlləri
Bir zaman qoyurdun lağa.
İndi əllərin tələsir,
Əllərimə sığınmağa...

30. 05. 2001.

TAT QIZI

Əllərin əlimdə
Titrəyir, tat qızı.
Qəlbimin başında
Bir ocaq çat, qızın!
Nə olar, eşqinlə
Sağalt bu xəstəni!
Mən səni sevirəm –
“Mən türə bəxastənüm!”

Sənsiz yaşaya bilmirəm, –
“Tüsüz yaşamış
ne eburum!”
Bu yaşda eşqə düşmüşəm,
Nə həyam var,
nə abırım...

13.07.2001.

Gözəlliyə xələl
gətirə bilməz
Bir-iki busə.
İnanmırsansa,
Bu yek,
bu du,
bu sə!..

07.08.2001.

TALIŞ QIZI

Göz yaşlarıyla
Dolubdu didə,
Sənin həsrətin
Qəlbimi didər.
Ay talış qızı,
Az tınım pidə!
(Mən səni sevirem!)

13.07.2001.

AZ BOTONO MARDƏM

(Mən sənin dərindən ölürem!)

Ay talış gözəli,
Qaldır məni yerdən,
Yanağını söykə,
Yanağıma hərdən.
Əgər sevirənsə,
Nə örtü, nə pərdə? –
Az botono mardəm!

72

Eşqin göylərindən
Qov dumanı, çəni,
Qəlbim əsə-əsə
Gözləyirəm səni.
Heç bilirsən necə
İncitmişən məni? –
Narahatam, pərtəm,
Az botono mardəm!

Nə vaxtsa dediyin
Gileyli sözlərin
Mənim ürəyimdə
Qalıbdır izləri.
Xəbərin yoxdurmu,
Sevdalı gözlərin
Salıb məni dərdə,
Az botono mardəm!

Ömür vəfasızdır,
Gəl ağ günlər görək.
Əlindən tutanda
Tir-tir əsir ürək,
Ancaq unutma ki,
Çiçək kimi kövrək,
Qaya kimi sərtəm,
Az botono mardəm!

Həsərət gecə-gündüz
İçimdə at çapar,
Səninlə olanda
Qəlbim dinclik tapar.
Hara istəyirsən,
Tut əlimdən apar!
Eşqin yollarında
Sina məni, mardəm,
Az botono mardəm!

30.09.2001.

73

BU DA MƏNİM TALEYİMDİ

Ürəklərə sevgi ağrı gətirir,
Qoy sevməsin kim qəm yükü çəkəmmir!
Məhəbbətdə Promotey kimiyəm,
Şirin-şirin əzablarım tükənmir...

Həsət közü ürəyimi göynədir,
Elə bil ki, muradıma çatıram!
Odu səpirəm gözəllərin qəlbinə,
Sınələrdə isti ocaq çatıram.

Gözəllərin alov saçan baxışı
Gözələrimin qarasını aparır.
Məni sevib ayrılarda hər gözəl
Ürəyimin parasını aparır.

Bu da mənim taleyimdi, neyləyim? –
Gecə-gündüz alışıram, yanıram.
Həsət odu göynətsə də içimi,
Mən özümü çox bəxtəvər sanıram...

04. 07. 2001.

MƏHƏBBƏTLƏ YÜKLƏNİBDİR MESAJIN

Heç bilmirəm axı kimsən, nəçisən,
Ürəyimi eşq hədəfi seçirsən,
Dinliyimi şimşək kimi biçirsən,
Məhəbbətlə yüklənibmi mesajın?

Nə dinliyin, nə gecələr yuxun var.
Eşq göynəkli şirin sinə dağın var,
Sətirlərdə nisgilin var, ahın var,
Ürəyimə köklənibmi mesajın?

Gözlərimi həsət qoyma gözüne,
Ehtiyac var sənə titrək sözüne,
Niyə məni həsət qoydun səsinə? –
Qəlbin boşmu, tükənibmi mesajın?!

21. 07. 2001.
Qayabulaq.

GİZLİ SEVDA

“Deyirlər ki, sevinc bir şəh damlasıdır,
güləndə tələf olur, insan gözlərindən qəm-
qüssə görsənir. Mən istərdim ki, həmişə
Sizin gözlərinizdən məhəbbətlə dolu
baxışlar görünsün!”

Bir mesajdan

Mesajların ürəyimi
Oxşayır yaz mehi kimi.
Sözlərin mənim qəlbimə
Düşür səhər şəhi kimi.

Məni bəxtəvər eləyən
Sevda dolu sözlərini.
Bərq vuran şəh damlaları
Bəlkə sənə gözlərini?

Bəlkə bu sevgi olacaq
Ürəyimin yaraşığı?
O şəhin hər damlasında
Bərq vurur həsət işığı.

Elə bil ki, məst olmuşam,
Qəlbimdə sevgi sayrışıdır.
Gülüm, yazırsan ki, mənə
Sevda gözlər yaraşır!

İstəyirsən ki, o gözlər
Gözündəki odu görsün.
Dodaqlarım dodağında
Mürgüləyən közü görsün.

Ancaq bilmirəm ki, kimsən,
Qəlbimə yağır yağışlar.
Özün söylə, kimə baxsın
Məhəbbət dolu baxışlar?

Əvvəl-axır gizlənməkdən
Usanıb, yorulacaqsan.
Çıxıb üzə, sarmaşığı tək
Boynuma sarılacaqsan...

Sevən qəlbin kövrələcək,
Bulud kimi dolacaqsan.
Məhəbbət kəhkəşanımda
Təzə ulduz olacaqsan...

Nəfəsin ciyərlərimdə
Olub titrək meh, güləcək.
Bizim sevgi güllərinin
Ləçəyində şəh güləcək...

10. 08. 2001.
Qayabulaq.

SONRA BİLƏRSƏN

Mesajında məni insafsız adlandıran
kimliyini bilmədiyim qıza.

Sevən könlüm neçə qıza himayəçidi,
Hələ heç kəş deməyibdir qəlbi buz mənə.
Bilmirəmsə məni sevən kimdi, nəçidi,
Nə haqq ilə söyləyirsən insafsız mənə?

Sevirsənsə, haqqım yoxdu qınayım səni,
Dara düşsən, tez yanıma qaçıb gələrsən.
Əvvəl-əvvəl söylə kimsən, tanıyım səni,
“İnsafliyam, insafsızam” –
sonra bilərsən...

11. 08. 2001.

QORXUTMA MƏNİ

“Sənin həyatına qəfil gəlmişdim,
Qəfil çıxıb getsəm, qınama məni!”
Bir məktubdan

Eşqin göylərində şimşək tək çaxıb,
Bir alov salmısan canıma mənim.
Gözlərim gözünə həsrət qalıbdır,
Nə vaxt gələcəksən yanıma mənim?!

Sözünü sevmişəm özündən əvvəl,
Küskün ürəyimi dindirəcəksən.

Qəlbinə uyğunsə boyun, buxunun,
Məni bəxtəvərə döndərəcəksən...

“İnsafsız” deyirsən mənə arabir,
Hər sözün qəlbimə bir oxdu, gülüm!
Qəfil getməyinlə qorxutma məni,
Sevgidə geriyə yol yoxdu, gülüm!

13. 08. 2001.

ŞAİR ƏLLƏRİNİ ÖPƏN GÖZƏLƏ

“Sizin şe’r yazan əllərinizdən öpürəm”.
Ş. Nüşabə

Ürəyin həmişə arayıb, seçib,
Hamı oxşamayıb sənin könlünü.
Sevdaı qəlbindən gör nələr keçib,
Öpmək istəmişəm şair əlini.

Bilmirəm ağlayım, yoxsa ki, gülüm,
Şair tora düşsə sözündən düşər.
Qorxuram özümü görəndə, gülüm,
Sevdiyən sözlər də gözündən düşər.

Üşüsən, qəlbimin oduna qızın,
Qələmim başına incilər səpər.
Şair əllərini öpən bir qızın
Şair dodaqları dilindən öpər!

13. 08. 2001.
Qayabulaq.

XƏCALƏT

“Xəcalət çəkirəm, utanıram Sizinlə
üz-üzə gəlməkdən!”

Bir mesajdan

Qoymaram ki, üzünə
Kədər buludu çökə.
Sevgi günah deyil ki,
Sevən xəcalət çəkə!

Onsuz da mənim eşqim
Ürəyinə köçübdür.
Qaç gəl mənim yanına,
Utanmaqdan keçibdir...

YAZIRSAN Kİ...

Yazırsan ki, nuru artıb gözümün,
Məhəbbətlə ulduzlara baxmaqdan.
Gecə-gündüz danlayıram özümü,
Utanıram üzünü zə çıxmaqdan.

Duyuram ki, sevən qəlbin kövrəkdi,
İçin-için göynəyirəm, əzizim!
Elə mənə utancaq qız gərəkdi,
Utanmazı neyləyirəm, əzizim?!

17. 09. 2001.

QƏDƏMİN MÜBARƏK OLSUN

Sən mənim ulduzlu gecəm,
Sən mənim günüm, ayımsan.
Elə bil göylərdən gələn
Gecikmiş sevgi payımsan.

Sənin titrək nəfəsinlə
Közərdi sönən ocağım.
Bu sevgi mənə bəs edər,
Yoxdu ayrı umacağım.

Təki sənin köksündəki
Bir duyumlu ürək olsun!
Mənim sevdalı ömrümə
Qədəmin mübarək olsun!

20. 09. 2001.

Əgər yad nəfəs dəysə,
Sevgi perikər, qaçar.
Əgər məni sevirsən,
Sirr saxlamağı bacar!

21. 09. 2001.

SEVDALI QƏLBİMDƏN GÜL DƏRƏCƏKSƏN

Daşlı-kəsəklidir məhəbbət yolu,
Qoşulmaq olarmı hər əsən yelə?!
Təmiz bir qəlbin var sevgiyə dolu,
Ancaq eşq yolunda uşaqsan hələ.

Sevgi dəyirmanım hələ nə qədər
Vəfasız gözəllər üyüdəcəkdir.
Qəlbinə düşübsə məhəbbət əgər,
Bu sevda səni də böyüdəcəkdir.

Hər yoldan ötənə salmazlar meyil
Hər ocaq közünə alışmaq olmaz.
Sevgi ciddi işdi, əyləncə deyil,
Ondan harda gəldi danışmaq olmaz.

Qəlbi saf olanda uduzmur heç kim,
Bir gün ürəyini güldürəcəksən.
Ötəri deyilsə sənin bu eşqin,
Sevdalı qəlbimdən gül dərəcəksən...

22. 09. 2001.

ÖZÜN DƏ SÖZÜN TƏK GÖZƏL İMİSSƏN

Günay üçün

Uzaqdan-uzağa öz sözlərinlə
Mənim ürəyimi oynada bildin.
Həsret xəzəliylə gözü tutulan
Bulağı təzədən qaynada bildin.

Sözünə vuruldum özündən əvvəl,
Könlümü bəxtəvər sandım, əzizim!
Baş əydim ilahi məhəbbətinə,
Sənin həsrətinlə yandım, əzizim!

Bir gün qismət oldu görüşmək bizə,
Əlimə sığındı titrək əllərin.
Özün də sözün tək gözəl imişsən,
Qəlbimdə kükrədi həsrət selləri...

Bir az utansan da, gözlərin gülür,
Boynun bənövşə tək yana əyilmiş...
Nə yaxşı qəlbimə eşq nuru saçan,
Gülüm, sən imişsən, özgə deyilmiş!..

28. 09. 2001.

MƏHƏBBƏT ŞAN- ŞÖHRƏT DEYİL

Gülüm, qoru aramızda
Olan hörməti, izzəti.
Özgəylə bölüşmək olmaz
Sevgi bəxş edən ləzzəti.

Məhəbbət şan-şöhrət deyil,
Gizlicə sevməyi bacar!
Həmiyə sirrini açsan,
Sevginin də dadı qaçar.

Qəlbin tərtəmiz olacaq,
Eşq odunda bişəcəksən.
Sevgin ötəri deyilsə,
Məni başa düşəcəksən...

07. 10. 2001.

BULAQ OLUB ÇAĞLAYARAM

Bir mən olum, bir də ki, sən,
Bir kimsəsiz ada olsun!
Nə gözəl qəlbin var imiş,
Qəlbim sənə fəda olsun!

80

Titrək əllərin toxunsa,
Kaman kimi dinərəm mən.
Gözlərin gözümə baxsa,
Bəxtəvərə dönərəm mən.

Bilsəm eşqimə təşnəsən,
Bulaq olub çağlayaram.
Başımı qoyub köksünə
Xoşbəxt-xoşbəxt ağlayaram...

07. 10. 2001.

SAĞ OL

Müəffər müəllimə

Deyirsən ki, şe'rlərim
ürəklərə şəfəq saçıb,
Gözəllərin hamısının
arzuları çiçək açıb.
Qəblərinə sevgi səpib
dəli etmişəm onları,
Bu məktəbdə qız qalmayıb,
hamısı qoşulub qaçıb.

Ürəyim mükafat alıb
bu mehərə, ülfətə görə,
İnsanı danlamaq olmaz
arzuya, niyyətə görə.
Sözlərin sevən qəlbimi
nurla doldurdu, əziz dost.
Sağ ol, mənim əməyimə
verdiyin qiymətə görə.

27. 09. 2001.

AYRILIĞIN QƏM GÜLLƏRİ

"Gülü bir gün, Sizi hər gün,
Gülü solanacan, Sizi öləncən
sevəcəm".

Bir mesajdan

Bu ürək ki,
səndə var, gülüm,
Qoymaram ki, sola

81

Qəlbindəki sevda gülü...
Gözlərim murada çatar,
gözümün üstündə
saxladığca səni.
Ətrin, gözəlliyin artar,
Öpdükcə,
qoxladığca səni...
Vüsalına can atacam,
ömrümə bir gün
qalanacan,
Ayrılığın qəm gülləri
solanacan,
Sən mənim,
mən sənin
olanacan...

18. 11. 2001.

KİMƏ LAZIMDI SEVGİSİZ ÜRƏK

Qənim kəsilib könlüm özümə.
Heç zaman mənim baxmır sözümə.
Nə qoruq bilir, nə də qadağa,
Gündə bir qıza olur sadağa.
Bilmirəm nədi onun diləyi?
Məni hər yerdə rüsvay eləyib...
Hey gecə-gündüz yanır, əriyir,
Başıma bir ip salıb sürüyür.
Şehli güllər tək hey ətir saçır,
Hər gün başıma bir oyun açır.
Səni susdurum köksümdə gərək,
Məni incitdin, bəsdir, ay ürək!
Bir insaf elə, saça, yaşa bax!
– Nəyinə gərək mənsiz yaşamaq?
Sən yenə də sev gözəl qızları.
Yaxına qoyma qəlbi buzları!
Şiltaqlığıma dözsən gərək.
Kimə lazımdı sevgisiz ürək?!

28. 08. 2001.

BELƏYMIŞ BU EŞQİN ALIN YAZISI

Gecələr əllərin uzanır göyə,
Ömrünün hər anı keçir il kimi.
Bu qədər layiqkən sən xoşbəxtliyə,
Qəfəsə düşməsən bir bülbül kimi.

Beləymiş bu eşqin alın yazısı,
Fələk işimizi düyünə salıb.
Yarasa xislətli bir ov tazısı
Gör mənim şamımı nə günə salıb?

Sevginin yolunu bağlamaq olmaz,
Xəbislər qorxudan yan duracaqdır.
İşığın qəfəsdə saxlamaq olmaz,
Bir gün ev-eşiyi yandıracaqdır.

Yenə üzümüzə tale güləcək,
Bu eşq qandalı da çürüdəcəkdir.
Sevgilim yanıma qaçıb gələcək,
Qəlbimdən zülməti əridəcəkdir...

12. 09. 2001.

MƏNİ SEVƏNLƏRİN NƏ GÜNAHI VAR

"Sizi sevənlərə nifrət edirəm".

Bir məktubdan

Bilmirəm istəyin, diləyin nədi?
Sevgi don deyil ki, alıb geyəsən.
Hələ həyatıma sən gəlməmişdən
Qadağa qoyursan mənə deyəsən?!

Qəlbim tənhalıqdan yamanca qorxur,
Nura can ataram son nəfəsdə mən.
Könlüm öyrəşməyib qadağalara,
Yaşaya bilmərəm dar qəfəsdə mən.

Sevgidir qayada çiçək bitirən,
Sevgidir yaşadan torpağı, daşı.
Məni sevənlərə nifrət edirsən,
Demək məhəbbətin kükrəyir, daşır...

Sağ ol bu sevginə, eşqinə görə,
Könlümün telləri dindi, əzizim!
Sevgi günahdısa, sənin özün də
Günah içindəsən indi, əzizim!

Ancaq sevənlərə nifrət eləmə,
Hər qəlbin öz dostu, öz pənahı var.
Mənim nə günahım sevirlər məni,
Məni sevənlərin nə günahı var?!

25. 09. 2001.

İMZASIZ MƏKTUBA İMZALI CAVAB

Gülzar üçün

İmzasız yazdığın məktub
Ürəyimə nur ələyib.
“Qızıl gül ətirli salam”
Məni bəxtəvər ələyib.

Şehli gülü öpən şair
Ləçəyini tanımazmı?
Qubanın sevda ətirli
Çiçəyini tanımazmı?

Üzünə gülüş yaraşır,
Təbəssüm var dodağında.
Qara gözlərin canlanır
Gözlərimin qabağında.

Ürəyim sevinclə dolur
Mən görəndə hər gün səni.
İmzanı gizləsən belə,
Ələ verdi sevgin səni.

O gün mənim ürəyimi
Çəkmişdi dara gözlərin.
Bir cüt sevgi buluduna
Dönmüşdü qara gözlərin.

Sənə baxanda ürəyim
Vüsalına tələsirdi.
İpisti, titrək əllərin
Xoşbəxt ovcumda əsirdi...

Ciyərim heç unudarmı
Qızılgülün qoxusunu?
Gözlərin deyən sözlərin
Yazmamısan qoxusunu...

Səndən yaman xoşum gəlir,
Nə əmr eləsən, hazıram.
Mən imzasız məktubuna
İmzalı cavab yazıram...

Sevgidən titrəyən əlim
Ürəyimin üstündədi.
Məni bu qədər sevməkdə,
Canı yanımış, qəsdin nədi?!

13. 10. 2001.

ONSUZ DA DUYMUŞDUM SEVİRSƏN MƏNİ

Mənim də qəlbimi didirdi həsrət,
E'tiraf etməyin məqamı çatıb.
Gözüm görürdü ki, gizli məhəbbət
Sənin ürəyində bir təndir çatıb.

Sevincdən ürəyim bir dağa dönüb,
Gör kim dilləndirdi könül tarımı?!
İmzasız məktubun bulağa dönüb,
Suvardı soluxan arzularımı...

Sevdalı üzünü mənə çevirsən,
Çəkilər qəlbimə yığılan duman.
Onsuz da duymuşdum məni sevirsən,
Yalançı olmayıb zənnim heç zaman...

15. 10. 2001.

ƏGƏR SEVİRSƏNSƏ...

“Əgər hamının təriflədiyi, hamıya düzgün
yol göstərən Sizinizsə, məni də xoşbəxt edin!
Məni tək Siz yaşada bilərsiniz”.

Bir məktubdan

Sağ ol ki, e'tibar edirsən mənə,
Yazırsan ürəkdən vurulduğunu.
Hələ bulanıqsan dağ selləri tək,
İnşallah görərəm durulduğunu...

İlk dəfə duyursan eşqin dadını,
Açılıb sevdanın həsrət qolları.
Sevən dözməli di şirin əzaba,
Daşlı-kəsəklidi ömrün yolları.

Əzizim, əlimdən bircə bu gəlir,
Sənə eşq yolunda uğur diləyim.
Əgər sevirsənsə, xoşbəxtsən elə,
Xoşbəxtin nəyini xoşbəxt eləyim?!

17. 10. 2001.

TƏNHA YARPAQ

“Həmişə Sizə məktub yazmaq arzusunda olsam
da, heç vaxt cür'ət etməmişəm. Lakin bu gün
gördüyüm bir tənha yarpaq məni buna vadar
etdi.”

Bir məktubdan

Məktubda göndərdiyin qızılgüllə,
yazdığın həsrət dolu sözlərlə
sevgi dünyamı
yenidən bəzəyirsən, əzizim!
Yazırsan ki,
yağışda islanan

tənha payız yarpağına
bənzəyirsən, əzizim!
O yarpağı külək
harasa aparıb, –
Özündə, sözündə
deyilsən səhərdən.
İndi o tənha yarpaq
dönüb bəxtəvərlər
bəxtəvərinə, –
xəbərin yoxdumu
xəbərdən?

Payızın göz yaşlarıyla
islanmış sarı yarpaq
qatarından ayrılan
durna kimi
uç-a-uç gəlib qondu
dizimin üstünə.
Əllərim əsə-əsə
götürdüm onu,
öpüb qoydum
gözümün üstünə!

Sevgi dolu sözlərin qaçırıb
gözlərimin yuxusunu.
Göndərdiyin qızılgüldən
alıram indi
saçlarının qoxusunu...

Bütün yalqızlar
ona sığmır;
ürəyim torpağa bənzəyir.
Sənin həsrət dolu
məktubun, əzizim,
mənim sevgi dünyama
düşən bir
yarpağa bənzəyir...

20. 10 2001.

NİYƏ ÇOX SEVİRSƏN

“Ay Rafiq müəllim, qızlar Sizi niyə belə çox istəyirlər?”

Bir məktubdan

– Mən də bu sevdaya əsir olmuşam,
Bəxt ulduzu sanır yalqızlar Sizi.
Bu nə mö'cüzədi, çaşıb qalmışam,
Niyə çox istəyir bu qızlar Sizi?

– Ürəyim sevgilə danışsa, dinsə,
Haqqın nuru yanır mənim üzümdə.
O sevən qızlardan biri də sənsən,
Niyə çox sevirsen məni? – özün de!

20. 10. 2001.

SƏNİN YAZDIQLARIN DÜZDÜRSƏ ƏGƏR...

“Mən şe'rəm, sazam, təpədən dırnağa
sevgiyəm”.

Bir məktubdan

Gizlicə yazmışan sözünü mənə,
Hər kəlmən qəlbimi odlara atır.
Təqdim eləmişən özünü mənə, -
Əl boyda kağızda bir dünya yatır.

Titrəyir qəlbimin qırılmış simi,
Yamanca hücumu keçmişən, gülüm.
Bilmirəm nə üçün mənim qəlbimi
Sən sevgi hədəfi seçmişən, gülüm?!

Könlüm eşq yolunda gəlib ərsəyə,
Gecələr gördüyün rə'ya kimiyyə.
Sən hardan bildin ki, eşq hərisiyəm,
Gül-çiçək bitirən qaya kimiyyə?!

Sevəli qəlbimə mən qulaq asıb,
Dəli bir sevdaya salaram sən i.
Əgər bir sazsansa, köksümə basıb,
Qəlbim əsə-əsə çalaram səni...

Yazırsan vüsəlin dünyaya dəyər,
Şe'rlə, sevgilə yoğrulmuşan sən.
Gülüm, yazdıqların düzdürsə əgər,
Demək mənim üçün doğulmuşan sən...

20. 10. 2001.

O GÖZLƏRDƏN MƏN YAMANCA QORXURAM

Mavi dəniz dalğasını andıran
Bəbəklərə həyəcanla baxıram.
Elə bil ki, fırtına var içində,
O gözlərdən mən yamanca qorxuram.

Sevgi dünyam təzə rəngə boyanıb,
Çəkilibdir gözlərimin yuxusu.
Ürəyimdə bir həyəcan oyadıb,
Qəfil gələn qasırğanın qorxusu...

Gəl-gəl deyən o sevdalı bəbəklər
Açıq-aşkar çəkir məni döyüşə.
Ala gözlər qəlbimdəki sevginin
Qorxuram ki, ünvanını dəyişə...

Yenə qara bulud kimi dolmuşam,
Qalmayıbdır bircə damcı hövsələm.
Ulu Tanrı, özün mənə kömək ol,
Ürəyimi tufanlardan hiyf elə!

25. 10. 2001.

QUYRUQ

M. Aynurə üçün

Nə niyyətlə soruşdun sən:
Quyruğu sevirəmmi mən?
Bu nə sözdü? – Çaşıb qaldım,
Düşündüm, xəyala daldım.
Kömək etdi gözün mənə,
Agah oldu sözün mənə...
İlk gündən səni sevmişəm,
Həsrət çəkmək olub peşəm.

Hava, su tək gərəyimsən,
Yaz ətirli çiçəyimsən.
Görürəm, sevgin böyükdü,
Həsrətin qəlbimə yüküdü.
Sanma ki, duymuram səni,
Dərməyə qiymıram səni.
Allahdan buyruq alasan,
Ağzımda quyruq olasan...

28. 10. 2001.

SEVGİNİN ÖNÜNDƏ BAŞ ƏYİRƏM MƏN

"Mən onu görəndə titrəyir dilim,
Mən onu görəndə sevinir qəlbim.
Mən onu görəndə eh, bilsəniz siz,
Nələr keçirirəm gizlicə, səssiz?"

H. Ramilə

Adam fikirləşmir könül verəndə,
Nələr çəkdiyini bilirəm sənin.
Qəlbim sevinirsə məni görəndə,
Hər gün görüşünə gələrəm sənin.

Sevdağı gözünü axtarar gözüüm,
Yaxşı anlayıram indi mən səni.
Tanrıdan diləyim budur, əzizim,
Məhrum eləməsin sevincdən səni.

Gözəllər qəlbimə kəsilib qənim,
Həsrət sazağında üşüyürəm mən.
Ayrı nə gəlir ki, əlimdən mənim,
Sevginin önündə baş əyirəm mən...

30. 10. 2001.

YENƏ GÖRÜŞÜMƏ BİR QIZ TƏLƏSİR

"Bilmirəm nə deyim, başlayım hardan? –
Qəlbimdə bir qönçə məhəbbət yatır.
Başqa birisini sevdiyim halda,
Ürəyim necə də Sizə can atır!"

Mətanət Həsrət

Yenə görüşümə bir qız tələsir,
Üşüdür qəlbini həsrət küləyi.
Hər məni görəndə titrəyir, əsir,
Nənə yarpağına dönüb ürəyi.

Sevinir qəlbimdən çiçək dərənlər,
Həsrət sazağında de, kim üşümür?!
Nədənsə həmişə məni görənlər
Dənizi düşünür, dağı düşünür.

Bilmirəm nə görüb məndə bu qızlar? –
Hopub ürəklərə eşqim, həsrətim.
Başımın üstündə yanır ulduzlar,
Mən yazıq ömrümü kimə həsr edirəm?!

Yaxşı ki, dönməyib ürəyim buza,
Şairin sovgatı məhəbbət olar.
Mənim görüşümə can atan qıza
Canımı verməsəm, qəbahət olar...

04. 11. 2001.

SEVGİLİMİN AD GÜNÜ

Məhəbbət göylərində
Biz qoşa uçan quşuq.
O, dünyaya gələn gün
Qəlbimə düşüb işıq.

Kainat gözəlləşib
Yarımın ad günündə.
Baş əyirəm mən onun
Məhəbbəti önündə.

Taleyimə bir təmiz,
Ülvi sevgi yazılıb.
Qəlbim nura bələnib,
Ömrüm bahar, yaz olub.

Məhəbbət sevənlərin
İmanındır, dinidir.

Bu gün tək onun deyil,
Eşqimin ad günüdür...

Kaş üstümüzdən hicran
Buludu sovuşaydı.
Əlimiz birləşəydi,
Həsərlər qovuşaydı.

Dilsiz baxışlarımız
Danışaydı, dinəydi.
Sevgilimin ad günü
Toy-bayrama dönəydi...

22. 11. 2001.

XOŞ GÖRDÜK, TƏZƏ ÇİÇƏYİM

"Siz şe'r oxuyanda elə bilirəm ki, o
şe'rləri yalnız mənim üçün oxuyursunuz.
Elə həyəcanlanıram ki, az qalır ürəyim
köksümdən çıxıb quş kimi uça"...

X. Xuraman

Tapınca bir-birimizi
Neçə yaz, neçə qış gördük.
Mənim sevgi gülşənimin
Təzə çiçəyi, xoş gördük!

Gizlicə heyran olsam da,
Şux qamətə, incə belə,
Yatsam yuxuma girməzdi
Sevəcəksən məni belə?!

Ürəyinə düşən sevgi
Gözlərinə çəkib pərdə.
Görüşməyə can atırsan
Mənimlə bir hicra yerdə.

Girmisən eşq dəryasına,
Nə göydəsən, nə yerdəsən.
Könlündən keçirsə əgər,
Bir mən olaram, bir də sən...

Nəfəsinlə kül altında
Uyuyan közlər alışar.
Biz susarıq, lal olarıq,
Baxışlar, gözlər damışar.

Tapınca bir-birimizi
Neçə yaz, neçə qış gördük.
Mənim sevgi gülşənimin
Təzə çiçəyi, xoş gördük!

21. 11. 2001.

YENİ ÜFÜQLƏR

"Mən əvvəllər Sizin necə açıq ürəkli, səmimi,
təmiz qəlbli bir insan olduğunuzu bildirdim. Ancaq
indi Sizi tək müəllimim deyil, ürək dostum, sirda-
şım, qəlbimin şairi sanıram və çox sevirəm.

Hər zaman Sizi sevən, həsrətində olduğu insana
əli deyil, ürəyi məktub yazan **O. GÜLNAR**".

Sən həsrətlərdən
cadar-cadar olan ürəyimi
məhəbbətlə dindirdin.
Elə bil ki, kəsüb gedən baharı
geri döndərdin.
Elə ki, gözündə
yaş muncuqladı,
içimdə təzə, təptəzə bir sevgi
tumurcuqladı...
Qəlbimin qaranlıq
küncünə səpələdin
sevdalı ürəyinin şəfəqlərini.
Sən bir az da genişləndirdin
mənim sevgi dünyamın
üfüqlərini...

24. 11. 2001.

MƏNİ SEVƏNLƏRİN BİRİ DƏ ARTDI

"İndi Sizin dərslərinizi səbirsizliklə gözləyirəm.
Heç bilmirəm niyə? Əmin ola bilərsiniz, Sizi
sevənlərin biri də artdı"...

Gülzar Bəylərli

Axır ki, ürəyin murada çatdı,
Sevdalı bir şair çətin ki, susa!
Məni sevənlərin biri də artdı,
Məni sevməyənlər batdılar yasa.

Bahara döndərdim çovğunlu qışı,
Eşqim ağızlarda bir dastan oldu.
Şe'rim mum elədi bir qəlbi daşı,
Ot bitməz səhrələr gülüstan oldu.

Hər titrək misramı şam edə bildim,
Sözlərim qadirdi səni isidə!
Axır ki, qəlbini ram edə bildim,
Artdı bu dünyanın bir dəlisi də!..

01. 12. 2001.

İLƏHİ, BU NECƏ MƏHƏBBƏT İMİŞ ?

“Özüm özümü anlaya bilmirəm. İlahi, mən
Sizi nə çox sevirmişəm?! Yatsaydım yuxuma
girməzdi ki, mən kimisə bu qədər çox istəyə
cəyəm!”

M. Gülnar

Bir məktub yazmısan sən əsə-əsə,
Uduzmas qəlbimdən məhəbbət uman.
Təzəcə tapmısan, ancaq nədənsə
Məni itirməkdən qorxursan yaman.

Dikmisən uzağa qara gözünü,
Şümşad qamətini əymiş bu sevgi.
Anlaya bilmirsən özün özünü,
Deyirsən: – İlahi, nəymiş bu sevgi?!

Təzəcə köz tutur könül ocağın,
Mənə əl verirən gəlib yaxına.
Kiməsə ürəkdən vurulacağın
Yatsaydın, girməzdi sən yuxuna.

Qəlbində doğulan sevdanı boğma!
Gözlərin yol çəkir, ürəyin təmiz.

Necə oldum sənə hamıdan doğma,
Necə oldum sənə hamıdan əziz?!

Məhəbbət çağlayır titrək səsində,
Gözünün önündən duman, çən keçir.
Ötən sevdaların xərabəsində
Mə'bəd ucaltmaqmi könlündən keçir?!

02. 12. 2001.

İLƏHİ DÜNYA

“Sizə ömrümmü, günümü deyim, ömür-gün
e'tibarsız olur. Sizə aymı, günəşmi deyim, ay,
günəş əlçatmazdır. Sizə coşub-daşan dənizmi
deyim, dəniz çox şiltaq olur. Sizi hansı varlığa
oxşadım ki, daima qəlbimdə yaşayasınız. Siz
mənim ilahi dünyasınız”.

Sevil

Belə yazırsan ki, çoxdandır sənə
Ömründən, günündən əziz olmuşam.
Məhəbbət qol-qanad veribdir mənə,
Eşqin qüdrətindən dəniz olmuşam.

Sevirsən çəmənini, şəhli çiçəyi,
Ayı seyr edəndə titrəyir ürək.
Sənə yaşamağı, sənə sevməyi
Öyrədə bildimsə, xoşbəxtəm demək!

Qəlbində mahnı tək dinmişəm sənini,
Şe'rimi sanırsan İlahi sözü.
İlahi dünyana dönmüşəm sənini,
Qoy köməyin olsun İlahi özü!

06. 12. 2001.

ÇOX ŞÜKÜR!

“Elə bil ki, Sizde qızları özünə cəlb edən
maqnit var. Ancaq bunu bilin ki, heç bir
gözəl qız Sizi qara qız kimi sevməz”.

Bir məktubdan

– Möhkəm hazırlamışdım
Mən Sizinlə döyüşə!
İnanmazdım ki, birdən
Fikrim belə dəyişə!

– Məndən zəhlən gedirdi,
İndi nə oldu sənə?!
Hey üyüdüb tökürsən,
Dolu imiş ki, sənə?!
– Yaman acıqlı idim,
Təəccüblüdür ancaq:
Sizi gözəl qızlara
Qısqanıram yamanca!
– Qəlbində mənə nifrət
Alışsın, yanısın.
Əgər mənə sevmirsən,
Bəs niyə qısqanırsan?!
– Günahkar deyilmişlər
Sevgidən yanan qızlar.
Sonradan anladım ki,
Sizdə maqnit gücü var!
– Özgədən danışsın,
Heç özünü demirsən.
Əgər mən maqnitəmsə,
Sən bir qara dəmirсэн.
– Üzümə baxmırsınız,
Soyuqsunuz buz kimi.
Kim sevə bilər axı
Sizi qara qız kimi?!
– Bir zaman danışsındın
Qəlbimin qarasına.
Çox şükür, sən də keçdin
Sevənlər sırasına!

07. 12. 2001.

SƏN DÜNYAYA GƏLƏN GÜN

Sən dünyaya gələnin gün
Qərribə bir iş olub.
Ürəyim sevincindən
Durnalara qoşulub.

Dönmüşəm bəxtəvərə,
Varlığım nur çöküb.
Dikilib uzaqlara,
Gözlərim hey yol çəkib...

Ondakı həyəcanı
Anlayıram indi mən.
O gün ilham pərisi
Doğulubmuş sən demə...

06. 06. 2001.

Sənə zəng elədim,
ürəyim baxmadı sözümə.
Səsimi eşidəndə
telefonu söndürdün,
Elə bil sevgi qapısı
çırpıldı üzümə!

02. 11. 2001.

ÜRƏK SEVƏNLƏR ÜÇÜNDÜ

Validə üçün

Bəbəklərdəki həsrəti
Naşı gözlə görmək olmaz.
Ürək sevənlər üçündü,
Ora zorla girmək olmaz.

Sındırmaq olmaz ürəyi,
Çörəkçiyə ver çörəyi.
Səni sevməyən çiçəyi
Əl uzadıb dərmək olmaz.

Kim sevir sə xəyanəti,
Dada bilməz səadəti,
Yad önündə məhəbbəti
Süfrə kimi sərmək olmaz.

Üstümdən tufanlar əsdi,
Mənə bir çiçək də bəsdə.
Ürək ki, var, müqəddəsdi
Kimə gəldi vermək olmaz...

08. 12. 2001.

QAYA OLSAYDIM

"Qaya ki, qaya!"
Bir məktubdan

Acığından odlanırsan,
Sevgin dilində ah olub.
Sən mənə qaya deyirsən,
Daş qayaya ürcah olub.

De, necə çəkə bilərəm
Gözəllərdən gözlərimi?!
Qısqanclığın təhqir edir
Mənim təmiz hisslərimi.

Sən gözəllik aşiqini
İncitmə, rüsvay eləmə!
Mənim ilahi sevgimi
Hər sevgiyə tay eləmə!

Daş olsaydım, məni görcək
Qəlbin dil-dil ötərdimi?
Qaya olsaydım, köksümdə
Bu qədər gül bitərdimi?!

14. 12. 2001.

QƏLBİNƏ İLAHİ BİR SEVGİ DÜŞÜB

"Sizdə cazibə qüvvəsi çox böyükdür.
Şe'rlərinizə o qədər bağlısınız, onları o
qədər sevirsiniz ki, nəinki qızlara, hətta
şe'rlərinizə də qısqanıram Sizi".

T. Mehriban

Yazırsan: göz yaşın quruyub daha,
Hər gecə əllərin uzanır göyə.
Dua eləyirsən ulu Allaha,
Məni bəlalardan hiفز etsin deyə.

Zərifşən, körpəsən bənövşələr tək,
Yaxın gəl, qəlbimin oduna qızın!
Yəqin duasını qəbul edəcək
Tanrı sənə kimi qəlbi saf qızın!

98

Bəlkə də salmazdı qızlara meyil,
Əzizim, kim mənim olsa yerimə.
Sən tək-cə sevdalı qızlara deyil,
Məni qısqanırsan şe'rlərimə.

Sevənlər yanında ucadır yerim,
Hər sözüm sayrısan ulduz kimidir.
Yaman düz tapmısan: hər sevgi şe'rim
Cildini dəyişən bir qız kimidir.

Ürəyin titrəyir, qabarır döşün,
Baş aç bilmirsən özün özündən.
Qəlbinə ilahi bir sevgi düşüb,
Dünya gözəlləşib sənənin gözündə.

Sözlərin şairin ürəyincədi,
Elə ilk baxışdan sənə vurulub.
Qəlbin elə təmiz, elə incədi,
Sevgim ürəyində bəxtiyar olub.

Qovaram ömrümdən dumanı, çəni,
Sevincdən ürəyim dönər bir dağa.
Bəlkə də Allahım göndərüb məni,
Yaralı qəlbini ovundurmağa?!

Kövrəltidin qəlbimi, ay qəlbi kövrək,
Əllərim titrədi, yaşardı gözüm.
Bu eşqin önündə baş əyim gərək,
Ürəyinə görə sağ ol, əzizim!

Bəzəkdi məhəbbət, insaf ürəyə,
Sevənlər hamısı bəxtiyar olsun!
Bəndə layiq deyil o saf ürəyə,
Qoy ona Tanrının özü yar olsun!

17. 12. 2001.

99

ŞE'R

"Mümkünsə elə bir şe'r yazın ki, ona
ya nifrət edim, ya da unudum".

Bir məktubdan

Haqqım yox, ayrı eşqin
Səmasında sayrışım!
Özgəsinin işinə
Axı necə qarışım?!

Mənim məhəbbətimə
Nə üçün göz yumursan?
Sən özgəni sevirsen,
Məndən kömək umursan!

Unutma, şe'r nifrət
Toxumu səpə bilməz!
Dənizin ürəyindən
Keçəni ləpə bilməz.

Şair sevgilisinə
Söz çələngi göndərər.
Şe'r qəlbdəki qoru
Gur alova döndərər...

23. 12. 2001.

YENİ DALĞA

"Sizin həm zahiri görünüşünüzün, həm
daxili aləminizin, həm də yazdığınız şe'r-
lərin vurğunuzam. Şe'r Sizin ürəyinizin şah
damarıdır. Dənizi də sevirməm, Sizin də vur-
ğunuzam. Ancaq təəssüf ki, bunu hiss
etmirsiniz".

A. Leyla

Həm sözümlün, həm özümün
Vurğunu olan gözələ,
Əgər könlümü verməsəm,
Bu sevgi dönər xəzələ.

Məni sevirsen, qəlbimdə
Həsrət daşdığı üçün.

100

Bu şəhərin vurğunuzan,
Orda yaşadığım üçün.

Sağ ol ürəyinə görə,
Ömrünü sevgi bəzəsin!
Mənə olan məhəbbətin
Bir ağ yelkənə bənzəsin!

Gəl titrək barmaqlarımla
Tellərinə daraq çəkim!
Qəlbimin şah damarından
Ürəyinə bir arx çəkim!

Yazırsan: – Həyat dənizdi.
Adamlar ləpəyə bənzər.
Hər insanın ürəyini
Bir ilahi sevgi bəzər.

Dərd məni üstələyəndə
İmdadıma yetən oldun.
Mənim sevgi dənizimin
Bir dalğası da sən oldun!

24. 12. 2001.

"Bəlkə də mənim qədər şe'r sevən yoxdur.
Ancaq Sizə dedim ki, şe'ri sevmirəm. Şe'r
ədəbiyyatın şahıdır. Bu şah həmişə mənə
kömək edərdi. Ancaq Sizin qəşqışınızda şah
başını əydi".

M. Dilare

– Təsəllilər deyil mənim gərəyim,
Ağrılardı indi könül sirdaşım.
Yaralandı sevda dolu ürəyim,
Şe'rə döndü kirpiyimdə göz yaşım.

– Sözlərimdən inciyən qız, kəsən qız
Baş açmırsan hələ şərdən, xeyirdən.
Şe'r üçün qəlbi tir-tir əsən qız,
Niyə dedin xoşun gəlmir şe'rdən?!

101

Sözləriniz salıb onu bir oda, –
Ürəyimə kaş yolunuz düşəydi!
Sanırdım ki, şe'r şahdı dünyada,
O şah Sizin qarşınızda baş əydi.

Mən neyləyim, tufan yatır könlümdə,
Bulud kimi boşalaram, dolaram.
Müəllim kimi güzəşt yoxdu elmdə,
Şair kimi qadanı da alaram!..

27. 12. 2001.

DƏNİZ QƏDƏR

“Siz dənizi nə qədər sevirsinizsə,
mən də Sizə qədər sevirəm”.

Q. Vüsalə

Məktubunu oxuduqca
titrəyir dilim.
Duyuram ki,
sevgin çox böyükdü,
gülüm!
Xoşbəxtəm,
məni sevirənsə əgər,
mən dənizi
sevən qədər!
Dəniz məni çağıranda
yanına qaçırım,
Mən də səni çağırısam,
gələrsənmi?
Ürəyim istəyəndə
qağayıya dönüb,
dalğaların üstündə
uçuram, –
Sən də mənim
sevgi dünyama
baş vura
bilərsənmi?!

30. 12. 2001.

“Sizə olan sevgim qranit
parçalarına bənzəyir”.

Q. Vüsalə

Sağ ol, əzizim!
Ümid dolu sözlərlə
yaralı ürəyimi yaşadırsan!
Mənə olan sevgini
qranit parçalarına oxşadırsan...
Sevgi dolu məktubunu
ürəyin kimi mənə
göndərmisən!
Qəlbimi
bəxtəvərlər bəxtəvərinə
döndərmisən!

30. 12. 2001.

UNUTMA Kİ...

“Ümidimi itirsəm də, yaşayırım. Ancaq
bilmirəm nə üçün, kim üçün? Siz deyin, mən
nə etməliyəm?!”

H. Sahilə

Taleyinin üzü dönüb,
Verdiyini geri alıb.
Sənin mə'sum qız ürəyin
Dərdin əkin yeri olub.

Davam edir həyat hələ,
Bədbinliyə salma meyil.
Unutma ki, dünya yaxşı
Adamlardan xali deyil!

Çalış heç vaxt tərk etməsin
Ürəyini sevinc, qürür.
Hələ yolunun üstündə
Sevgilər, sevinclər durur...

Əzizim, sınağa çəkir
Yaradan öz bəndəsini.
Bir gün Tanrı eşidəcək
Ülvi qəlbinin səsini!..

30. 12. 2001.

TƏSƏLLİ

“Özümü daima Sizə borclu sanıram. Çünki
təsəllisiz qalan könlüm təsəllini ilk dəfə məhz
Sizdən, Sizin şe'rlərinizdən alıb.”

M. Yeganə

– Zülmətə düşən kəslərin
Qəlbinə nur ələmisiz!
Siz neçə qız ürəyini
Sevgiyə fəth eləmisiz!

– Xoşbəxt ol, ürəyindəki
Ülvi məhəbbətə görə!
Sağ ol mənim sözlərimə
Verdiyiniz qiymətə görə!

– Bilmirəm heç hara gedim,
Yol ayrıcında qalmışam?!
Ən ağır anımda belə
Sizdən təsəlli almışam.

– Bilirəm, dərd tikan kimi
Ürəyini dəlir, gülüm!
Təsəlli verməkdən özgə
Əlimdən nə gəlir, gülüm?!

– Sevgimin ünvanı birdi,
Gəzsəm də neçə ölkəni.
Sizin eşqiniz əridib,
Qəlbimə düşən kölgəni.

– Özünü üzümə, əzizim,
Hər qəlbin sevinc payı var.
Ürəyin sevgi dünyası,
Göyün ulduzu, ayı var!..

Şirindi sevgi əzabı,
Şirindi eşqin nübarı!
Sevmək üçün yaradıbdır
Qəlbimizi ulu Tanrı!

31. 12. 2001

QIZLAR, MƏNİ XATIRLAYIN

Tələbələrime

Uca dağlara çıxanda,
Dənizə yağış yağanda,
Göylərdə şimşək çaxanda,
Qızlar, məni xatırlayın!

Çəməndə bihuş olanda,
Çiçəklərə qoşulanda,
Ürəyiniz quş olanda,
Qızlar, məni xatırlayın!

Çiçəkli budaq görəndə,
Titrəyən yarpaq görəndə,
Ağlayan uşaq görəndə,
Qızlar, məni xatırlayın!

Zirvələrə çən düşəndə,
Saçınıza dən düşəndə,
Qəlbinizə qəm düşəndə,
Qızlar, məni xatırlayın!

Xumar gözünüz axanda,
Gecələr aya baxanda,
Ayrılıq Sizi yaxanda,
Qızlar, məni xatırlayın!

Ömür bir şirin rə'ya,
Şairlər sizi oyadır,
Dünya sevməli dünyadır,
Qızlar, məni xatırlayın!

Qorxmayın hara düşsəniz,
Çovğuna, qara düşsəniz,
Nə zaman dara düşsəniz,
Qızlar, məni xatırlayın!

29. 06. 2001.

**ŞİRİN QIZA
SALAM OLSUN!**

Dedin mənə: – Şirinsiniz!
Şirin dilin işə düşdü.
Sənin sevdalı sözündən
Qəlbimə bir rişə düşdü.

Ötüb-keçən sevdaları
Bir yolluq çıxart ağılından.
Salam olsun şirin qıza
Sevdiyi şirin oğlandan.

Ürəyim dediyin sözün
Oduna gərək qızına!
Şirin bir oğlan yaraşır
Dünyanın şirin qızına...

06. 01. 2002.

OLAYDIM

Gülnurə üçün

Qışda qonaq çağırardım,
Qəlbim güllü yaz olaydı!
Sən tək qızın yarı olmaq
Qismətimə yazılıydı!

Qıyma bu eşq qalsın yetim,
Əlindədir səadətim.
Ürəyində məhəbbətim
Sinən üstə saz olaydım!

Gəzib Tovuzu, Qazağı,
Yaxın edərdik uzağı.
Əritmək üçün sazağı
Ürəyində köz olaydım!

Qəlbimdə eşq naxışları,
Yağır sevgi yağışları,
Hər gün həsrət baxışlarım
Gözlərinə göz olaydı!

106

Saçında yelə dönəydim,
Köksündə selə dönəydim,
Sazında telə dönəydim,
Dodağında söz olaydım!

06. 01. 2002.

**MƏNİM SEVGİ
ŞE'RLƏRİM**

“Şe'rləriniz sübut edir ki, Sizin təkbir sevgiliniz var.
Ayrı-ayrı ünvanlı sevgi şe'rlərinin hamısını ona yazırsınız.
O elə gözəgörünməz bir sevgidir ki, onu Sizdən başqa heç
kəs bilmir. Onu Siz də görə bilmirsiniz, yalnız hiss edib
duyursunuz. Heç bir kəsi sevməmişdən əvvəl də o sevgi
Sizin içində yaşayırmış”...

M. Səlbinaz

Deyirsən ki,
mənim sevgi şe'rlərim
mö'cüzədi, sirdi...
Onların ünvanı çox olsa da,
hamısının mənbəyi birdi.
Sevdayla dolu ürəyim
məni sevənlər üçün
cənnətin bir guşəsidir.
Yazdıqlarım eyni
sevginin nəğmələri,
daddıqlarım eyni
sevginin nəş'əsidir...
Düz deyirsən, gülüm!
Ömrüm boyu
eyni sevginin
ləzzətini duyuram,
eyni sevginin
əzabını yaşayıram.
Ürəyimdə eyni sevdanın
odunu daşıyıram!
Neçə qəlbə
sevgi tumu salıram,
neçə həsrət ürəyi
qanadıram.
Qəlbim yenə də
ovuna bilmir,

107

təzə-təzə
sevdalara doğru
can atıram!
Mənim sevdiklərim,
məni sevənlər
çox olduğu üçün
boldu
sevgi şe'rlərim...
Tanrı dərgahına
doğru gedən
yoldu
sevgi şe'rlərim!

06. 01. 2002.

İŞIQ

İçinə zülmət
çökməkdən böyük
dərd ola bilməz!
Ürəyində işiq olanlar
namərd ola bilməz!
Allahdan başqa
hər şey
sevgidən aşağıdı.
Ürəyimizdəki
məhəbbət
Tanrı işığıdı.
Bu işiq
nur salır
ömrümüzə,
bu işiq
qəlbimizin aynası,
ruhumuzun gözüdü.
Bu işiq elə
Tanrının özüdü...

06. 01. 2002.

MƏHƏBBƏTİN SEVİNC FƏSLİ

ULU TANRI, ÜRƏYİMƏ TƏPƏR VER!

Qəlbim əsir, bulud kimi dolmuşam,
Uzaqlara dikilibdir gözlərim.
Neçə qızın ümid yeri olmuşam,
Neçə qəlbə nur ələyib sözlərim.

Çoxdu sevda göylərimin ölkəri,
Gözəl-gözəl qızlar çıxıb qarşıma.
Heç bilmirəm onlar məndə nə görüb,
Pərvanə tək dolanırlar başıma?!

Taqətim yox hər boyuna qol salam,
Ulu Tanrı, özün yetiş köməyə!
Nə qıyırım ürəklərə xal salam,
Nə gücüm var hamısını sevməyə...

Necə yanım yüz həsrətin oduna? –
Adım düşmür gözəllərin dilindən.
Ömrüm-günüm, tez elə çat dadıma,
Qurtar məni bu qızların əlindən!

Həyatıma bəzək olsun səadət,
Görüşümə sevənləri haylayım.
Tükənməsin ürəyimdə məhəbbət,
Məndən sevgi umanlara paylayım.

Yusiföglü, qəlbindəki nuru gör,
Özün kimi duya bilər kim səni?!
Ulu Tanrı, ürəyimə təpər ver,
Ürəyinə toxunmayım kimsənin!

29. 11. 2001.

SEVGİ PAYI

Sənin titrək saçlarını
Oxşamaq keçir könlümdən.
Neyləyim, sevməkdən özgə
Ayrı iş gəlmir əlimdən.

Gücüm çatmaz ulduzlardan
Nurlu çələng hörüm sənə.
Aç qəlbinin qapısını,
Sevgi payı verim sənə!

21. 04. 2001.

GÖZLƏYİR MƏNİ

Taleyin payından çox razıyam mən,
Təzə bir sevdaya olmuşam əsir.
Sənin saçlarına gözüm dəyəndə
Ürəyim bir sarı yarpaq tək əsir.

Hələ kam almayıb qəlbim doyunca,
Ülvi bir məhəbbət gözləyir məni.
Təzə sevdalara gedən yolumun
Üstündə səadət gözləyir məni...

21. 04. 2001.

SƏN MƏNƏ YUXUNU DANIŞDIN

Səhra da gözümdə oldu bir çəmən,
Elə ki, yuxunu danışdın, gülüm.
Dediyn sözləri dinlədikcə mən,
Sevdalı ürəyim alışdı, gülüm!

Ətirli bir gülə salmışam meyil,
Kaş onu qoxlaya, dəre biləydim.
Gün o gün olaydı yuxuna deyil,
Sənin ürəyinə girə biləydim!

03. 06. 2001.

SƏN MƏNƏ DOĞRU GƏLİRSƏN

Xoşbəxtliyim, səadətim,
Sən mənə doğru gəlirsən.
Gözlərimdə həyat eşqi,
Qəlbində ağrı gəlirsən.

Ancaq bizim aramızda
İllər durur, aylar durur.
Körpüsünü sellər yumuş
Qıjıltılı çaylar durur.

Məhəbbətim ürəyində
Cücərə, bitə biləydi.
Mən son mənzilə yetməmiş,
Sən mənə yetə biləydin...

06. 06. 2001.

UNUTMA

Sənə yazdığım sözləri
Ayaqlar altına atma!
Şair sözü haqdan gəlir,
Əzizim, günaha batma!

Qəlbimdə adın alışır,
Gözümdə sevgi sayrışır,
Ay bizə nağıl danışır,
Göylərə bax, gülüm, yatma!

Ötən günləri anarsan,
Özünü xoşbəxt sanarsan,
İçində özün yanarsan,
Ürəyimdə ocaq çatma!

Bu bir şair gileyidi,
Qəlbim həsrət muzeyidi,
Sevgi ömrün bəzəyidi,
Məhəbbəti ucuz tutma!

Pozulacaq indi sükut,
Bəbəklərin qara bulud.
Dünyada hər şeyi unut,
Sevən qəlbimi unutma!

08. 06. 2001.

DƏNİZ VƏ GÜNƏŞ

Qəlbim elə bəxtəvərdir ki,
inanmıram
ürəyimdə həsrət odunun
sönməsinə.
Sübh tezdən
dənizə gəlmişəm,
Günəş sarışın saçlarını
dağıdır
dənizin sinəsinə...
Axşamdan
kükreyən fırtına
sovuşub.
Dəniz bəxtəvərdir,
öz səadətində qovuşub!
Ürəyimdə nurlu surətin
Ayna sularında
baxıram
öz əksimə.
Mən dəniz olaydım,
sən günəş;
Sarışın saçlarını
dağıdaydın
köksümə...

10. 06. 2001.

MƏN SƏNİ DÜŞÜNƏNDƏ

Mən səni düşünəndə
Bəxtəvərə dönürəm.
Bir gündə neçə dəfə
Alışırım, sönürəm.

Ayla söhbət edirəm,
Yuxu getmir gözümə.
Göylər gülür üzümə,
Dəniz gülür üzümə.

Gözlərin cüt ulduz tək
Şəfəq saçır qarşımda.
Təbəssümün nur olur
Ürəyimin başında.

Qollarımı səninçün
Açmaq istəyirəm mən.
Quşa dönüb yanına
Uçmaq istəyirəm mən.

Ayrılıq sazağında,
Gülüm, üşümürsənmi?
Bəs sən necə, arabir
Məni düşünürsənmi?

11. 06. 2001.

ELƏ SƏN ÖZÜNSƏN, TALE ULDUZUM

Təzə sevdalara gedən yolumun
Üstündə günəş tək, ay tək yanırısan.
Eşitdim baxırsan ulduz falına,
Mənim taleyimlə maraqlanırsan.

Sağ ol bu qayğıya, diqqətə görə,
Məni nə gözləyir? – Falımı söylə!
Elə sən özünsən, tale ulduzum,
Ürəyinə baxıb, halımı söylə!

13. 06. 2001.

Həsrətli nəğmələrimdə
İztirab bol, sevinc boldu.
Mənim kövrək misralarım,
Mənə doğru gələn yoldu.

Oxuyub şe'rlərimi
Ağlaya, gülə bilərsən.
Düşüb misra cığırlara
Qəlbimə gələ bilərsən...

16. 06. 2001.

SONUNCU MƏHƏBBƏT DAYANACAĞIM

Dərdimə olmayıb hələ bir əlac,
Sevda gözələrin yaşı olmuşam.
Məhəbbət yolunda ağartsam da saç,
Hər dəfə sevəndə naşı olmuşam.

Hicran pəncəsində inləmişəm mən,
Səni axtarmışam illər uzununu.
Elə bil səsinə dinləmişəm mən,
Görə bilməsəm də bir yol üzünü.

Bir tük də yayınmaz mənim gözümdən,
Hazırım nə işə buyursan məni.
Elə bilirəm ki, bircə sözümdən,
Bircə baxışından duyursan məni.

Bəxtəvər olmuşam ömrün qışında,
Bir payız çiçəyi vurulub mənə.
Mənim səadətə durub qarşımda,
Axır ki, taleyim yar olub mənə.

Yenidən közərir sevgi ocağım,
Ürəyim yenəmi naşı olacaq?
Sonuncu məhəbbət dayanacağım
Sənin ürəyinin başı olacaq...

16. 06. 2001.

HANI?

Yazın titrək nəfəsindən
Məst olmayan budaq hanı?
Məhəbbətin qarşısında
Keçilməyən bir dağ hanı?

114

Payızım, qışım, yayımsan,
Nurlu ulduzum, ayımsan,
Mənim səadətə payımsan, –
Var olsun səni doğanı!

Baxışın nələr danışır?
Gözündə sevgi sayrışır,
Köksümdə eşqin alışıdır,
Belə isti ocaq hanı?

Saçında titrəyir əlim,
Bəxtəvər sevən könlüm,
Bu sevdaya baş əy, gülüm,
Bəzəyəcək o, cahanı!

Səda gəldi göy üzündən,
Verdin mənə pay üzündən,
Öpdüm sənin ay üzündən,
Belə dadlı yanaq hanı?

18. 06. 2001.

Nur çilənir varlığıma
sevda dolu gözümdən,
Həsərətindən sevnələrin
ürəyi cadar-cadar.
Gəl, gözəl, bir də öpüm
şəfəq saçan üzündən,
Ayın yanağına çatsa,
şair dodağı çatar!

18. 06. 2001.

SARI ÇİÇƏYİM

Ürəyimdə yerin boşdu,
Gəl mənə sarı, çiçəyim!
Şəfəq saçan ləçəyinlə
Yaramı sarı, çiçəyim!
Ay mənim sarı çiçəyim!

115

Ayrı çiçəklər solacaq,
Qara gözlərin dolacaq.
Sevdalı qəlbin olacaq
Könlümün yarı, çiçəyim,
Ay mənim sarı çiçəyim!

Bəlkə qəlbim gərəyindi?
Nə olacaq görək indi?
Sənin sevən ürəyindi
Eşqimin barı, çiçəyim,
Ay mənim sarı çiçəyim!

Gözlərinə vurulmuşam,
Bulanmışam, durulmuşam,
Həsretindən saralmışam,
Şahiddi Tanrı, çiçəyim,
Ay mənim sarı çiçəyim!

18. 06. 2001.

SƏNDƏN AYRILMAĞA TƏLƏSİRƏM MƏN

Sənsiz vətənimdə qərib oluram,
Üstümə dünyanın zülməti çökür.
Sənsiz boşalırım, sənsiz doluram,
Bizim görüşümüz bircə an çəkir.

Qəlbimə damıb ki, sənə gərəyəm,
Tale öz sözünü söyləyəsidi.
Məhəbbət təşnəsi olan ürəyə
Bir çimdik səadət neyləyəsidi?!

Ürək sözlərindir mənə hədiyyə, –
Üst-üstə yığırım məktublarını.
Sinəmdə dincəlsin, ovunsun deyə,
Köksümə sıxırım məktublarını!

Xoşbəxtik, durmuşuq nəfəs-nəfəsə,
Əzizim, hər şeyə mən müntəzirəm!
Təzə görüşmüşük, ancaq nədənsə
Səndən ayrılmağa məqam gəzirəm...

Ülvi bir sevdəylə göynəyir içim,
Sevgi sazağında hey əsirəm mən.
Sənin məktubunu oxumaq üçün
Səndən ayrılmağa tələsirəm mən...

19. 06. 2001.

DƏNİZ NECƏ BƏXTİYARDI

“Dəniz mənim sevgilimdir. Mən dənizin günəşi
olmaq istəyirəm. Hər səhər oyanıb hamıdan əvvəl
dənizi salamlamaq, hər gecə yatanda dənizlə sağol
laşmaq istəyirəm. Qısqanıram hər gün dənizin qoy
nuna atılan yüzlərlə gözəlləri. Dənizin qəlbi geniş
olanda nə olar ki! İstəyirəm dəniz ancaq günəşin
məhəbbətindən coşsun, dalğaları qalxıb günəşə
çatsın... Amma günəş çox uzaqdır...”

Bir məktubdan

Dəniz necə bəxtiyardı,
Günəş ona “yarım!” – deyir.
Köksündəki qaranlığı
Gəl nurumla yarım! – deyir.

Qızlar dənizə baş vurur,
Günəş qısqanır yamanca.
Deyir ki, sevgilim dəniz
Mənim olmalıdır ancaq.

Günəş istəyir dənizin
Qəlbindəki tufan arta.
Günəş istəyir dənizin
Dalğaları ona çata!

Ürəkdəki eşq tufanı
Sevgisiz arta bilərmimi?!
Heç dənizin dalğaları
Günəşə çata bilərmimi?!

Nə qədər uzaq olsa da,
Günəş dənizi isidir.
Onun nurlu təbəssümü
Sevən bir qəlbin bəsidir...

PS. Heç bilmirəm gözəllərdə
Bu qısqanclıq nə adətdi?!

Bu dünyadan umacağım,
Xoşbəxtlikdi, səadətli!

20. 06. 2001.

İKİMİZ DƏ BƏXTƏVƏRİK

Gözlərini görən gündən
Gözümün yuxusu yoxdu.
Sevgi hər şeydən ucadı,
Sevənin qorxusu yoxdu.

Nə deyirlər qoy desinlər,
Biz almayaq vecimizə.
Sevirik bir-birimizi
Çəkilib öz içimizə.

Ehtiyac yoxdu sübuta,
Ehtiyac yoxdu dəlilə;
İkimiz də bəxtəvərik, –
Xoşbəxtti bütün dəlilər!

20. 06. 2001.

SƏNİN YUXUN

Görüşümə gecikmişən bu səhər,
Yenə qara bulud kimi dolmusan.
Gülə-gülə baxıb mənim üzümə
Dedin: – Yatıb mən yuxuya qalmışam.
Söylədin ki, öz məhəbbət bağına
Təzə düşən titrək izi görürdüm.
Heç oyanmaq istəmirdim yuxudan, –
Mən yuxumda axı Sizi görürdüm?!

21. 06. 2001.

NAĞILLAR DÜNYASI

“Hər şe’rinizdən sehlənmişəm, nağıllar
dünyasına düşmüşəm elə bil”.

Bir məktubdan

Gözüm gözüne tuş oldu,
Qəlbim quşlara qoşuldu.
Üstümə çiçək ələndi,

Bu dünya nura bələndi,
Nəğmə oxudu böcəklər,
Yuxuya gedib çiçəklər.
Könlümdə bir eşq doğuldu,
Dünya bir şirin nağıldı.
Bu çiçək deyil özündə,
Şeh gülür onun gözündə.
Kirpiklərində yaşa bax,
Necə gözəldi yaşamaq!
Başını söykə sinəmə,
Nağıl danışım sənə mən!
Gülüm, bəxtiyar olarsan,
İnansan şair sözünə!
Göydən üç alma yerinə
Damcılar düşər üzünə...

23. 06. 2001.

BÖYÜK SEVGİ

Şair qəlbi geniş olur, –
Neçə sevgiyə dolmayıb.
Nə qədər gözəl sevmişəm,
Məni qınayan olmayıb.

Ömrüm boyu sevilmişəm,
Məhəbbətdən doymamışam.
Hansı sevdalı ürəyin
Arzusunu duymamışam?!

Gözəllər mənim üstümdə
Bir-biriylə dava salıb.
Eşqə həris ürəyimdə
Neçə sevgi yuva salıb.

Ancaq səni görən gündən
Başımda ildırım çaxıb.
Özüm də çasıb qalmışam,
Sevdiklərim yaddan çıxıb.

Solğun bir ayın işığı
Varlığını isidərmiş.
Böyük olanda, ürəyə
Bir sevgi də bəs edərmiş!..

23. 06. 2001.

SEVGİ YAĞIŞI

"Hər kəlmənidən, hər misradan qanad açıb
uçmaq istəyirəm. Elə bil illərlə həsrətində
olduğum ürəkdən gələn səmimi, xoş sözlər üst
üstə yığılıb qalbmış bu gün üçün. Sevgi yağışı
kimi yağır bu kəlmələr. İtibbatmışam onların
içində. İstəmirəm ayılmaq, bu xoş dünyadan
ayrılmaq"...

Bir məktubdan

Sevda dolu sözlərini
Çox çətin ki, unudam mən.
Üstünə sevgi yağışı
Səpələyən buludam mən.

Könlün nəğmə oxuyacaq,
Məhəbbətlə dinəcəksən.
Sən bu yağışın altında
Bəxtəvərə dönəcəksən.

Ürəyinin yarasına
Sözlərim məlhəm olacaq.
İlk dəfə bəxtiyarlıqdan
Kırpiklərin nəm olacaq.

Ürəyini sağaltmağa
Şair eşqi lazım imiş!
Səni bəxtəvər eləmək
Mənim alın yazım imiş!..

24. 06. 2001.

EHTİYAC

"Bircə onu bilirəm ki, Sizə böyük ehtiyacım var".
Bir məktubdan

Qəlbim tutulub bir şirin dərddə,
Nə bir dərmanım, nə əlacım var.
Nağıllaşbıdır sevdalı ömrüm,
Sizə çox böyük ehtiyacım var...

Qoyma yollarda həsrət gözümlü,
Xoşbəxt sayıram indi özümü,
İşıqlandırıb sevgi üzümü,
Sanki başımda qızıl tacım var.

Demək olmayır hər şeyi sözlə,
Oynamaq olmaz alovla, közlə.
Yana bilərsən, özünü gözlə,
Ürək göynədən gizli sacım var.

Alov geyərəm əynimə bir gün,
Alaram səni qoynuma bir gün,
Saçlarım keçər boynuna bir gün.
Həsrət adlı bir dar ağacım var...

24. 06. 2001.

Baş-başa vermişik
sübh tezdən;
Günəş, dəniz və mən...
Külək haray qoparır,
Ancaq üşümürəm.
Dəniz öz hayındadı,
Günəş öz hayında,
Mən isə səni düşünürəm...

24. 06. 2001.

BİZ GÖRÜŞƏNDƏ

Görüş həsrətiylə sanki yüz ildi
Hicra bir guşəyə boylanırıq biz.
Üzür qəlbimizi xoş bir gizilti,
Vüsal arzusuyla hey yanırıq biz.

Ürəyi tərək etmir qorxu, əndişə,
Qalib gözümüzdə çox arzu, muraz.
Füsrət axtarıq bir məqam düşə,
Əl-ələ, göz-gözə dayanaq bir az!

Yaxşı ki, gəlirik hərdən üz-üzə,
Sevda buludu tək hey doluruq biz.
Deməyə söz çoxdu bir-birimizə,
Ancaq görüşəndə lal oluruq biz...

24. 06. 2001.

SƏN ÜZÜMƏ GÜLÜMSƏ

Sən güləndə, qəlbimdə
Arzular çiçək açır.
Sən qaş-qabaq tökəndə
Dünyanın rəngi qaçır.

Ürəyimdə məhəbbət
Yetim quzuya dönür.
Səni qəmli görəndə
Yaşamaq eşqim sönür.

Səadətım, sevincim,
Çiçəyimsən, gülümsən.
İstəyirsən yaşayım,
Sən üzümə gülümsə!

27. 06. 2001.

BU DA BİR FÜRSƏTDİ

Eşqin qəlbimin içindədi,
Özünsə dayanmışan
qarşımda.
Sənə deyiləsi sözlərim
illər boyu yatıb qalıb
ürəyimin başında.
Bu da bir fürsətdi,
cəsarətin çatmasa,

122

arzular puç olacaq.
Məhəbbətlə döyə bilsən,
Könlümün qapıları
üzünə taybatay açılacaq...

27. 06. 2001.

ÜZ-ÜZƏ

Düşüb misra cığırlara
Gəlib mənə çatmışan.
Ancaq yaman fikirlisən,
Qaşlarını çatmışan.

Gözlərindən görürəm ki,
Fırtına var içində.
Açıq-aşkar qovrulursan
Tərəddüdlər içində.

Hər gözələ nəsib olmur
Eşq yolunda boy atmaq.
Böyük işdi ziyanların
Yarisından qayıtmaq.

Sevdiyindən ayrılanın
Qəlbi çətin kiryə.
Heç bilmirəm bu sevgidə
Yol qalıbmı geriyyə?!

Bir zamanlar can atardın
Çatmaq üçün mənə sən.
Yaxşı düşün, hələ vaxt var,
Bəlkə geri dönəsən?!

Ürəyində təpər varmı
Son addımı atmağa?
Bəlkə qəlbim layiq deyil
Səadətə çatmağa?!

27. 06. 2001.

123

BU GÜN SƏNİN GÖRÜŞÜNƏ GƏLMƏDİM

Bu nə işdi, baş açmıram özümdən,
Təzə eşqə düşənlərə dönmüşəm.
Damlada-damlada həsrət axır gözümdən,
Nəçə dəfə alışısam, sönmüşəm.

Sənin adın çiçək açıb dilimdə,
Ürəyimə bir pozulmaz iz düşüb.
Əllərinin istisi var əlimdə,
Dodağıma yanağından köz düşüb.

Qismətimi hər yetənlə bölmədim,
Xəzan əsdi, sevgi gülüm solmadı.
Bu gün sənin görüşünə gəlmədim,
Ancaq sənsiz bircə anım olmadı...

28.06.2001.

İZİ QALIR

Gözümüz görüb zövq alır,
Alovlara bizi salır.
O dünyaya köçənlərin
Bu dünyada gözü qalır.

Yağış yağıb dönür selə,
Arzuları vermə yelə!
Yaşamağa dəyər hələ,
Od sönsə də közü qalır.

Təzə bir eşqə susadım,
Dərmanım odlu busədi.
Ömür an kimi qısa,
Şair gedir, sözü qalır.

Əllərinə əlim yetmir,
Başımdan xəyalın getmir,
Hər şey itir, sevgi itmir.
Ürəklərdə izi qalır...

28.06.2001.

DÖNÜB

Mənim sevdalı ürəyim
Çox qadala başa dönüb.
Desələr inanarsanmı
Şair qəlbi daşa dönüb?!

Həsrətin əli yaxamda,
Səni görmüşəm yuxumda,
Gözün gözümə baxanda
Könlüm qızıl quşa dönüb...

Ömrünü sevgiyə həsr et,
Kəməni eşqinlə qəsr et!
Ürəyimə hopan həsrət
Gözlərimdə yaşa dönüb.

Səadət hara, mən hara?
Durub həsrətlə baxaram,
Əlim yetişməz bahara,
Ömrün üzü qısa dönüb...

29.06.2001.

ÜRƏYİM DARIXIB GÖYNƏRTİ ÜÇÜN

“Qorxuram bu sevginin ürəyimizdə qalacaq
izindən, ağrısından. Qorxuram yanib kül olmuş
ürəyi yenidən alışıdır oduna Sizi də yandırmaqdan.
Əlimdən təkə təbəssümümü Sizə bəxş etmək gəlir
ki, onu heç vaxt əsirgəməyəcəyəm”...

Bir məktubdan

Həsrət gözlərimi hərdən yumuram,
Eşqini qəlbimə nəqs eləyirsən.
Mən səndən sevdalı ürək umuram,
Sən mənə təbəssüm bəxş eləyirsən.

Əgər döyünürsə ürəklər qoşa,
Ömrün acısına bal qatmaq olar.
Şair də uşaqdı, sadələvh uşaq,
Onu təbəssümlə aldatmaq olar.

Əsrarlı baxışın günəş saçağı,
Sevdalı gözündən öpəcəyəm mən.
Sənin ürəyində sönən ocağın
Külünü qəlbimə səpəcəyəm mən.

Sevda göylərində şimşəklər çaxsın,
Bircə təbəssümlə göyərdi içim.
Qoy eşqin qəlbimi yandırıb yaxsın,
Ürəyim darıxıb göynərti üçün...

Qovuşa biləydi əlinə əlim, –
Diləyim tək budur ulu varlıqdan.
Sən məni qoynuna alanda, gülüm.
Bağrım çatlayacaq bəxtiyarlıqdan...

30. 06. 2001.

BÖYÜK SƏADƏT

“Nə geriye yol var, nə də irəli getməyə cəsarətim
çatır. Geriyə dönüb yenidən o qaranlıq aləmə qayıt
maq, bu xoşbəxt nəgıl dünyasından ayrılmaq istəmi
rəm. Qəlbiniz böyük səadətə layiqdir”.

Bir məktubdan

Fürsət varkən qoy sözümlü söyləyim,
Bir gün çəkib gedəcəyəm köçümü.
Ürəyimlə bacarmıram, neyləyim?
Bəxtiyarlıq doldurubdur içimi.

Özün qədər gözəl imiş qəlbim də,
Məhəbbətim bir kükrəyən dənizdi.
Bir gözəllik sərgisi var qəlbimdə,
Ruhun mənə cismindən də əzizdi...

Ürəyinin başında bir sırr yatır,
Qəvvas kimi dərinlərə enirəm.
Hər kəlmənin altında bir dürr yatır,
Oxuduqca bəxtəvərə dönürəm.

Gözlərində ilahi nur görübsə,
Bəxtiyarlıq daşmasınmı könlümdən?!
Səadəti mənə Tanrı veribsə,
Bəndə onu ala bilməz əlimdən...

30. 06. 2001.

BU MƏHƏBBƏT ÖLMƏYƏCƏK

“Xoşbəxtlik sevməyi bacarmaq və sevilməkdir.
Siz sevməyi hamıdan gözəl bacarırsınız, hamıdan
çox sevilirsiniz”.

Bir məktubdan

Bir kimsə mənim gözümlə
Gözlərinə baxa bilməz.
Təbəssüm çiçəklərini
Yanağından yığa bilməz.

Göz yaşından su içirsə,
Həsət gülləri solarmı?
Dodağından qopan sözlər
Hər qəlbə nəgimə olarmı?

Bir ürəyi isitməyə
Bəs edər alovum, odum.
Ciyərindən çıxan nəfəs –
Mənim sevgi kislarodum.

Ürəyində nur olmayan
Ay üzünə baxa bilməz.
Heç kəs, heç kəs ayrılıqdan
Mənim kimi qorxa bilməz.

Xallarının qiymətini
Hər baxan verə bilərmi?
Gözlərindəki həsrəti
Adi göz görə bilərmi?

Əbədidə dünya qədər,
Bu məhəbbət ölməyəcək.
Bir də heç kəs mənim kimi
Səni sevə bilməyəcək...

01. 07. 2001.

SEVGİDƏN BÖYÜK NƏ VAR Kİ...

Mənim sevdalı qəlbimi
Əgər başına çevirsən,
“Uf” demərəm! Əzabınla,
Gülüm, xoşbəxt elə məni!
Sən desən də, deməsən də,
Bilirdim məni sevirsən,
Bir dəfə də aldatmayıb
Şair qəlbim hələ məni.

Bəxtəvərə dönəcəyəm
Əllərinə əlim çatsa,
Sənsiz yaman darıxıram,
Hərdən gəlirəm yanına.
Sevən qəlbini bəxtiyardı,
Ancaq yaman narahatsan,
Qorxu ac qarışqa kimi
Darışıb şirin canına...

Həsrət şimşəkləri çaxır,
Bəbəyimdə alov gəzir,
Göz yaşım ilə sulamağa
Kaş bir sevgi bağım ola!
Elə mən də bəxtəvərəm,
Eşqindən ürəyim əsir,
Sevgidən böyük nə var ki,
Ayrı umacağım ola?!

01. 07. 2001.

* * *

Qəlbini sıxıb
yuxuda səndən
üz döndərməyim.
Elə iş tut ki,
bir də mən səndən
üz döndərməyim!

03. 07. 2001.

TİLSİMLİ QAPILAR

Sözümdən incimə, yaxşı bilirsən,
Sevgiylə yoğrulur şair gileyi.
Bizim boyumuza biçilib sanki,
Gülüm, Ay taleyi, Günəş taleyi.

Bu da bir qismətdi, ulu göylərin
Gecəsində mənəm, gündüzündə sən.
Düşüb aramıza bağlı bir qapı,
Bu üzündə mənəm, o üzündə sən...

Qəlbimiz can atır görüşmək üçün,
Sevgi başımızda tac olacaqdır.
Sehrli açara dönəcək eşqim,
Tilsimli qapılar açılacaqdır...

04. 07. 2001.

EŞQ QATARI

Bir əbədi yadigardı yarımndan,
Zaval yoxdu qəlbimdəki yaraya.
Gələcəyə yol gedirik yanaşı,
Həsrət adlı qılınc düşüb araya.

Heç olmasa, məni hərdən yada sal,
Çətindimi halımı bir soruşmaq?
Qoşa rels tək uzansa da yanaşı,
Bizə qismət olacaqmı qovuşmaq?

Əgər yoxsa yaxın dostu, həmdəmi,
İnsan oğlu qərib olur vətəndə.
Bəxtəvərə dönəcəyik, bilirəm,
Üstümüzdən eşq qatarı ötəndə...

04. 07. 2001.

SƏNİN DEYİLMİ

Söylədim ki, eşq oduna
Biz yanırıq için-için.
Qaydadı sevən ürəklər
Can atar səadət üçün...

Əhdinə dönük çıxana
Eşq özü qənim olacaq.
Bir belə ki, həsrətliyəm,
Səadət mənim olacaq.

Gülümsündün: – Axı hər şey,
Əzizim, sözlə deyilmir!
“Mənim olacaq” nə sözdü, –
Səadət sənə deyilmi?!

04. 07. 2001.

BƏNZƏYİR

Qəlbim sənə vurulandan, əzizim,
Darıxıram, yer tapmıram özümə.
Bu dünyanın bəxtəvəri oluram,
Qonur gözün qonur mənim gözümə.

Üzündəki sevda dolu təbəssüm,
Bizim dağın çiçəyinə bənzəyir.
Dodaqlarım ac arıdı elə bil,
Dodağın gül ləçəyinə bənzəyir...

04. 07. 2001.

Deyirlər
sevgi əzabının
dərmanı vüsaldı.
Qəlbinin ağrılarını
unutdurmaq istədim,
ancaq ürəyinə
təzə-təzə
ağrılar saldım!
Görünən dağa
bələdçi nə
gərək, əzizim?!
Təzə ağrılarım,
əzabların
mübarək, əzizim!

05. 07. 2001.

QƏND

Mənə çay verdin, nədənsə
Qənd vermək yadından çıxdı.
Birdən pərt oldun, elə bil
Başında ildırım çaxdı.
Dedin: – Məni bağışlayın,
Qənd verməyi unutmuşam.
Heç aqlım başımda deyil,
Elə bil ki, mən bihuşam.

Gülümsünüb söylədim ki,
Günahlarından keçərəm.
Qəndi neynirəm, üzünə
Baxıb, çayımı içərəm.

Qalmanın sözün altında,
Yar hikməti dərin olar.
Dedin: – Üzümə baxsanız,
Çayınız çox şirin olar!

05. 08. 2001.

TORT

Rəfiqən söylədi ki,
Bax, sən düz iş görmədin.
Nə üçün çay içəndə
Şairə tort vermədin?

Zarafatla dedin ki,
Gör bu qız nə söyləyir? –
Axı mən olan yerdə
Şair tortu neyləyir?

05. 08. 2001.

SƏNİN CAVABIN

Sənə dedim ki, qorxuram
Bu sevgi bitə, tükənə.
Narahatam, elə bil ki,
Birə darışıb kürkümə.

Dedin: – Qorxma, ölməmişəm,
Sizi tənha qoymayacam!
Bağrınızın başındakı
Közü tənha qoymayacam.

Qəlbim çat-çatdı, təşnəyəm,
Dəli sevdadan doymaram.
Sevgi dəyirmanınızı
Heç zaman susuz qoymaram...

DAHA

Sənin nəmli kirpiklərin
Tikanlı ox olub daha!
Ürəyimə qılınc kimi
Həsrətin soxulub daha!

Gözümüzə getmir yuxu,
İçimizdə qara qorxu,
Qəlbimizin rahatlığı
Əriyib, yox olub daha.

Göylərdə şimşəklər çaxdı,
Üstümüzdə leysan yağdı,
Gülüm, geriyyə yol yoxdu,
Evimiz yıxılıb daha!..

05. 07. 2001.

MƏN SİZƏ BU YAŞINIZDA GƏRƏYƏM

– Kaş gəncliyimdə sənə rast gələydim.
– Yox, mən Sizin bu dövrünüz üçün
yaranmışam.

Bir söhbətdən

– Kaş gənclikdə rast gələydim sənə mən,
Qoyardımı eşq odunu sənə mən?!
Gülüb dedin baş qoyaraq sinəmə:
– Köksünüzdə bir sevdalı ürəyəm,
Mən Sizə bu yaşınızda gərəyəm!

Kölgəsində dincəldiyim palıdsan,
Könlüm ağlar, əgər məni unutsan.
Sən üstümə leysan səpən buludsan,
Sinəsində sellər axan dərəyəm,
Mən Sizə bu yaşınızda gərəyəm!

Dad çatarmı vüsalının dadına?
Verərəmmi Sizi ayrı qadına?
Sevda dolu şe'rlərin oduna
Təndir kimi közərən bir kürəyəm,
Mən Sizə bu yaşınızda gərəyəm!

Sözlərimi söyləyirəm pərdəsiz,
Ürəyimi salmısınız dərdə Siz.
Özünüzdə qoca deyib bir də Siz,
Toxunmayın ürəyimə, kövrəyəm,
Mən Sizə bu yaşınızda gərəyəm!

Ürəyimi bumbuz bilmə, əzizim,
Heç özünü yalqız bilmə, əzizim,
Məni adi bir qız bilmə, əzizim,
Yaradanın göndərdiyi mələyəm,
Mən Sizə bu yaşınızda gərəyəm!..

06. 07. 2001.

SEVGİ GÖYLƏRİ

Həyatıma sən gələndən
Qəlbim nura boyanıb,
Mənim sevgi üfүqümdən
Günəş kimi boylanıb,
Şəfəq saçan tellərini
Nurlu ox eləmişən,
Məhəbbətin göylərindən
Ayı yox eləmişən.
Gəlişinlə neçə-neçə
Ulduzları söndürmüşən,
Mənim sevgi göylərini
Çıraqbana döndərmisən!

07. 07. 2001.

BAL SEVDASI

Bəlkə də mənim halıma
sən gülüb için-için
Soruşursan: – İş yoxdursa
gəlmisiniz nə üçün?
Gözlərini gözlərimə
yaxın simsar bilmişəm,
Mən arıyam, çiçəklərdən
bal çəkməyə gəlmişəm.

07. 07. 2001.

GÜNƏSLƏ AY ARASINDA

Ayrılığın gecə-gündüz sıxır məni,
Şimşək çaxır gözlərimin qarasında.
Biri səhər, biri axşam yaxır məni,
Sərgərdanam günəşlə ay arasında.

Bu sevdalı ömrümüzü
tale verib bizə pay,
Ürəyinə sevgi düşən
nə yatar, nə dincələr.
Dünyanın iki gözü var,
biri gündü, biri ay,
Gün gözüylə səhər baxır,
ay gözüylə gecələr.

Ürəyimdə sənə eşqin
gecə-gündüz sayrışır,
Gözlərini düşünəndə
mən bəxtəvər olmuşam.
Sübh çağıdı, dünya mənə
sanki nağıl danışır,
Qəlbim əsir, ayla günəş
arasında qalmışam.

Sevda dolu qəlbimizə
gecə-gündüz nur ələ,
Qoru bizi hicranlardan,
qoru bizi pis gündən.

134

Ulu Tanrı, sevib dərdə
düşənlərə rəhm elə,
Nəzərini əskik etmə
sevənlərin üstündən!..

08. 07. 2001.

SEVİNC YAŞLARI

“Həmişə Siz məni qabaqlayırsınız. Ürəyimdə
tutduğum sözü məndən əvvəl deyirsiniz?”

Bir qızın sözlərindən

Sevdayla yoğrulmuş misralar həzin,
Siz mənə səadət bəxş edirsiniz.
Heç nə gözünüzdən yayınmır Sizin,
Qəlbimin səsinə eşidirsiniz.

Mən həyat eşqini Sizdən alıram,
Zülməti əridən titrək nursunuz.
Bə'zən öz-özümə çaşıb qalırım,
Sanki ürəyimi oxuyursunuz.

Ruhumu isidir od nəfəsiniz,
Eşqiniz qəlbimə olub yaraşır.
Elə bil tufandı Sizin səsiniz,
Əlimi titrədir dəstək qarışıq...

Yoxdur bir təmənnam ulu varlıqdan,
Bir həsrət yuvası olub gözlərim.
Ürəyim uçunur bəxtiyarlıqdan,
Sevinc yaşlarıyla dolub gözlərim...

08. 07. 2001.

İNCİDİM

“Başqa problemlər başımı elə qatıb ki, məktub
yazmağa vaxtım yoxdu”...

Bir qızın sözlərindən

Məhəbbətə nə vaxt-və'də? –
Gülüm, sözümdən incidim.
Nəfəsinlə alovlanan
Qızıl közümdən incidim.

135

Sönmüş odu eşələyən,
Ürəyimi pörşələyən,
Qədəminə yaş ələyən
Ağlar gözümdən incidim.

Düşdüm ayrılıq çəninə,
Söz dedim bir gül şə'ninə!
Sənin sevgi gülşəninə
Düşən izimdən incidim.

Sevgidə yoxmuş pənahım!
Dağ yaxacaq bir gün ahım,
Sənin yoxdu bir günahın,
Özüm özümdən incidim...

10. 07. 2001.

SEVGİ

Döndüm bəxtəvərə bir an içində,
Baxışın qəlbimdə oyatdı sevgi.
Mənim ürəyimi eşq dənizində
Tənha qayıq kimi oynatdı sevgi.

Ürəyə qadağa qoymaq hədərdi,
Bu tale işidi, qəza-qədərdi,
Yaşı bu dünyanın yaşı qədərdi,
Kim deyir köhnədi, boyatdı sevgi?!

Sızladı, göynədi bağrımın başı,
Sevib əzizlədim atdığı daşı,
Ələndi üstümə həsrət yağışı,
Qəlbimdə böyüdü, boy atdı sevgi.

Havadan nəm çəkən qəlbim incədi,
Səndən yox, özündən küsdü, incidi.
Bəlkə də səninçün bir əyləncədi,
Ancaq mənim üçün həyatdı sevgi ...

10. 07. 2001.

Bə'zən qəlbimin xətrinə
Mən çox şeyə göz yummuşam.
Səhərəcən göynəmişəm,
Elə bilmə göz yummuşam.

Bu sevda bir nağıl, rö'ya,
Göz dikmişəm üç almaya...
Haqqım olmaya-olmaya
Səndən çox şeylər ummuşam...

10. 07. 2001.

MƏNİM YARIM LEYLİ OLMAQ İSTƏMİR

Bu qız körpə uşaq kimi danışır,
Eşq yolunda yaşa dolmaq istəmir.
Söyləyir ki, elə belə yaxşıdı, –
Ürəyimlə yaşid olmaq istəmir.

Dodaqları bal süzülən ləçəkdi,
Dəli könlüm onu görüb nə çəkdi?!
Mənim yarım bir ətirli çiçəkdi,
Tez açılıb, vaxtsiz solmaq istəmir.

Gəncliyində görüb ömrün qışını,
Sinəsindən keçib həsrət qoşunu,
Təzə sevda yaman qatıb başını,
Ötənləri yada salmaq istəmir.

Qulaq asır könlümdəki səsə o,
Məhəbbətdə ola bilməz kəsə yol...
Mən varamsa, könül verməz Qeyse o,
Mənim yarım Leyli olmaq istəmir.

Baş açmıram gözlərinin felindən,
Yapışacam bir gün incə belindən,
Öpəcəyəm şirin-şəkər dilindən,
Yusifoglu borclu qalmaq istəmir...

11. 07. 2001.

SEVƏ-SEVƏ

Göylərdə ay güləndə
Qəlbim nura boyanır.
Xəyalım ay üzlümlə
Gedib qoşa dayanır.

Arzular gözlərimdə
Ulduzlar tək sayrışır.
Pıçıldaşan yarpaqlar
Nələr, nələr danışır!

Dalğalar şahə qalxır,
Dənizdə fırtına var.
Gözlərimdə təbəssüm,
İçimdə fırtınalar.

Sevgilə dolu ürək
Quş olmağa can atır.
Qəlbim qağayıllara
Qoşulmağa can atır.

Yarpaqları sevirəm,
Xəzəlləri sevirəm.
Mən tək cə dənizi yox,
Gözəlləri sevirəm.

Məhəbbət əzabıyla
Göynəyir yaram, Allah!
Dünya necə gözəldi,
Nə bəxtiyaram, Allah!

Həyatda sevə-sevə
Yaşamaq səadətədi.
Məni cavan saxlayan
Dənizdi, məhəbbətədi...

11. 07. 2001.

Mənim sevdalı ürəyim
Səni itirməkdən qorxdu.
Gülümünüb dedin: – Məni
Sizdən başqa sevən yoxdu!
Arxayın olun yüz faiz,
Sözlərim deyil havayı!
– Bəs sən necə, sevdinin
Adam var məndən savayı?!

Deyirsən:
– Ruhunuzu sevirəm,
Üzünü zə həmişə
açıqdır qarım!
İndi mən neyləyim,
bədənim üçün də
Ayırı sevgili tapım?!

Deyirsən ruhun yanında
Bədən ucuz bir şeydi.
Siz gəldiniz taleyimə,
Qəlbim zərxara geydi.

Gülüm, məni cırnatmağa
Əlində bəhanə var.
Qəlbini mənə verməsən,
Ürəkdən baha nə var?

Yanağından bircə öpüş
Almağa da qoymursan.
Ən bahalını verirsən,
Ən ucuzu qıymırsan?!

Deyirsən ki, gözəlləri
Yoldan çıxarmaqdır işim.
Kim nə deyirsə, qoy desin,
Bilirəm ki, haqdır işim!

Gözəllərin qəlbindəki
Ağrıları götürürəm.

Mən yoldan çıxartmıram ki,
Gülüm, yola gətirirəm...

BU VAXTACAN

Ömrüm boyu
adi bir sevgini də
ürəyimin oduyla
ilahi bir eşq eləyirmişəm!
Sən demə bu vaxtacan
səni sevmək üçün məşq
eləyirmişəm...

12. 07. 2001.

SÖZLƏRİNİ DİNLƏDİKÇƏ

Zəng eləyib söylədin ki,
neçə gün bundan qabaq,
İstədik ki, özümü zə
dəniz paltarını alağ.
Gördük dəniz dalğalıdı,
bu fikirdən daşındıq.
Sahildə Sizi görəndə
biz utandıq, yaşındıq.
Dedik: – Sevgi belə olar! –
qibtə elədik Sizə,
Gördük yenə durmusunuz
dəniz ilə üz-üzə...
Ürəyimə tufan saldı,
gülüm, sənin sözlərin,
Dalğalı bir dəniz idi
sevda dolu gözlərin.
Sözlərini dinlədikçə
dərindən köks ötürdüm,
Səni dalğalar qoynunda
xəyalıma gətirdim.
Su süzülən saçlarını
hörmək keçdi könlümdən,
Səni dəniz paltarında
görmək keçdi könlümdən...

12. 07. 2001.

BİZ AYRILANDA

Ayrılanda həyətcən
gəlib məni ötürdün,
Əlim əlindən üzüldü,
gizlicə köks ötürdün.
Bizi gözdən qoymayanlar
sinəmizə çəkdi dağ,
Qoymadılar qəlbimizcə
biz görüşüb ayrılacaq.
Gözün bulud tək dolmuşdu,
su səpirdi dalımca,
Kürəyimdə baxışların
döndü oxa, qılınca.
Görüşəndə uşaq kimi
yüyürüb gəl qarşıma!
Ömrüm-günüm,
məni hər gün
sən ötür,
sən qarşıla!

13. 07. 2001.

SƏSLƏRİMİZ QOVUŞUR BİR-BİRİNƏ

İkimiz də bulud kimi dolmuşuq,
Bu sevgidən nələr umdu ayrılıq?
Sən o tayda, mən bu tayda qalmışıq,
Aramızda uçurumdu ayrılıq.

Nəfəsinlə kövrək qəlbim isinir,
Sevənlərin nə vecinə uçurum?!
Eşidəndə sevda dolu səsinə,
Sevincimdən qanad açıb uçuram.

O sözləri, o qaməti, o boyu,
Unutmaram ötsə də yüz qərinə.
Nə yaxşı ki, hər gün olub qol-boyun
Səslərimiz qovuşur bir-birinə.

14. 07. 2001.

TƏZƏ ƏSRİN İLK SEVDASI

İkibaşlı sözlərinlə
Sən heyran qoyursan məni.
Hər şeyi başa düşürsən,
Özüm tək duyursan məni.

Xəzan vuran sevgi bağım
Elə bil ki, bahar olub.
Xoşbəxtlərin xoşbəxtiyəm,
Səadət mənə yar olub.

Sevda dolu gözlərinin
İçindəki dəli şeytan
İlahi bir təbəssümlə
Könlümə oxuyur meydan.

İnanıram, əridəcək
Bu ilahi sevgi daşı.
Ürəyimdə fırtına var,
Bəbəyindən sevgi daşır.

Hər şey, hər şey təzələnib,
Elə bil dünya dəyişib,
Təzə əsrin ilk sevdası
Mənim ürəyimə düşüb...

14. 07. 2001.

MƏNİM EŞQİM

Ürəyimi oda salan
Sözlərin tilsim olacaq.
Titrək əllərim dəyəndə
Hər telin bir sim olacaq.

Səni bəxtəvər eyləyən,
Saçımı gül tək iyləyən,
Hər sözünə can söyləyən
Məndən başqa kim olacaq?

Ayaq tuta bilməz yalan,
Boşalacaq bir gün dolan,
Bu dünyada sənə qalan
Tək mənim eşqim olacaq...

14. 07. 2001.

HEÇ BİLMİRƏM SƏNİ NECƏ XİLAS EDİM

Allah bilir nə çəkirsən içində sən? –
Nəfəsimlə əllərini gəl isidim!
Duyuram ki, burulğanlar içindəsən,
Heç bilmirəm səni necə xilas edim?

Üşüyürsən ayrılığın yellərindən,
Qəlbindəki həsrət odu çətin sənə.
Ayrı bir iş gəlməsə də əllərimdən,
Bir sevdalı ürəyim var, qurban sənə!

Xoşun gəlmir bəlkə çiçək yağışından? –
Külək səpir başımıza ləçəkləri.
Gecə-gündüz gizli axan göz yaşından
Qidalanır həsrətimin çiçəkləri.

Ot basıbdır təzə düşən cığıruları,
Vəfasız yar deyil sənənin gərəyinə.
Guya azmış saf qəlbinin ağırları,
Bir yara da mən vurmuşam ürəyinə!

Allah bilir nə çəkirsən içində sən,
Nəfəsimlə əllərini gəl isidim.
Duyuram ki, burulğanlar içindəsən,
Heç bilmirəm səni necə xilas edim?!

14. 07. 2001.

BU SEVGİ DEYİLSƏ, BƏS NƏDİ, GÜLÜM?

Ruhuma od salıb mehrin, ülfətin,
Qonur gözlərini unutmaq çətin!
Çıxmır xəyalımdan əziz surətin,
Bu sevgi deyilsə, bəs nədi, gülüm?!

Nəfəsim dəyəndə telin titrəyir,
Səsimi eşitcək əlin titrəyir,
Mənə söz deyəndə dilin titrəyir,
Bu sevgi deyilsə, bəs nədi, gülüm?!

Məni itirməkdən yaman qorxursan,
Sən belə deyildin, niyə fağırısan?!
Gecələr ah çəkib aya baxırsan,
Bu sevgi deyilsə, bəs nədi, gülüm?!

Alovlara düşdük könül verəndə,
Əllərin titrəyir çiçək dəyəndə,
Gözlərin sevinir məni görəndə,
Bu sevgi deyilsə, bəs nədi, gülüm?!

Özgəni isidən sehrli odam,
Şəhdi-şəkəridən qoymursan dadam,
Dönüb kəpənəyə dağ boyda adam,
Bu sevgi deyilsə, bəs nədi, gülüm?!

Məni xilas edib qəlbi korluqdan,
Daha nə diləyim ulu varlıqdan?!
Ürəyim titrəyir bəxtiyarlıqdan,
Bu sevgi deyilsə, bəs nədi, gülüm?!

15. 07. 2001.

BƏS SƏN MƏNİ İTİRMƏKDƏN QORXMURSAN?

Əllərinə nə vaxt çatar əllərim? –
Gecə-gündüz hey sayıram günləri.
Həsətimdən solur sevgi gülləri,
Yağış olub ürəyimə yağmırsan,
Bəs sən məni itirməkdən qorxmursan?!

Sədaqətli olanları kim söyər?
Öz eşqimlə yük olmadım kimsəyə,
Təbəssümün niyə dönmür şimşəyə? –
Daha sevgi göylərimdə çaxmırsan,
Bəs sən məni itirməkdən qorxmursan?!

Ömrüm boyu bir ilahi nurlayam,
Ürəyimə sevgi düşə, parlayam,
Eşq toxumu cücərdən bir tarlayam,
Selə dönüb sinəm üstəndən axmırsan,
Bəs sən məni itirməkdən qorxmursan?!

Qəlbindəki həsrət iynə-iynədi,
Heç bilmirsən torpaq nədi, göy nədi?!
Ürəyini ayrı sevgi göynədir,
Utanırsan, gözlərimə baxmırsan,
Bəs sən məni itirməkdən qorxmursan?!

15. 07. 2001.

GƏRƏK

Bir dəfə verilir ömür insana,
Dünyaya gəlmişik sevinək, gülək.
Qəlbimdə gah bahar, gah da qış olub,
Bir hava gətirib hər əsən külək.

Kim ilk məhəbbəti yadına salmır?
Sevgi çiçəkləri heç zaman solmur,
Könül işlərindən baş açmaq olmur,
Hər eşq küləyindən titrəmir ürək.

Durmuşam sənənlə nəfəs-nəfəsə,
Sevdağ ürəyim gəlib həvəsə,
Mən baş əyməmişəm hələ heç kəsə,
Ancaq dizlərimi büküb bir çiçək.

Bizi mərd eləyən ismətimizdir,
Sevib əzab çəkmək xislətimizdir,
Səadət halalca qismətimizdir,
Dünyaya gəlmişik ağ günlər görək.

Yarpağa döndərmək olmaz xəzəli,
Yıxar öz evini bir gün öz əlin,
Mən tək sevgilisi olan gözəlin
Könlü ayrı sevgi ummasın görək...

15. 07. 2001.

MUŞTULUQ

Sən bu sevda yollarında
De, nə qədər at çapmısan?
Gözün aydın, yarın gəlir,
Axtardığını tapmısan.

Get bir muştuluq hazırla,
Tale üzünə güləcək.
İllər boyu axtardığın
İnsan yanına gələcək.

Oxunmamış nəğmə kimi
Həmişə belə həzin ol!
Həsərət qollarım açılıb,
Muştuluğum sən özün ol!

15. 07. 2001.

BİLMİRƏM

Çevrilsəm də bəxtəvərə,
Özümü öyə bilmirəm.
Sevgi adlı bir donum var,
Əynimə geyə bilmirəm.

Gör harda qarşıma gəldi,
Hər sözü xoşuma gəldi,
Nə işdi başıma gəldi,
Bəxtimi öyə bilmirəm.

Bəyənməzdim hər adamı,
Bu, deyilmiş yer adamı,
Atam yaşda bir adamı
Sevmişəm niyə, bilmirəm?

Gözüm tutanı sevmişəm,
Eşqin odunda bişmişəm,
Elə bir dərdə düşmüşəm,
Heç kəsə deyə bilmirəm...

15. 07. 2001.

DEYİRSƏN Kİ...

Deyirsən ki, ömrüm boyu
Tapa bilmirdim tayımı.
Allahımdan çox razıyam,
Göndərdi sevgi payımı...

Qanadı yoxdu ki, uçsun,
Bəxtəvərə dönüb ürək.
Üstümə eşq nəğmələri
Yağır sevgi yağışı tək.

Gecələr aya baxıram,
Gözümün yuxusu qaçıb.
Ürəyimdə viran qalan
Neçə arzu çiçək açıb.

Beş-on günün içindəcə
Duydum əsl səadəti.
Tanrı mənə çox görməsin
Bu gecikmiş məhəbbəti!

15. 07. 2001.

KÖVRƏK SEVGİ NƏĞMƏLƏRİ

Biz bu ömür yollarında
Gizli yanan bir ocağıq.
Kimin ağına gələrdi
Belə doğma olacağıq?!

Təzə əsrin ilk sevdası
Sanki uzun bir yol keçib.
Kövrək sevgi nəğmələri
Ürəyimizdən su içib.

Ötüb gedən sevdalara
Bu gün mən qəbir qazacam.
Yüzüncü şe'ri alınma
Dodaqlarımla yazacam...

15. 07. 2001.

QOYMARAM

Qoymaram qəlbinə xal düşə,
Mən sənə qıymaram, qıymaram!
Sözündən, gözündən, özündən
Doymaram, doymaram, doymaram!
Sən varkən hər ötən gözələ
Uymaram, uymaram, uymaram!
Mən səni zülmətə düşməyə
Bir daha qoymaram, qoymaram!..

15. 07. 2001.

SƏNİN GÖZ YAŞLARIN

Məhəbbətlə baxanda
Torpaq gülür, daş gülür.
Bəxtəvərə dönmüsən,
Gözlərində yaş gülür.

Könülləri güldürmək
Olub mənim adətim.
Göz yaşları içində
Bərq vurur səadətim.

16. 07. 2001.

BÖYÜK ADAM

Heyrətlənib deyirsən ki,
Siz çox böyük adamsınız!
Bir əbədi güvənc yerim,
Gizli sevgi adamsınız...

– Qəlbimi eşqin yaxmasa
Görüşünə gələdimmi?!
Böyük adam olmasaydım,
Səni sevə bilərdimmi?!

16. 07. 2001.

BÖYÜK ADAMIN SEVGİSİ

Mənə böyük adam deyirsən;
Böyük adamın sevgisi də
böyük olur, sevgilim!
Başqasını sevib,
çilikləmə bu sevgini!

18. 07. 2001.

SİZİ MƏNƏ ÇOX GÖRMƏSİN TALEYİM

Ömrüm boyu düşünürdüm, görəsən
Niyə belə soyuq olur adamlar?!
Ürəyimə dammışdı ki, dünyada
Ürəyimi duya bilən adam var.

Eşq bağında hər gül kolu bitmədi,
Havasını, torpağını dəyişdim.
Aylar keçdi, illər keçdi, ağaclar
Neçə dəfə yarpağını dəyişdi.

Qəlblərində bir yırtıcı təmənnə,
Sevdiklərim ruhu incə olmadı.
Gecə-gündüz mənə əzab verdilər,
Heç birisi ürəyimcə olmadı.

Bir gün Sizə rast gələndə titrədim,
Birdən-birə qəlbimi od götürdü.
Elə bil ki, xəzan vuran könlümə,
Sözləriniz yaz havası gətirdi...

Yenə göydə şəfəq saçdı ulduzlar,
Bomboz dünya gül-çiçəyə büründü.
Arzularım qönçələdi qəlbimdə,
Gözlərimdə sevinc yaşı göründü...

Dünya necə gözəl imiş, ay Allah,
Daha yoxdu bir təmənnəm, gileyim.
Eşqinizlə bəxtəvərə dönmüşəm,
Sizi mənə çox görməsin taleyim...

18. 07. 2001.

ALLAH MÜKAFATI

Döndərməyib öz yolundan məni əzablar,
Ağrılardan neçə dəfə ürək çat verib.
Görüb ülvə məhəbbətə ehtiyacı var,
Allah səni mənim üçün mükafat verib...

21. 07. 2001.

MÜKAFAT

– Sevgi nəğmələrimin
sayı düz yüzə çatıb,
Bəs nə zaman olacaq
onların mükafatı?
– Qəlbində sevgi olan
eşq yolunda mat olmaz,
Sizi sevən qəlbimdən
böyük mükafat olmaz...

18. 07. 2001.

Bu sevgi ilahi bir sevgidi,
Yox bunun şəkk gətirəni,
şübhə edəni də.
Ancaq arabir
mükafatlandırmaq lazımdı
ruhumuzun beşiyi olan
bədəni də...

21. 07. 2001.

DƏLİ KÖNÜL

Dözə bilmir yarım qara, sazağa,
Ancaq qoymur cilovlayım şaxtanı.
Sözlərimə qoyub qoruq-qadağa,
Yüz ölçməyə, bir biçməyə vaxt hamı?!

Məcnun kimi sev çiçəyi, sev gülü,
Qoy sirdaşın dərə olsun, dağ olsun.
Dəli könül, ağıllanıb sevgilin,
Qəm eləmə, sənənin başın sağ olsun!

20. 07. 2001.

150

EL-ALƏMİN GÖZÜ BİZİM SEVGİMİZDƏDİ

Eşq odunun közü bizim sevgimizdədi,
Bir-birinə doğmalaşub ruqlar, bədənələr.
El-ələmin gözü bizim sevgimizdədi,
Çoxdu baxıb köks ötürən, qibtə edənlər...

Ürəyimi bir ilahi sevgi isidər,
Odur mənə dayaq olan darda, çətində.
Öz sevincim, səadətım mənə bəs edər,
Gözüm yoxdu bir kimsənin səadətində.

20. 07. 2001.

MƏHƏBBƏTİN SEVİNC FƏSLİ

Sevgilimin dan yerinə bənzəyir üzü,
Sevinirik biz görəndə bir-birimizi.
Gözlərimiz məhəbbətlə danışıq, dinir,
Hər təbəssüm bir sehrlə çiçəyə dönür.
Ürəyimiz bu sevgidən bəxtiyar olub,
Məhəbbətin sevinc fəslə bizə yar olub...

21. 07. 2001.

HƏR GÖZƏLƏ QİSMƏT DEYİL

Hər qadadan, hər bələdan
Eşqim səni qoruyacaq.
Bu sevgiyə daş atanın
Əli bir gün quruyacaq.

Nə deyirlər qoy desinlər,
Heç nəyi alma vecinə.
Ürəyin bələd deyilmi
Sevginin qadir gücünə?

Ürəkdə sevgini boğmaq
Cinayətdi, ismət deyil.
Şair sevgilisi olmaq
Hər gözələ qismət deyil...

21. 07. 2001.

151

NƏYİNƏ GƏRƏKDİ?

Şair qəlbim divanədi,
Hər bir gözəldən pay umur.
Hay-hayım gedib, əzizim,
Neyləyirsən vay-vayımı?!

Əzablarla dolu ömür
Quzuları qurd eləyib.
Nə qədər sevgi qoşunu
Ürəyimi yurd eləyib.

Yüz gözəlin qoxladığı
Çiçək nəyinə gərəkdi?
Sevdalardan çat-çat olan
Ürək nəyinə gərəkdi?

GÜZƏŞT

Bizi salıb yaman günə,
Kor olsun hicranın gözü.
Özün mənə dedirdirsən
Xoşuna gəlməyən sözü.

Ürək yaxan ayrılıqla
Sən əlbəyaxa olmusan.
Heç vaxt güzəştə getməzdin,
Nə qəlbi yuxa olmusan?!

22. 07. 2001.

BİZİ HİCRAN QOVUŞDURDU

Uzaqdan da isidirsən,
Sanki sehrli ocaqşan.
Bilməzdim ki, mənim üçün
Heç belə darıxacaqşan!

Səsin necə titrəyirmiş,
Qəlbin necə kövrək imiş!
Eşqi sınağa çəkməyə
Ayrılıq da gərək imiş!

Daha uf da eləməyəm
Başına çevirsən məni.
Götürüldü qadağalar,
Bildim ki, sevirsən məni.

Sən yaşıl işıq yandırdın,
Sevda yolunun üstündə.
Baş qoyub yata biləydim
Titrək qolunun üstündə.

Bizi hicran qovuşdurdu,
Əzizim, gör nələr oldu?
Üstünə dağlar çəkilən
Qəlbimiz bəxtəvər oldu...

DARIXIRAM MƏN

Baxır kol dibindən küskün bənövşə,
Ruhumu oxşamır nə dağ, nə meşə,
Ögey tək baxıram aya, günəşə,
Səninçün yamanca darıxıram mən.

Halımı soruşur budaqlar mənim,
Eşqimdən söz açır yarpaqlar mənim,
Yanğımı söndürmür bulaqlar mənim,
Səninçün yamanca darıxıram mən.

Yenə ürəyimə yağışlar yağır,
Buludlar gözünün yaşını sıxır,
Həsrətin qəlbimin başını sıxır,
Səninçün yamanca darıxıram mən.

Ovundura bilmir çiçəklər məni,
Alır qanadına küləklər məni,
Çaxır ürəyimdə şimşəklər mənim,
Səninçün yamanca darıxıram mən.

Bir vaxt bu yerlərdən ilham almışam,
İndi vətənimdə qərib olmuşam,
Saçının ətrinə həsrət qalmışam,
Səninçün yamanca darıxıram mən...

22. 07. 2001.

ÖMRÜN QARLI AŞIRIMI

Ötənləri, keçənləri salsam da yada,
Taleyimdən uçub gedən illər quş olub.
Ömrün qarlı aşırımı qalib arxada,
Səadətim gör nə yaşda mənə tuş olub?!

Bu dünyanı, bu həyatı sevəsən gərək,
Bəxtəvərsən, əgər varsa könül sirdaşın.
Saçlarına dən düşsə də, qocalmır ürək, –
Öz sevgisi, öz sevinci varmış hər yaşın...

22. 07. 2001.

MƏHƏBBƏT CƏBHƏSİNDƏ

Qəlbim eşq dənizində bir yelkənsiz gəmidir,
Ürəyimi göynədən sənün məhəbbətidir.
Deyirlər ki, məhəbbət müharibə kimidir,
Onu başlamaq asan, qurtarmaq çox çətindir.

Arabir zəng edirsən, fırtına var səsində,
Qüvvə varmı bizi bu eşq yolundan qaytara?
Qızgın döyüşlər gedir
məhəbbət cəbhəsində,
İstəmirəm bu döyüş nə zamansa qurtara!

23. 07. 2001.

Qusar.

SƏN GƏRƏK...

Sən gərək
ürəyimi özünə
sonuncu sığınacaq
biləsən!
Mənim taleyimə
bahar kimi gələsən!
Sən gərək
sevincini, kədərini
mənəmlə böləsən!
Sən gərək
odlu dodaqlarımla

dodaqlarımdakı
öpüş izlərini siləsən!
Sən gərək...
Nəyi gözləyirsən,
di başla görək!..

24. 07. 2001.

BU GECƏ QƏRİBƏ BİR GECƏ İDİ

Hər sözün nur saçan bir böcək idi,
Tale mənim üçün göndərmişdi pay.
Bu gecə qərribə bir gecə idi,
Üzünü üzümə söykəmişdi ay.

Bəxtəvər olmuşdu qəlbimin simi,
Köksümdə bir qırıq ney titrəyirdi.
Telefon dəstəyi biləyin kimi
Ovcumun içində hey titrəyirdi.

Sehrli mizrabımı dəymişdi simə? –
Uzaqda ləpələr işıldayırdı.
Başını qoyaraq mənim köksümə,
Bəxtəvər-bəxtəvər pıçıldayırdın...

Sevincə vermişdi yerini kədər,
Hopmuşdu səs-səsə, nəfəs-nəfəsə.
Durmuşduq bu gecə səhərə qədər
Üz-üzə, göz-gözə, nəfəs-nəfəsə...

Toxunub qəlbimin kövrək yerinə,
Olmuşdun həsrətə qənim bu gecə.
Elə bil köksümdə ürək yerinə
Bir ulduz yanırdı mənim bu gecə...

Sevincdən dönmüşdük quşa, uçurduq,
Necə xoşbəxt idim sənün yanında!
Eşqin göylərində quşa uçurduq,
Bəs niyə ayrıldıq yerə qonanda?!

Qəlbim təşnə idi titrək səsinə,
Sənin də ürəyin sevincək idi.
Bir az bənzəyirdi toy gecəsinə,
Bu gecə qərribə bir gecə idi...

27. 07. 2001.

İNDİ ELƏ XOŞBƏXTƏM Kİ..

Qəlbinə sevgi düşəndə
Sevənlər köks ötürür.
İlk dəfədir ürəyimə
Sevgi sevinc gətirir.

Dönüb tale ulduzuma
İşıq saçan gözləri.
Ağrı çəkən ürəyimə
Sığal olub sözləri.

Sanki bu qız doğulubmuş
Ömrümə nur saçmağa.
İndi elə xoşbəxtəm ki.
Qanadım yox uçmağa...

BARINI DƏRMƏYƏKMİ?

Məni odlara salan
Sevgilimin səsidə,
Məhəbbət ağacının
Bar vermək və' dəsidə.

Qoymur ki, əzab çəkən
Ürəyimi güldürüm,
Qıymur ki, dodağından
Dodağımla gül dərim.

Cəfanı çox çəkmişik,
Səfanı görməyəkmə?!
Əkmişik, becərmişik,
Barını dərməyəkmə?!

28. 07. 2001.

SİĞİNACAQ

Xoşbəxtlərin xoşbəxtiyəm,
Qibtə edirəm özümə.
Ürəyinin qapıları
Açılıb mənim üzümə.

Sevdalı dodaqlarında
Abi-zəməmin dadı var.
Ürəyinə qurban olum,
İçində sevgi odu var.

Elə bil məni isidir,
Məhəbbətin ocaq olub.
Sağ ol, bir sərsəri eşqə
Qəlbin sığınacaq olub!..

28. 07. 2001.

MƏNDƏN BAŞQA...

Məndən ayrılarda
bəbəklərin dolursa,
gözlərin gözümə
baxanda,
əllərin ovcuma
sığınanda
bəxtəvər olursa,
sən tərədən dırnağa
mənimsən, əzizim!
Vüsəlimə sirdaş,
hicranıma
qənimsən, əzizim!
Ayrılıq günlərində
məni həsrətlə xatırlayıb,
məni həsrətlə
yar anıbsa,
bu saçlar sığallanmaq,
bu dodaqlar
öpülmək üçün
yaranıbsa,
onları məndən başqa

kim sığallaya,
kim öpə bilər, əzizim?!
Ayaqlarımın altına
bəxtiyarlığın göz yaşlarını
məndən başqa
kim səpə bilər, əzizim?!

28. 07. 2001.

MƏN BURDA OLMAYANDA

Mən burda olmayanda
sığınmısınız bir-birinizə;
Dəniz sənə, sən dənizə.
Mən burda olmayanda
gözləriniz yolda qalıb,
Sən mənim ətrimi
dənizdən almısan,
Dəniz mənim ətrimi
səndən alıb!
Gah sərsəri
küləklərdən,
gah da ayın
solğun işığından
mənə salam
göndərmisiniz.
Sevda ömrümü
çıraqbana
döndərmisiniz!
Kaş eşqin göylərində
şimşək kimi
çaxa biləydim!
Kaş bu qayğının,
Diqqətin əvəzini
çıxa biləydim!
Sağ ol, Ayım!
Sağ ol, Dənizim!
Sağ ol, mənim əzizim!

28. 07. 2001.

DEYİL

Bu da alın yazısıdı,
üzümüzə tale gülüb,
Ürəkdə həsrət yoxdusa,
gözlər yaşla dolan deyil.
Heç özüm də gözləməyirdim,
bu sevgi göylərdən gəlib,
Mənim sənə məhəbbətim
həqiqətdi, yalan deyil.

Harda olsan səslə məni,
harayına hay verərəm,
Gözlərimin işığından
gözlərinə pay verərəm,
Eşqin mənə qanad verib,
sənə ulduz, ay dərərəm,
Əkdəyim sevgi gülləri
illər ötsə, solan deyil.

Bağışlaya bilərəmmi
mənə olan xəyanəti?
İndi sığmır yerə-göyə
ürəyimin məhəbbəti,
Özün söylə, neyləyirəm
mən yarımçıq səadəti,
Divanədi mənim könlüm,
aza qane olan deyil...

01. 08. 2001.

BƏXTƏVƏRƏ DÖNDƏRDİN

Ürəyim danışsa da,
özüm lal oldum, susdum,
Düşdüm qəlb döyüntünü
dinləmək həvəsinə.
Sən dəstəyi köksünə qoydun,
mən qulaq asdım
Həyəcanla döyünən
ürəyinin səsinə...

Qəlbinin pıçılıtsı
ürəyimi bəzədi,
Heyf, baxa bilmədim
sənin xoşbəxt üzünə.
Hər döyüntü bir sevgi
dalğasına bənzədi,
Həyəcanla baş vurdum
məhəbbət dənizinə...

Xoşbəxtlərin xoşbəxti
sanıram mən özümü,
Titrək döyüntüləri
sən mənə pay göndərdin.
Sağ ol, yerə salmadın,
gülüm, mənim sözümlü,
Sevda dolu qəlbimi
bəxtəvərə döndərdin...

01. 08. 2001.

EŞQ MƏ'BƏDİ

Mən səndən ayrılıanda
köksümü ötürürəm,
Sən məndən ayrılıanda
köksünü ötürürsən;
Mən hara gedirəmsə,
sənə daş gətirirəm,
Sən hara gedirsənsə,
mənə daş gətirirsən...
O daşlar dilə gəlir,
ürəkdən sevgi daşır.
Dedim: – İndi neyləyək
axı bir belə daş!?!
Gülüb dedin: – Bu sevda
əbədidir, əbədi.
Biz o daşları yığıb,
tikərik eşq mə'bədi...

01. 08. 2001.

GÖYƏRCİNLƏRİN SÖHBƏTİ

– Mənim ağ göyərçinim!
Mən qapqarayam,
sən dümağ.

Bizə qismət olacaqmı
birgə yaşamaq?!

– Mənim qara göyərçinim!
Sevgisiz ürək göylər kimi
əngin olmur.

Məhəbbətin nə yaşı,
nə də rəngi olmur.

Hələ heç kəs
poza bilməyib
taleyin əmrini.

Gəl verib dimdik-dimdiyə
uzadaq
Səadətli günlərin
ömrünü!..

05. 08. 2001.

ÇARƏSİZLİK

Sənə layiqli cavab verməyə
qüdrətim çatmayanda
“Öpürəm!” kəlməsi
karıma gəlir.

Ancaq bu sözü dinləmək
sənin arına gəlir.

Neyləyim?

Sənin yanında xəcil eləyən
Könlümdür məni!

O sözü deməsəm ölərəm,
qoy deyim, heç olmasa
sən öldür məni!

05. 08. 2001.

Deyirsən ki, bir də mənə
Öpürəm sözünü demə,
Arzusu gözündə qalan
Ürəyim bürünür qəmə.

Mənim bir günahım yoxdu,
Özün sərhəd qoy sözünə,
Sən elə danışsən ki,
Öpülürsən öz-özünə!

21. 07. 2001.

ÜŞÜYƏN ÇİÇƏK

Üşüyürsən, gözündə
Bərq vurur bir gilə şəh,
Ləçəyini oxşayır
Arada bir əsən meh.

Həyəcanla döyünür
Mənim sevən ürəyim,
Səni necə isidim,
Ay üşüyən çiçəyim?

Qorxuram ləçəyini
Odlu nəfəsim qarsa,
Niyə üşüməlisən
Qəlbində sevgi varsa?

Gör nə günlərə salıb
Sevdalı ürək məni?
Ürəyimin başında
Bitəydin gərək mənim!

05. 08. 2001.

YARAŞMAZ

Niyə xəstələnmişən,
Niyə dəyişib səsin?
Mənimlə danışmağa
Sanki yoxdu həvəsin.

Deyirsən ki, verərsən,
Mən səndən nə pay umsam!
Gündüzlər günəşimsən,
Gecələrsə ayımsan!

Qəlbində sevgi olan
Qaranlıqla barışmaz,
Nə günəşə, nə aya
Xəstələnmək yaraşmaz!..

06. 08. 2001.

SEVƏ BİLMƏZ

Səni qısqanım deyə
yadlara salma meyil,
Ürəyimlə oynama,
o bir oyuncaq deyil.
Gülüm, məni sevən kəs,
Özgəni sevə bilməz...

10. 08. 2001.

MƏNİM SEVDA ÇİÇƏYİM

Mənim sevda çiçəyim,
Gizlicə ağlayırsan,
Ləçəyinin balını
Kiminçün saxlayırsan?

Niyə qoymursan səni
Sığallayım, qoxlayım?!
Ətrini yadigar tək
Ciyərimdə saxlayım.

Qamətini, boyunu
Gözlərimə təpim mən,
Diz çöküb sənəin şəhli
Bəbəyindən öpüm mən.

Bir kimsə səni öpüb,
Göz üstə qoya bilməz,
Qəlbinin istəyini
Mənim tək duya bilməz.

Çiçəyin qiymətini
Verə bilməz hər naşı,

Ləçəyində şəh olar
Mənim qanlı göz yaşım.

Doğrudanmı üzünə
Dodağım çatmayacaq?!
Bir danaya yem olsan,
Ürəyim çatlayacaq!

Mənim sevda çiçəyim,
Gizlicə ağlayırsan,
Ləçəyinin balını
Kiminçün saxlayırsan?!

11. 08. 2001.

AYLA GÖRÜŞ

Gecə yuxudan ayıldım,
Gördüm ay çöküb sinəmə.
Oxşadım sarı saçını
Mən onu çəkib sinəmə.

Göylərin nur şalaləsi
Sevdalı qəlbimə axdı.
Yağdı sevgi yağışları,
Gözlərimdə şimşək çaxdı.

Elə bil ay dilə gəlib,
Baş əydi məhəbbətimə.
Söylədi ki, a bəxtəvər,
Mən sənə sənə səadətində!

12. 08. 2001.
Qayabulaq.

AYIRMAQ OLMAZ

Gülüm, hələ indiyəcən
Bir gül ilə yaz olmayıb.
Deyirsən ki, mənə sevgin
Zərrə qədər azalmayıb!

Deyirəm kaş ki, bu eşqin
Ömrü bir az uzun olsun!
Sevda dolu pıçıltılar
Qoy həmişə həzin olsun!

Deyirsən: neçə ki, varam,
Mən Sizinlə olacağam!
Gecə-gündüz yorulmadan
Qəlbimə od salacağam!

Deyirəm ki, parçalayır
Ürəyimi bir əndişə;
Qorxuram ki, aramıza
Bir əbədi hicran düşə!

Deyirsən: həsrət ürəyi
Vüsalla doyurmaq olmaz.
Elə qovuşmuşuq, bizi
Heç zaman ayırmaq olmaz!..

12. 08. 2001.
Qayabulaq.

BU YANMIŞ

Sevdalı gözləriylə
Qəlbim nura boyanmış,
Cızdağımı çıxardır
Gecə-gündüz bu yanmış.

Düşüb mənim püskümə,
Könül verməz heç kimə,
Mənim təmiz eşqimə
Simsar imiş, həyanmış,
Bu yanmış!

Arzu çox, ömür qısa,
Sevən qəlb çətin susa.
Dönüb aya, ulduza
Başım üstə dayanmış,
Bu yanmış!

Qovub dumanı, çəni,
Nurlandırıb gecəni.
Ürəyimdən keçəni
Bir baxışla duyanmış,
Bu yanmış!

14. 08. 2001.

BİLMƏSİN

Qəlbində eşq olmayanlar
Dünyada qala bilməsin.
Sənin sevdalı ürəyin
Nə dərd, nə bəla bilməsin.

Pozmaq olarmı yazını?
Gülləndir eşqin yazını!
Könlümün sevgi sazını
Yad əllər çala bilməsin.

Əlimə ver əllərini,
Öpüm titrək tellərini!
Əkdiyim eşq güllərini
Hər naşı yola bilməsin.

Düşmənimdi qəlbi buzlar,
Gözəl görcək qəlbim sızlar,
Elə et ki, məni qızlar
Əlindən ala bilməsin!

15. 08. 2001.

MƏŞQ

Sözsüz ki, eşq yolunda
sən də məşq eləmişən,
Yoxsa mənimlə
sevda döyüşünə çıxanda
həyəcanlana,
qorxa bilərdin!
Əgər döyüşə hazır olmasaydın,
belə peşəkar oyunçu ilə
necə rinqə çıxı bilərdin?!

15. 08. 2001.

GƏLDİ

Ömrün qarlı dolayında
Çiçək tək qarşıma gəldin.
İçində şeytan oynayan
Gözlərin xoşuma gəldi.

Necə mehribandı səsin,
Üzümə dəydi nəfəsin.
Bir qərib sevgi nəğməsi
Təzədən huşuma gəldi.

Həsret məni buz tək kəsir,
Daha aramızda nə sirt?!
Ürəyim sevgidən əsir,
Bu nəydi başıma gəldi?!

18. 08. 2001.

DODAQLARIMIZIN ARASINDA

Kim inciyər
gecələr bizi tək qoymayan
Tanrı qonağından?
Ay – dodaqlarımızın arasında
bəxtəvərdir;
Sən o yanağından öpürsən,
Mən bu yanağından...

19. 08. 2001.

KİMSƏYƏ YÜK OLMAMIŞAM

Məni sevənlər çox olub,
taleyim gülüb üzümə,
İnanmıram nə zamansa
gözəllərə sevgim ölə!
Qayğılısan, narahatsan,
nahaqdan özünü üzmə,
Kimsəyə yük olmamışam
hələ mən öz sevgim ilə...

19. 08. 2001.

DÖNMÜŞƏM

Sənin sevgi kamanında
Bir qırıq telə dönmüşəm.
Bu dərdi heç kəs çəkəmməz,
Dözümdə filə dönmüşəm.

Qonur gözünə əsirəm,
Görüşünə tələsirəm,
Hara gəldi hey əsirəm,
Ünvansız yelə dönmüşəm.

Tənhaydım, yalquzaq idim,
Dərddən, qəmdən uzaq idim,
Büllur sulu bulaq idim,
Bulanıq selə dönmüşəm.

Sönən bir eşqin qoruyam,
Gərək o nuru qoruyam,
Sənsiz yarpağı quruyan,
Soluxan gülə dönmüşəm...

Gözümə şəbnəm düzürsən,
Niyə qəlbimi üzürsən?
Sən mənsiz necə dözürsən? –
Mən sənsiz külə dönmüşəm...

22. 08. 2001.

NƏ YAXŞI Kİ...

Sənə dediyim sözlərin
Qəşəngi unudularmı?
Qəlbimizə sevgi nuru
Düşən gün unudularmı?

Şairin arabir səndən
Küsməsi yadımdadır mı?
Əllərinin yarpaq kimi
Əsməsi yadımdadır mı?

Mənim sevgi göylərimdə
Ulduzların sanı yoxdu.
Nə yaxşı ki, məhəbbətin
Əvvəli var, sonu yoxdu...

22. 08. 2001.

ODLA KÖZ ARASINDA

Nə vaxtdandı üstümüzə
Ayrılıq dumanı çöküb.
Hicran sevən qəlbimizə
Çalın-çarpaz bir dağ çəkib.

Yer tapmırıq özümüzə,
Qaşla göz arasındayıq.
Nə yerdəyik, nə göydəyik,
Odlu köz arasındayıq.

Sevən qəlbimizdən özgə,
Müqəddəs pirimiz yoxdu.
Nə ölüyük, nə diriyik,
Heç harda yerimiz yoxdu.

Məhəbbətin qəm yükünü
Təkcə necə daşıyırsan?
Sənsiz gözümə ağ gəlib,
Mənsiz necə yaşayırsan?

22. 08. 2001.

XOŞBƏXT ANLAR

İlk dəfəydi gördüm sənin sinəni,
Əl-ayağım yerdən-göydən üzüldü.
Başı qarlı iki dağın üstünə
Baxışlarım şəfəq kimi süzüldü...

Həyəcandan tir-tir əsdi əllərim,
Xəzan vuran ürəyimdə yaz oldu.
Necə gözəl, xoşbəxt anlar yaşadım,
Qismətimə bəxtəvərlik yazıldı.

Köksün oldu gözlərimin yurd yeri,
Ürəyimdə bir fırtına qabardı.
İki dağın arasından keçən yol
Məni ülvə bir diyara apardı...

23. 08. 2001.

UÇURUM

Mənim sənə
qovuşmaq istəyimlə
İmkansızlıq arasında
dərindən uçurum.
Qüdrətim çatacaq mı
bütün sədləri
yığım, uçurum?!
Buludlar arasında
şimşək tək çaxım?!
Solğun bir
sıldırım çiçəyini
köksümə sıxım? –
Onu sevgi ilə,
məhəbbətlə
dindirir?!
Göz yaşlarımı
ləçəyində
şəhə döndəririm?!

24. 08. 2001.

SƏN MƏNİM ALIN YAZIMSAN

Taleyimin bəxşisən,
Sən mənim alın yazımsan.
Ömrümün qürub çağında
Son baharım, son yazımsan.

Qorxur məni itirməkdən,
Dəli bəbəklər dolubdur.
Dünyanın gözəllikləri
O gözlərdə cəm olubdur.

170

Ömrün qarlı dağlarını
Kaş ki, ləyaqətlə aşım.
Gözlərinə baxa-baxa
Dünya ilə vidalaşım.

Gəl yaxına, halallaşaq,
Yaxındı sonuncu səfər.
Ay üzünün əksi qalsın
Gözümdə sonuncu dəfə.

Taleyimin bəxşisən,
Sən mənim alın yazımsan.
Ömrümün qürub çağında
Son baharım, son yazımsan...

25. 08. 2001.

SONUNCU QİSMƏT

Üstümü alan hicran səsi,
Nəfəsinizlə məni isidin!
Qovun ömrümdən dumanı, çəni,
İtirin məni, arayın məni!
Bəbəklərimdə həsrəti görün!
Sevən qəlbimə Siz könül verin!
Laqəyd olmayın qismətinizə,
Bəlkə sonuncu qismətinizəm?!

25. 08. 2001.

HARDAN BİLƏYDİM Kİ...

Hardan biləydim ki, yenidən mənim
Yaralı qəlbimə köz düşəcəkdir?
İnana bilməzdim şair könlümə
Belə pozulmayan iz düşəcəkdir.

Ağlıma gəlməzdi bir gün gələcək,
Yolumun üstündə sən duracaqsan.
Ötən sevgiləri əlaq otu tək
Yolub, sənəm üstə yandıracaqsan...

26. 08. 2001.

171

MƏNİM EŞQİM

Mənim sevgim
qaraçı köçü kimi bir şeydi;
bir yerdə yurd sala,
qərar tuta bilməyib...
Ömrün ixtiyar çağında
elə bildim ki,
taleyim üzümə güldü.
Eşqim sənin ürəyini
güvənc yeri,
yurd yeri bildi.
Döndüm bəxtəvərlər bəxtəvərinə,
sərgərdan günlərim qaldı geridə.
Eşqimi ləngitdi,
ancaq özünə bağlaya bilmədi
güvəndiyim bu yurd yeri də...
Yenə ayım gülümsəyir,
yenə dan yeri ağarır.
Mənim sevdalı könlümü
üzaqdan kimsə çağırır.

27. 08. 2001.

BU SƏHƏR İLK ŞE'Rİ ÖZGƏYƏ YAZDIM

Əllərim tutsa da ayrı əlləri,
Sanma sənə sevgim tükəndi, gülüm!
Bu səhər qəlbimin incə telləri
Ayrı bir havaya kökləndi, gülüm!

Yol çəkən gözlərin buluda döndü,
Göz yaşın parlada bəxt ulduzu tək.
Bir qəfil xəyanət ac qurda döndü,
Bir sevgi mələdi yetim quzu tək.

Yeridi üstümə yenə dərd, ələm,
Bir anlıq bu qatı dumanda azdım.
Niyə qırılmadı əlimdə qələm? –
Bu səhər ilk şe'ri özgəyə yazdım...

22. 09. 2001.

BU RÖ'YA?

Bir dəli həsrətin əli yaxanda,
Sevdalı bülbüllər ölər içində.
Deyirsən: görmüsən məni yuxunda,
Sonra ayılmısan qan-tər içində...

Həyəcan, izzirab qəlbini üzüb,
Gözünün önündə şimşəklər çaxıb.
Zərif qamətini həsrətlə süzüb,
Cavab istəyirəm gözüne baxıb...

Ürəkdə eşq odu çətin ki, söne,
Gözlərin dikilib ulduza, aya.
Danışa bilmirsən yuxunu mənə,
Tale yazısıdı bəlkə bu rö'ya?!

22. 09. 2001.

YALAN DONLU HƏQİQƏT

Sağ ol, hərdən zəng eləyib əhvalımı soruşursan,
Bu qayğıya, bu diqqətə heç bilmirəm nə ad qoyum?
Özün e'tiraf edirsən: hərdən yalan danışırısan,
Ancaq elə edirsən ki, yalan dediyini duyum...

Özün yaxşı bilirsən ki, kül içindən köz tapanam,
Tale mənə çox görməsin bu sevinci, səadəti.
Düzü yalana büksən də, söz içindən söz tapanam,
Ürəyimə sığıram mən yalan donlu həqiqəti...

21. 09. 2001.

SƏNİN GƏTİRDİYİN DAŞLAR

Mənə üç daş gətirmisən
Təngə altındakı çaydan;
bir daş ağ,
bir daş qəhvəyi,
bir daş qara...
Deyirsən bu daşlar suda gözəl görünür, –
Neynək, göz yaşlarımla isladıb,
yenidən baxaram o daşlara...

27. 09. 2001.

SƏNİN VERDİYİN ÜÇ DAŞ

Hər gün öpürəm, gülüm,
Sən verdiyin üç daşı.
Eh, necə bəxtəvərəm,
Qəlbimdə sevgi daşır.

Hey öpürəm, vecimə
Almıram qınaqları.
Biri dodaqlarındı,
İkisi yanaqların.

Qorxuram ki, o daşlar
Gözümdə yaşa dönə.
Qıyma ki, daş öpməkdən
Dodağım daşa dönə!

27. 09. 2001.

HAQQIM VAR

Deyirsən ki, Tanrı səni
Mənə mükafat göndərib.
Sözlərin mənim qəlbimi
Bir çıraqbana döndərib.

Gündüzlər nurlu günəşim,
Gecələr solğun ayımsan.
Sən təpədən dırnağacan
Mənim qismətim, payımsan.

Könül sevəndən ayrılmaq,
Aralanmaq istəmirsən.
Bütövlüyü xoşlayırsan,
Paralanmaq istəmirsən.

Öz sevgi çələngim varsa,
Niyə ayrı çiçək yığım?!
Səni bir dəstə gül kimi
Haqqım var köksümə sıxım?!

01. 10. 2001.

SƏNİN SƏSİN

Sənin dəstəkdə
Titrəyən səsin,
Nə qədər doğma,
Nə qədər həzin...

Qəlbim sevincdən
Uçan quş olub,
Könül səsimə
Səsin qoşulub.

Büllur tək şəffaf,
Təmizdi o səs,
“Yox” deyəndə də
Əzizdi o səs.

Heç bilmirəm o
Nəyə bənzəyir?
Sənin “yox”un da
“Hə”yə bənzəyir!

Üzümü qarsır
Bir qaynar nəfəs,
Sanki sevgiyə
Yoğrulub o səs.

Bəbəklərimdə
İldırım çaxır,
Səsin ruhuma
İşıq tək axır.

Ciyərlərimdə
Can olur səsin,
Damarlarımda
Qan olur səsin...

Səs olub səsə
Qoşuluram mən,
Eşq səmasında
Quş oluram mən...

Əngin göylərə
Biz ucalırıq,
İkimiz qoşa
Qanad çalırıq...

27. 09. 2001.

MƏNİM ZƏNGLƏRİM

Gecə-gündüz zəng edirəm,
Götürən yoxdu dəstəyi.
Bilirsən sənin səsini
Ürəyim necə istəyir?!
Bəxtəvərəm, bu dünyada
Məni də bir duyan olub.
Sən olmayanda zənglərim
Evinizə həyan olub...

27. 09. 2001.

YAĞIŞ ALTINDAKI ÇİÇƏK

Yağış altındakı çiçək,
Ağlımı aldın başımdan.
Süzdüm şəhli qamətini,
Adım da çıxdı huşumdan.

Göyün yağış dodaqları
Səni öpür, doya bilmir.
Üzündəki gözəlliyi
Heç leysan da yuya bilmir.

Ləçəklərində bərq vuran
Hər damla bir zərə dönüb.
Şəhli köksünə yapışan
Donun bəxtəvərə dönüb.

Yağış altındakı çiçək,
Qoy sevgim çətirin olsun!
İzn ver səni qoxlayım,
Dərmanım ətirin olsun!

02. 10. 2001.

EŞQ MƏ'BƏDİ

Gözlərini görən gündən
Yuxu da getmir gözümə.
Məni qul kimi işlədib
Saray tikdirdin özünə.

Köksümə meydan oxuyan
Ülvi sevgini görmürsən?!
Eşq mə'bədi tikdirmisən,
Haqqını niyə vermirsən?!

02. 10. 2001.

İNTİQAM

Fillər götürməyən dərdi
Yük eləmişəm kağıza.
Mənə zülmələr etmisən,
Canım yığılıb boğaza!

Əl uzadıb ayrılığ
Uca taxtından salacam.
Əvvəl-axır dözməyəcəm,
Səndən intiqam alacam!

Əkdiiyim sevgi gülləri
Qışda belə solmayacaq.
Ürəyimin arzuları
Gözlərimdə qalmayacaq.

Yekə bir daş endirəcəm
Ayrılığın kölləsinə.
Səhər-axşam qər q edəcəm
Səni öpüş gülləsinə...

02. 10. 2001.

Elə bil
qaratikan kolları ilə
bözəmişən
məhəbbətin yollarını.

Əlin qəflətən uzandı
çiynimə doğru,
Elə bildim
boynuma dolayırsan qollarını.
Sevinirəm, bilmirəm ki,
neyləyim indi mən?!
... Boynumdakı qarışqanı
götürmüşsən
sən demə!

5. 10. 2001.

ƏGƏR

Əl uzadıb
bir tük götürdün
paltarımdan,
Saçın nə gəzirmiş
dizimin üstündə?!
Əgər o sarı simə
bənzəyən saçı
küləyə verməsəydin,
öpüb saxlayardım onu
gözümün üstündə!

05. 10. 2001.

SƏNİ SEVGİM QORUYACAQ

Ürəyimin sevincisən,
Gözəlimsən, göyçəyimsən.
Mənim heç zaman solmayan
Mö'cüzəli çiçəyimsən.

Qəlbinə vurduğum yara
Ləçəyində şəhə dönüb.
Üstündə şair nəfəsi
Görünməz zirehə dönüb.

Səni dərmək istəyənin
Əli mütləq quruyacaq.
Yüz xətdən, yüz bələdən
Səni sevgim qoruyacaq...

09. 10. 2001.

ELƏ BİL Kİ...

Sənə baxanda göz gülür,
Çiçəyisən bizim elin.
Yamanca gəlir xoşuma
Şux qamətin, incə belin.

İnləyirəm için-için,
Sonin də göynəyir için.
Çox əzizdi mənim üçün
Sevirəm söyləyən dilin.

Sən güldün, ürəyim güldü,
Eşqimizi hamı bildi.
Ovcumu yuvamı bildi
Sevgidən titrəyən əlin?

Eşqinlə ürəyim dindi,
Səni mənə sevən kimdi?!
Elə bil ki, sarı simdi
Həsrotdən saralan telin...

10. 10. 2001.

BU GÜN SƏNİ GÖRMƏMİŞƏM

Nə yerdəyəm, nə göydəyəm,
Gözlərim səni arayır.
Bəbəklərimdə yaş olub,
Sevən qəlbimin harayı...

Çiçəklərin rəngi qaçıb,
Bozarıb dünyanın üzü.
Yarpaq bəbəkləri dolub,
Ağacın yol çəkir gözü.

Yoxsan, kimə bağışlayım
Təzə şe'r çələngini?!
Bu gün səni görməmişəm,
Dünya dəyişib rəngini...

10. 10. 2001.

DUYA BİLMƏK ÜÇÜN

Gileyli sözlərim alır canını,
Mənim hər şe'rimdə qəm, iztirab var.
Duymursan qəlbimin həyəcanını,
Deyirsən: – Yersizdi bu iztirablar.

Sevgi alovuyla əsmirsə ürək,
Çətin ki, sözlərim xoşuna gəlsin!
Duya bilmək üçün məni, mənim tək
Sevmək qoy sənin də başına gəlsin!

11. 10. 2001.

ELƏMİŞƏM

Üzüqara ürəyimi
Mən üzüağ eləmişəm.
Sənin solğun həyatını
Qəmdən uzaq eləmişəm.

Dinləyib haqqın səsini,
Udmuşam yar nəfəsini,
Neçə sevgi təşnəsini
Eşqə qonaq eləmişəm.

Oda döndərdin közümü,
Ahların tutub gözümü,
Xəyala dalıb, özümü
Cavan uşaq eləmişəm.

Dalğa sanmışam ləpəni,
Başıma inci səpəni,
Neçə xırdaca təpəni
Ucaldıb dağ eləmişəm...

Məhəbbət başımın tacı,
Vüsal şirin, hicran acı!
Tikanlar bitən yamacı
Meyvəli bağ eləmişəm.

Sevgisiz arzular solar,
Qəlbim əsər, gözüm dolar.
Heç bu yaşda sevgi olar? –
Deyəsən ağ eləmişəm!

15. 10. 2001.

QURTARA BİLMƏYƏCƏKSƏN

Hamını aldadan qoca dünyanın
Fəлиндən qurtara bilməyəcəksən.
Gör kimi sevirsən? – Qonum-qonşunun
Dilindən qurtara bilməyəcəksən.

Qəlbində məhəbbət get üzü qısa,
Sevdaı ürəyin dönməsin daşa,
Neçə ki, fürsət var, sevgilə yaşa,
Ölümdən qurtara bilməyəcəksən.

Könlümün başında yara olmusan,
Gözümün yaşında qora olmusan,
Bir də görəcəksən Sara olmusan,
Selimdən qurtara bilməyəcəksən.

Üşüyən ürəyin məndən qor umur,
Ocaq eləyirsən uçan qorumu,
Tale toxuyubsa sevgi torumu,
Əlimdən qurtara bilməyəcəksən!..

15. 10. 2001.

YAĞIŞDAN ÖZÜNÜ QORUYAN GÖZƏL

Bulud gözlərindən leysan yağdıran
Sənin şimşək donlu məhəbbətindi.
Yağışdan özünü qoruyan gözəl,
Alın yazısını pozmaq çətindi.

Vüsal həsrətiylə əsən küləkdən
Üstünə yağmurlar yollayacağam.
Alıb çətirini bir gün əlindən
Dərənin dibinə tullayacağam.

Dadlı öpüşlərdən məst olacaqsan,
Neçə gün özünə gəlməyəcəksən.
Tanrı buyruğuyla göylərdən enən
Yağışdan qoruna bilməyəcəksən...

18. 10. 2001.

ÇƏTİNDİ

Bilmirəm ki, niyə belə xəsisən
Qışda səndən qar ummaq çox çətindi!
Ocağına su səpdiyən ürəkdən
Yenidən köz, qor ummaq çox çətindi!

Yağış yağır, yaş göynədir gözünü,
Sən çətirlə gizləyirsən üzünü,
Nahaq yerə, gülüm, yorma özünü,
Bu leysandan qorunmaq çox çətindi!..

30. 11. 2001.

BİLİRSƏN HEÇ NECƏ BƏXTƏVƏRƏM MƏN

Həsretin qəlbimi yandırır yaxır,
Bir ildırım vuran palıd olmuşam.
Eşqin göylərində şimşəklər çaxır,
Başının üstündə bulud olmuşam.

Ələtir gözümdən sevgi yağışı,
Leysanın altında gülə dönmüsən.
Dəli bəbəyimdən məhəbbət daşır,
Sinəmin üstündə selə dönmüsən.

Qəlbimin başında yatan, uyuyan
Şirin əzablarım uzanar mənə.
Sənin köynəyindən keçib soyuyan
Damlalar köksümdə qızınar mənə.

Sevgim tükənməzdir, uzundur dilim,
Eşqin yollarında şiri-nərəm mən.
Ağrılar, əzablar içində, gülüm,
Bilirsən heç necə bəxtəvərəm mən?!

15. 10. 2001.

YAĞIŞIN ALTINA CAN ATAN ÇİÇƏK

Yağışın altına can atan çiçək!
Sən şüşəyə söykəmişən üzünü,
Mən yağışa dönüb,
şüşəyə çırpıram özümü!..
Bu qədər yaxın,
bu qədər doğma ikən
qovuşa bilmirik bir-birimizə.
Ürəyimizi nəzir demişik
sevgi pirimizə...
Yağışın altına can atan çiçək!
Sevənləri bir-birindən ayırmaqdı
ürəyi buzların peşəsi.
Yağışın altına can atan çiçək!
Yağışla sənin aranda
hasara dönüb
pəncərə şüşəsi...

27. 10. 2001.

BU YAĞIŞ

Göylərdən leysan ələtir,
Az qalırım sevgidən,
sevindən
kükrəyəm, daşam!
Sən çətirin altında qupqurusan,
Mən yağışın altında yamyaşam...
Qıymırsan mənə
yarımçətirlik
sığınacağı.
Ancaq qorxum yoxdu,
Göylərin leysanı da
söndürə bilməz
içimdəki ocağı...
Bilmirsən neyləyəsən,
Yağışın altındakı dəliyə
baxırsan fağır-fağır.
Bu yağış mənə üstümə,
səninə ürəyinə yağır...

30. 10. 2001.

SEVDA BULUDU

Sevgiylə yoğrulan hisslərimi
həsrət dolu misralara
bələdim.
Bir sevda buluduna dönüb,
üstünə sevgi yağışı
ələdim!..
Bu sehrli yağışın altında
saymazyana dayanmaq
təhqirdən də betərdi.
Bu yağışın bircə damlası
qayanın üstünə düşsəydi,
qoynunda çiçək bitərdi...
Gözlərin çağırır məni,
dilin deyir ki,
yaxına gəlmə!
Həsrətim səpilir ürəyinə
söz-söz,
misra-misra,
kəlmə-kəlmə...
Ancaq yenə də səni
arzularına
yetirə bilmirəm,
ürəyində
bircə sevgi çiçəyi də
bitirə bilmirəm!..

01. 11. 2001.

SEHRLİ YAĞIŞ

Qorxma sevgi leysanından,
qorxma sınaq günlərinin
qarından,
sazağından!
Gərək elə bir
sehrli yağış yağa ki,
təmizləyə ürəyimizi
ötən sevgilərin
hisindən, pasağından...

01. 11. 2001.

İki daşın arasında
qaçıb görüşümə gəldin,
əlimi əlinə verdim ki,
sevincimi duyasan!
Diqqətin oynatdı məni
yerimdən.
Sevda dolu gözlərinə,
mehriban təbəssümündə
elə bir məhəbbət gördüm ki,
utandım sənin haqqında
düşündüklərimdən...

01. 11. 2001.

Təbəssümün qəlbimdə
sevda oyatdı,
Ömrümün payızında
içimdə arzular boy atdı!
Xoşbəxtlik bu deyilmi elə? –
Daha heç nə
deyil gərəyim!
Günəş təbəssümünü görəndə
dirçələn payız otlarına
bənzədi ürəyim...

01. 11. 2001.

SEVGİ DUASI

Özümü xoşbəxt sanıram,
dönmüşəm sənə kimi
duyumlu bir insanın
sirdaşına!
Dodaqlarının titrəməsi
əbədi həkk olunub, əzizim,
dodaqlarımın yaddaşına!..
O günü xatırlayanda
ürəyim köksümdə
dönür günəşə!
Titrək "sağ ol!" sözün
qulağımda sevgi duası kimi
səslənir həmişə!..

19. 10. 2001.

BƏLKƏ ELƏ BUDU SƏADƏT?

İnsana nə lazımdısa,
varımdı!
Sevgi, məhəbbət,
intizar, həsrət
tükənməz varımdı...
Məni sevənlər də çoxdu,
mənim sevdiklərim də
az deyil...
Ancaq yenə də dünya
taraz deyil!
Qışda yazı arzulayıram,
yazda payızı.
Divanə ürəyimin
nə abırı var, nə həyası!
Bə'zən bir anlıq olur
könül xoşluğu.
Özümü oda, közə vururam,
doldurmaq istəyirəm
içimdəki boşluğu...
Neyləyim? – Elə buyam:
kiməmsə, nəyəmsə...
Hər şeyim ola-ola
çatışmır nəyimsə!..
Nələrə hazır deyiləm
o bir “nə”dən ötrü?!
Yovşanlığa can atır ürəyim
içimdə ola-ola
nərgiz, bənövşə ətri...
Tərk eləmir məni
bu narahatçılıq,
bu adət!
Allahım,
keç günahımdan!
Bəlkə elə budu
xoşbəxtlik,
bəlkə elə budu
səadət?!

20. 10. 2001.

Dünya necə gözəldi, Allahım!
Adam heyrətdən
donur,
Yamyaşıl payız
otlarının üstünə
sarı-sarı yarpaqlar
qonur.
Bu yaşıl otlar
son baharın
son sözünü,
Xəzan yarpaqları isə
elə bil
həsrət közüdü...
Əlimdə bir qızılı yarpaq,
gözümdə bir damla
payız yağışı
səni anıram.
İçimdə sevgi çiçəkləyir,
özümü bəxtəvərlər bəxtəvəri
sanıram...

28. 10. 2001.

SƏN ZƏNG ELƏYƏNDƏ

Sən mənə zəng eləyəndə
ürəyimə sevgi seli axır.
Ay da göydən mənə
qibtə ilə baxır!
Bürünüb onun işığına
qəlbimdə həsrətin
gəcələyir.
İçimdə sevgi çiçəkləri
qönçələyir.
Yolumuzun üstündəki
qırmızı işıqlar sönür,
Telefon xətti
aramızda
həsrət körpüsünə dönür...
O körpüdən gizlicə keçib,
səsimlə qol-boyun olur
səsin.

Dəstəyi üzün bilib
söykəyirəm üzümə,
ciyərlərimi səadətlə doldurur
nəfəsin...

29. 10. 2001.

SİZİN ZƏNGİNİZ

Bilmirəm əllərim titrəyir nədən,
Bu gecə almayıb gözlərim çimir.
Sizin zənginizi gözləyirəm mən,
Çiçəklər yağışı gözləyən kimi...

Qəlbimin telləri sarı sim olur,
Sevincim köksümə sığmayır mənim.
Səsiniz üzümdə təbəssüm olur,
İçimi səadət çulğayır mənim.

Duyuram sevginin şirin dadını,
Qəlbimin başında dinir zənginiz.
Mənim üzümdəki qəm buludunu
Doğrayan şimşəyə dönür zənginiz...

14. 11. 2001.

ÜZR DİLƏ!

Ürəyimin sevinci,
gözümün
ışığımısan?
Zəngimi eşidib,
telefonun üstünə
şığımısan...
Mənimlə danışa-danışa
titrəyib ürəyin.
Bir də ayılmışan ki,
əlində qalıb
son tikə çörəyin...
Bağışla məni, əzizim,
bir yandan sevinirəm,
pərt olmuşam bir yandan...
Öp o çörəyi mənim əvəzimdən,
üzr dilə ondan!

14. 11. 2001.

Payız yarpağından
çələng toxuduq;
nə ağac bildi,
nə budaq.
Gizlicə sevgi nəğməsi
oxuduq;
nə dil bildi,
nə dodaq.
İşlərimiz çətinə düşdü;
adamların arasında
necə söhbət edəydik bəs?
Baxışlarımız öpüşdü,
xəbər tutmadı heç kəs...

03. 11. 2001.

MEŞƏDƏN MƏKTUB

Az getdim, üz getdim,
axır ki,
meşədə azdım...
Əyləşib bir palıdın
dizinin üstündə,
dizimin üstündə sənə
məktub yazdım...
Hopdu kəlmələrimə
saralan yarpaqların rəngi.
Ancaq qurtardı
qələmimin rəngi,
zəhmətim getdi havayı.
Heç nə yazı bilmədim sənə
“Öpürəm!” sözündən savayı...

17. 11. 2001.

BİR YARPAQ SEVGİ PAYI

Dönmüsən qibləgahıma,
meşədə də üzümü
sənə sarı döndərirəm.
Qusar meşələrindən sənə

bir yarpaq
sevgi payı
göndərirəm...

17. 11. 2001.

SEVGİ HƏR ŞEYDƏN UCADI

Heç özüm də anlamıram
Öndə nə gözləyir bizi.
Gecə-gündüz usanmadan
Bədxahlar izləyir bizi.

Nə deyirlər qoy desinlər,
Sevgi hər şeydən ucadı.
Həvəsdən düşən ürəyim
Təbəssümündən güc aldı.

Qorxmursan dedi-qodudan,
Mənim kimi divanəsən.
Ürəyimin işığına
Can atan bir pərvanəsən.

Şairdən sevgi umanın
Üstünə nur ələnəcək.
Sevən qəlbin başdan-başa
Səadətə bölənəcək...

03. 11. 2001.

OLARAM

Bu qəlb ki, səndə var, təşnə könlünü
Söndürən bir sərin bulaq olaram.
Sənin ürəyinə xoş gəlsin deyə,
Ayağın altında torpaq olaram.

Elə bil köz yanır yanaqlarında,
Silinməz iz qalıb dodaqlarında,
Ömür ağacının budaqlarında
Titrəyən sonuncu yarpaq olaram.

Üzümə bir həsrət buludu çökər,
Cəfakəş ürəyim nazını çəkər,
Ətrimə həsrətsə ürəyin əgər,
Dönüb bir çiçəkli budaq olaram.

Sevda qəlbimi yüz yerə bölüb,
Küskün baxışların qəlbimi dəlib,
Əgər razı olsan, gizlicə gəlib,
Sevgi gülşəninə qonaq olaram...

12. 11. 2001.

HARA GEDİRƏMSƏ...

Həsrətim qəlbinə olubdur qənim,
Əzizim, nə yaman fağır olmusan!
Gül olub yolumda bitmişən mənim,
Gözəlliyə gedən cıdır olmusan.

Bulud tək üstümə kölgə salmışan,
Ayağım altında yola dönmüşən.
Hara getmişəmsə, mənzil başında
Bir cüt gen açılan qola dönmüşən.

Əyilib çəməndən çiçək dəyəndə,
Ürəyim odlara qalanıb mənim.
Zirvəyə qalxanda ruhun quş olub,
Başımın üstündə dolanıb mənim.

Dərinə enəndə dəreyə dönüb,
Ucaya qalxanda təpə olmusan.
Dənizin qoynuna baş vuran zaman,
"Sevirəm" söyləyən ləpə olmusan!

Bir ocaq çatmışan qızdıra məni,
Kül altda işaran közə dönmüşən.
Kırpiyim ucunda gülən göz yaşı,
Dilimin ucunda sözə dönmüşən.

Məhəbbət üzünü işıqlandırıb,
Bilirsən nə qədər gözəl olmusan?!
Payızda meşədə gəzdiiyim zaman
Başıma səpilən xəzəl olmusan...

Hara gedirəmsə, orda izin var,
Mənim təkliyimə qiymamısan sən.
Səndən uzaq qaçıb, səni anmağa
Bircə kol dibi də qoymamısan sən...

13. 11. 2001.

KÖNÜL SAZIM

Sən tək bir gözəli sevmək
Düşübdür alın yazıma.
Saçlarından bir tel verdin,
Sim etdim könül sazıma.

Sevda dolu gözlərinlə
Məni odlara salırsan.
Sən mənim könül sazımı
Kirpiklərinlə çalırsan.

O sazın hicran harayı
Ürəyimi qanadacaq.
Qəlbim sehrlə nəğmədən
Az qalır ki, qanad açal!..

21. 11. 2001.

GƏL BAĞRIMA BASIM SƏNİ

Eşqin bağında açılan
hər çiçəyi dərmək olmaz,
Bilirsənmi könlüm necə
arzulayır,
sazım, səni?!
Bu qədər böyük sevgiyə
sözlə cavab vermək olmaz.
Ürəyim quş tək çırpınır,
gəl bağrım
basım səni!..

25. 11. 2001.

NƏ GECƏM VAR, NƏ GÜNDÜZÜM

– Ürəyim yarpaq tək əsir,
Aşiqmi oldum yenidən?
Özümü işə salmışam!
– Tək özünü yox, məni də!

Soluxan sevgi gülləri
Ətirlənib, çiçək açıb.
Ürəyimin rahatlığı,
Gözümün yuxusu qaçıb.

Dikilibdir uzaqlara
Həmişə yol çəkən gözüm.
Qəlbimə sevgi düşəndən
Nə gecəm var, nə gündüzüm...

13. 09. 2001.

ARAMIZDAKI MƏSAFƏ

– Sənə qovuşa bilməsəm,
Arzularım hədərlər olar.
Aramızdakı məsafə,
Əzizim, nə qədər olar?!

– Ölçünü dəqiq bilmirəm, –
Belə dedin gül-gülə:
Ancaq bir cüt həsrət qolun
Arasındasınız hələ...

24. 09. 2001.

SİZİN CANINIZI ALSAM

– Bu dünyada gözəllərsiz
Mənim bir günüm keçmədi,
Qısqanıb canımı alsan,
Pətəksiz arı olaram.

– Sizin canınızı almaq
Mənim əlimdə heç nədi,
Ancaq canınızı alsam,
Mən kimin yarı olaram?!

QƏLBİM ÇƏKƏNİ BİLSƏNİZ

Hər sözü deyə bilmirəm,
içimdə həsrət at çapar,
Özümə zülm eləsəm də,
hələ məqam gözləyirəm.
Qəlbim çəkəni bilsəniz,
qəlbinizdə tufan qopar,
Ona görə içimdəki eşq
odunu gizləyirəm...

24. 09. 2001.

MƏHƏBBƏT ƏLİFBASI

– Əlifba dəyişildi,
bəs indi biz neyləyək,
Təzə əlifba ilə
oxuyub-yazmaq çətin...
Şeytan-şeytan gülərək
baxdın mənim üzümə,
Dedin ki, əlifbası
dəyişmir məhəbbətin...

18. 07. 2001.

SAÇLARINDA YARPAQ GƏTİR

– Bəxtəvərsən, gülüm, kəndə gedirsən,
Bircə ovuc torpaq gətir mənimçün.
Ciyərində çiçəklərin ətrini,
Saçlarında yarpaq gətir mənimçün.

– Mən yarpaq da gətirərəm saçımda,
Sizin üçün şehli gül də dərəcəm.
Ancaq yaman çətin işə düşmüşəm,
Bəs onları Sizə necə verəcəm?!

– Ömrüm-günüm, bundan asan nə var ki,
Çəkinmədən qarşında diz çökərəm.
Qollarımı dolayarsan boynuma,
Nəfəsini ciyərimə çəkərəm...

27. 09. 2001.

SÜBUT

Ürəyinə xal salmışam,
Mənim günahsız mələyim!
Deyirsən: – Bilmirəm necə
Sevgimi sübut eləyim?!

Bundan asan nə var axı
Gözlərini dik gözümə.
Qolunu dola boynuma,
Üzünü söykə üzümə!..

09. 10. 2001.

– Əzizim, mən haqqın
danışan diliyəm,
Nə vaxtdır eşqindən
divanə, dəliyəm.
Deyirsən: – Qısqanıb,
üzməyim özümü, –
Ağıllı məsləhət
verməzlər dəliyə!

13. 10. 2001.

– Bilmirəm mənim kimi
Duyacaqdır kim səni?!
– Arxayın ol, sevmirəm
Səndən başqa kimsəni!

– Ürəyinə eşqim düşüb,
Göynəyirsən için-için.
– Özümü xoşbəxt sayıram,
Sizsiz darıxdığım üçün...

- ***
- Mənsiz darıxmırsan, gülüm, deyəsən,
Bu gecə yenə də qarışib yuxum.
Gülüb cavab verdi sevgilim mənə:
– Sənsiz olurammı, sənsiz darıxım?!

- Payız çiçəyi kimi
Qorxuram sevgi sola.
– Əbədi ömür varmı,
Əbədi sevgi ola?!

- Güzəl görəndə ah çəkmək
Şairlərdə nə adətdi?
– Səadət yolunda ölmək
Elə özü səadətdi.

NƏ ÜÇÜN

- Nə üçün uzun
geyinirmişsən,
bu qədər ki gözəl
ayaqların varmış?!
Qamətinə baxıb,
lal olmuşam heyrətimdən,
qəlbimi bəxtiyarlıq
sarmış...
– Canım da qurbandı
gözəllikdən zövq alana,
gözəllikdən doymayana!
Ayaqlarımı
necə göstərəydim
gözəlliyi duymayana?!

07. 07. 2001.

- Nə üçün məni görəndə
Gözün dönüb yana baxır?
– Özgəyə könül vermişən...
– Sən özgə deyilsən axı?!

08. 11. 2001.

SƏN ÖZÜNÜ İTİRƏNDƏ

- Gözlərinə vurulandan
Gözümə getməyir yuxu.
Qəlbim sözüənə həsrətdi,
Bir sevgi duası oxu!

- Xəyalımda sənin üçün
Eşq çələngi toxumuşam.
O duanı mən özümü
İtirəndə oxumuşam...

- Əlin əlimdə olanda
Ürəyim dinclik tapacaq.
İndicə dodaqlarından
Bir ilahi söz qopacaq.

- Qorxuram ki, dodağında
Öpəsən titrək sözümü.
O anlar qayıtsa, yenə
İtirərəm mən özümü...

- Bəxtəvərə dönəcəyəm
Sözlərini bitirəndə.
Gülüm, mən səni tapıram,
Sən özünü itirəndə!..

22. 11. 2001.

NECƏ QORUNARAM

- Telefonda həyəcan,
Utanmaq unudulur.
Bəs üz-üzə gələndə
Niyə dilin tutulur?

- Elə danışsam, sözüm
Bilirəm, xoşa gələr.
Ancaq bu mənim üçün
Çox baha başa gələr.

Utanıb, əriyərəm
Həsərət baxışlarından.
Necə qorunaram mən
Öpüş yağışlarından?!

22. 11. 2001.

ƏZİZ SÖZÜNÜ DEMİRSƏN

– Çox adama söyləsəm də,
Mən “əzizim” kəlməsini,
İntizarla gözləmişəm
Əzizimin gəlməsini.

Ancaq bu sözü heç zaman
Sizə deməmişəm hələ.
Ürəyimdən keçənləri
Üzə deməmişəm hələ...

– Məni sındıra bilərsən,
Ancaq çətin ki, əyiləm.
Yəqin, “əzizim” sözünə
Mən hələ layiq deyiləm.

Zərrəcə sevgin yoxdumu
Sevgisi dəniz olana?
“Əziz” sözünü demirsən
Hamıdan əziz olana!

28. 11. 2001.

MƏNƏ “ƏZİZİM” DEMƏYƏN QIZIN CAVABI

Ürəyimdəki
ülvi sevgini
görüb,
qəlbiniz nura
bürünəcək!
Sizi elə bir adla
çağıracağam ki,

198

“əzizim” sözü

onun yanında

çox adi

görünəcək!

Ancaq bu sözü

dilim yox, ürəyim

deyəcək həmişə!

Qəlbimizin

qırxıncı qapısını

nəmli kirpiklərim

döyəcək həmişə...

28. 11. 2001.

Çox adidi

hamıya deyilən

“əzizim” sözü.

Lügətdə adınıza layiq

elə bir söz

tapa bilmirəm ki,

onunla çağırım Sizi!

09. 12. 2001.

ŞILTAQ QIZLA SÖHBƏT

– Sənə meyvə almışam.

– Yeməyəcəm.

– Məni sevirsənmi?

– Deməyəcəm...

– Onda mən səni yeyəcəm,

Sonra “sevirəm” deyəcəm...

29. 11. 2001.

Sizinlə çəkdirdiyim şəklə baxıb,

Soruşanda ki, məndən:

“Bu kimdi qoluna girib,

şəkil çəkdirmisən?” –

Görün gülə-gülə

necə cavab vermişəm:

Qoluna girsəydim dərd yarı idi,

o insanın ürəyinə girmişəm...

26. 12. 2001.

199

– Qaldır kirpiyini səbrim yox daha,
Görüm gözlərini bir yol yaxından.
– Mənim kirpiklərim qalxa bilmir ha,
Sənin baxışının ağırlığındın!

ÜRƏKDƏ DEYİLƏN SÖZ

– Gülüm, ayrılığın
Çəni ürəyində,
Nə cür çağırırsan
Məni ürəyində?

– Sizi düşünəndə
Qanım sel tək axır,
O sözü deməyə
Utanıram axı?

– Mənə bir pay göndər
Sevgi diyarından,
Utanarmı, gülüm,
Adam öz yarından?!

30. 11. 2001.

AXI NİYƏ UTANIRSAN

Sevirsən, əzizləyirsən
Ürəyində sən adımı.
Bəlkə elə mənəm, gülüm,
Taleyinin son adamı?!

Qorxursan sirtini biləm,
Kağız kimi ağarırsan.
Hansı ilahi sözləsə
Hər gün məni çağırırsan.

O söz sənin qəlbindədi,
Gülüm, gedirsənsə hara.
O söz ilə işıqlanıb,
Ürəyin qərq olub nura.

Könlünə bu eşqi salan
Tanrımız yetsin köməyə.
Axı niyə utanırsan
O sözü mənə deməyə?

Ürəyimə bir od salıb,
İncidirsən özünü də.
Sən məndən əsirgəyirsən
Allahın xoş sözünü də!

O sözü bir yol eşitsəm,
Bəxtəvərə dönəcəyəm.
Yoxsa eşqin göylərindən
Çamurluğa enəcəyəm...

01. 11. 2001.

BU VAXTACAN

Düzü, Sizi sevənəcən
Tamam ayrı bir qız idim.
Adamların arasında
Tənha idim, yalqız idim.

Heç nədən qorxum yox idi,
Utancaq deyildim belə.
Bir vaxt ayılıb gördüm ki,
İlləri vermişəm yelə.

Neçəsinə rast gəlsəm də,
Könlüm belə dinməmişdi.
İndiyəcən qəlbim bu cür
Bəxtəvərə dönməmişdi.

Dağılan eşq mə'bədimi
Bir kimsə tikə bilmirdi.
Ağrılar çəkən qəlbimə
Sevinc üzükə bilmirdi.

Xəyalların qanadında
Səmalara uçmamışdım.
Şair qəlbinə bənzəyən
Aya könül açmamışdım.

Namərd əllər qırmışdılar
Xəyalımın qanadını.
Bu vaxtacan duymamışdım
Sevginin şirin dadını.

Eşqə həsrət ürəyimi
Bir kimsəyə qıymamışdım.
Dünyanın bu qədər gözəl
Olduğunu duymamışdım...

23. 12. 2001.

ƏSRARLI RÖ'YA

Dilim utanır desin
sevdalı bir şairə
könül verdiyimi.
Qəsdən demədim
Sizi yenə də
yuxuda gördüyümü!
Bildim ki,
israr edəcəksiniz
yuxumu danışım!
O yuxunu xatırlayanda
az qalırım həyadan
od tutum, alışım!
gözlərimdə
şimşəklər çaxır,
üstümə həsrət yağışları
yağır,
Ay da bizə
qibtə ilə baxır...
O əsrarlı yuxunu
Sizə necə
danışaydım axı?!

11. 01. 2002.

SEVGİ DALĞALARI

ÖLƏRƏM

Hamını almışdı qoynuna,
Dəniz dalğasız idi
bu səhər.
Qısqansam da,
dözdüm birtəhər.
Kimsənin qismətində
gözüm yoxdu,
Ömrüm boyu hamıya
səadət, xoşbəxtlik
dilərəm!
Dənizimə şərək çıxdılar,
dözdüm,
səadətımə şərək çıxsalar,
ölərəm!..

18. 07. 2001.

DƏNİZ DALĞALI OLANDA

Mən öz eşqimə sadıqəm,
Sevgili yarım dəniz.
Özümü xoşbəxt sayıram,
Dövlətim, varımdı dəniz.

Neçə aydı aram tapmır,
Kükürəyib daşır dalğalar.
Ləpə döyəndə gəzirəm,
Başımdan aşır dalğalar.

Dilini bilməyənlərə
Gözəllik də qənim olur.
Gülüm, dalğalı olanda
Dəniz təkcə mənim olur...

12. 07. 2001.

BU DƏNİZƏ NƏ OLUB HEÇ BİLMİRƏM

Səhərəcən dəniz məni çağırır,
Deyir: niyə görüşünə gəlmirəm?!
Hey kükrəyir, nərə çəkir, bağırır,
Bu dənizə nə olub heç bilmirəm?!

Dalğa səsi xatırladır "Cəngi"mi,
Gecə-gündüz yuxu getmir gözümə.
Neçə aydı dalğaları səngimir,
Neçə aydı gələ bilmir özünə.

Əgər qəlbin məhəbbətlə dinməsə,
Solacaqdır sənin çiçək bənizin.
Gülüm, gəlib mənimlə bir çimməsən,
Dalğaları yatmayacaq dənizin...

QISQANC DƏNİZ

Dəniz məni qısqaqır,
Əsəbidi gülüşü.
Hiss edir ki, qəlbimə
Bir ayrı sevgi düşüb.

Hey kükrəyir, qoynuna
Məni buraxmır yaxın.
Üstümə hücum çəkir
Dalğalar axın-axın.

Keşik çəkir yuxuma,
Gecələr də o yatmır.
Mən səni sevən gündən
Dənizdə dalğa yatmır...

16. 07. 2001.

DALĞALARLA ÜZ - UZƏ

Səhərlər günəşdən qabaq
Sahillərə mən bəzəyəm.
Qəlbimdə eşq fırtınası
Dalğalarla üz-üzəyəm.

204

Köksümə meydan oxuyur,
Ürəyim baxmır sözümə.
Dənizdə özümdən başqa
Bir adam dəymir gözümə.

Dalğalar səadət kimi
Hey üstümə səpələnir.
Tanrım, necə bəxtəvərəm,
Qəlbimdə eşq ləpələnir.

Dənizin ilhamı gəlib,
Kükrəyir, coşur, bağırır.
Dalğa qollarını açıb,
Məni qoynuna çağırır.

Dəniz sevən dostlarımın
Danışmağa dili yoxdu.
Deyəsən heç bu şəhərdə
Məndən başqa dəli yoxdu...

XOŞBƏXTLİKDƏN LAL OLMUŞAM

Sevda dolu sözləriniz
Yamanca gəlir xoşuma.
Gizli sevgi dalğaları
İncilər səpir başıma.

Mənim yaralı qəlbimdə
Yer yoxdu fəğana, aha.
Xoşbəxtlikdən lal olmuşam,
Söz tapa bilmirəm daha...

16. 07. 2001.

DƏNİZ GÜVƏNC YERİMDİ

Bəlkə də ürəyində
qısqaqırsan,
"şairdən küs!" –
deyirsən dənizə.

205

Sənə yazılan
sevgi dolu nəğmələri
ilk dəfə o dinləyirsən,
nə üçün pis
deyirsən dənizə?!
Şərikdi könlümün
harayına,
Qəlbimin həyəcanına.
Dəniz mənim
güvənc yerimdi;
Sənə əlim çatmayanda
qaçıram onun yanına!

14. 07. 2001.

MƏHƏBBƏT LƏPƏDÖYƏNİ

Dəniz
şəhərdən ayrı cür,
sahildən ayrı cür
görünür.
Ləpədöyəndən baxanda
daha da gözəlləşir.
Dalğaların qoynunda isə
qəlbim xoşbəxtliyə bürünür...
Qamətinə
uzaqdan baxa-baxa
əriyirəm gilə-gilə.
Getdikcə sənə yaxınlaşıram,
ancaq məhəbbət
ləpədöyənindəyəm
hələ...

07. 07. 2001.

Sən də mənim
eşqimin ləpədöyənindəsən.
Sevgi şəfəqləri
qızardıb yanaqlarını.
Dalğa qollarımla
qucaqlayıram,
ləpə dodaqlarımla

206

öpürəm ayaqlarını.
Gözəlliyindən
heyrətə gəlmişəm,
həyəcandan hey
əsirəm.
Mən səni
qoynuma almağa
tələsirəm...

YENƏ MƏNİ DƏNİZ ALDI QOYNUNA

İndən belə istəyirəm ömrümü
Məhəbbətə, səadətə həsr edəm.
Səhər-axşam atılsam da qoynuna,
Elə bil ki, mən dənizə həsrətəm.

Dalğasında gözlərinin odu var,
Ləpəsində dodağının dadı var.
Yenə məni dəniz aldı qoynuna,
Dalğa qollar kəmənd oldu boynuma.

18. 07. 2001.

DƏNİZİN GİLEYİ

Yamanca tələsirsən,
arzu çox, ömür qısa,
Sevgilində soyuqluq
duyanda qəm yemisən.
Bir gün həyəcanlanıb,
pıçıltıyla o qıza
“Mən səni dənizdən də
çox sevirəm” – demisən.
Səpiləcək üstümə
arzuların xəzəli,
Həqiqəti bir şirin
yalandan çoxmu sevdin?
Səni bir yol ürəkdən
öpməyən o gözəli,
Səni hər gün qoynuna
alandan çoxmu sevdin?!

01. 08. 2001.

207

Nigaran qalmayın, əzizim,
Sizi sevən bəndənizdən.
Bir-birinizdən muğayat olun;
Dəniz səndən, sən dənizdən.
Gələcəyəm bu gün-sabah,
nə sızlayın, nə ağlayın,
Özünüzü mənim üçün
qoruyub saxlayın!..

21.07.2001.

Deyirsən ki,
məni sevirsən
dəniz qədər!
Küsüb getsən, minnətinə
Dəniz gedər!
Görüşə nə özün gəlibsən,
nə məni gəlməyə
qoyursan!
Qalmışam sərgərdan;
nə yaşamağa,
nə də ölməyə
qoyursan!
Səndən incidiyimi
duyursan,
"günah"ımı
təbəssümünlə
yuyursan...

18.08.2001.

EŞQİN DƏNİZDİSƏ...

Deyirsən ki, ürəyimi
Almasın zərrəcə kədər,
Mənə sevgin çox böyükdü, -
Ümman qədər, dəniz qədər...

Eşqin dənizdirsə, gərək
Soyuqluğu tərgidəsən,
Dəniz kimi sən də məni
Öpüşlərə qərq edəsən!..

22.08.2001.

DƏNİZLƏ SÖHBƏT

– Dəniz, səndən incimişəm,
Nə üçün əsib-coşmadın?!
Sən o qızı yadla gördün,
Niyə kükrəyib daşmadın?!

– Şair, sənın məhəbbətin
Neçə dərdə əlac olur.
Məgər bilmirdin sevdiyin
Qızların bəxti açılır?!

Sevdaı qəlbin kövrəkdi,
Ancaq ah-uf da hədərdi!
Özün yaxşı bilirsən ki,
Gözəllər gəldi-gədərdi...

Hisslərin təmizdi, safdı,
Şair qocalmaz, qarımaz.
Mənim kimi yarı olan
Ayrı sevgili aramaz!..

27.08.2001.

Deyirdin:
məni
dəniz qədər sevirsən! –
Sözlərin hədərdi.
Məni dəniz
qədər sevən
dənizə özgə ilə
gedərdi?!

27.08.2001.

İÇİMDƏKİ FIRTINALAR

Özgə ilə getməmişən
Söylədin ki, sən dənizə.
Yenə də zülm elədiniz
Sizi sevən bəndənizə...

Çətin ovuna biləcək,
Mən öz könlümə bələdəm.
İçimdəki fırtınalar
Səngiməyibdir hələ də.

Qəlbimə damıb, rəqibim
Muradına çatmayacaq.
Mənim olmasan, içimdə
Qasırgılar yatmayacaq.

Özün fikirləş, özün seç,
Bu daşın, o da tərəzin.
Gülüm, bəxtəvər başına
Sənə doğma olan kəsin!..

28. 08. 2001.

* * *

Sirdaşım, sevgilim dəniz,
Yenə gəldim hüzuruna!
Sən şe'r dedin, mən yazdım,
Nazir oldum hazırına.

Sanki məhəbbətdən doyub,
Kiminsə sözünə uyub,
İnsafsız təzə nırx qoyub,
Təzə sevgi bazarına.

Yalan şirin, doğru acı,
Dilənçiyəmmi əl açım?!
Qəlbimin yoxdu əlacı,
Düşüb sevgi azarına...

28. 08. 2001.

* * *

Mən sənin, sən mənim xətrimə dəydik,
Alışıb kül olduq biz yana-yana.
Acıqla ayrıldıq bir-birimizdən,
Sən bir yana getdin, mən də bir yana.

İtirmək ağır olmuş doğma adamı,
Gizlicə hıçqırdıq, fəğan qopardıq.
Mən səndən, sən isə məndən xəbərsiz
Sevəli dənizə pənah apardıq.

210

Demə ikimiz də bir-birimizə
Gizlicə səadət diləyirmişik.
Demə ikimiz də bir-birimizdən
Dənizə şikayət eləyirmişik...

30. 08. 2001.

DEYİRƏM, DEYİRSƏN...

Deyirəm ki, mənə sevgin
Elə bil ki, azalıb.
Həyəcanlar, iztirablar
Taleyimə yazılıb.
Deyirsən bu narahatlıq,
Vallah, hədədir,
hədə!
Sizi dənizcə sevirəm,
Dənizi Sizin
qədə!..

14. 09. 2001.

SU PƏRİSİ

Su pərisi,
bu nə iş idi
gəldi başıma? –
Mən səni
dənizdə axtarırdım,
sən sahildə
çıxdın qarşıma!
Bircə dəfə görməklə
mən üzünü,
göz yaşlarım
dalğalandırdı
sevgi dənizini...
Toz-torpaqlı dünyamızda
yaşaya bilərdimi
su pərisi?
Qıyardımmı
quruda zillət çəkə
su hərisi?!
Sənə olan təptəzə,

211

tərtəmiz hisslərim
heç zaman
qocalıb qarımayacaq!
Dönə bilərmə, əzizim,
səni sevən şairin
bu böyük
sevgidən üzü?!
Neçə ki, həsrətin var,
göz yaşım
qurumayacaq,
neçə ki, göz yaşım var,
dalğalanacaq
sevgi dənizi!...

18. 10. 2001.

Dedim: – Gedək sahilə,
Əzizim, gəzək bir az.
Dedin: – Belə havada
Dənizə getmək olmaz.

Həmişə fırtınaya
Həyəcanla baxıram.
Dalğaların qoynunda
Qər q olmaqdan qorxuram.

– Nə olsun ki, havadan
Gəlir tufan qoxusu,
Qəlbində eşq olanın
Dənizdən nə qorxusu?!

Ürəyimdən keçəni
Başa düşdün elə bil.
Dedin ki, dalğalardan
Qurtarmaq çətin deyil!

Məni xəbərdar edir
Ürəyimdən gələn səs:
Sevgi dalğalarından
Necə qurtararam bəs?!

23. 12. 2001.

AĞ ATLI OĞLAN

Qədəm qoydu həyatıma
Bu il “sevgilim” sözüylə.
Ağ at gəldi çapa-çapa,
Sevinc gətirdi özüylə.

Bir il getdi, bir il gəldi,
Məhəbbətim yaşa doldu.
Sənin dediyin bir kəlmə
İlin təməl daşı oldu.

Titrək səsin ürəyimdə
Şe'rə döndü, nota döndü.
Xəyalımda dəniz özü
Ağ yalmanlı ata döndü.

Nəfəsinlə alışdırdın
Kül altında yatan közü.
Nə gözəlmiş sevgilimin
Dilində “sevgilim” sözü.

Dodağından qopan kəlmə
Qəlbimdə tufana döndü.
Sevgi yolunda at çapan
Ağ atlı oğlana döndüm...

01. 01. 2002.

DALĞALARIN SƏSİ İLƏ

Sübh tezdən dənizə getdim,
İçimdə sevgi boy atdı.
Dözə bilmədim, zəng edib
Səni yuxudan oyatdım.

Ürəyim yenə döyündü
İlk gənclik həvəsi ilə.
Sənə “sevirəm” söylədim
Dalğaların səsi ilə.

01. 01. 2002.

DƏNİZLƏ GÖRÜŞ

Qəlbimin sirdaşı dəniz
Sənsiz yaman darıxmışam.
Elə bil dalğalarının
Üstündə uçan bir quşam.

Təzə ilin ilk günündə
Səni ziyarətə gəldim.
Gözəlliyin qarşısında
Titrədim, heyrətə gəldim.

Axışb gəldi qarşıma,
Dalğaların qoşun oldu.
Mən keçirəm əlli üçə,
Sənin neçə yaşın oldu?!

01. 01. 2002.

DƏNİZƏ BƏNZƏYƏN SEVGİ

"Sizin sevginiz dənizə bənzəyir, dalğaları çoxdur" ...
M. Səlbinaz

Yazırsan ki, gözlərimdə
Səma, torpaq, yer gözəldi.
Mənim eşqim bir dənizdi,
Hər dalğası bir gözəldi.

Sevda dolu köksümdəki
Damlaların sanı yoxdu.
Göylərdən gələn sevginin
Əvvəli var, sonu yoxdu...

Şad olaram, ağuşumda
Dalğaya dönsən, əzizim!
Bəlkə həmin dalğalardan
Biri də sənsən, əzizim?!

Doğrudan da, ilahi eşq
Qayada gül bitirəndi.
Əsl sevgi ümmanları
Tələtümə gətirəndi...

13. 01. 2002.

HƏSRƏT SAZAĞI

NƏ ZAMANSA

Nə zamansa bu sevdanın
Üstünü çən alacaq.

Ömür yaman vəfasızdı,
Açılanlar solacaq.

Əzizlərim, doğmalarım
Məni yada salacaq.

Bu dünyadan mən köçəndə
Qonur gözün dolacaq.

Xoşbəxtəm ki, ürəyində
Məndən nəsə qalacaq...

18. 07. 2001.

HƏZZ VƏ İZTİRAB

Ürək sevməyi
bacarmayanda,
Səadət adi bir söz olur.
Məhəbbət
iztirabla yoğrulanda,
Həzz olur...

Məhəbbət --
hər qarıya düşməyən
qəribə açardı.
Pash qıfılını götürüb,
yanıma
gələcəksənmi?

Mən ötən sevdaları
sənə qurban
verməyi bacardım,
Sən necə,
öz ürəyinlə
bacara
biləcəksənmi?

15. 07. 2001.

ƏLVIDA

Ürəyim zərrəcə
laqeydlik görsə,
ən dolu xəzinənin
qapısından belə
geriyə əliboş
qayıdandı...
Hərdən mənə elə gəlir ki,
sənin qəlbindəki
əsl sevgi deyil,
məni şe'r yazmağa
şirnikdirən şeytandı...
Hisslərimə lağ eləmək,
gülməkdirsə diləyin,
Əlvida, əzizim!
Əlvida,
sevgi mələyim!

15. 07. 2001.

MEŞƏDƏ BİR YARPAQ DÜŞDÜ ÇİYNİMƏ

Mö'cüzəli bir diyara girmişəm,
Hey gedirəm, sağım-solum ağacdı.
Gözümdə yaş şhli çiçək dərmişəm,
Neçə-neçə gədik keçdim, dağ aşdım.

Səhər-səhər alov geyib əyninə
Günəş çıxdı, üstümə nur ələndi.
Meşədə bir yarpaq düşdü çiynimə,
Elə bildim sənin titrək əlindi...

216

Qəlbim əsdi, dərindən köks ötürdüm,
Ayrılığın qoyub məni pis günə.
O yarpağı həyəcanla götürdüm,
Öpüb qoydum gözlərimin üstünə...

20. 08. 2001.

MEŞƏDƏ

Gözəllik məni
qoynuna alsa da,
Elə bil heç nə
deyildi gərəyimə.
Meşədə gəzirdim,
çat-çat çöllərə yağan
yaz yağışı kimi
səsin dəstəkdən səpildi
təşnə ürəyimə.
Ələdin üstümə
sevgi dolu nəfəsinin işığını,
təbəssümünün şəfəqlərini...
Mən səndən
nə qədər uzaqlaşırımsa,
bir o qədər genişləndirirəm
bu sevginin üfüqlərini...

19. 08. 2001.

Qayabulaq.

AYRILIQ SAZAĞI

Səsin telefonda titrəyir,
Ayrılıq sazağıdı üşüdən səni.
Ürəyim daha çox istəyir
dənizdən, meşədən səni!
Ömrün boyu sevgini, sevincini
mənəmlə böləcəksən.
Bu dünyada qalacaq şeyləri
niyə səndən çox sevdim ki?!
Dənizdən, meşədən vəfalısan, –
O dünyada belə
yanıma gələcəksən...

21. 07. 2001.

217

QAYIT

Mən elə bilirdim bu sevda sönər,
Onsuz da qəlbimin çoxdu simsarı.
Bir səhər dənizi tapşırıb sənə,
Sakitcə üz tutdum meşəyə sarı.

Çıxdı yollarıma nərgiz, bənövşə,
Dörd yanımlaləzar, dörd yanımlaçiçək.
Könlümə yatmadı nə dağ, nə meşə,
Səni arzuladı sevdalı ürək.

Hicran günlərində gözlərim dolar,
Kefə yox, gəlmişəm sanki biyara.
Sən qəlbimə gircək, ötən sevdalar
Utanıb, könlümdən çıxıb bayıra.

Qonur gözlərinə elə vuruldum,
Eşq odu qəlbimdə çətin ki, sənə.
Ömrün payızında bəxtəvər oldum,
Taleyim səadət bəxş etdi mənə.

Üstündə əsirəm bu səadətini,
Gözümə ayrılıq dumanı çökdü.
Mən gəldim, sən getdin, bu məhəbbəti
Tale bir dəfə də sınağa çəkdi...

Mənə qanad verən məhəbbətindi,
Sevda göylərində uçan quşa bax!
Göylərdən qəlbimə məhəbbət endi,
Duydum ki, çətindi sənsiz yaşamaq.

Məndən uzaqdasan, əzizim, sənə
Nə əlim yetişir, nə də ki, ünüm.
Vüsal həsrətiylə göynəyir sinəm,
Qayıt gəl yanıma, başına dönüm...

Sellər yaman günə qoyub gölləri,
Qayıt gəl, bulanıq sular durulsun.
Qayıt gəl, qəlbimin solan gülləri
Sənin göz yaşıyla bəxtəvər olsun.

Həsrətdən qamətim bükülüb mənim,
Ayrılıq azaldıb dəyanətimi.
Gözlərim yoluna dikilib mənim,
Qayıt, yetim qoyma səadətini!..

31. 07. 2001.

ŞƏRIKLI SƏADƏT NƏYİNƏ GƏRƏK

Niyə dalgaları daşa dönməyib? –
Daha ümidimi kəsdim dənizdən.
Səni özgəsiylə görüb, dinməyib,
Ömrümdə ilk dəfə küsdüm dənizdən.

Qızmar yay günündə bu nə soyuqdu? –
Əlində qırılan sarı siməm mən.
Səni qısqanmağa haqqım da yoxdu,
Niyə inciyirəm, axı kiməm mən?!

İnsan övladını sevrəmi pəri? –
Daha aramıza uca dağ düşüb.
Mənim qismətimə əzəldən bəri
Sevgi əzabları daşımaq düşüb.

Özgə qismətinə yaxın gəlmərəm,
Qəlbim inləsə də darda, çətində.
Sevgiyə mən şərik ola bilmərəm,
Gözüm yox kimsənin səadətində.

Sevəndə vəfalı bir gözəl sev ki,
Xəyanət qurbanı olmasın ürək!
Şərikli səadət, şərikli sevgi
Təşnə bir ürəyin nəyinə gərək?!

25. 08. 2001.

EŞQİN DAĞLARINA SAZAQ DÜŞÜBDÜR

Şaxta diş qıcağı tər bənövşəmə,
Yazın ortasında sazaq düşübdür.
Sevgi gülşənimə, sevgi meşəmə
Bu gecə ilk sarı yarpaq düşübdür.

Əgər yarımçıqsa, yoxdur səadət,
Qəlbimdə müqəddəs bir izzət var.
Yox, bu nə gileydi, nə də şikayət,
Halalca haqqımdı bu izzətlər.

Sevgidə sədəqə deyil gərəyim,
Elə bəlli olar ocaq közündən.
Yaman ərköyündü mənim ürəyim,
Heç vaxt çıxmamışam onun sözündən.

Mənə dinclik vermir ilahi səslər,
Şair öz yolundan hələ sapmayıb.
Onun ürəyinə toxunan kəslər
Hələ indiyəcən xeyir tapmayıb.

Sevgimə lağ edib gülürsən bəlkə?
Elə düşünmə ki, qəddim əyildi.
Günəşin üzünə yaraşmır ləkə,
Bu eşq xəyanətə layiq deyildi...

İçimdə göyermir hər sevgi tumu,
Ruhum hər gözəllə danışa bilmir.
Ürəyim ilahi bir sevgi umur,
Üzü dönüklərlə barişə bilmir.

Bütün ağırları o yazıq çəkər,
Xəyanət görsə də dinməyəcəkdir.
Mənim məhəbbətim perikse əgər
Bir daha geriyə dönməyəcəkdir.

Yolumu gözləyir ayrı bir afət,
Yaramı sevgiyə sarıyacaqdır.
Sərgərdan qalmağı sevmir məhəbbət,
Özünə təzə yurd arayacaqdır...

Şaxta diş qıcaır tər bənövşəmə,
Eşqin dağlarına sazaq düşübdür.
Sevgi gülşənime, sevgi meşəmə
Bu gecə ilk sarı yarpaq düşübdür...

26. 08. 2001.

DEYƏSƏN YENƏ DƏ YANILMIŞAM MƏN

Hansı bir gözəlin eşqinə düşüb,
İlham köhlənini çapmamışam mən?!
Aylar karvan çəkib, illər ötüşüb,
Qəlbim istəyəni tapmamışam mən.

Zərif bir çiçəkdən könlüm pay umdu,
Birdən gözlərimdə hər şey dəyişdi.
Sanırdım o mənim tale payımdı,
Qəlbimi qəlbinə qurban demişdim.

Üstündən aşmışam qarlı bir dağın,
İsti yuva gözən qərrib quşam mən.
Bir gözəl sevmişdim ruhuma yaxın,
Deyəsən yenə də yanılmışam mən.

Ürəyim üşüyür qarda, sazaqda,
Könül dostu tapmaq asan deyilmiş.
Əlləri əlimdə, fikri uzaqda, –
Bu da axtardığım insan deyilmiş...

26. 08. 2001.

HARDASAN

Ayrılıq – cılız hissləri
söndürür,
Böyük məhəbbəti
alova döndərir.
Təpədən dırnağa
od tutub,
Kərəm kimi yanıram...
Əslimin sehrli düymələrini
anıram...
Deyəsən sən də şam kimi
əriyirsən,
deyəsen sən də
dardasan.
Hardasan,
mənim yanğınsöndürənim,
hardasan?!

01. 08. 2001.

* * *

Söndürdülər telefonu,
Bir namərd aranı kəsdi.
Bizim nurlu eşqimizin
Üstünə qara yel əsdi.

Səsin kəsildi elə bil,
Qəlbimdə qırıldı bir tel.
Bəlkə də qara keşişin
Nəfəsiydi o qara yel?!

Yoxsa indi ağlayırsan
Başını salıb aşağı?
Bəndələr söndürə bilməz
Ürəkdə yanan işığı.

İçimdə ildırım çaxıb,
Qara buludları biçdi.
Sənin nurlu baxışların
Ürəyimi vətən seçdi...

01. 08. 2001.

BİR ÇİMDİK KƏDƏR

Gözlərinin həsrətindən
Gözlərimdə qəm sayrışır.
Mənim sevgi sevincimə
Bir çimdik kədər qarışıb.

Ürək köksümdə titrəyir,
Nəğməli budaq kimidi.
Bu kədər ağaca düşən
İlk sarı yarpaq kimidi.

Payızın qoxusu gəlir,
Dönüb buluda bu kədər.
Mənim sevgi sevincimi
Qorxuram uda bu kədər...

Qorxuram bülbül könlümün
Üstünü qırğı, sar ala.
Yaşıl sevinc yarpaqları
Həsrət odunda sarala...

04. 08. 2001.

QORXMURSANMI?

Ayrılıq günlərində
hövsələm yamanca
daralıb;
Xəbərin yoxdumu
həsrətli qəlbimin
için-için
qovrulmağından?
Üzün xəzan yarpağı kimi
saralıb,
Qorxmursanmı
yaşıl eşqimizin
sapsarı
saralmağından?!

05. 07. 2001.

AYRILIĞIN QƏM HASARI

Aramızda
ayrılığın qəm hasarı,
Mən üzü sənə sarı
yatıram,
sən üzü mənə sarı...
Səhərə qədər yuxumuz
ərşə çəkilir,
İkimizin də gözlərimiz
aya dikilir.
Ay işığında ürəyim
riqqətə gəlir,
dodağımda sevgi nəğmələri
sətirlənir.
Bir az sənin,
bir az mənim
sevdalı baxışlarımızdan

nur alıb,
Ay daha da bədr lənir...
Aramızda
ayrılığın qəm hasarı,
mən üzü sənə sarı yatıram,
sən üzü mənə sarı...

06. 08. 2001.

MƏNİ DÜŞÜNÜRSƏN

Gecələr mənə düşünürsən,
Səhərə qədər yuxu da getmir
gözünə.
Ay işığına bürünüb, gizlicə
Pəncərəndən girirəm içəri,
üzümü qoyuram
üzünə...
Mane ola bilərmi bizə
ayrılığın qara-qara buludu?
Gözlərimiz ay,
ürəyimiz sevgi işığıyla
doludu...

06. 08. 2001.

İLHAMIM GƏLƏNDƏ

Hərdən-birdən başına
çiçək səpmək istəyirəm,
Mehriban baxışlarınla çalınır
qəlbimin simi.
Ürəyim rıqqətə gələndə
səni öpmək istəyirəm,
İlhamım gələndə
qələmə əl atdığım kimi...
Çox pis şeydi, əzizim,
bir dilbilməzin
əlində qalmaq.
Bilirsən nə deməkdi
ilhamı gələn şairin əlindən
qələmini almaq?!

08. 08. 2001.

SƏNİ GÖRMƏK ARZUSU

Səni görmək arzusu
kəsibdir kələyimi.
Buludlar arasından çıx üzə,
nurla doldur ürəyimi!
Mənim qəlbim
dəyməduşərdi,
həssasdı,
kövrəkdi...
Üzünü həsrət gözlərimə
göstərməyən ay
nəyimə gərəkdi?!
İncilərinə əlim çatmayan
dəniz olmusan mənə,
Kimliyini bilməsəm də,
əziz olmusan mənə!

09. 08. 2001.

Səbəbsiz heç nə yoxdu,
canım-gözüm!
Hər şeyin bir "nə üçün"ü,
"niyə"si var...
Arabir zəng elə,
bilim ki,
mənə də ürəyimin
yiyəsi var...

09. 08. 2001.

Sərgərdanam,
gah mənə
dəniz qoynuna alır,
gah meşə.
Nə yaxşı ki,
günəşim-ayım
mənəmlədi
həmişə...

10. 08. 2001.

Nəfəsinə
həs-rət ciyərlərim
para-paradı.
Bu dağlarda, bu meşələrdə
sənə layiq bir hədiyyə aradım...
Duydum ki,
ay üzünün yanında
hər yarpaq,
hər çiçək
gözəlliyini itirəcək,
solğun görünəcək...
Səndən ayrı düşən gündən
bircə kərə gülmədim.
Sənə gətirməyə
özümdən layiq bir hədiyyə
tapa bilmədim!

10. 08. 2001.

ÜZÜ QÜRUBA SARI

Mənim sarı çiçəyim!
Ləçəklərinlə
yaramı sarı!
Həs-rətimin rəngi
saçların kimi sarı.
Sənin ömür günəşin
göylərə meydan oxuyur,
mənim ömür günəşim
yol gedir
üzü qüruba sarı...
Ömrüm boyu
sevgi ocağı çatmışam
çiçək közündən.
Sən sevginin
ilk ləzzətini dadırsan,
mən son dəfə öpürəm
çiçək gözündən!
Deyirsən aldadırıq özümüzü,
qovuşmaq istəyimiz
hədərdi.
Dünyaya ilk dəfə

226

baxmaqla
son dəfə baxmağın fərqi
yerlə göy
qədərdir...

24. 08. 2001.

MƏNİ SEVƏN TAPILACAQ

Tanrı sevmir yalan, hiylə,
Zarafat eləmə göylə!
Hələ Fərhad küllüngüylə
Neçə dağlar çapılacaq.

Bağrım olub cadar-cadar,
Öz qismətim mənə çatar!
Nə qədər ki, sevənlər var,
Eşq mə'bədi yapılacaq.

Yuxu getmirdi gözümə,
Xoşbəxt deyirdim özümə!
Nə biləydim ki, üzümə
Sənin qapın çırılacaq?!

Yalan dönüb oldu gerçək.
Dərd əlindən hara köçək?!
Sən gedib öz dərdini çək.
Məni sevən tapılacaq!..

27. 08. 2001.

BİLMƏSİN

Sevincindən qəlbim quş tək uçardı,
Qonur gözlər ömrümə nur saçardı.
Bir vaxt mənim ürəyimi açardı,
O gözəlin hər sözü, hər kəlməsi.

Ay üzündə buludlar var bu gecə,
Aman Allah, vəfasızmış yar necə!
Başqasına könül verib gizlicə, –
Deyin daha görüşümə gəlməsin!

227

Ürəkləri məhəbbətlə bəzərəm,
Özümə bir ayrı simsar gəzərəm.
Xoşbəxt olsun! Bu dərdə də dözərəm,
Təki o qız hisslərimə gülməsin!

Bəxtəvərəm, neçə çiçək dərmişəm,
Sevənlərə söz çələngi hörmüşəm.
Könüllərə həyat eşqi vermişəm,
Bilən bilir, bilməyən heç bilməsin!..

27. 08. 2001.

KÜSÜŞƏN ULDUZLAR

Eşqin uca budağına
Yapalaqlar qona bilməz.
Əzizim, məni bağışla,
Sevməyən qısqana bilməz.

Bilirsən ki, sənə hər vaxt
Mən səadət diləmişəm.
Məhəbbətin gücündəndi,
Qəlbinə qəm ələmişəm.

Əcəl uyğusuna getsəm,
Dirilərəm "Oyan!" – desən!
Qəlbimə yara vuran da,
Ona məlhəm qoyan da sən.

Küsülü ulduzlar kimi
Gəl biz yenidən barışaq.
Eşqin uca göylərində
Yenə də qoşa sayrısaq...

27. 08. 2001.

HƏYAT UCUZ, ÖLÜM BAHA

Arxayın ol, əllərindən
Tutmayacaq əlim daha.
Sənə bir söz deməyəcək
Mənim acı dilim daha.

228

Tərgitmədin bu küsməyi?
Sən gözləyirdin bəs nəyi?
Üstümə əcəl əsnəyir,
Yaxındadır ölüm daha.

Sinəmdə köz daşıyıram,
Ellərə söz daşıyıram,
Ölməmişəm, yaşayıram,
Həyat ucuz, ölüm baha!..

28. 08. 2001.

ÜÇ NÖQTƏ

Bulud aldı üzümüzü,
Yaş göynətdi gözümüzü,
Tikan diddi dizimizi,
Yolumuz daş-kəsək oldu.

Çağurdım, gəlmədi yarım,
Açıla qaldı qollarım,
Niyə bu eşqin yolları,
Gülüm, belə kəsə oldu?

Çən var eşqin dağlarında,
Bu dünya öz axarında.
Eşqimizin axırında
Üç nöqtə üç busə oldu...

28. 08. 2001.

Üstümə yeridi bir qatı duman,
Bilmədim yarımın qəlbi nədəydi?
Qəlbim istəyəni eləyən zaman
Sevdiyim gözəlin qəlbinə dəydi.

Titrək dodaqları çevrildi közə,
Sevdaş pərimin gözləri doldu.
Baha başa gəldi üç busə bizə,
Bir eşqin sonunda üç nöqtə oldu...

17. 09. 2001.

229

* * *

Arzuların qarşısına
Çəpər çəkib qadağalar,
Dodaqların qonduğu yer
Ya üz, ya da dodaq olar.

Gündə qaçırsan bir yana,
Vermirsən əlimə yaxa.
Deyirsən ki, sevgi gərək
Uzaqdan yandıra, yaxa.

Yaxşı bilirik eşq nədi,
Aç zülfünü tök üzünə.
"Boyunduruq öyrədirsən
Sən yüz ilin öküzünə!"

29. 08. 2001.

* * *

Mənim eşqim tərtemizdi,
Çətin kimsəyə yük ola!
Gülüm, gərək sevənlərin
Səbri bir az böyük ola.

Yenə xətrinə dəymişəm,
Yel tək kükrəyib əsmisən.
Bir günahım yoxdu mənim, –
Bir gör sən kimdən küsmüsən?

Dodağından gül dərmişəm,
Kobud qoymusan adımlı.
Adam öz yarını öpər,
Gedib öpəydim yadımı?!

30. 08. 2001.

TƏNHA BİR SEVGİNİN YASI

Yenə səndən inciməzdim,
Gülüm, köksümə dağ çəksən.
Ürəyim yarpaq tək əsdi,
Deyəndə həmişə təksən...

230

Elə bilmə bəxtiyaram,
Dərddən, əzabdan uzağam.
Doğmaların arasında
Elə mən də yalquzağam.

Bu sevdanın taleyinə,
Qismətinə gün doğmadı.
Tənhalıq çox ağır dərddi,
Ancaq yamanca doğmadı...

Kimsənin xəbəri olmaz,
Xəlvətə ağlayarıq biz.
Tənha bir eşqin yasını
Birlikdə saxlayarıq biz...

30. 08. 2001.

SƏNƏ NEYLƏMİŞƏM

Tapdayıb sevdə qoşunu,
Sevən qəlbim olub qançır.
Bu qədər ayrılıq olar? –
Ağrıyır, ürəyim sancır.

Nə dərd varsa, məni tapıb,
Həsrətin qəlbimə hopub,
İçimdə bir tufan qopub,
Yaş gözümdə puçur-puçur.

Köksümə təzə dağ düşdü,
Eşq bağına sazaq düşdü!
Özüm səndən uzaq düşdüm,
Xəyalım yanına uçur.

Yanımda qısadır dilim,
Niyə gəlmir qəfil ölüm?!
Sənə neyləmişəm, gülüm,
Gözlərin gözümdən qaçır?!

31. 08. 2001.

231

ELƏ DÜŞÜNDÜM Kİ...

Tufanlar neyləyər sevda közüne? –
Qorxuda bilmədi duman, çən bizi.
Uşaq tək aldandım sənin sözünə,
Elə düşündüm ki, sevirsen məni.

Qəlbimə toxundun de, nədən ötrü,
Yarını oxşamaq məgər ardımı?
Sevən bir həsrətli busədən ötrü
Belə haray-həşir qoparardımı?

Məndən üz döndərmə sən nifrət ilə,
Çiçəkli bir yazdan qısa düşərsən.
Sevgi yollarında körpəsən hələ,
Məni böyüyəndə başa düşərsən...

31. 08. 2001.

DEYİLSƏN

Gör kimdən nələr ummuşam? –
Özüm özümü danladım.
Səni bəxt ulduzu sandım,
Ancaq ki, bir gün anladım:
Qismətim, payım deyilsən!

Qəlbində sevgi olmayan
Könül qapımı döyməyib.
Nə günəş, nə ulduz, nə ay
Bir yol qəlbimə dəyməyib, –
Günəşim, ayım deyilsən.

Ömrü nurla dolsun deyə
Hər kəs özünə yar seçər.
Bablı babını tapmasa,
Günü ah-vay ilə keçər,
Sən mənim tayım deyilsən...

01. 09. 2001.

ÖMRÜN SONUNACAN

Səni də göynətdi bəlkə bu hicran,
Məndən ayrılında gözün dolacaq.
Bəlkə incitdiyən şair ürəyi
Yenidən qəlbinə simsar olacaq?!

Yalanlar üyütdü yüz gerçək ömrü,
Qüdrətimiz hanı biz seçək ömrü?!
Gülüm, uzun olmur gül-çiçək ömrü,
Bir dəfə açılan bir gün solacaq.

Danmıram, vurgunam qonur gözüne,
Ürəyim təşnədi bir xoş sözünə,
Qəlbimin qapısı sənün üzünə
Ömrün sonunacan açıq qalacaq...

01. 09. 2001.

SALAM, AY ÖZGƏNİN SƏADƏT QUŞU

Hələ çatmamısan öz ünvanına,
Ancaq gözlərinə çöküb qaranlıq.
Salam, ay özgənin səadət quşu,
Yorulub çiynimə qondun bir anlıq.

Kimsənin qisməti deyil gərəyim,
Qəlbimə yüz həsrət sığınacaqdır.
Taleyim belədi, mənim ürəyim
Qərib sevgilərə sığınacaqdır.

Duyuram, ürəyin safdı, təmizdi,
Olmayıb heç zaman zaval yaxşıya!
Adın da, eşqin də mənə əzizdi,
Qalsan şad olaram, getsən yaxşı yol!

Hansı ürəyə sə düşən açarsan,
İlk dəfə qalxırsan göyə sən hələ.
Bir az dincini al, sonra uçarsan,
Mənzilin uzaqdı deyəsən hələ...

Xalisdən ayıra biləndə qəlpi,
Nakam taleyinə qərib söyəcək!
Bəlkə nə zamansa sevdalı qəlbin
Mənim ürəyimçün qəribsəyəcək?!

Şairin başından çıxıbdır huşu,
Sevgi çəmənindən çiçək də mənə.
Salam, ay özgənin səadət quşu,
Bircə lələyin də bəs edər mənə!

01. 09. 2001.

BU SEVGİ ÖTƏRİ DEYİL

Bağrımın başından bir ağrı qopub,
Ömrümə, günümə hardan gün düşüb?!
Üstümə bir kədər dumanı hopub,
Sevgi sevincləri didərgin düşüb.

Yoxsa taleyindən çıxıb gedərəm,
Eşqin qarşısında əyil, əzizim!
Əgər bürünübsə zərif kədəre,
Bu sevgi ötəri deyil, əzizim!

01. 09. 2001.

ÜZÜMƏ BAĞLANAN QAPI

Sirkə nə qədər tünd olsa,
Sınacaq onun öz qabı;
Tək qaldım eşq meydanında,
Varmı könlümün bir babı?!

Zərrəcə qorxum yox oddan,
Soruş məni dostdan, yaddan,
Gülüm, çıxmır heç nə yaddan,
Hər şeyin var haqq-hesabı!

Haram olub yuxu mənə,
Qu nəğməsi oxu mənə!
Niyə verdin axı mənə
Bu ağrını, bu əzabı?!

234

Yaraladım, qaçdı ovum,
Bu nisgili hara qovum?!
Ovulacaq ovum-ovum,
Üzümə bağlanan qapı...

01. 09. 2001.

SƏN MƏNİM ÖMRÜMƏ QAYIDACAQSAN

Eşqin göylərində bir ulduz söndü,
Ətrini itirdi şux nərgizlərim.
Getdin, bir məhəbbət yetimə döndü,
Ardınca su səpdi bulud gözlərim.

Sənsiz darıxacaq ayım, dənizim,
Bir də görüşümə gəlməyəcəksən.
Məndən ayrılmağa nə var, əzizim,
Özündən ayrılı bilməyəcəksən!

Ürəyim çevrilib öz mehvərindən,
Qonur gözlərini hey anıram mən.
Bir də görəcəksən bəbəklərindən
Bir cüt göz yaşı tək boylanıram mən.

Sevdalı qəlbimin dinəcək simi,
Mürgülü hissləri oyadacaqsan.
Baharda qayıdan durnalar kimi
Sən mənim ömrümə qayıdacaqsan...

02. 09. 2001.

TİKANLI GÜL

Bir gülü sıxdım köksümə,
Ürəyim murada çatdı.
Ləçəklərini öpəndə
Tikanı köksümə batdı.

Şirin ağrıdan göynədim,
Gözlərimə zülmət çökdü.
Xoş ləzzəti dodaqlarım,
Ağrını ürəyim çəkdi...

03. 09. 2001.

235

OLARDIMMI?

Sevməsəydin, ayrılında
Qonur gözün dolardımı?
Məni anıb, gizli-gizli
Xəyallara dalardınmı?

Doğma sanardınmı qəmi?
Dinməsə qəlbinin simi,
Dincliyimi şüşə kimi
Qayalara çalardınmı?

O qədər də deyil asan,
Bulaq gözünə daş basaq!
Gözündən sevgi daşmasa,
Qəlbimə od salardınmı?!

Anmasaydım əllərini,
Öpməsəydim tellərini,
Həsretinin güllərini
Göz yaşımla sulardımımı?

Vurma məni oda, közə,
Eşqinlə ömrümü bəzə!
Qulaq assaydım hər sözə
Yusifoglu olardımımı?!

08. 09. 2001.

QADAĞA YOXDU DƏLİYƏ

Hərdən qadağa qoyursan,
Hər sözün tikanlı oxdu.
Dadmışam ki, dadanmışam,
Daha geriyə yol yoxdu.

Əzizim, iş işdən keçib,
İndi yüz qoruq-qadağa
Məni həsrət qoya bilməz
O şəkər dilə, dodağa...

Bu dünya vecimə deyil,
Özün bilirsən: dəliyəm!
Könlüm nə desə, edəcəm,
Qadağa yoxdu dəliyəl!..

09. 09. 2001.

Ürəyim payız yarpağı kimi
eşqin budağında əsir;
az qalır köksümdən qopa,
vüsalına tələsir...

Qəlbimə qulaq asanda,
sən məndən küsürsən,
Sənə qulaq asanda,
qəlbim məndən küsür, –
İndi neyləyim mən yazıq,
başıma nə gəlir görək? –
Nə sən güzəştə gedirsən,
nə ürək!..

10. 09. 2001.

QORXURAM

Elə bilirdim ki, körpə əlinin
Səadət beşiyi ovcumdu mənim.
Yeri dar eləmək mənə yaraşmaz,
Xəbərdar eləmək borcumdu mənim!

Buludlar sıxlaşır sənin başında,
Şimşəklər oynayır, ayıq ol, gülüm!
Yollar haçalanıb indi qarşında,
Ülvi bir sevgiyə layiq ol, gülüm!

Hələ getdiyən yol cazibədardı,
Bu təklif bir qara keşişdən keçib.
Bir də görəcəksən saçların qardı,
Bir də görəcəksən iş işdən keçib...

Sevdaı ürəyim suluq-suluqdu,
Ayıl bircə anlıq şirin xəyaldan.
Qəlbimə damıb ki, işlər şuluqdu,
Sonra gec olacaq, qayıt bu yoldan!

İşıq zənn edirsən qaraltını da,
Hansı arzuylasa yanırsan hələ.
İlan gözündəki parıltını da
Xoşbəxtlik, səadət sanırsan hələ.

Duymaz azadlığı kölə, əzizim,
Bu fani dünyada dərd çeşid-çeşid.
Sən duza gedirsən hələ, əzizim,
Duzdan qayıdanın sözünü eşit!

Ürəyin təmizdi, ülvidi eşqin,
Hələ ağ günlərin sirdaşısən sən.
Bir də görəcəksən ülvi bir eşqin
Məzarı üstündə baş daşısən sən!

Həm keçə bilməz həsrət çayından,
Qıymaram gözündə muradın qala.
Bir ömrün səadət, sevgi payından
Qorxuram quruca bir adın qala...

14. 09. 2001.

BİR ZAMAN DEYİRDİN MƏNİMSƏN, GÜLÜM

Ayrı bir diləklə yanırsan indi,
Yeni həyat dərsi mənimsə, gülüm!
Dediyin sözləri danırsan indi,
Bir zaman deyirdin mənimsən, gülüm!

İnci axtaranlar üzər dərinde,
Qorxuram bu sevgi yarımçıq ölə.
Mənim ürəyimin incə yerində
Bir "kobud" damğası göynəyir hələ!

Nə qədər qoysan da dincə qəlbini,
Üstünü fırtına bürüyəcəkdir.
İncə sandıqların incə qəlbini
İyrənc bir diyara sürüyəcəkdir...

Qanad açacağam bir gün gizlicə,
Ayağım torpaqdan üzüləcəkdir.

Qəlbimdən süzülüb dərd incə-incə
Sənin kirpiyinə düzüləcəkdir...

Ayrı bir diləklə yanırsan indi,
Yeni həyat dərsi mənimsə, gülüm!
Dediyin sözləri danırsan indi,
Bir zaman deyirdin mənimsən, gülüm...

14. 09. 2001.

İTİRDİM, MƏN SƏNİ İTİRDİM

Bir zaman görüşdük, şad olduq,
Təmiz bir sevgidən od aldığ,
Bəs niyə çevrilib yad olduq?
Ah çəkdim, köksümü ötürdüm,
İtirdim, mən səni itirdim!

Sevda gözünü anırdım.
Eşqinlə sübhədək yanırdım,
Özümü bəxtəvər sanırdım,
Ürəyim bülbül tək ötürdü,
İtirdim, mən səni itirdim!

Bilmədim kim sənə tuş oldu?!
Baharım çevrilib qış oldu,
Gör gedib kimlərə qoşuldun? –
Söz dedin, payımı götürdüm,
İtirdim, mən səni itirdim!

Hicranı görəndə yaxında,
Qaməti əyilər dağın da!
Tər töküüb bu sevda bağında
Gül əkdim,
tikanlar bitirdin,
İtirdim, mən səni itirdim!

Sanırdım könlümü yar alar,
Bilməzdim qəlbimi yaralar!
Köksümdə bir dərin yara var,
Gör kimi murada yetirdin? –
İtirdim, mən səni itirdim!

Məhəbbət yolunda yoruldun,
Sevdiyim, gör kimə yar oldun? –
İçimdə sarı sim qırıldı,
Ayrılıq ölümdən betərdi,
İtirdim, mən səni itirdim!

Köksündən vurdular sarvanı,
Başına səpdilər urvanı,
Yol azdı məhəbbət karvanım,
İlahi bir eşqə it hürdü,
İtirdim, mən səni itirdim...

15. 09. 2001.

ULDUZLAR DA MƏN DEYƏNİ SÖYLƏYİR

Əsəblərim dönüb iti qılınca,
Sevən qəlbin tez duyaydı kaş məni!
Yol getsən də, arzuların dalınca,
Tanımırsan hələ dostu, düşməni.

Bir günahım olmasa da qarşında,
Baxışların mənə sitəm eyləyir.
Ömrüm-günüm, təhlükə var başında,
Ulduzlar da mən deyəni söyləyir.

Haram tikə viran qoyub yurdları,
Xəbislərə göydəndüşmə ruzusan.
Tanımırsan qalstuklu qurdları,
Bilmirsən ki, bir qurbanlıq quzusan.

Hələ vaxt var, öz nəfsinlə sən bacar,
Bax gözümdə öləziyən ulduza.
Sevən qəlbin qoyulacaq hərraca,
Dönəcəksən tamam başqa bir qıza...

Bəxt ulduzum gözlərinin yaşında
Qərq olacaq...
Düşmən bizə güləcək!
Çat-çat olan ürəyimin başında
Səadətim can verəcək, öləcək...

Sən xalisə tay tutursan qəlpimi?!
Xəbislərin gözünü oy, əzizim!
Tərəzinin bir gözünə qəlbimi,
Bir gözünə onları qoy, əzizim!

Narahatdı mənim həssas ürəyim,
Ulduzlar tək sən də başa düş məni!
Onda sənə aydın olar diləyim,
Bilərsən ki, kimdi dostun, düşmənin.

Arzular çox, ömür qısa, yol uzaq...
Yağış yağır yanağıma, üzümə.
Gözlərində yaş dönəcək ulduza,
Gözün baxa bilməyəcək gözümə...

Bir günahın olmasa da qarşında,
Duyan qəlbim mənə sitəm eyləyir.
Ömrüm-günüm, təhlükə var başında,
Ulduzlar da mən deyəni söyləyir...

16. 09. 2001.

Qorxuram büllur bir
eşqin üstünə
qapqara kölgə düşə,
qorxuram sənə adına,
mənim ürəyimə ləkə düşə...

16. 09. 2001.

ÖZÜN BİLƏRSƏN

Mənə qadağa qoymuşdun,
Kiməsə uğur dilərsən.
Yetişib arzularına
Sevən qəlbimə gülərsən.

Yaşayıb imanla, dinlə,
Qəlbinin səsini dinlə!
Sevincini sevdiiylə,
Dərdi mənimlə bölərsən.

Qorxuram sevdiyim bütə
Qəlbimdə məhəbbət itə,
Sən uyuşsan o mühitə,
Yanıma çətin gələrsən.

Sevən qəlbi pərt eləmə,
Olanları pərdələmə,
Sözlərimi dərd eləmə,
Mən kiməm? – Özün bilərsən!..

17. 09. 2001.

SÜBUT

“Mən Sizə sübut eləyəcəyəm ki, çirkablar
içindən də təmiz çıxmaq mümkündür.”

Bir qızın sözlərindən

Bağışla, ürəyinə şübhələr ələyirəm,
Risq edəndə hamının gətirməyir naxışı.
Mən sənə gecə-gündüz səadət diləyirəm,
İncimə sözlərimdən, fikirləş yaxşı-yaxşı!

Kəmanəni neyləyir simi qırılmış kaman?
Özgələri isidən bir sehrli ocaqsan.
Pulun zoruyla qolun zoru birləşən zaman
Əjdaha olsan belə, yenə uduzacaqsan...

Nə yolla olur olsun istəyə çatacaqlar,
Nə qədər ki, gec deyil bu inadından əl çək!
Ətrini hərisliklə qoxlayıb atacaqlar,
Tufanla bacararmı zərif donlu bir çiçək?!

Qurtarmaq çox çətindir elin lağ-loğazından,
Onlar fitnəkardılar sümükdən iliyəcən.
Görəcək ki, çıxıbdır dərisi boğazından,
Tülkü tülkülüyünü sübut eləyənəcən...

18. 09. 2001.

ƏVƏZ EDƏCƏKMİ?

Qəlbimə damanı açıqca dedim,
İçimdə hisslərim qaldırıb qiyam.
Bir zaman fərəhin, sevincin idim,
İndi başım üstə qəm buluduyam.

Nurlu arzuların qalıb kölgədə,
Qəlbimdə sağalmaz azar olmuşam.
Məndən zəhlən gedir indi bəlkə də,
Yolunun üstündə hasar olmuşam.

Qıymadım iznsiz bir çiçək dərəm,
Sözümü eşitsən, xeyir görərsən!
Mən sənənin ömründən çıxıb gedərəm,
Qəlbin istəyəm tək ömür sürərsən...

Dilim topuq çalır, ürəyim sancır,
Görürəm hərdən köks ötürdüyünü.
Ancaq bilmirəm ki, sənənin qazancın
Əvəz edəcəkmə itirdiyini?!

18. 09. 2001.

BİR DAHA XƏTRİNƏ DƏYMƏYƏCƏYƏM

Qəlbin yaralanıb acı dilimdən,
Qorxum yox hicrandan, qəfil ölümdən.
Canın qurtaracaq mənim əlimdən,
Nakam taleyimi söyməyəcəyəm,
Bir daha xətrinə dəyməyəcəyəm.

Axar sular kimi durulacaqsan,
Şimşək tək buluddan sıyrılacaqsan,
Başqa birisinə yar olacaqsan,
Dərdindən mən qara geyməyəcəyəm,
Bir daha xətrinə dəyməyəcəyəm.

Sevda alovu var hələ canımda,
Bil ki, əbəs deyil həyəcanım da.
Axı mən kiməm ki, sənənin yanında? –

Bir daha özümü öyməyəcəyəm,
Mən sənin xətrinə dəyməyəcəyəm...

Dərdim çox ağacın ilk nübarını,
Özgəyə qıymazlar eşqin barını,
Sənin ürəyinin qapılarını
Həsərət baxışım ilə döyməyəcəyəm,
Bir daha xətrinə dəyməyəcəyəm.

Tufanlar əsnəyir, nə qalib qışa?
Mənim sevgi oxum dəyibdir daşa,
Təki sən xoşbəxt ol, bəxtiyar yaşa,
Özüm gizli-gizli göynəyəcəyəm,
Bir daha xətrinə dəyməyəcəyəm...

20. 09. 2001.

BİLMİRDİN?

Sevgi nəğməsi tək bəstələnmişən,
Ruhuna, mayana eşq qatılıbdır.
Görürəm, yamanca xəstələnmişən,
İncə dodaqların çat-çat olubdur.

Əyninə alovdan bir don geyəndə,
Oyanır köksümdə mürgülü ocaq.
Məndən dodağın əsirgəyəndə,
Bilmirdin həsrətdən uçuqlayacaq?!

21. 09. 2001.

SEVGİ YAĞIŞLARI KƏSMƏYƏCƏKDİR

Həsərət gözlərimdə bir top bulud var,
Eşqim qayır-qayır qaynayacaqdır.
Bir gün boşalacaq dolan buludlar,
Gözümdə şimşəklər oynayacaqdır.

Nəğmə oxuyacaq həsrət dodaqlar,
Göydə ıldırımlar şaqıldayacaq.
Gözünü lil tutan küskün bulaqlar
Bir gün dözməyəcək, paqqıldayacaq...

Nə vaxtsa əlimə keçəcək yaxan,
Bir də qəlbin məndən küsməyəcəkdir.
Sənin dodağına, üzünə yağan
Sevgi yağışları kəsməyəcəkdir...

21. 09. 2001.

UZAQDAN-UZAĞA

Əgər suvarmasan saralar, solar,
Çiçək taleyini həll eləyirsən.
Uzaqdan-uzağa sevgimi olar? –
Uzaqdan-uzağa əl eləyirsən...

Ürəyim çat-çatdı, insafa gəl bir,
Axı niyə məni qoymursan yaxın?
Vüsal arzusuyula vurmursa qəlbin,
Nəyinə lazımam mən sən axı?!

İçimdə sağalmaz bir yara sızlar,
Arzumun gülləri sazağa düşüb.
Dönüb sirdaşına ürəyi buzlar,
Ruhuna yaxınlar uzağa düşüb.

Eşqin almayıbsa öz qiymətini,
Önündə çətin ki, əyiləm daha!
İtirdim gecikən səadətini,
Mən sənə görə deyiləm daha!

26. 09. 2001.

BU DƏRD MƏNİM ÜRƏYİMİ AĞRIDIR

Elə bilmə bu adi bir həvəsdə,
Mənim kimi duya bilər kim səni?!Deyirsən ki, qısqançlığım əbədi,
Məndən başqa sevmirsən bir kimsəni.

Onda niyə külək kimi həmişə
Gah o yana, gah bu yana əsirsən?
Gah deyirsən düşmə yersiz təşvişə,
Gah da mənim ümidimi kəsirsən...

Bil ki, səni itirmək çox ağırdı,
Ucalarsan eşq önündə əyilsən.
Bu dərd mənim ürəyimi ağrıdır,
Sən həm mənim,
həm də mənim deyilsən...

26. 09. 2001.

HƏSRƏT

Qoymursan uçub gəlim yaxına,
Kəpənək kimi qonum yaxana.
Əlimdə əsmir əllərin daha!
Vüsəlin ucuz, həsrətin baha...

27. 09. 2001.

SEVGİ XƏZANI

Uca zirvələrə təzə qar düşür,
Cığırılar uzanır, yollar uzanır.
Yarpaqlar tökülür, yarpaqlar düşür,
Qorxuram başlaya sevgi xəzanı.

Əsir yavaş-yavaş sevgi yelləri,
Meşədə gəzirsən, fikrin uzaqda.
Mənə yarpaq dərib titrək əllərin,
Ürəyin üşüyür qarda, sazaqda...

Yarpaqlar uçuşur, kövrəlib budaq,
Payızla baharın sözü tutarmı?
Əlində titrəyən o sarı yarpaq
Mənim ürəyimdi, xəbərin varmı?!

29. 09. 2001.

QIZILI YARPAQ YAĞIŞI

Yaxşı-yaxşı süpürdülər
Toy evinin həyatını,
Yel əsdi, qonaq gələn qız
Gizləmədi heyrətini:

246

– Oy, nə qəşəng yağış yağır,
Qızılı yarpaq yağışı.
Həsrət ilə gözləyirmiş
Elə bil torpaq yağışı...

Xalanın acığı tutdu:
– Ay qız, niyə sevinirsən?
Barmağına sarımısan
Deyəsən toy evini sən?!

Heç bilirsən biz nə qədər
Çalışmışıq səhər-səhər?!
Külək əsməyə vaxt tapdı,
Zəhmətimiz getdi hədə.

Bu şeytan qız zarafatsız
Axı necə keçinəydi?!
Xalasının hirsələnməyi
Küləyin nə vecinəydi?!

Əsib-coşur, dəliqanlı
Toybaşıya bənzəyirdi,
Toy evinin həyatını
Xəzəllərlə bəzəyirdi...

01. 10. 2001.

LEYSAN

Göydən bir leysan ələndi,
Xəzanlı telini yudu,
Şairin qanına batan
Günahkar əlini yudu.

İslatdı yanaqlarını,
Yumşaltdı günahlarını,
Boyalı dodaqlarını,
Yalançı dilini yudu.

Xoşu gəldi sözlərimdən,
Eşq bitirdi izlərimdə,
Yağış mənim gözlərimdən
Boylanın ölümü yudu...

247

Canı yanıbmış, nə göyçəksən,
Sanki şəhli bir çiçəksən,
Mən bəşərəm, sən mələksən,
Ta səndən əlimi yudum!..

01. 10. 2001.

GÜNAH İŞLƏTMİŞƏM DEYƏSƏN, GÜLÜM

Özgə qismətinə göz dikməmişdim,
Günah işlətmişəm deyəsən, gülüm!
Kimi sevdiyini mərdi-mərdana
Vaxtında demədin niyə sən, gülüm?!
Günah işlətmişəm deyəsən, gülüm!

Yarımaz sevgidən sədəqə uman,
Eşqimin gözünü tutub kor duman,
Kaş yalan olaydı qəlbimə daman,
Duraydın könlümə yiyə sən, gülüm,
Günah işlətmişəm deyəsən, gülüm!

Nə tez xəzan düşdü sevdə bağına?
Fələklər alışır hər gün ahına!
Məni şərik etdin öz günahına,
Meydan oxuyursan niyə sən, gülüm?
Günah işlətmişəm deyəsən, gülüm!

Qismət eşq bağına ötürüb məni,
Ancaq yaman fikir götürüb məni,
Sevgi yollarında itirib məni,
Qorxuram dizinə döyəsən, gülüm.
Günah işlətmişəm deyəsən, gülüm!

06. 10. 2001.

UNUDULDUM

Ömrün ixtiyar çağında,
Bişdim həsrət ocağında,
Bar verən sevgi bağında
Bir quruyan palıd oldum,
Unuduldum, unuduldum...

248

Əsdi ayrılıq yelləri,
Soldu sevgimin gülləri,
Çağladı hicran selləri,
Kədər yüklü bulud oldum,
Unuduldum, unuduldum...

Yad əl dərdi çiçəyimi.
Əsən həsrət küləyimi?!
Sevda dolu ürəyimi
Gör mən kimə umud oldum? –
Unuduldum, unuduldum...

07. 10. 2001.

NƏYİNƏ GƏRƏKDİ

Mənim həsrət yüklü nəğmələrimi
Özünə cehizmi yığırısan, gülüm?!
Deyəsən sən mənim şe'rlərimə
Elə şe'r kimi baxırısan, gülüm!

Ürəyini yaxmır ordakı həsrət,
Bu hissi layiqmi bilirsən mənə?!
“Gör kimi uşaq tək oynatdım” – deyə
Bəlkə için-için gülürsən mənə?!

Günahkar özüməm, bilirəm bunu,
Özgədən nə üçün inciyim axı?!
Sıxıb ürəyimi içirdim sənə, –
Nəyinə gərəkdə cəciyim axı?!

07. 10. 2001.

TALEYİN BƏXŞİŞİ

Şair sevgilisi olmaq
tale işi,
bəxt işidi.
Mənim yazdıqlarım
adicə şe'rlər deyil,
sənə taleyin
bəxşişidi, –
Unutsan bunları

249

ilahi sevgi gülləri
saralacaq, solacaq.
Laqeyd olsan
sevgiyə yoğrulan
şe'rlərə,
ürəyin zülmətə
qərq olacaq;
taleyin bir də
üzünə gülməyəcək.
Simurğ quşu da səni
ışıqlı dünyaya
çıxara bilməyəcək!..

07. 10. 2001.

ÖZÜNÜ NİYƏ ÇƏKİRSƏN

Sevgidən söhbət düşəndə
dəyişirsən sözünü.
Qorxursan sirrini faş eləyə,
aşağı dikirsən gözünü.
Məni görəndə
əllərin əsirsə,
saçların üzümə toxunmağa
tələsirsə,
sən niyə
çəkirsən özünü?!

07. 10. 2001.

SƏN ÖMRÜMƏ GƏLƏN GÜNDƏN

Bahar gələndə
ağaclar çiçəklədiyi kimi,
sən də ömrümə
gələn gündən
içimdə şe'rlər
qönçələyib.
Yol çəkən gözlərimin
qarasında,
ağrıyan ürəyimin
parasında
qərib bir yolçu kimi

250

həsrətin gecələyib...
Bir-birimizin yanına
can atsaq da,
görüş anları uzanıb...
ayaqlarımın altında
zillət çəkib,
ötən sevdaların xəzanı...
Uzun bir yol getmişəm
sənə doğru.
Həsrət dolu misralarımın
bir ucu qalıb
illərin, ayların arxasında,
bir ucu həsrətin əl çatmayan
yaxasında...
Hələ qovuşa bilməmişik,
Ayrılıq aramızda dönüb
iti bir qılınca...
Sən gedirsən,
Ürəyim –
bir sevgi yumağı kimi
misra-misra çözlənir
dalınca...
Yaxşı ki, sən varsan!
Könlümə səpilən intizar,
saçıma ələnən qarsan!
Bəbəklərimdəki sevgi nuru,
qəlbimdə gülümsəyən
baharsan...
Desəm ki, səni sevmirəm,
inanarsan?!

08. 10. 2001.

İLGİM

Aldanmaq, unudulmaq
dərdlərin ən ağırıdır.
Özü yıxılan ağlamaz,
bu yolu, bu ünvanı
özüm seçmişəm...
Ona yazdığım şe'rlər
uzun, upuzun
bir sevgi cığırığı;

251

ürəyimi ağrıdan budur ki,
o yolu təkçə keçmişəm...
Min ağrıya,
min əzaba dözmüşəm!
Sən demə məni aldadırmış
zalım balası!
İlğımdan, sərabdan başqa
bir şey deyilmiş
qoynunda dincəlmək istədiyim
sevgi qalası!..

08. 10. 2001.

SONUNCU MÜKAFAT

Bəxtiyar ola bilmədim,
Həsrət dolu misralar
üstümə qayıtdı,
dönüb kədər arxına...
Bir çimdik sevinc
neyləyəsiydi axı
bu güclü axına?!
Heç nəylə
sağaltmaq olmazmış
ürəyə düşən çatı!
Ağrılar, əzablar imiş
sevginin sonuncu
mükafatı...

08. 10. 2001.

Qəlbimə çökən
dumanı görəndə
şükür elədim çənə,
çisəyə də!
Bu ağrılar, bu əzablar
dəyməzmiş
bir yalançı busəyə də!

08. 10. 2001.

Qətrə-qətrə yığdığım
sevgi sevincləri
selə dönüb çağladı

252

gözümdən.
Bu ürək məni rüsvay elədi,
zəhləm getdi
özümün özümdən...

08. 10. 2001.

Həyəcanlar, iztirablar
ürəyə yük olurmuş...
Böyük sevginin əzabı da
böyük olurmuş!

Mən –
kədərə bələnmiş
öləziyən nuram!
Laqeydliyinlə
son qoydun
axır sən
bu sevgiyə...
Mən –
ağrılardan, əzablardan
ilan kimi qıvrılıram,
Sən –
adicə bir əyləncə kimi
baxırsan
bu sevgiyə...

08. 10. 2001.

Deyirsən ki,
belə olmaz,
Bu qədər ki,
qısqancsınız,
Sevgi həmişə
Sizə əzab gətirəcək!
Birdən elə bir şeyin
üstü açılacaq ki,
onda ürəyiniz bu xəbərə
necə tab gətirəcək?
Mənim də günahlarım var,
insanam,

253

göydən gəlməmişəm.
Bir də ki,
Sizə nə dəxli var
mənim şəxsi həyatımın?
– Mən elə bilirdim dəxli var;
bağışla, bilməmişəm,
məhəbbət tutub gözümü,
doğmalar sırasında
sanmışam özümü...

09. 10. 2001.

DEYƏSƏN YANILMIŞAM

Əli, ayağı
yerdən-göydən
üzülüb,
Göz yaşları
üsyən tumurcuqları kimi
kırpıqlarınə düzülüb.
Özündə-sözündə deyil
mənim ilham pərim.
Ürəyinə çalın-çarpaz
dağ çəkib,
sonuncu şe'rlərim.
Giley dolu misrələr
kəsibdir kələyini.
“Əyləncə kimi baxırsan
bu sevgiyə” – deməklə
yaralamışam sevdalı ürəyini...
Deyəsən yanılmışam,
sevməsə, onun üzünə
qəm buludu
çökərdimi?!
Ürəyində sevgi olmayan
bu qədər
əzab çəkərdimi?

09. 10. 2001.

Zülmətin içindən
təzəcə çıxmışam,
həvəsim yoxdu özümü
dumana, çənə vurmağa!

Bu qədər şe'rlə dediklərim
sənə çatmayıbsa əgər,
dəyərimi yenidən
söz güləşdirməyə,
çənə vurmağa?!

13. 10. 2001.

BİR ÖTƏN SEVGİNİN YETİM NƏĞMƏSİ

Təzə sevdalara doğru
yol gedirəm,
Həmişə səfərdə,
həmişə yoldayam.
Şe'rlərimi oxuya-oxuya
səni fikir götürübsə,
bir ötən sevginin
yetim nəğməsi
üzünə qəm buludu
gətiribse,
gör indi mən
nə haldayam?!

14. 10. 2001.

Nəğmələrim
saçlarında dönüb
sevgi çələnginə.
Misrələrim də boyanıb
həsərimin rənginə.
Sevdayla yoğrulmuş
şe'rlərimi
oxuyub,
için-için yananlar var.
Bircə nəğməmin
həsərimini çəkənlər,
səni bəxtəvər sananlar var.
Ancaq alpinist kəndirinə
dönən şe'rlərim də
səni zülmətin dibindən
qaldıra bilmir...
Gör qəlbindəki boşluq

nə qədər dərinə ki,
onu bu boyda sevgi də
doldura bilmir!..

16. 10. 2001.

TALEYİN İSTEHZASI

Səadətə doğru yol gedir
qoca da, cavan da.
Özün səadət ola-ola,
Gözün səadət axtarır
ayrı ünvanda...
Çaşıb qalmısan;
bilmirsən səni
ürəkdən sevən kimdi,
sevməyən hansıdı? –
Bu da taleyin bir istehzasıdır.
Qoruq-qadağalarınla
sevdalı ürəyi qanadırsan.
Sevəndən gen qaçır,
sevməyənin yanına
can atırsan!..

16. 10. 2001.

PAYIZ YARPAĞI

Bir payız günü
bir sarı yarpaq kimi
uca-uca göylərdən
uç-a-uç gəlmisən
bizim dünyamıza.
Tale küləyi
səni qabağına qatıb,
neçə ildən sonra
gətirib mənim yanıma!
Gözlərində sevgi ulduzları
sayrışır,
elə bil od düşüb canıma.
Həsrətin
bir payız kədəri kimi
həpub qanıma.
Ömründə yarpaq görməyən

256

adam kimi
öpüb-qoxlamaq
istəyirəmsə səni,
qınama məni, qınama!
Sən olmasan,
qəlbimi həsrət
bəzəməz, əzizim!
Şair sevgisi
hər sevgiyə
bənzəməz, əzizim!

11. 10. 2001.

ŞAİR SEVGİSİ

“Mən ölüm məni sev!” – deyər
Şair heç kəsə yalvarmır.
İrəlində sıldırım var,
Geri dönməyə yol varmı?

Baş aç bilmirsən məndən,
Ünvansız əsən küləyəm.
Nə insan kimi insanam,
Nə mələk kimi mələyəm.

Sənin də bəxtin beləymiş,
Kövrəlib dolmamısan ki?!
Bir dəlini sevdiyinə
Peşiman olmamısan ki?!

09. 10. 2001.

Qoymursan
dodağımla dodağından
gül dərməyə.
İllərlə zillət çəkən ürəyimi
sevgi sevinciylə
güldürməyə!
Ürəyim titrəyir,
əllərim əsir,
səni sevən təkçə
dil deyil...
Əgər cür'ətin çatmırsa

257

nəyisə qurban verməyə,
deməli, məhəbbətin
kamil deyil...

Bir vaxt gələcək,
dodaqların çəkəcək
dodaqlarımın xiffətini.
Eşqi kamil olmayan
duya bilərmi
eşqin ləzzətini?
Sevgim hər şeyə qadirdi,
onu qadağalar da
yolundan döndərə
bilməyəcək.

Mənim ürəyimi
güldürə bilməyən,
ayrı bir sevgi gülzarından
gül dəre bilməyəcək!..

16. 10. 2001.

Bilirəm,
nə gecən var,
nə gündüzün;
gizli bir atəşlə yanırsan.
Mənə söyləməyə
o qədər sözün var ki,
ancaq söyləməyə
utanırsan.
Dərd çəkən ürəyini
Tanrı özü güldürürsə,
sənin də gülməyə
haqqın çatdırmı, əzizim?!
Allahın ağıla saldığı sözü
bəndə içində boğub öldürürsə,
günaha batdırmı, əzizim?!

16. 10. 2001.

ÇƏTİR VƏ YAĞIŞ

Elə ki, sən yağışda
yola çıxarsan,
üstünə həsrətim

damcılar...
Mənim öpüşlərimdi, əzizim,
əlinə, üzünə, saçına düşən
damcılar...

...Havada tutursan
sözümü,
gülüb deyirsən ki,
çətir götürüb,
yağışdan qoruyacam
özümü!

Özünü yorma, əzizim,
fikirləş yaxşı-yaxşı:
bəndənin düzəltdiyi çətirlə
qarşısını almaq olarmı
Allahın göndərdiyi
yağışın?!

16. 10. 2001.

“Bu nəğmələrdə
reallıq var” – deyə,
fikrimi azdırmaq üçün
sözlərini
pərdələyirsən.
Əgər sənə
ilahi eşq lazımdırsa,
bəndəyə qovuşa
bilmədiyini
niyə özünə
dərd eləyirsən?!

16. 10. 2001.

Yarıciddi, yarızarafat
deyirsən ki,
səni çəkməyim
özümə sarı!
Yollarımı gözləməkdən
çökübdür
gözümə sarı!
Aramızda əbədimi qalsın
hicran hasarı?!

Demirəm ki,
məni görəndə
qollarını geniş aç,
demirəm ki,
körpə uşaq kimi
yanıma qaç.
Əgər mənim içimdəsənsə,
səni özümə sarı çəkməyə
nə ehtiyac?!

17. 10. 2001.

Kim inanar bizə
hər ayrılığa
hicran deyiriksə?!
Böyük sevgidən
danışmağa dəyərmə
iki bədəndə
bir can deyiliksə?!

17. 10. 2001.

Deyirsən ki,
gəl bu eşqi
dərnləşdirməyək,
münasibətlərimiz
elə beləcə də qalsın,
uzun olsun deyə
sevgimizin ömrü...
Biz nə karəyik, əzizim?!
Bəndə üçün
qanun deyilmi
taleyin yazısı,
Tanrının əmri?!
Bir-birimizi görəndə
əlimiz, ayacağımız
yerdən, göydən
üzülürsə,
hər gün qələmimin
sevdalı gözündən
damla-damla həsrətin
süzülürsə,
əriyib gilə-gilə

260

bir-birinə qovuşmaq
istəyirsə
iki ayrı dağ,
biz neyləyə bilərik?!
Sevəndə fikirləşib
sevmişdikmi,
Ayrılanda da fikirləşib
ayrılaq?!

17. 10. 2001.

Sevdalı gözlərimizi
görən dost-tanış
təəccüblə barmağını
dişləyirsə,
deməli,
güvə düşüb
sırrımızə.
Əgər bu sevgi
gündən-günə
iliyimizə işləyirsə,
laqeyd qala bilərikmi
bir-birimizə?

18. 10. 2001.

Dediyin sözlərlə
yerindən oynadırsan
dəyməduşər ürəyimi.
Qarşımda qoyulan qadağalar
daha da şiddətləndirir
sənə qovuşmaq diləyimi...
Əgər məni
uzaq eləməyə çalışsan
özündən,
gözümdə şimşəklər
çaxar, əzizim!
Topu yerə
nə qədər bərk vursan,
göyə bir o qədər
çox qalxar, əzizim!

18. 10. 2001.

261

BİLƏNDƏ Kİ

Dediyin ümid,
həsrət dolu sözlərlə
bəzəmişən
sevgi odamı.
Biləndə ki, nə vaxtsa
bir-birimizə deməyə
sözümüz qalmayacaq,
hicran əzablarından
gözümüz dolmayacaq, –
dəhşət bürüyür adamı!

18. 10. 2001.

Dediyin sözlərə görə
sənə mükafat çatır.
Ancaq heyf ki,
nə əlim əlinə,
nə dodaqlarım
dodaqlarına çatır!

18. 10. 2001.

Həsrətimin rəngi – sarı,
Gözünün rəngi – qonur.
Sevgi yağışları yağır üstünə,
saçına, üzünə qonur...
həsrətli busələr bənzəyir
qızıla, altuna!
Onları xəzəl kimi səpmişəm
ayaqlarının altına!

18. 10. 2001.

SEVGİ MÜKAFATI

Xəyalən bəxtəvər
olmuşam,
incə qamətini
bağrıma basmışam!
Sözlərin məlhəm olub
ürəyimin çatına!

262

Bu qədər ki, sənə
həsrətli nəğmələr
yazmışam,
bəs nə zaman
layiq görüləcəyəm
sevgi mükafatına?!

19. 10. 2001.

ACI HƏQİQƏT

Mən səni sevən kimi
sən də məni sevə bilsən,
ömrümdə, həyatımda
ən qiymətli
bir inci olarsan!
Əgər sevməsən,
layiq bilməsən
özünü mənə,
yüzünə “əlvida!”
demişəm,
sən də
yüz birinci olarsan!..

19. 10. 2001.

Deyəsən bu sevginin də
ağrıları, əzabları
havayı imiş, havayı.
Aramızda
heç nə yoxdu,
üç titrək nöqtədən
savayı...

20. 10. 2001.

PAYIZIN HƏSRƏT MAHNISI

Ayrılığın məni qoyub
pis günə,
həsrətin çevrilib dumana,
çiskinə...

263

Payızın hicran sazağında
üşüyürəm,
uçuşan xəzəllərə,
yağan yağışlara baxıb,
səni düşünürəm...
Bir cüt yarpağa
bənzəyən
həsrətli gözlərim
dikilib uzaqlara...
Baxışlarım
mizrab kimi toxunur
sarı simə bənzəyən
sarı yarpaqlara...
Payızla baş-başa
vermişəm,
xəbərim yoxdu
özümdən...
Yarpaq-yarpaq
həsrət mahnısı
çağlayır
həm payızın,
həm də mənim
gözümdən...

26. 10. 2001.

SONUNCU YARPAQ

Ömrün payızında bir yarpaq seçdim,
Eşqimi deməyə layiq söz hanı?!
Mən səni sevəndə hər şeydən keçdim,
Başlandı ömrümün sevda xəzanı.

Elə düşündüm ki, bəxtəvərəm mən,
Daha qəm buludu ola bilmərəm.
Cərgəyə düzmüsən sevdiklərini,
Mən sıra nəfəri ola bilmərəm.

Sən hələ cavansan, sevdalı qəlbin
Min çiçək bitirən torpaq kimidir.
Mənim sevgim isə budaqda əsən
Saralmış sonuncu yarpaq kimidir...

10. 10. 2001.

XƏZAN

Mən yalandan and içməyi sevmirəm,
Yalançıya qənim olar öz andı.
Gecə-gündüz həsrətinlə döyünən
Dəli könlüm bir divanə ozandı.

Bir vaxt eşqim oldu sənin gərəyin,
Sanki dağa arxalandı kürəyin,
İllər boyu buza dönən ürəyin
Sözlərimin istisinə qızındı.

Kül altında öləzidi közlərim,
Daha yatmır ürəyinə sözlərim,
Gözlərinə həsrət qaldı gözlərim,
Bu hicranın ömrü yaman uzandı.

Bir gün məni çağırarsan toyuna,
Həsrət-həsrət göz qoyaram boyuna,
Dözəmmədim ikibaşlı oyuna,
Mən uduzdu, görəsən kim qazandı?

Ayrılığın odu könül dağlayır,
Gözlərindən yaş bulaq tək çağlayır,
Payıza bax, yarpaq-yarpaq ağlayır,
Yusifəli, nə yatmışan, xəzandı...

10. 10. 2001.

BƏHANƏ

Xoşum gəlmir ki, bir işi
Mən görüm yarı-yarımçıq.
Qəlbi bütöv olan insan
Sevərmə yarı-yarımçıq?!

Qısqanlıq yeyir içimi,
Qəlbimi yaxır intizar.
Soruşdum: – Əzizim, bəlkə
Sənin ayrı sevgilin var?!

Yamanca acığı tutdu,
O qızın dediyim sözə.
“Mənim şəxsi həyatımın, –
Dedi, – nə dəxli var Sizə?”

Ucuzlar at çapan yerdə
Axı baha nə gəzirmiş?
Mənə acı söz deməyə
Bu qız bəhanə gəzirmiş...

10. 10. 2001.

Bu qaydadır, ay doğanda günəş batır,
Yavrum, necə çətin olub gör işimiz?!
Hamı ilə görüşməyə vaxtın çatır,
Bəs nə vaxta qaldı bizim görüşümüz?

Utanırsan, ancaq sevgi deyil günah,
İnsan qəlbi məhəbbətsiz nur saçarmı?
Nə bilirsən nə olacaq bu gün-sabah? –
İnsan da öz qismətindən gen qaçarmı?

10. 10. 2001.

SINDIRMA MƏNİ

Qəlbin qəlbimlə döyünür,
Sən məndən kənar, yan durma!
Qısqançlıq odu dəhşətli,
Yandırma məni, yandırma!

Kim sevir, qəlbində qəm var,
Sevgi yollarında çən var,
Əzizim, dost var, düşmən var,
Sındırma məni, sındırma!

11. 10. 2001.

Ürəyim üşüyən qərib yurd yeri,
Sən uzaqda yanan isti ocaqsan.
Əgər götürməsəm sözümlü geri, –
Deyirsən mənimlə qurtaracaqsan.

266

Şair nəfəsində haqqın nuru var,
Onun sözlərindən küsməzlər, gülüm!
Nə olsun əlində iti balta var,
Bar verən ağacı kəsməzlər, gülüm!

11. 10. 2001.

DEYƏSƏN BU SEVDA BİR İLĞİM İMİŞ

İşığı qəlbimi sevindirə də,
Əlçətməz göylərə əl atmışam mən.
Deyəsən bu sevgi bir ilğim imiş,
Aylarla özümü aldatmışam mən.

Həsrətin qəlbimdə bir daşa dönüb,
Tutub eşq göyünü dumanım, çənim.
Əgər bir busəyə layiq deyilsə,
Nəyimə gərəkdə o sevgi mənim?!

13. 10. 2001.

QARŞIDA SEVGİLƏR DURUR

Kimsə bilməsə də, Allahım bilir,
Sevda yollarında çox at çapmışam.
Mən elə bildim ki, onu görəndə
İllərlə gözdiyim bir yar tapmışam.

Bu sevgi deyilmiş, sevinc deyilmiş,
İçimi dağıdan yalquzaq imiş.
Dizimə qüvvət ver, ulu yaradın,
Eşqimin yolları çox uzaq imiş!

Qarşıda sevgilər, sevinclər durur,
Üşüyən ruhuma od qatmalıyam.
Hələ səadətə qovuşmaq üçün
Neçə köhlən bağı çatlatmalıyam...

13. 10. 2001.

267

Bircə xoş söz deməyə də
Sən xəsislik eləyirsən.
Sözlərinlə ürəyimə
Qəm yağışı ələyirsən.

Həsret yüklü nəğmələrim
Dönüb gürşada, leysana.
Bu səadət, bu xoşbəxtlik
Qismət olmur hər insana.

Yəqin elə bilirsən ki,
Hər şey belə olmalıdı.
Nəvaziş görməyən çiçək
Əvvəl-axır solmalıdı.

Bu eşqin böyüklüyünü
Duymursan hələ sən, gülüm!
Bəlkə məni itirəndə
Qədrimi biləsən, gülüm!

14. 10. 2001.

SÜRGÜN YERİ

Ürəyim –
sevənlərə sığınacaq.
Kim dara düşsə,
gəlib ona sığınacaq!
Mənə pənah gətirir
atılanlar,
qovulanlar...
Naşı bir ovçuya
ov olanlar...
Özgənin dərđini
özününkü bilib,
ürəyim şam kimi ərđi...
Hərdən mənə
elə gəlir ki,
qəlbim gözəllərin
vətəni deyil,
sürgün yeridi...

268

Sən də özxoşuna
vətən seçməmişən
ürəyimi,
çıxmısan dünyanın
boşundan,
bərkindən...
Ancaq qəribədi:
sevgi bəraəti alanlar da
çıxıb getmək istəmir
bu sürgündən...

26. 10. 2001.

Günaha batdım;
ilahi bir sevgilə
qovrulduğumu
dandım.
Sənə yandıq vermək
istəyirdim,
özüm yandım!
Yeni-yeni işvələr,
yeni-yeni pıçılıtlar
xoşuma gəlmədi mənəm.
Təzə-təzə sevgilər
qərib şəhərlər kimi
ovundura bilmədi məni!
payız yarpağı kimi
titrəyirdi ürəyim
həsretdən...
Doğma səsini eşidəndə
elə bil vətənə qayıtdım
qürbətdən...

27. 10. 2001.

HƏSRƏT NƏĞMƏSİ

Ayrı çarə axtarma,
sevgi dərđinə
vüsaldan başqa
əlac yoxdu.
Əgər biliriksə
bir-birimizi sevirik,

269

danışmağa o qədər də
ehtiyac yoxdu.
Arabir zəng elə!
Sən xəttin o başında,
mən bu başında
susaq...
Sevgiylə döyünən
qəlbimizin səsinə
qulaq asaq...
Qaynar nəfəslər,
ahlar
bir-biriylə
peyman bağlasın!
Damarlarımızda
həsrət nəğməsi
çağlasın!

28. 10. 2001.

PAYIZ DONLU HƏSRƏT

Ayrılıq
demokl qılıncı kimi
kəsib
başımızın üstünü,
payız buludu kimi
dolmusan...
Heç yarpaqları saralmış
bir ağaca bənzəyəndə
dözə bilmirdim
sənin həsrətinə, –
indi dünyanın özü boyda
payız olmusan...

28. 10. 2001.

Xiyabanda
sənsiz gəzirəm,
həsrətin, ayrılığın
dolubdur qəsdimə.
Payızın çəkdiyi ahlar

270

sarı-sarı
yarpağa dönüb
səpilir üstümə...

28. 10. 2001.

SƏN DEMƏ

Yaxdı ürəyimi
dediyi söz,
yenə zəhləm getdi
özümün özümdən.
Xəyalən qurduğum
ilahi sevgi dünyası da
düşdü gözümdən...
Gör kimi qəlbimə
sirdaş sanmışam,
gör kimə əyilmişəm?!
Sən demə mən onun
könül diyarında
bir sarı yarpaq da
deyilmişəm...

30. 12. 2001.

Məni layiq bilmədirsə
könül dünyana,
sevməyəni sevəndən
bir pillə yuxarı
qaldırdımsa,
Tanrı heç zaman
köməyinə
yetməyəcək!
Hər ləçəyi sənə
sevgi nəğməsi
oxuyan çiçəyi
soldurdunsa,
səhraya çevriləcək
könül dünyan,
qoynunda qanqaldan,
tikandan başqa
heç nə bitməyəcək!

31. 10. 2001.

271

SEVGİ XƏZANI

Soyuqdan üşüyən
bir cüt yarpağa
bənzəyir
sevgilimin əlləri.
Ömrümün payızında
əsdikcə hicran yelləri,
həsrətinin rənginə
boyanan şe'rlərim
yarpaq-yarpaq tökülür...
Elə bil eşqimin
təzə üfüqlərində
dan yeri sökülür.
Kim poza bilər axı
alnımıza Tanrı yazanı?!
Nəfəsindən ürəyim
yarpaq kimi əsir,
deyəsen indicə
başlayacaq
sevgi xəzanı...

02. 11. 2001.

BİR DƏ GÖRƏCƏKSƏN...

Həsrətin güvə tək içimi yeyib,
Mənə gül-gülə hey söz atırsan.
"Gözəl günlərimiz öndədi", – deyib,
Vüsal günlərini sən uzadırsan...

Bir də görəcəksən durnalar köçüb,
Olub eşq gülləri vağam dünyada.
Bir də görəcəksən işədən keçib,
Bir də görəcəksən yoxam dünyada!..

Göylərdə buludlar qara geyəcək,
Çiçəklər hicrana dözməyəcəkdir.
Cığırılar mənimçün qərubsəyəcək,
Meşələr yolumu gözləyəcəkdir.

Qumlu sahillərə düşən titrək iz
Dalıb xəyallara düşünəcəkdir.
Yetimə dönəcək o boyda dəniz,
Göylərdə ay özü üşüyəcəkdir.

Sevgilim alınına qoyub əlini,
Elə hey köksünü ötürəcəkdir.
Gözündən ələnen yarpaq selini
Küləklər üstümə gətirəcəkdir...

Qəbrimin üstündə güllər solacaq,
O qız bir də məndən küsməyəcəkdir.
Qara buludların gözü dolacaq,
Həsrət yağışları kəsməyəcəkdir...

06. 11. 2001.

SANKİ SƏNİ GÖRMƏMİŞƏM BİR İLDİ

Kor eləyib gözlərimi dumanlar,
Namərd əllər sənə tələ qurdumu?!
Düzmü çıxdı ürəyimə damanlar,
Çiçəyini quduz saxta vurdumu?!

Neçə gündü yoxdu səsin, sorağın,
Bircə gündə yüz yol ölüb-dirildim.
His eləyir yoxsa ömür çırağın,
Eşqin barı yad əlləmi dəridi?!

Şübhə məni edib başı aşağı,
Sirdaşını aramırsan niyə sən?!
Bəbəyindən gildir-gildir yaş axır,
Göz yaşında qər q olacam deyəsən!

Söz deməyə halım yoxdu kimsəyə,
Üzüquylu çarpayığa sərildim.
Bələnməmişəm yenə çənə, çisəyə,
Sanki səni görməmişəm bir ildi...

10. 11. 2001.

SƏN NARAHAAT OLMA

Çoxdandı üzünü görmürəm sənin,
Bə'zən düşünürəm: məndən qaçırsan.
Titrək tellərini hörmürəm sənin,
Bəlkə saçımdakı dəndən qaçırsan?!

Sevgim mane olsa səadətinə,
Onu öz içimdə boğa bilərəm.
Çoxları həsrətdi məhəbbətimə, -
Başqa bir üfüqdə doğa bilərəm...

Ürəyim eşq ilə gəlibdir dilə,
Əzizim, heç zaman tək olmamışam!
Sən narahat olma, öz sevgim ilə
Mən hələ kimsəyə yük olmamışam...

11. 11. 2001.

HİCRAN QIŞI

Həsərt dolu
misralarımın
hər sözü
bənzəyir bir altuna.
Şe'rlərimi
xəzəl kimi səpmişəm
ayaqlarımın altına...
Sevgi xəzənə bitib,
ürəyimdə bir gilə
köz qalmayıb...
Daha budaqlarımda
yarpaq,
dodaqlarımda
sənə deyiləsi
söz qalmayıb...
Yenidən
əlvan çələng
toxuya bilmək üçün
ürəyim ümidlə
vurur hələ.

Yenidən sevgi nəğməsi
oxuya bilmək üçün
aramızda bir hicran qışı
durur hələ...

17. 11. 2001.
Qayabulaq.

HİCRAN HASARI

Yollar sırsıra bağlayıb,
Qorxu düşüb
canıma.
Qar – bir qarış
hicran hasarına dönüb,
üstündən aşıb
gələ bilmirəm
yanına!..

18. 11. 2001.
Qayabulaq.

HİCRAN SAZAĞI

Sənin kimi yarı olan
Gərək yüz il yaşaya.
Ürəyində ömrü boyu
Sevgi, həsrət daşıya!

Qamətini qucaqlaya,
Saçına şığal çəkə!
Səhər-axşam arı olub,
Dodağından bal çəkə...

Mənim kimi yarı olan
Gərək bir az düşünə.
Ömrü boyu qarışmaya
Ürəyimin işinə!

Anlaya ki, eşqin ömrü
Beş-on ildi uzağı.
Əvvəl-axır göynədəcək
Onu hicran sazağı...

Əgər yaxına qoymasam,
Baxaram gəndən sənə.
Özün düşün, yar olarmı,
Əzizim, məndən sənə?!

24. 11. 2001.

ŞANS

Deyirsən ki, mənim üçün
Heç vaxt şans verməyəcəksən.
Mənim sevgi güllərimi
Bir daha dərməyəcəksən.

Kim üzünə ağ olursa,
Tanrı ona bəla verir.
Şansı bəndə vermir, gülüm,
Şansı Allah-Təala verir...

24. 11. 2001.

SƏN NARAHA T OLMA

Bu qədər iztirab hədərmiş, hədər,
Heç zaman mənimçün gözün dolmayıb.
Deyirsən: "iynənin ulduzu qədər
Sənə qovuşmağa güman qalmayıb".

Əsir ayrılığın soyuq yelləri,
Eşqimin yolları dirənib dağa.
Qəlbində solubmu sevgi gülləri?
Dilin necə qıydı könül çalmağa?!

Həsrətin gözümdə ulduza dönüb,
Qəlbini pərişan etməyəcəyəm.
Sən narahat olma, yarpıza dönüb,
Yuvanın ağzında bitməyəcəyəm...

25. 11. 2001.

GİZLİ BİR EŞQ DÜNYAMIZ VAR

Gizli bir eşq dünyamız var,
Səni gözləyirəm, tez gəl!
Orda bir kimsə yaşamır
Səndən başqa, məndən özgə!

Biz orda görüşən zaman
Ürəyimiz dinclik tapır.
Gülüm, hamının üzünə
Açılmır qırxıncı qapı.

O qapının arxasında
Həsrətimiz göz-gözədi.
Bizim sevgi güllərinin
Çiçəkləri təptəzədi...

Oxu atdın, heç olmasa
Yayı gizləmə, əzizim!
Tanrının mənə verdiyi
Payı gizləmə, əzizim!

Elə bilmə ürəyimdə
Gizli yanan ocaq sönüb.
Sənin qəlbin də mənimçün
Qırxıncı qapıya dönüb...

26. 11. 2001.

QIRXINCI QAPIYA DÖNÜB ÜRƏYİN

Üzünə bir zərif kölgə salıbdır,
Bir şeytan kələyi, namərd hiyləsi.
Deyirsən: qəlbində bir nisgil yatır,
Nə açılardı, nə deyiləsi.

Kimsəyə qiymırsan əzablarını,
Təsəlli, toxtaqlıq deyil görəyin.
Qəlbinə süzülür gözünün yaşı,
Qırxıncı qapıya dönüb ürəyin.

Namərdlər daş basıb haqqın ağzına,
Könlünün harayı susdurulubdur.
Acı xatirələr kövrək qəlbinin
İçində mina tək basdırılıbdır.

Tanrı göndəribdir bəlkə də məni,
Səni oxşamağa, əzizləməyə.
Qadir olacaqmı görəsən eşqim
Qəlbini minadan təmizləməyə?!

26. 11. 2001.

YOXDU

Necə yazsan, gül-çiçəyin,
Necə qışsan, qarın yoxdu?!
Bir ağaca bənzəyirsən,
Nə kölgən, nə barın yoxdu...

Rəhmin gəlsin yalquzağa,
Qəlbimi atma sazağa,
Niyə qaçırsan üzağa,
Mənə e'tibarın yoxdu?!

01. 12. 2001.

AZAD SEVGİ

Özüm sevib seçmişəm,
Xoşum gəlib gözündən.
Mehriban baxışların
Ömrümə nur ələyir.
Daha çıxıb bilmirəm
Sənin bircə sözündən,
Sevgi azaddı, ancaq
Adamı qul ələyir...

03. 12. 2001.

SƏNİN PİÇİLTILARIN

Sən zəng etdin, qəlbimin
Qapıları açıldı.
Məhəbbətlə yoğrulub,
Gülüm, sənin pıçiltın.

Hənirin gəlməyəndə
Yarpaq tək saralırım.
Pıçiltını dinləyib,
Mən yoxdan var oluram.

Ürəyimin başında
Közərən sevda sönməz.
Əgər sevgi olmasa,
Səs pıçiltıya dönməz.

Məni bəxtəvər edir
Bircə oğrun baxışın.
Pıçiltıların dönüb,
Olur sevgi yağışı.

Səpilir ürəyimə,
Qanıma hopur mənim.
Sevda dolu nəfəsin
Canıma hopur mənim.

Sözlərini eşidib,
Arzular qönçələyir.
Sevda ürəyimdə
Həsrətin gecələyir.

Mənə zəng ələyirsən,
Qəlbim sarı sim olur.
Sənin pıçiltıların
Məhəbbət himnim olur...

05. 12. 2001.

“Şe’r yaza bilmirəm” –
pıçıltıyla deyirdim.
Gülümsündün: – Pıçıltı
Elə özü şe’rdi...

23. 12. 2001.

BİR SEHRLİ YAĞIŞ YAĞIR

Gözlərim buluda dönüb,
Gözlərini görən andan.
Bir sehrli yağış yağır,
Qorunmaq dilərsən ondan.

Üz-gözün su içindədi,
Ürəyimdə tufan qopur.
Üstünə yağmır bu yağış,
Canına, qanına hopur!

Bəxtəvərə çevrilmişəm
Sevda dolu baxışından.
Çətirlə qorunmaq olmaz,
Gülüm, sevgi yağışından!..

05. 12. 2001.

SEVDA YOLU

Mənim şe’rlərim –
bizim birgə keçdiyimiz
yoldu;
qoynunda sevgi də,
sevinc də boldu!
Oxuyuram
sənə yazdığım nəğmələri
qəlbim titrəyə-titrəyə,
öyünə-öyünə!
Şərəfli bir
yol keçmişik, əzizim,
qol-qola, çiyin-çiyinə!

06. 12. 2001.

SİRDAŞ

Qəlbini illər
boyu göynədən
o sirri bilib,
bir daş olacam!
Sonra
ömrümün sonunacan
səninlə
sirdaş olacam!..

09. 12. 2001.

Deyirsən:
o dünyada belə
ürəklərimiz sevgi ilə
dinəcək!
İkimiz cəhənnəmin
bir küncündə
görüşsək belə,
ora cənnətə
dönəcək!

09. 12. 2001.

Əvvəl-axır
dəyişəcəyik dünyamızı,
Allah əmridi ölüm!
“Qocalana qədər
yaşamaq istəyirəm,” –
deyirsən,
Ürəyində məhəbbət olan
qocalmır ki, gülüm!

14. 12. 2001.

Qorxuram ki,
bir ülvi məhəbbət
kama yetməmiş
can verə
qollarımın üstündə!

Sənin qadağaların
şlaqbaum kimi
dayanıb
sevgi yollarımın
üstündə...

16. 12. 2001.

Eşqimizin oduna
əriyirəm
gilə-gilə,
için-için.
Dilim inkar etsə də,
saçlarım darıxıb,
əllərinizin sığılı üçün!
Külək üzünü
toxunduranda
tellərimi,
qorxub səksənmişəm
hər dəfə.
Sizə özüm vermişdim
ürəyimi, əllərimi,
İndi də saçlarım keçib
Siz tərəfə...

16. 12. 2001.

Məndən ayrılıanda
ürəyimə
qəm buludu çökər,
Həsrətin gözlərimdə
çiçəkləyib
puçur-puçur...
Ürəyini özün
vermisənsə əgər,
Qamətin
nə haqq ilə
məndən qaçır?!

16. 12. 2001.

Dedim ki,
dəniz kədərliidi bu gün!
Dəstəkdə səsimi eşidib
udqundun...
pıçılıyla söylədin ki,
elə mənim sevgim də
tutqundu...
Sözlərlə ürəyimi dağlama!
Hönkür-hönkür ağla
gözlərin həsrətdən
dolubsa!
Ömrümüzün işıqlı tərəfi
bircə məhəbbətimizdi,
axırımız necə olacaq,
onun da üstünü
bulud alıbsa?

16. 12. 2001.

Məni sevsən belə
şirin əzab verməkdən
doymursan.
Səni öpənləri
ürəyinə yaxın qoymurdun,
ürəyinə buraxdığını da
səni öpməyə
qoymursan!

23. 12. 2001.

YARPAQ VƏ XƏZƏL

Sən – bu baharın
yarpağı,
Mən – ötən payızın
xəzəliyəm.
İstəyirəm
ömrümü, həyatımı
sevginlə təzələyəm!
Sən budaqdasan,
Mən torpaqda.

Baxırsan mənə
yuxarıdan aşağı!
Ürəyində budağın hərarəti,
Gözlərində günəşin işığı.
Sən mənə yuxarıdan
aşağı baxanda
xəcalətimdən
torpağın altına
girmək istəyirəm
mən fağır!
Amma bilirəm ki,
sən də mənim yanıma
düşəcəksən
əvvəl-axır...
Torpaq əjdaha kimi
hazırdı,
ağzını açıb,
ov udmağa!
Ancaq bilmirəm o vaxt
dilim söz tutacaqmı
səni əzizləməyə,
səni ovutmağa?!

11. 12. 2001.

Özümdə, sözümdə deyiləm,
bir təhər olmuşam.
Qəlbim göyür-göyür göynəyir
həsrət közündən.
Qara bulud kimi dolmuşam,
indicə şe'r ələnəcək
həsrət gözümdən...

27. 12. 2001.

İnsan ağrılar,
əzablar çəkəndə
bərkiyir,
mətin olur.
Niyə könlümüz istəyəne
qovuşmaq

bu qədər çətin olur?!
Bir gün
ağrılar çəkən ürəyin
sevdalı qəlbimin
həsrətini
duyacaq.
O gün ayrılığın
qəm hasarını
vüsəlin göz yaşları
yuyacaq...

27. 12. 2001.

Dərdə ürəyində
yer qalmasın deyə
qoy ürəyinə
mən çöküm!
O boyda dərdi
tək götürə
bilməzsən,
Yarısını da ver
mən çəkim!..

27. 12. 2001.

QƏFƏSDƏKİ BÜLBÜL

Deyirsən: – Niyə mənimçün
Şe'r yazmırsınız daha?!
– Şe'rimin misrası ucuz,
Saçımın bir teli baha!

Bilmirəm heç nə söyləyim,
Necə başa salım səni?!
Deyəsən narahat etmir
Bu pəjmürdə halım səni?!

Nə əmr eləsən, hazırım,
Ürəyim sənə sadağa.
Sevən üçün nədir axı
Bu qədər qoruq-qadağa?!

Dözmək olmur nəfəsindən
Gələndə hicran qoxusu.
Qəfəsdəki bülbül necə
Sevgi nəğməsi oxusun?!

16. 12. 2001.

Deyirsən ki, arxayın ol, mən özümü
Yad nəfəsdən ömrüm boyu qoruyacam.
Bu dünyanın ən ilahi sözlərini
Sizin üçün axtaracam, arayacam.

Dilindəki qadağalar qərarını
Zorla bizə sırmağın nə mə'nası?
O şeyi ki, mənə vermək istəmirsən,
Axı onu qorumağın nə mə'nası?!

20. 12. 2001.

TƏNHALIQ

Vüqarlı olmuşam həmişə,
Haqqım yox kimsəyə əyiləm.
Gözümdə dəyişib bu aləm,
Özümdə, sözümdə deyiləm.

Bu nədi başıma gətirdin,
Ay ürək, yerinə utanım!
Zülmətə qərq olur varlığım,
Yoxmu bir köməyə çatanım?!

Yorulmur arzular karvanı,
Ömrünə yol gəlir nəvələr.
Tay-tuşun deyil ki, qönçələr,
Kimsən ki, səni də sevələr?!

Qəlbinə ögeyi düşünüb,
Xəyala dalmağa dəyərmimi?!
Sevməyən kimsədən yapışıb,
Qır-saqqız olmağa dəyərmimi?!

Bərq vuran kəhkəşan içində
Titrəyən, üşüyən ulduzam.
Doğmalar tərki etdi qəlbimi,
Tənhayam, qəribəm, yalqızam!

Elə bil sərgərdan qalmışam,
Bir evim, odam yox dünyada.
Sanıram mənim tək kimsəsiz,
Tənha bir adam yox dünyada...

Heç kəsdən, heç kimdən incimə,
Özün tək duyacaq kim səni?!
Uca tut başını həmişə,
Əyilmə önündə kimsənin!

28. 12. 2001.

Məni özgəyə bənzətmə,
Mən havadan nəm çəkənəm.
Taleyim belə gətirib,
Ömrüm boyu qəm çəkənəm.

Bəbəyimdə şimşək çaxır,
İçimə yağışlar yağır.
Təbəssüm neyləsin axı
Ürəyinə qəm çökənə?!

Şair könlünü alanın
Ürəyində od qalanır.
Mənə biganə olanın
Üstündən qələm çəkənəm!

29. 12. 2001.

Tale sevdalı könlümü
Yenə kama yetirmədi.
Bu sevgi də ürəyimə
Dinclik, sevinc gətirmədi.

Sevda dolu ürəyimə
Yenə həsrət qənim oldu.
Bu eşqin sevinci sənin,
Qəmi yenə mənim oldu...

29. 12. 2001.

Qəlbimdə nə qədər
həyəcan,
iztirab var!
Ürəyimi
ötən sevgilərdən
təmizləyir
bu iztirablar...

29. 12. 2001.

Təbəssümün
yaz günəşi kimi
içimdəki selləri
daşdırıb.
Üzüm həmişə gülsə də,
Gözlərimin dərinliyində
kədər bardaş qurub...
Ürəyimin başında
bir nakam məhəbbət
ağlayır.
İçimdə həsrət selləri
çağlayır...
Kənardan baxanlar
məna qibtə edirlər.
İçimdəki qəmi
görməsinlər deyə
yerə dikirəm
gözümü.
Çölüm özgəni
yandırır,
içim özümü!

29. 12. 2001.

– Qəlbimi unutsan,
Dünyadan mən
nakam köçərəm.
Əlimdən sən tutsan,
odların içindən belə
rahatca keçərəm!
– Eşqimizin xətrinə
hər şeyə dözəcəm,
ağrıları, əzabları udacam.
Ürəyinizi sıxmayın,
hələ Sizin əlinizdən
çox tutacam...

29. 12. 2001.

DEDİM, DEDİN...

Dedim: – Məndən gen qaçırsan,
Meylimi sözə vermişəm.
Dedin: – Neynim, bir qəlbim var,
Onu da Sizə vermişəm!

Dedim: – Mənə biganəsən,
Göz yaşım qəlbimə axır.
Dedin: – Bizim sevgimizə
Hamı qibtə ilə baxır!

Dedim: – Tənhayam, yalqızam,
Ah çəkmək olubdur peşəm.
– Niyə elə danışırsız? –
Dedin, – məgər mən ölmüşəm?!

Dedim: – Sən məni sevmirsən,
Könülmü vermişən yada?!
Hərdən elə sanıram ki,
Kimsəsizəm bu dünyada!

Dedin: – Məni hirsləndirmə,
Sərhədləri keçərəm, ha!
Yığıb şöpür-şüpürümü
Evinizə köçərəm, ha!

Sözlərinlə öləziyən
Sevgi odunu yandırdın.
Dedim, dedin...
Axır ki, sən
Sevdiyini inandırdın!

30. 12. 2001.

BU NƏ SEVGİDİ, İLƏHİ?!

Sevgidə insan qəlbini
Oynatmaq qüdrəti varmış!
Dəryaları, dənizləri
Qaynatmaq qüdrəti varmış!

Yar olub yaylaq sahibi,
Yaxına qoymur köçümü.
Bu nə sevgidi, İlahi,
Göynədir mənim içimi?!

Təbiət başdan-ayağa
Həsrət rənginə boyanıb.
Ay bir sarı yarpaq kimi
Başımın üstə dayanıb.

Əsəcək xəzan yelləri,
Solacaq neçə gül-çiçək.
Ürəyim bir yarpaq kimi
Onun ovcuna düşəcəkdir...

02. 01. 2002.

Ay mənim əzizim,
Ay mənim sevgilim!
Qəlbim qan ağlayır,
Sən məni sev, gülüm!

02. 01. 2002.

İlk dəfəydi doğum günü
Bu qədər sevindiyim.
Məni riqqətə gətirdi
Ürəkdən sevildiyim.

Diqqətin məni kövrəltdi
Qəmli gözlərim doldu.
Ad günümdə sənin özün
Mənə hədiyyə oldun!

02. 01. 2002.

ƏZİZLƏRİN SIRASINDA

Özgəyə "əzizim" dedim,
Tutuldu, sevgilim, üzün...
Unutma, bircə adama
Deyilir "sevgilim" sözü.

Necə gizləyim, danmıram,
Əzizlərim çoxdu mənim.
Əzizlərin sırasında
Səndən doğmam yoxdu mənim.

Məhəbbətim tərtemizdi,
Mirvaridi, dürdanədi.
Həyatda əzizim çoxdu,
Sevgilimsə bir dənədi...

03. 01. 2002.

Sevdiyim ailəm,
oğul-uşağım var.
Neçə-neçə qaranlıq ürəyə
nur çiləyən işığım var.
Maşınım, vəzifəm,
evim-eşiyim,
xətir-hörmətim...
Köksümə meydan oxuyan
tükənməz məhəbbətim!

Məni sevənlərin
yoxdu sayı-hesabı.
Ömrümə bəzək olub
sevgi nəş'əsi, həsrət əzabı.
Ömür karvanım
əbədiyyətə yol gedir
yavaş-yavaş, bala-bala.
Ancaq duyuram ki,
heç nəyim yoxdu
hər şeyim ola-ola!

04. 01. 2002.

NƏ VAXTSA

Nə vaxtsa sevdalı ürəyimin
odu sönəcək.
Sən məni itirəndən sonra
həsrət dolu nəğmələrim
sirdaşına dönəcək...
Şe'rlərimin hər misrasını,
hər sözünü
əllərin sıgallayacaq,
gözlərin öpəcək...
Bəbəklərin onların üstünə
sevgi yağışı səpəcək.
O yağışın hər giləsi
sevənlərə paylanacaq.
Hər kəlməmin,
hər sözümün yerindən
nisgil göyərəcək,
həsrət boylanacaq...

04. 01. 2002.

Eşitdim ki,
"Şairlərdə nəsə çatışmır", -
demisən.
Elə ona görə ömrümüz boyu
axtarırıq
nəyisə, kimisə...
Sahib ola bilsəydik

sevdiyimiz əllərə.
Dərd bizi Məcnun
eləyib salardımı çöllərə?!

Şe'rlərim həmişə
oxşamır könlünü,
sözlərim duyulmur
ilk anda.
Ürəyin özü də
torpaq kimidi;
çiçək də bitirir,
qaratikan da...

Adıca bir meh bilirsən
ciyərimdən qopan
həsrət küləyini.
"Bu qədər şe'r olarmı?" -
deyirsən!
Ülvi sevgilə yoğrulan
nəğmələrim belə
oxşamır ürəyini!
İtib qalmısan güllərin
bolluğu içində.
Dörd yanın
çəmənzar ola-ola
bomboz bir səhra var
içində...

"Gör kimi özümə
əsir eləmişəm" - deyə
rişxənd etsən həsrətinlə
yoğrulan misralara,
ömrümün qışı
heç vaxt dönməyəcək
üzü bahara.

Unutma ki,
ilahi bir sevgidi
qəlbimi qəlbinə

bənd edən.
Tanrı özü
intiqaq almazmı
bəxşişini qəbul etməyən
bəndədən?

İstəmirsən sənə zəng edim,
oturub-durduğun adamlar
qəzəblənə,
gülüşə bilər!
Telefonun da
ürəyin kimidi,
ona ancaq əzizlərin
düşə bilər...

Dərd vəfalıdı,
sevincə namərd olur!
Sən qəlbimdən
çıxan kimi,
ürəyimə dərd dolur...

Meylimiz ayrı-ayrı
yerdədi,
arabir yarı düşünüb,
yarı ansaq da!
Hərəmin öz
yolumuz var,
Bir-birimiz üçün
yaransaq da...

Bir gün
içindən boylanan
həsrətin əlindən
qurtara bilməyəcəksən!
Perikən bir sevgini,
küsüb gedən baharı
yenidən qəlbinə
qaytara bilməyəcəksən!

Özgə gözəlləri görəndə
elə bil içimdə sevgi gülləri
solur, quruyur...
Sənə olan məhəbbətim
məni sevgi tufanlarından
hifz eləyir, qoruyur...

05. 01. 2002.

İlk dəfə dərk elədim ki,
Müəmmasən başdan-başa!
Özün çox gənc olsan belə,
Başın dəyib daşdan-daşa.

Sevən qəlbim döndü buza,
Ömür yarı, mənzil uzaq...
Sənin ömrün gedir yaza,
Mənim ömrüm üzü qışa!

Kaş xəzanın bahar olsun!
Sevgi bağında bar olsun!
Qəlbim sevincə yar olsun,
Bəxtiyar ol, xoşbəxt yaşa!

– Gözün kimisə axtarır,
Mənə desən də “sevgilim”!
Ürəyi zorlamaq olmaz,
Kimi sevirsən sev, gülüm!

– Sevgiyə dolu gözlərim
Hara baxsa, Sizi görür.
Mənim sevda gülzarıma
Düşən titrək izi görür.

Belə sözlər eşidəndə
Göz yaşım qəlbimə axır.
Özgəsini necə sevsin
Sizə könül verən axı?!

06. 01. 2002.

GƏL VIDALAŞAQ

İstəmirsən ki,
sənin keçmişini öyrənim,
ürəyimə kölgə düşsün!
İstəmirsən ki,
bəmbəyaz bir sevginin üstünə
qara ləkə düşsün!
Gəl vidalaşaq,
apardığın ikibaşlı
oyundusa!
Gəl vidalaşaq,
sənin təzə telefonun da
sənin keçmişinlə
qol-boyundusa!..
Qorxursansa təzə eşqinə
köhnə dostlarının
güləcəyindən,
söhbət ola bilərmi
bu eşqin işıqlı
gələcəyindən?!

09. 01. 2002.

* * *

Suallarımı
cavabsız qoyub,
gözlərini döyürsən.
“Sizi ona görə seçdim ki,
qaranlıq keçmişimlə
maraqlanmayasınız” –
deyirsən.
Sözlərinlə ürəyimə
ağrı, əzab ələyirsən.
Bilmirəm sən məni
nə hesab ələyirsən?!

09. 01. 2002.

* * *

Ürəyini aç söylə!
Ən qaranlıq dünyada belə
nur tapmaq olar.
Xərabələr üstündə də

Eşq mə'bədi yapmaq olar.
Qəlbini dərd göynətməyənin
gözləri belə
dola bilməz axı!
Qaranlıq bir dünyaya
ışıqlı sevgi abidəsinin
postamenti
ola bilməz axı!!!

09. 01. 2002.

SƏNİN CAVABIN

Yazırsan ki, gəl vidalaşaq! –
Sözlərin tikanlı oxdu.
Özün də bilirsən ki,
sevgidə geriyə yol yoxdu...
Əvvəl-axır məcrasına dönəcək,
olsa da gur çayların
coşub-daşmağı.
Bəlkə yuxunda görəsən
mənimlə vidalaşmağı!

11. 01. 2002.

“SİZ”DƏN “SƏN”Ə

Sən mənə “sən” dedin,
Arzular gül açdı.
Köksümdə ürəyim
Danışdı, dil açdı.

Gözəlmiş gecikən
Baharın gəlməsi.
Qaranquşa döndü
O ilk “sən” kəlməsi.

O söz gələcəkdən
Müjdələr gətirdi.
Bomboz bir səhrada
Çiçəklər bitirdi.

Qoruyaq bu eşqi
Gərək sona qədər.
Uzun bir yol keçdik,
“Siz”dən “sən”ə qədər...

13. 01. 2002.

Deyəsən sevdalı qəlbimə
işgəncə verməkdən
doymayacaqsan!
Məni ömrünün
sonuna kimi
dinc qoymayacaqsan!
Gülüb deyirsən ki,
əvvəl-axır mən də
öləcəyəm!
Səni tək qoya
bilmərəm,
o dünyada belə
yanına gələcəyəm!

14. 01. 2002.

UNUTMA Kİ...

Sevgim buz dağlarını
Əritməyə qadirdi.
Nəfəsim ölən eşqi
Diriltməyə qadirdi.

Təmiz bir məhəbbəti
Pərdələməyə dəyməz.
Xırdaca qayğıları
Dərd eləməyə dəyməz.

Tökmə qaş-qabağını,
Həmişə sev, gülümsə!
Heç zaman unutma ki,
Sən mənim sevgilimsən!

15. 01. 2002.

– Mənim təşnə dodaqlarım,
Niyə könül qırırınsınız?
Sevgilimlə aramızı
Yaman tez-tez vurursunuz.

– Bizim günahımız yoxdu,
Tərtəmizik, dupduruyuq.
Sözün var, ürəyinə de! –
Biz kimik, buyırıq quluyuq!

18. 01. 2002.

SEVİRSƏ...

Yenə ayrılıq oxunu
Gözlərimə tuşlayacaq.
Yenə mənim dəli könlüm
Tələtümə başlayacaq.

Yar tapmışdım ürəyimcə,
Özü zərif, ruhu incə.
Açılmamış solan qönçə
Gedib harda qışlayacaq?!

Bir gün müjdə göndərəcək,
Ürəyimi dindirəcək.
Sevmirsə, üz döndərəcək,
Sevirsə, bağışlayacaq...

18. 01. 2002.

SİZİN ŞE'RLƏRİNİZ

Sizə bərk acığım tutub,
Hiddətim -
bir dalğalı dənizdi...
Ürəyimi qəmlərə
bələyən də,
kırpiklərimə yaş
ələyən də,
məni göz yaşları içində

bəxtəvər eləyən də
Sizin şe'rlərinizdi...
Şer – mənim ürəyimi
xəzan yarpağına
döndərüb.
Həyəcanlarım,
iztirablarım
sonsuz...
Həm şe'rə
nifrət eləyirəm,
həm də
yaşaya bilmirəm
onsuz...

20. 01. 2002.

Bəndə onun
qədrini bilməz,
Sevgi –
bir ilahi ne'mətdi!
Sənin hərəkətlərin
Mənim məhəbbətimə
verdiyən qiymətdi...

21. 01. 2002.

Sevgi iliyimizə işləyib,
Ürəyimiz tutulub
şirin bir dərdə.
Nə bir-birimizdən ayrı
yaşaya bilirik,
nə də bir yerdə...

25. 01. 2002.

Sən mənə
taleyin göndərdiyi
hədiyyəsən.
Acığın tutanda da

istəmirsən ki,
xətrimə dəyəsen.
Ona görə
telefonda
sağollaşanda belə
sorusursan:
– İncimirsiniz ki?!
– Öyrəncəkliyəm, gülüm,
ömrüm boyu
incidilirəm...
Mənə atdığıın
kinayə daşlarını da
inci bilirəm...

29. 01. 2002.

SƏN HİRSLƏNƏNDƏ

Sən birçə anda
qara bulud kimi
dolormuşsan!
Sən hirsələnəndə də
gözəl olurmuşsan!
Ürəyimdə əkdüyün
sevgi çiçəkləri
həmişəyaşardı,
solmazdı...
Yəqin ki,
belə hirsələnməsəydin,
məni bu qədər
sevdiyini də
boynuna almazdın...

29. 01. 2002.

ÖMRÜM BOYU

Elə güclü bir hisddi ki,
Sənə qovuşmaq diləyim,
Az qalır köksümdən qopub,
Köksünə girə ürəyim.

O teli öpüb qoxlamaq
Qismətim deyilsə əgər,
Necə deyim ki, xoşbəxtəm,
Xoşbəxt belə olur məgər?!

Necə deyim bəxtəvərəm,
Qapım yad əllə döyülsə.
O dodaqlar, o yanaqlar
O əllər mənim deyilsə?!

Gözlərinin həsrətindən
Gözlərimə zülmət çökür.
Tanrı yaradan sevgiyə
Bəndə niyə sərhad çəkir?!

Ayrılığın qəm hasarı
Ürəyimə dağ çəkəcək.
Ömrüm boyu ay üzünə
Gəndən baxıb ah çəkəcəm?!

25. 01. 2002.

QALIB

Eşq ocağı sönməyibdir,
Kül altında közü qalıb.
Səndən küssə də, o qızın
Yollarında gözü qalıb.

Bərkə çəkməzlər küsəni,
Xoşbəxt anındı bu sənin.
Dodağında o busənin
Pozulmayan izi qalıb.

Sevgilini bir də sına,
Qıyma bu eşq yetsin sona!
Ürəyinin hələ ona
Deyilməmiş sözü qalıb...

28. 01. 2002.

QORXURAM TƏZƏDƏN KÜSƏ

Necə gedim irəliyə,
Dörd yan tir-tikan, daş-kəsək?!
Dözməliyəm hər ağrıya,
Eşqin yolu olmur kəsə.

Söz titrəyir dodağında,
Xəzandı həsrət bağında,
Eşqin uca budağında
Könlüm qalıb əsə-əsə.

Qəlb məni tələsdiribdir,
Üstümü dərd kəsdiribdir,
Sevgilimi küsdürübdür
Bir və'dəsiz titrək busə.

Bir vaxt danışmaz, susardım,
Qəlbimə qulaq asardım,
Onu bağrıma basardım,
Qorxuram təzədən küsə...

28. 01. 2002.

BİR SEVDA BAĞI SALMIŞAM

Qorxursan ötən səhvləri
Bir də təkrar eləməkdən.
Dilim olub dilim-dilim,
Sənə uğur diləməkdən.

Keçmişini dərd eləmə,
Getmə belə fikirə sən.
Mənim üçün mələk kimi
Tərtəmizsən, bakirəsən.

Həsrət ciyərimdən qopan
Adicə bir nəfəs deyil.
Özün yaxşı bilirsən ki,
Bu, ötəri həvəs deyil.

Bir sevdə bağı salmışam,
Əməyimi zay eləmə!
Mələkxislət bir şairi
Hər yetənə tay eləmə!

28. 01. 2002.

SƏNİN İNTİQAMIN

Mənim çat-çat ürəyimə yağış yağır narın-narın,
Təbəssümün qəlbimdəki yaralara sığal imiş.
Məhəbbətdən maya tutan həsrət donlu misraların
Hədiyyəsi dodağından qopan bircə "sağ ol" imiş...

Yağan yağış neyləyəcək axı vaxtsız solan gülə?
Üzdə toxdaq görünsən də,
bulud kimi dolurmuşsan.
Deməyəsən acıqlanıb, o quruca "sağ ol" ilə
Sevda dolu ürəyimdən sən intiqam alırmışsan!

29. 01. 2002.

FIRTINALAR ADASI

Torpaq ömrü, ağac ömrü deyil bizim gərəyimiz,
Dözə bilməz insan oğlu gecə-gündüz deyilməsə.
Ömrümüz yetəcək sona, sevdə dolu ürəyimiz
Qəfəsdəki bir quş kimi çırpınmasa, döyünməsə!

Öz içimdə boğuluram, haray hara çatasıdı,
Sevgi əsir eləyibmiş cavanları, qocaları.
Elə bil ki, mənim qəlbim firtınalar adasıdı,
Döyəcləyir gecə-gündüz onu sevdə tufanları.

Bəxtəvərəm, dodağımda məhəbbətin şirin barı,
Sənin sevgin ürəyimdə dəniz kimi ləpələnir.
O tufanın, qasırğanın coşub-daşan dalğaları
Səadət tək gecə-gündüz ürəyimə səpələnir...

29. 01. 2002.

BİR SƏADƏT QUŞU UÇUR

Ömür üzü qışa gedir,
Arzularsa puçur-puçur.
Nə vaxtdı başım üstündə
Bir səadət quşu uçur...

Ürəyim də qanad çalıb,
Ona qoşulmaq istəyir.
Qəlbinə sevgi düşəndə
Adam quş olmaq istəyir.

Sevgi alın yazısıdı,
İnsana öz bəxti yarıdı!
Göylər necə lacivərddi,
Qəlbim necə bəxtiyardı!

Məhəbbətim qönçələyib,
Ürəyim bir yanar ocaq.
Bilmirəm o sehrlı quş
Çiyinmə nə vaxt qonacaq?!

Ömür üzü qışa gedir,
Arzularsa puçur-puçur.
Nə vaxtdı başım üstündə
Bir səadət quşu uçur...

29. 01. 2002.

**DÖRD MİSRA
MƏHƏBBƏT**

Gülüm, elə bil ki,
Ürək otaqdı.
Qəm ev sahibidi,
Sevinc qonaqdı...

Sahilə atılan
tənha qayıq tək
Bədbəxtədi sevgisiz,
duyğusuz ürək...

Od var ki, üfürəndə
Bircə anda sönəcək.
Od da var nəfəsimlə
Alovlara dönəcək...

Elə bilmə qəlbi daşam,
Məhəbbət könül tacımdı.
Gözündə bir qətrə yaşam,
Kirpiyin dar ağacımdı...

Dövlətimdən, varımsan,
Bir ağacam, barımsan.
Bəs bu necə sevgidi,
Nə atam, nə yarımsan?

Göz yaşım dürdü, incidi,
Könlüm dilindən incədi.
Ürəyimə dəymə, gözəl,
Ruhum telindən incədi...

Gəlmişdi şirin bal çəkə,
Bu diləyi duymadılar.
İnsafsızlar ac arını
Gülə yaxın qoymadılar...

Mən gəlmişəm sənin sevgi
Gülşənindən gül dərməyə.
Əzablar çəkən qəlbini
Öz eşqimlə güldürməyə!

Eşqimizə göz olaram,
Ocağında köz olaram.
Xəyalın mənimlədisə,
Mən necə sənsiz olaram?!

Gizlicə-gizlicə yandın,
Necə oldu məni andın?
And içmişdin sevməyəsen,
Bəs hayanda qaldı andın?

Şimşək vuran palıdam mən,
Səni çətin unudam mən.
Üstünə sevgi yağışı
Səpələyən buludam mən.

Qəlbində şimşək çaxdımı?
Gözündən sellər axdımı?
Sənin sevgi gülşənində
Mənim gül payım yoxdumu?

Arzular çağıranda
Heç vaxt olmur yol gödək.
Min bahar qatarına
Səadətə yol gedək...

Yaranandan ölənəcəm
Sevgiyə möhtacdı könül.
Onu doyurmaq çətindi,
Ömür boyu acdı könül...

* * *

Özgələrə meyl eləyib,
Niyə ürəyimi sıxdın?
Qəlbimə sevgi tək girdin,
Qəlbimdən tikan tək çıxdın...

* * *

Çıxma mənim sözümdən,
Səhrələr çiçəkləsin.
Sevdaı ürəyimi
Qoyma həsrət təkləsin!

* * *

Şimşək kimi çaxıb getdi,
Dinliyimi daşa çaldı.
Sevdiyim qız çıxıb getdi,
Dərdimlə baş-başa qaldım.

* * *

Ürəkdə həsrət yükü daşımaq
Məhəbbət deyil, bəs nədi?
Baxışlarının altında yaşamaq
Səadət deyil, bəs nədi?

* * *

Belə də sevgili olar,
Heç bilmirəm qəsdı nədi?
Onunla bütün davamız
Bircə şeyin üstündədi...

* * *

Axı sənə neyləmişəm,
Üzün dönüb nədən ötrü?
Hər cəza çəkməyə dəyər
O dadlı busədən ötrü...

* * *

Sifətimə baxıb gördün
İçimdə fırtına var.
Məhəbbətlə gülümsədin,
Yatdı o burulğanlar.

* * *

Olub sevgilərdən şan-şan ürəyim,
Qazanıb neçə qız məhəbbətini.
Bircə təbəssümlə coşan ürəyim
Tapa biləcəkmı səadətini?

* * *

Hər insana qismət olmur səadət,
Qaragünlü ağ gün görə bilərmi?
Bir busəylə alt-üst olan məhəbbət,
Tufanlara sinə görə bilərmi?

* * *

Ömür boyu eşq oduna alışırıq biz,
Sədaqətdən, məhəbbətdən danışırıq biz.
Bu dünyanın boşluğunu, faniliyini
Sevgi ilə doldurmağa çalışırıq biz.

* * *

Yar qəlbimə incə gülə, incə vara,
Sahib ola ürəyimdə incə vara!
Sevgilimdən giley-güzar eləmişəm,
Qəlbi safdı, kəsən deyil incəvara!

* * *

Əhdi düz, eşqi düz olanlar, gülüm,
Heç zaman yolundan dönüb, sapmayıb.
Mənim ürəyimə dəyən adamlar
Hələ bu dünyada xeyir tapmayıb...

* * *

Hər qızın səsine titrəmir ürək,
Səndə mələklərin şövqü var imiş.
Məhəbbət çiləyir üstümə dəstək,
Səsində nə qədər sevgi var imiş!

* * *

Ruhuma bəzəkdi sevgi əzabı,
Mənim qismətimə bu həyat düşüb.
Bircə gün səsini eşitməmişəm,
Sevdaı qəlbimə sanki çat düşüb...

Sanki dünya şipşirin bir yuxudu,
Qəlbimdə bir sevgi toru toxudu.
Ürcahıma bir gül çıxdı bu yaşda,
Şair qəlbim bülbül olub oxudu...

Demirəm ki, sən dərdimdən ölürsən,
Bəlkə sevən ürəyimə gülürsən?
Heç bir kəsin sinəsində, əzizim,
Belə ürək yurd salmayıb, bilirsən...

Eşqin göylərində duman olmasa,
Məhəbbət çevrilməz iti almasa.
İtirə bilərsən səadətini
Əgər ürəyində sevgi olmasa!

Sevgin nifrətinlə üz-üzə durub,
Günahsız qəlbimin ver cəzasını.
Palçığı nifrətlə yoğrulmayanda
Özülü bərk olmur eşq qalası...

Günahsız əllərim uzanıb göyə,
Aya göndərirəm mən ahlarımı.
Sənin ürəyinə xoş gəlsin deyə.
Yuyuram olmayan günahlarımı...

Xoşbəxtəm həsrətin axsa qəlbimə,
Göz yaşın yağış tək yağsa qəlbimə.
Ürək öyrəşməyib qadağalara,
Sənə qulaq asım, yoxsa qəlbimə?!

Eşqinin oduna gizli yanırdım,
Demişdim ömrümə bir gör kim gəlir?!
Səni göydən gələn mələk sanmışdım,
Fəhmimə, zəndimə heyifim gəlir...

Bu gün ad günüdür sənin, əzizim,
Hədiyyə alanlar bilirəm, çoxdu.
Mən kasıb adamam, sənə verməyə
Qəlbimdən qiymətli heç nəyim yoxdu.

Qəlbimdə yer yoxdu fəğana, aha,
Sevgilər ucuzdu, ürəyim baha!
Sevirsən, sevmirsən özün bilərsən,
Mən sənə əyilən deyiləm daha!

Gül tək soyuq qarı deşəsən yenə,
Kövrəksən, ürəyi şüşəsən yenə.
Qoymaram əlimdən əlin üzülə,
Qaranlıq dünyaya düşəsən yenə.

Çiçəksən, sanma ki, görmürəm səni,
Özün istəməsən, dərmərim səni.
Sən mənim sonuncu məhəbbətimdən,
Heç kimə, heç kəsə vermərim səni!

Mənim təmiz eşqim, ülvyyətimdən,
İllərlə gecikən səadətimdən.
Mən sənin birinci sevgilin oldum,
Sən mənim sonuncu məhəbbətimdən...

Səni güvəndiyim bir dağ bilmişdim,
Bilməzdim heç belə qəlbi koram mən.
Məni sevirsənsə, günahım yoxdu,
Məni sevmirsənsə, günahkaram mən.

Dözürlər qəlbimin hər şıltağına,
Gərək dostlarımla bərk öyünəm mən.
Ögeylər yanında sakit, fağıram,
Ərkim çatan yerdə ərköyünəm mən...

Əlim bir də yetəcəkmi sənli çağlara? –
Ürəyimdə ağrı olub hicran qorxusu.
Özgə üçün qoruduğun o dodaqlara
Mənim qəlbim axı necə nəğmə oxusun?!

Niyə əsirgəyirsən ürəyinin sözünü?
Mənim sevdalı qəlbim için-için qovrulub.
Bir vaxt vətən seçmişdi dodaqlarım üzünü,
İndi o biçərə də öz yurdundan qovulub.

Belə getsə, qəlbimdə tufanlar yatmayacaq,
Nə günəşə, nə aya əllərim çatmayacaq.
Bir cüt busə nə şeydi, sən onu əsirgəsən,
Mənim təşnə ürəyim həsrətdən çatlayacaq.

Bu ayrılıq qəlbimi illərlə göynədəcək,
Ətdən rahat ayrılıb, əzizim, dırnaq haçan?
Şəkin-şübhən olmasın, sevgi günahsa əgər,
Mən günah içindəyəm tərədən dırnağacan...

Bir mehriban gözələ öz könlümü vermişəm,
Sevda dolu baxışı ürəyimə gün salıb.
Açılmamış qönçəni icazəsiz dərmişəm,
Məni eşq gülzarından yarım didərgin salıb.

Qumsalda necə bitsin zərif bir sevgi tumu?
Sevda dolu ürəyim bir gör kimdən eşq umur?
Mənə “yalançı” dedi, gözümdə şimşək çaxdı,
O boyda məhəbbətə verilən qiymət bumu?

Bulaq üstə küləklərin titrətdiyi bir nanəsən,
Sən əvvəl belə deyildin,
elə hey köks ötürürsən.
Dəniz tək sevdiyin kəsə indi yaman biganəsən,
Nə gələndə qarşılıyır, nə gedəndə ötürürsən...

Qəlbimdən qara qan axdı, ürəyim hər şeyi duydu,
Müqəddəs saydığım insan gör gedib kimlərə uydu?
Sözləriylə təhqir etdi içimdəki həqiqəti,
Mənə hər gün yalan deyən adımlı “yalançı” qoydu.

Deyəsən layiq bilmirsən sən məni özünə daha,
Ürəyində yerim yoxsa, ürəyimi üzmə daha!
Hamıya qismət olmur ki, qırxıncı otağa girmək,
Sevginin sirli qapısı açılmaz üzümə daha!

Buluddan ayrı yaşayan şimşək görməmişəm hələ,
Səni öpmək istəyəndə gözündə ıldırım çaxıb.
Arını yaxın qoymayan çiçək görməmişəm hələ,
Əlim əlinə dəyəndə gözlərin üsyana qalxır...

Özülü eşqlə yoğrulan məhəbbət sarayı uçmaz,
Qəlbində sevgi olmasa, çiçəklər də ətir saçmaz.
Məndən şe'r gözləyirsən, əzizim, bilmirsən məgər
Qadağalar olan yerdə şe'r çiçəkləri açmaz?!

Hərzə-hədyan sözlərdən qəlb olub çopur-çopur,
Ağrılar gecə-gündüz ürəyimdə at çapır.
Bir kimsəylə işim yox, günahım nəymiş, Allah,
Mən dərdədən gen qaçıram, dərd özü məni tapır...

Sevdalar şair qəlbini çox çətin ki, yora bilər,
Könlündə sevgi olanlar tufanları yara bilər.
Qorxu qara bulud kimi hərdən örtür ay üzünü,
Allahın izni olmasa, bizi kim ayıra bilər?

Dərd göz yaşımı qurudub, ağlamaq qüdrətim yoxdu,
Neyləyim, elin ağzını bağlamaq qüdrətim yoxdu.
Qəlbimdə eşq fırtınası gecə-gündüz cövlan edir,
Dənizlərin dalğasını saxlamaq qüdrətim yoxdu...

KİTABIN İÇİNDƏKİLƏR

ZİRVƏYƏ GEDƏN YOLLAR

Allahım – Ulu Tanrım.....	3
Əsrin ilk şe'rinə mən kimə yazım.....	4
Fürsət.....	5
Xoşbəxtlik.....	6
Zirvələrə gedən yollar.....	8
Tanrım keç günahlarımdan. Gözəlliyin qarşısında.....	9
Biz ölsək də.....	10
Ağlaşma. Yarpaq verir.....	11
Zəlzələ. Sevdə göylərində süzürəm hələ. Son payız.....	12
Əsrin ilk qarı. Sisəylər oxuyur.....	13
Yurd yeri.....	14
Yuxuda görüş. Azadlıq savaşı. Kuzun yolunda.....	15
Ana torpaq. Meşədə. Yox.....	16
Bəlkə. Qəlbimə düşən işıq. Qədrini bil.....	17
Dünya həmişə gözəldi. Şair dərər. Xeyir və şər.....	18
Ömür yoldaşıma. Elegiya.....	18
Qəribə adam. Evin-əşiyin yoxdu.....	19
Bulud balası. Sanki meşə gözəlləşib.....	20
Sevdim. Gözəlliklər soltanı.....	20
Dünyanın ən ağır daşı. Payız ağlayır. Yarpaq boyu.....	21
Payızın son günü. Ağaca bax.....	22
Payızla qışın görüşü. Sevgi ilahi payıdı.....	23
Adsız şe'r.....	24

QIZLAR, MƏNİ XATIRLAYIN

Sevgi ömrün təməlidir. Sevdə bağı.....	25
Xoşbəxt şair.....	26
Xəzinə. Kömür.....	27
Bu sevdalı gecə.....	28
Dünya gözəlləşib sizi sevəndən.....	29
Məhəbbətin xətrinə.....	30
Bilirsən nə dadlısan.....	31
Məktubunun son sözü. Qəlbinə sevgi düşənlər.....	32
Sevgi dolu günlər.....	33
Gözlərin dəyəni sözlərin demir. Qorxuram. Cavab.....	34
Mənim əllərim.....	35
Sənin məktubun.....	36
Gec olacaq.....	37
Nə biləydim əsirmiş ayrılığın yelləri.....	38
Var imiş. Eşq fırtınası.....	39
Sənin həsrətin. Bir yer tapılar.....	40
Öpərəm. Mənlik deyil.....	41
Yanıma tək-tək gələn.....	42
Məndən daş istəyən qız. Sənin xətrinə. Duel.....	43
Hər şey sənin əlindədir. Bəs deyirdin ağlamaram.....	44
İlham pərimə.....	45

Sən hazırca Leylison. Vətən qızı. Öpdüm.....	46
Gör hələ nələr olacaq. Əsrin zirvəsində.....	47
Tale səni mənim üçün saxlayıb. Məni çağırırsa.....	48
Ürəyimlə bacarmadım. Bu ürək ki, səndə var.....	49
Bu qızın qəlbi. Tale sənə yar olacaq.....	50
Bu sevgi yuxu deyil ki. Bu sevgi yuxuymuş.....	51
İlham pərimə. Mənim nə günahım.....	52
Şe'rin təməl daşı. Jalə üçün.....	53
Şahnazla söhbət. Sevinc mənə yar olub.....	54
İndi inandım ki. Əllərini qoynundan çək.....	55
Özüm özümdən utandım. Kəpənək.....	56
Xəyalın hardadı. Bir gözəlin arzusu.....	57
Sevil üçün. İzim qalaydı.....	58
Cırılan şe'r.....	59
Bataqlıqda bitən zanbaq. İmzasız məktuba imzalı cavab.....	60
Məndən narazısan bilmirəm niyə.....	61
Heç darıxma. Gileyli budaq.....	62
Sevgi. İkinci ömür.....	63
Sənin yuxun. Pəncərəyə qonan göyərçin. Bu qız kimdi.....	64
Məktubun qəlbimi nurla doldurub.....	65
Unutma, dünyanın axırı deyil. Əsir eləmişəm.....	66
Yaraşmır. Bacım olmaq istəyirsən.....	67
Hara getsəm, harda olsam. Ürəyini üzmə, gülüm.....	68
Sənə lalə bağışladım. Sevgi sərhəd tanıyırmı.....	69
Küsmə məndən, əzizim.....	70
Qızlarsız mənim nə günüm. Tat qızı.....	71
Adsız şe'rlər. Taliş qızı. Az botono mardəm.....	72
Bu da mənim taleyimdi. Məhəbbətlə yüklənibdir.....	74
Gizli sevdə.....	75
Sonra bilərsən. Qorxutma məni.....	76
Şair əllərini öpən gözələ. Xəcalət.....	77
Yazırsan ki. Qədəmin mübarək olsun.....	78
Əgər. Sevdalı qəlbimdən gül dərəcəksən. Gözəl imişsən.....	79
Məhəbbət şən-şöhrət deyil.....	80
Sağ ol. Ayrılığın qəm gülləri.....	81
Nəyimə lazımdı sevgisiz ürək.....	82
Bələmiş bu eşqin alın yazısı. Məni sevənlərin nə günahı.....	83
İmzasız məktuba imzalı cavab.....	84
Onsuz da duymuşdum sevirsən məni.....	85
Əgər sevirsənsə. Tənha yarpaq.....	86
Adsız şe'rlər.....	87
Niyə çox sevirsən. Sənin yazdıqların düzdürsə əgər.....	88
O gözlərdən mən yamanca qorxuram. Quyuq.....	89
Sevginin önündə baş əyirəm. Yenə görüşümə tələsir.....	90
Sevgilimin ad günü.....	91
Xoş gördük, təzə çiçəyim.....	92
Yeni üfüqlər. Məni sevənlərin biri də artdı.....	93
İlahi, bu necə məhəbbət imiş.....	94
İlahi dünya. Çox şükür.....	95
Sən dünyaya gələn gün.....	96
Ürək sevənlər üçündü.....	97
Qaya olsaydım. Qəlbimə ilahi bir sevgi düşüb.....	98

Şe'r. Yeni dalğa.....	100
Adsız şe'r.....	101
Dəniz qədər. Adsız şe'r.....	102
Unutma ki.....	103
Təsəlli.....	104
Qızlar, məni xatırlayın.....	105
Şirin qıza salam olsun. Olaydım.....	106
Mənim sevgi şe'rlərim.....	107
İşıq.....	108

MƏHƏBBƏTİN SEVİNC FƏSLİ

Ulu Tanrı, ürəyimə təpər ver.....	109
Sevgi payı. Gözləyir məni. Sən mənə yuxunu danışdın.....	110
Sən mənə doğru gəlirsən. Unutma.....	111
Dəniz və günəş. Mən səni düşünəndə.....	112
Elə sən özünsən tale ulduzum. Adsız şe'r.....	113
Sonuncu məhəbbət dayanacağı. Hanı.....	114
Adsız şe'r. Sarı çiçəyim.....	115
Səndən ayrılmağa tələsirəm mən.....	116
Dəniz necə bəxtiyardı.....	117
İkimiz də bəxtəvərik. Sənin yuxun. Nağıllar dünyası.....	118
Böyük sevgi.....	119
Sevgi yağışı.....	120
Ehtiyac. Adsız şe'r. Biz görüşəndə.....	121
Sən üzümə gülümsə. Bu da bir fürsətdi.....	122
Üz-üzə.....	123
Bu gün sənin görüşünə gəlmədim. İzi qalır.....	124
Dönüb. Ürəyim darıxıb göynərti üçün.....	125
Böyük səadət.....	126
Bu məhəbbət ölməyəcək.....	127
Sevgidən böyük nə var ki. Adsız şe'r.....	128
Tilsimli qapılar. Eşq qatarı. Sənin deyilmi.....	129
Bənzəyir. Adsız şe'r.....	130
Qənd. Tort. Sənin cavabın.....	131
Daha. Mən Sizə bu yaşınızda gərəyəm.....	132
Sevgi göyləri.....	133
Bal sevdası. Günəşlə ay arasında.....	134
Sevinc yaşları. İncidim.....	135
Sevgi.....	136
Adsız şe'r. Mənim yarım Leyli olmaq istəmir.....	137
Sevə-sevə.....	138
Adsız şe'rlər.....	139
Nə vaxtacan. Sözlərini dinlədikcə.....	140
Biz ayrılında. Səslərimiz qovuşur bir-birinə.....	141
Təzə əsrin ilk sevdası. Mənim eşqim.....	142
Heç bilmirəm səni necə xilas edim. Bu sevgi deyilsə.....	143
Bəs sən məni itirməkdən qorxmursan.....	144
Gərək.....	145
Muhtuluq. Bilmirəm.....	146
Deyirsən ki. Kövrək sevgi nəğmələri.....	147
Qoymaram. Sənin göz yaşların. Böyük adam.....	148

Böyük adamın sevgisi. Sizi mənə çox görməsin taleyim.....	149
Allah mükafatı. Mükafat. Adsız şe'r. Dəli könül.....	150
El-aləmin gözü...Sevinc fəslə. Qismət deyil.....	151
Nəyinə gərəkdi. Güzəşt. Bizi hicran qovuşdurdu.....	152
Darıxıram mən.....	153
Ömrün qarlı aşırım. Məhəbbət cəbhəsində. Sən gərək.....	154
Bu gecə qərribə bir gecə idi.....	155
İndi elə xoşbəxtəm ki. Barını dərməyəkmə.....	156
Sığınacaq. Məndən başqa.....	157
Mən burda olmayanda.....	158
Deyil. Bəxtəvərə döndərdin.....	159
Eşq mə'bədi.....	160
Göyərçinlərin söhbəti. Çarəsizlik. Adsız şe'r.....	161
Üşüyən çiçək. Yaraşmaz.....	162
Sevə bilməz. Mənim sevda çiçəyim.....	163
Ayla görüş. Ayırmaq olmaz.....	164
Bu yanmış.....	165
Bilməsin. Məşq.....	166
Gəldi. Dodaqlarımızın arasında. Kimsəyə yük olmamışam.....	167
Dönmüşəm. Nə yaxşı ki.....	168
Odlə köz arasında. Xoşbəxt anlar.....	169
Uçurum. Sən mənim alın yazımsan.....	170
Sonuncu qismət. Hardan biləydim ki.....	171
Mənim eşqim. Bu səhər ilk şe'ri özgəyə yazdım.....	172
Bu rö'ya. Yalan donlu həqiqət. Sənin gətirdiyin daşlar.....	173
Sənin verdiyin üç daş. Haqqım var.....	174
Sənin səsin.....	175
Mənim zənglərim. Yağış altındakı çiçək.....	176
Eşq mə'bədi. İntiqam. Adsız şe'r.....	177
Əgər. Səni sevgim qoruyacaq.....	178
Elə bil ki. Bu gün səni görməmişəm.....	179
Duya bilmək üçün. Eləmişəm.....	180
Qurtara bilməyəcəksən. Yağışdan özünü qoruyan gözəl.....	181
Çətindi. Bilirsən heç necə bəxtəvərəm mən.....	182
Yağışın altına can atan çiçək. Bu yağış.....	183
Sevda buludu. Sehrli yağış.....	184
Adsız şe'rlər. Sevgi duası.....	185
Bəlkə elə budu səadət.....	186
Adsız şe'r. Sən zəng eləyəndə.....	187
Sizin zənginiz. Üzr dilə.....	188
Adsız şe'r. Məşədən məktub. Bir yarpaq sevgi payı.....	189
Sevgi hər şeydən ucadı. Olaram.....	190
Hara gedirəmsə.....	191
Könül sazım. Gəl bağrıma basım səni.....	192
Nə gecəm var, nə gündüzüm. Aramızdakı məsafə.....	193
Sizin canınızı alsam.....	193
Qəlbim çəkəni bilsəniz. Məhəbbət əlifbası.....	194
Saçlarında yarpaq gətir.....	194
Sübut. Adsız şe'rlər.....	195
Nə üçün. Adsız şe'r.....	196
Sən özünü itirəndə. Necə qorunaram.....	197
Əziz sözünü demirsən. Qızın cavabı.....	198

Adsız şe'rlər. Şıltaq qızla söhbət. Adsız şe'r.....	199
Ürəkdə deyilən söz. Axı niyə utanırsan.....	200
Bu vaxtacan. Əsrarlı rö'ya.....	201

SEVGİ DALĞALARI

Ölərəm. Dəniz dalğalı olanda.....	203
Bu dənizə nə olub. Qısqanc dəniz. Dalğalarla üz-üzə.....	204
Xoşbəxtlikdən lal olmuşam. Dəniz güvənc yerimdi.....	205
Məhəbbət ləpə döyənini. Adsız şe'r.....	206
Yenə məni dəniz aldı qoynuna. Dənizin gileyi.....	207
Adsız şe'rlər. Eşqin dənizdisə.....	208
Dənizlə söhbət. Adsız şe'r. İçimdəki fırtınalar.....	209
Adsız şe'rlər.....	210
Deyirəm, deyirsən. Su pərisi.....	211
Adsız şe'r.....	212
Ağ atlı oğlan. Dalğaların səsi ilə.....	213
Dənizlə görüş. Dənizə bənzəyən sevgi.....	214

HƏSRƏT SAZAĞI

Nə zamansa. Həzz və iztirab.....	215
Əjdaha. Meşədə bir yarpaq düşdü çiynimə.....	216
Meşədə. Ayrılıq sazağı.....	217
Qayıt.....	218
Şerikli səadət nəyimə gərək. Eşqin dağlarına sazaq düşüb.....	219
Deyəsən yenə də yanılmışam mən. Hardasan.....	221
Adsız şe'r. Bir çimdik kədər.....	222
Qorxmursanmı. Ayrılığın qəm hasarı.....	223
Məni düşünürsən. İlhamım gələndə.....	224
Səni görmək arzusu. Adsız şe'rlər.....	225
Üzü qüruba sarı.....	226
Məni sevən tapılacaq. Bilməsin.....	227
Küsüşən ulduzlar. Həyat ucuz, ölüm baha.....	228
Üç nöqtə. Adsız şe'rlər.....	229
Tənha bir sevginin yası.....	230
Sənə neyləmişəm.....	231
Elə düşündüm ki. Deyirsən.....	232
Ömrün sonunacan. Salam, ay özgənin səadət quşu.....	233
Bu sevgi öteri deyil. Üzümə bağlanan qapı.....	234
Sən mənim ömrümə qayıdacaqsan. Tikanlı gül.....	235
Olardımmı. Qadağa yoxdu dəliyə.....	236
Adsız şe'r. Qorxuram.....	237
Bir zaman deyirdin mənimsən, gülüm.....	238
İtirdim, mən səni itirdim.....	239
Ulduzlar da mən deyənini söyləyir.....	240
Adsız şe'r. Özün bilərsən.....	241
Sübut.....	242
Əvəz edəcəkmə. Bir daha xətrinə dəyməyəcəyəm.....	243
Bilmirdin. Sevgi yağışları kəsməyəcəkdir.....	244
Uzaqdan uzağa. Bu dərd mənim ürəyimi ağrıdır.....	245
Həsrət. Sevgi xəzanı. Qızılı yarpaq yağışı.....	246

Leysan.....	247
Günah işlətmisəm deyəsən, gülüm.....	248
Nəyinə gərəkdə. Taleyin bəxşişi.....	249
Özünü niyə çəkirsən. Sən ömrümə gələn gündən.....	250
İlğim.....	251
Sonuncu mükafat. Adsız şe'rlər.....	252
Adsız şe'rlər.....	253
Deyəsən yanılmışam. Adsız şe'r.....	254
Bir ötən sevginin qərib nəğməsi. Adsız şe'r.....	255
Taleyin istehzası. Payız yarpağı.....	256
Şair sevgisi. Adsız şe'rlər.....	257
Çətir və yağış.....	258
Adsız şe'rlər.....	259
Biləndə ki. Adsız şe'rlər. Sevgi mükafatı.....	262
Acı həqiqət. Adsız şe'r. Payızın həsrət mahnısı.....	263
Sonuncu yarpaq.....	264
Xəzan. Bəhanə.....	265
Adsız şe'r. Sındırma məni. Adsız şe'r.....	266
Deyəsən bu sevdə... Qarşıda sevgilər durur.....	267
Adsız şe'r. Sürgün yeri.....	268
Adsız şe'r. Həsrət nəğməsi.....	269
Payız donlu həsrət. Adsız şe'r.....	270
Sən demə. Adsız şe'r.....	271
Sevgi xəzanı. Bir də görəcəksən.....	272
Sanki səni görməmişəm bir ildi.....	273
Sən narahat olma. Hicran qışı.....	274
Hicran hasarı. Hicran sazağı.....	275
Şans. Sən narahat olma.....	276
Gizli bir eşq dünyamız var. Qırxıncı qapıya dönüb.....	277
Yoxdu. Azad sevgi.....	278
Sənin pıçılıtların.....	279
Bir sehrli yağış yağır. Sevdə yolu.....	280
Sirdaş. Adsız şe'rlər.....	281
Yarpaq və xəzəl.....	283
Adsız şe'rlər.....	284
Qəfəsdəki bülbül.....	285
Adsız şe'r. Tənhalıq.....	286
Adsız şe'rlər.....	287
Dedim, dedin.....	289
Bu nə sevgidi, ilahi. Adsız şe'rlər.....	290
Əzizlərin sırasında. Adsız şe'r.....	291
Nə vaxtsa. Adsız şe'rlər.....	292
Gəl vidalaşaq. Adsız şe'rlər.....	296
Sənin cavabın. "Siz"dən "sən"ə.....	297
Adsız şe'r. Unutma ki.....	298
Adsız şe'r. Sevirsə. Sizin şe'rləriniz.....	299
Adsız şe'rlər.....	300
Sən hirslənəndə. Ömrüm boyu.....	302
Qorxuram təzədən küsə. Bir sevdə bağı salmışam.....	303
Sənin intiqamın. Fırtınalar adası.....	304
Bir səadət quşu uçar.....	305
Dörd misra məhəbbət.....	306

Yaşın bu çağında mənə həsrətli sevgi nəğmələri yazdıran qızlara
və bu şe'rlərin nəşrində yardımçı olan dostlarıma dərin
minnətdarlığımı bildirirəm.

Müəllif.

Rafiq Yusifoğlu
(Əliyev Rafiq Yusif oğlu)

AYRILIĞIN QƏM HASARI

Bakı, «Təhsil» nəşriyyatı, 2002

Redaktor: **Nəriman Həsənzadə**

Bədii və texniki redaktor: **Abdulla Ələkbərov**

Rəssam: **Vəfa İbrahimqızı**

Korrektorlar: **Səadət, Sevinc Hacıyeva**

Kompüter tərtibatı: **Səbinə Məmmədova**

Kompüterçi-dizayner: **Arif Həsənov**

Çapa imzalanıb: 14. 02. 2002. Kağız formatı: 60x90 1/16.

Fiziki çap vərəqi 20. Sifariş 90. Tirajı 500. Qiyməti müqavilə ilə.

Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyinin «Təhsil» nəşriyyatı,
Bakı, 370073, Şəhriyar küçəsi, 6.

